

Digitales Brandenburg

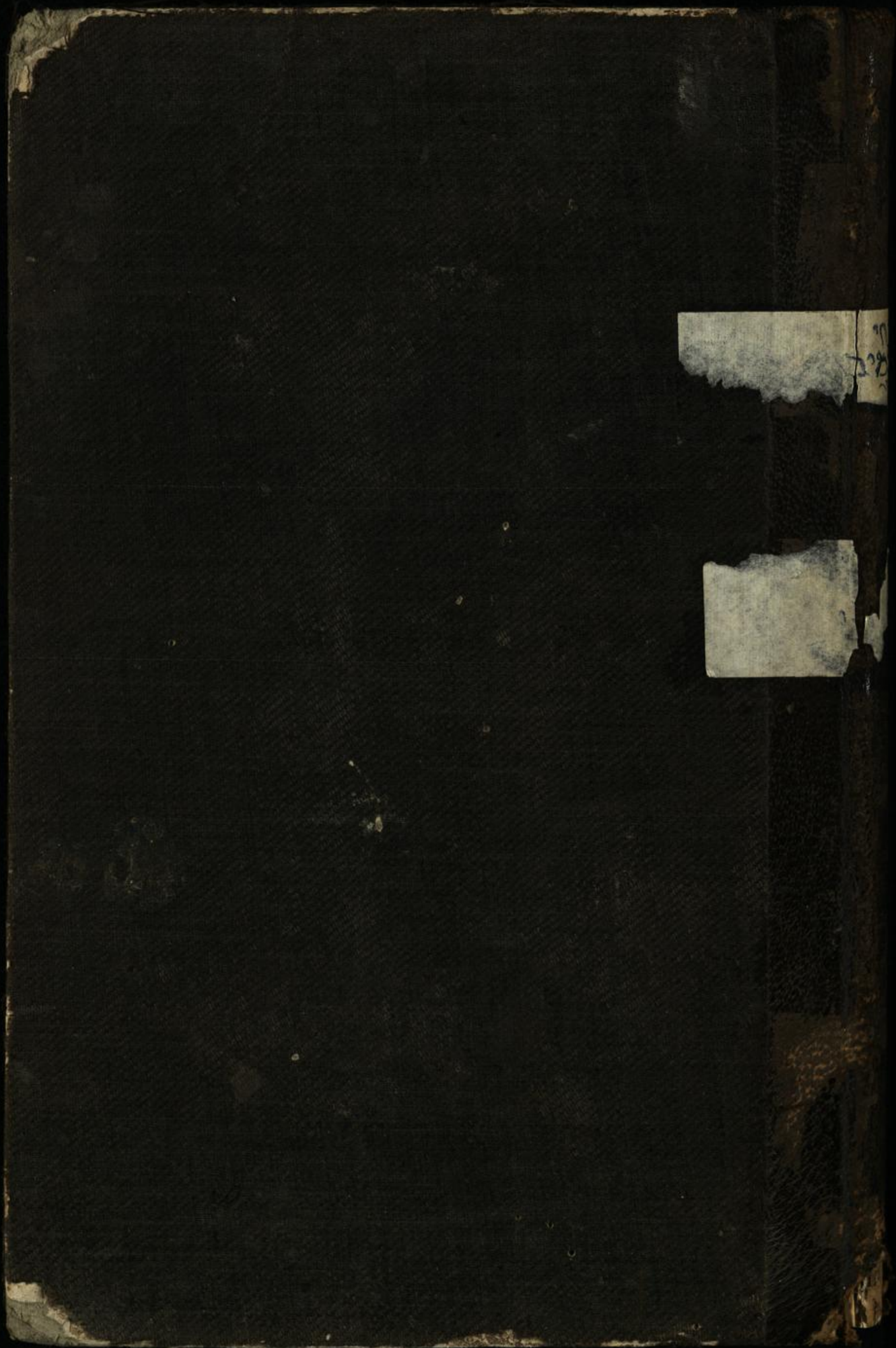
hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

[zivḥe šelemim] sefer zivḥe šelemim

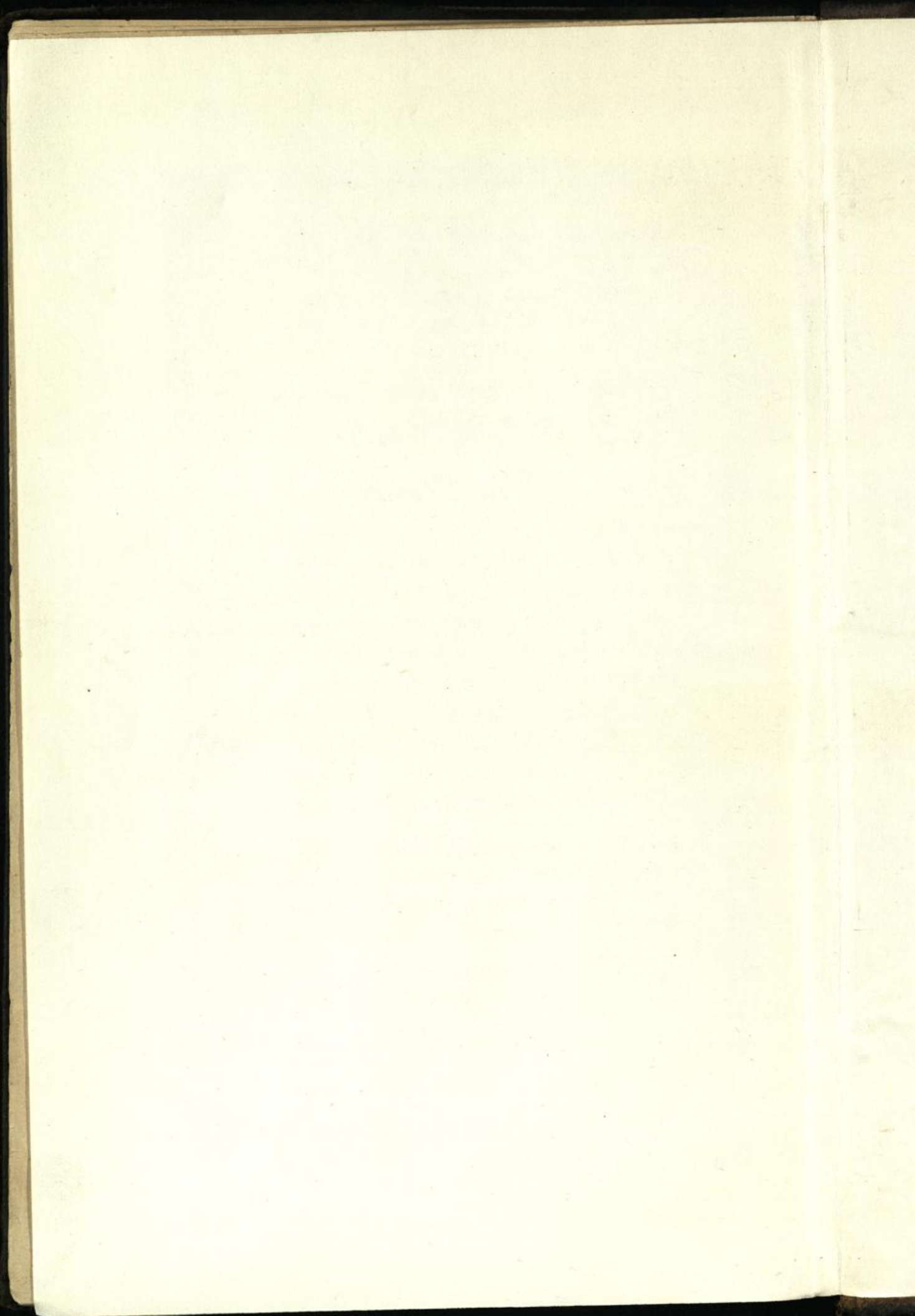
Qordovero, Mose

yerušalayim, 1883

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-5874

11973

IV 1973

Erworben mit Unterstützung der
Fritz Thyssen Stiftung

אברהם לייב זילברמן
A. L. SILBERMAN Chief Rabbi

ספר זבחי שלמים

מהגאון הקדוש המקובל האלקי . אור עולם
מוה"ר משה קורדואירו זצ"ל
חלק ראשון

והוא פירוש תפלות של ראש השנה ויום הכפורים ופי' החקיעות לקרא בשם ה' אל עולם בסוד הכנויים והאותיות נרפס רק פעם אחד בלובלין בשנת שע"ג ע"י השתדלות הרב מו"ה יוסף ב"ר יהודה צרפתי ז"ל ומחמת חומר המושג והסרון תקוני הרפוס עלה בערבוביא ובמשמשות אותיות והרכבה מחפשים אותו כמטמונים ואין להשיגו אף אחד במדינה כי כבר ספו תמו : ולזה נתעורר הרב הגדול בתורה וחסידות המפורסם לשבח ולתהלה וכו' מו"ה רפאל נ"י דומ"צ בעה"ק צפת תובכ"א להפיץ אורו על פני תבל ולהביאו כעת שנית לבית הרפוס עם אחלק השני על סדר עבודת יום הכפורים :

ובהשתדלות הגי תרי גיסי היקרים המופלגים בתרי מו"ה אליעזר בהרב הג"ל וגיסו מו"ה אליעזר יעקב חתן הרב הג"ל יוצא כעת בדפוס בתכלית השלימות בכמה מעלות טובות בתכלית ההידור בסדר יפה ובהג"ח מרויקת :

פעה"ק ירושלים תוב"ב
שנת תרמ"ג לפ"ק

בדפוס של הרב ר' יצחק בן להרב הגאון מוהר"ר יעקב מרדכי נ"י הירשענזאהן .

כל החפץ להשיג ספר הקדוש הגו' . יבוא אלי על פי אודעם
בלשון לעז .

משה ירד הלוי אין בארום . טורקיא . טוריא .

סור הערין לאזיר , זאָהן ראַבינער רפאל אין סאַפּעד .

זושעף חולין

אן ה"ש י"ט

ל"ט

הסכמת הרבנים המובהקים מאירים כברמים חז"ר עיה"ק צפת ת"ז .

יראי ה' ברכו את ה' כי אור חדש הופיע . יום ליום אומר יביע . זה ספרן של צדיקים ויראים . ורצון המים דעים . אשר יעשה האדם וחי לעולם . ונפש יעקב תדבק באל עליון גואלם . זה ימים כבירים נחקקו בספר . אמרות טהורות אמרי שפר . דברים העומדים ברומו של עולם . העולה בסמיר ונעים . **כפר זבחי שרמים** פירוש על תפלות ימים הנוראים ר"ה ויוה"כ . ועל סדר העבודה של יום הכפורים . אשר חיבר על סהרת הקודש אחד קדוש ומראהו כמראה איש אלקים ודבריו כאש בוערת כמראה הלפידים . ה"ה הגאון המקובל האלדי מוהר"ר **משה קורדואירו** זיע"א לנדולתו אין חקר . הוא הרוה צמאן כל נפש המשכלת בספריו הקדושים ובפרט ספר הפרדס .

הימשש אם בצל העבים נסתרה כעב תעופנה לראיר אורה . כן דברי חכמים אם מרוב ימים . יקרו מפז לא נורעו . ודורשיהם מהשיגם לאו . כי נדפס בשנת שע"ג ומני אז עד היום עדיין לא נדפס מחדש ומרוב השנים כפז תמו מן בלאות ומעט אשר נשאר אחד בעיר ושנים במדינה . לזאת נחעורר ידי"ע וידי"ג הרב הגדול בתורה המפורסם לשבח ולתהלה ירו"ש כש"ת מו"ה **רפאל דומ"ץ** הי"ו להדפיס שנית ספר הקדוש זבחי שלמים לחדש אור קרן ישראל . לזאת אף ידינו הכון עמי . ואמרינן לפעלא שבא ישר חילו יהי ה' אלקיו עמו להתחיל המצוה והנמיה וכל אשר יעשה יצליח . ולמען שלא יהיו שלוחי מצוה ניווקין חלילה לשום אדם להשיג גכולו להדפיסו ענית בלתי רשות הרב הנ"ל עשרה שנים מיום דלכמה דלא למיקם בארור ח"ו וילכד במצורת **נה"ש** והשומע לדברינו ישכון בשח ושאנן עד ביאת ינון ב"ב אבי"ר .

הכ"ד המדברים בצרקה בתודש סיון הרמ"ג ליצירה פעיה"ק **צפת** תיובכ"א .

ה"ק שמואל העליר . מ"ה שלמה חון ס"ט . הצ' מרדכי מאמאן ס"ט .

ה"ק אברהם דומ"ץ מאדעם יע"א . אפרים פישל במו"ל הכהן אבד"ק ריסשיטץ .

ה"ק משה במהר"ש מרורניק דומ"ץ . ה"ק יוסף הכהן דומ"ץ פה .

ה"ק דוד באב"ד בהנאון מהר"י זצ"ל האבד"ק טרנפאל .

תוהם ב"ד הצדק ק"ק אשכנזים פה עה"ק צפת תיובכ"א .

הסכמת הרבנים הגדולים בי דינא רבא בעה"מ טבריא תובב"א .

ישמחו החכמים ויגילו היראים . רעכים גם צמאים . לדלות מים מבארת עמוקים . תורת חכם מקור חיים ועוז בשחקים . ומראהו נורא כמראה מלאך אלקים . ה"ה הרב הגאון המקובל כקש"ת מוהר"ר **משה סורדואורו זצוק"ל . אשר האיר פני תבל בחכמתו יקרה היא מפנינים .**

מילא העולם בשמים וגנים . ברברים העומדים ברומו של עולם . ונשמע קולם . בחכמתו ובתבונתו . לעומת מחברתו . בספרו הבהיר זבחי שלמים . ידו פרש ש"ר . באמת וישר על תפלות ימים הנוראים ועל סדר העבודה של יום הכפורים . אורח לצדיק משרים . אשר באזנינו שמענו את יקר המחברת . כליל תפארת . ועינינו לא ראו יקר כבודה והדרה . כי בצל העבים נסתרה . מרוב הימים ואורך הזמנים . ולפי רוב השנים . הן היום נתעורר ידיר ה' וידיר נפשינו הרב הגדול בתו"י המפורסם לשבח ולתהלה כקש"ת מוהר"ר **רפאל דומ"ץ** הי"ו להרפים שנית ספר זבחי שלמים הנז' יפיץ ענן אורו להאיר לארץ ולדרים ועליו יציץ נורו . ועושה נחת רוח ליוצרו . ואם נבא העיר בגודל שבח הספר נמללה . לא תוכל הארש להכילה . באשר נודע בשערים . כי משה איש האלקים ארי במסתרים . בנגלה ובנסתר עושה אורים . לו העוז והמשרה ודבורו בשמי מעלה . שבחיו מי ימלל לו דומיה תהלה .

ברם למאי דאתאן עלה להחויק טיבותא ורבו יתרתא . למע' הרב המוציא לאור העלומות חכמה . לנה"ר דעת ומוימה . הרי זה טעון ברכה המלאך רפאל יהיה בעזרו יפוצו מעינותיו . רובי תורותיו . חוקיו ומשפטיו בקרב ישראל . ביטוי ובימינו יבא גואל . ולמען אשר לא יקרב איש זר להרפים הספר היקר הזה על כן אזרה שמענו שאין רשות לשום אדם להעלותו על מזבח הרפוס בין בארץ בין בתו"ל בלתי רשיון מע' הרב הנ"ל הי"ו עד משך עשרה ענים מהיום הזה . והעובר על דבר זה גזירה עומרת לעומתו . אחת דתו ליטריקיה חיוייא **נח"ש** כרוך על עקבו . והשומע לנו ישכון בטח וה' אהבו . יחניהו ויברכהו . אורך ימים ישביעהו . והיה עליהו רענן ובצל שדי יתלונן . ועליו תבא ברכת טוב — . כה דברי החותמים פעה"ק טבריא ת"ו המדברים לכבוד התורה בחדש סיון האזכרת בכתר תורה שנת התרמ"ג ליצירה בא סימן טוב .

זה השער לה' צדיקים יבואו בו לפ"ק ברב עז ושלוש . הצעיר רפאל אברהם בלפון ס"ט . יוסף דוד אבואלעפיא ס"ט וואכיל חכם באשי בעה"ק טבריא תובב"א .

הצעיר שמעון עבאדי ס"ט . דא גועפנקא רב"ד הזמן רק"ק ספרדים בעה"ק טבריא תובב"א .

הצעיר שמעון עבאדי ס"ט . דא גועפנקא רב"ד הזמן רק"ק ספרדים בעה"ק טבריא תובב"א .

הצעיר שמעון עבאדי ס"ט . דא גועפנקא רב"ד הזמן רק"ק ספרדים בעה"ק טבריא תובב"א .

הצעיר שמעון עבאדי ס"ט . דא גועפנקא רב"ד הזמן רק"ק ספרדים בעה"ק טבריא תובב"א .

הסכמות

הן כל יקר ראתה עיני אשר נמצא ספר הקדוש מהנאון המקובל האלקי
מוהר"מ קורדואירו זצלה"ה ת"י יד"ג כבוד הרה"ג ירו"ש
 לשובת ולתהלה בש"ת מוהר"ר **רפאל**
 טפורסם
 נ"י דומ"ץ בעיה"ק צפת"ו שרוצה להדפיס שנות ספר הק' מטהר"ט קורדואירו
 הנז' זה שמו **זבחי שלמים** לזאת אמרתי לפעלא שבא ישר חילו וחלילה
 לשום אדם להשיג גבולו להדפיס שנות ספר הנז' בלתי
 רשות הרב הנז' דלא ליקום בארור משיג חלילה ולהשומע חבא ברכת טוב .
 בעה"ח כ"ו סיון . לסדר זאת חוקת התורה שנת ה"א **תרמ"ג** ליצירה .
 פעה"ק **טבריא** תובב"א .

הק' **אברהם צבי** הלוי הראב"ד ומו"צ עיה"ק הג"ל .
 דא גושפנקא דבי דינא בעה"ק טבריא תובב"א

הקדמת המדפיס הראשון

אמור יאמר לעבד נאמר יוסף בן הח"ר יודא רפתי כ"ע הלך חלך כלפני
 לנוד נד ונע כנע לילדי הזמן וברשתו אשר עמן לכדוני כוב סבני
 כתרני סדריכוני מנוחה ונפשי שחה ונאחזה משוחה אל שוחה בעמק הכבא וזכויותי
 בחוך הכפיכה חשבתי דרכי ואשיבה רגלי לאודות לשם ה' בהולאי לאור הקובץ
 הקטן הזה אשר ילא מפס קדוש חסיד עליון איש אלהים גורא מאוד כמוהר"ר
משה קורדואירו זלכ"ה המקובל כידוע אשר דלס דלס לנו מי באר
 הפרוס שרים אשר יבורו מראש אמנה באמונת הקבלה
 עשה יעשה לה אזנים לכפיפתה ולזכות את ישראל נתאזר בגבר חיילים לגבר ולחצר
 חבורים זרח בחושך אור לשרים ומחוסס בעין חשמל ממלל רברבן לקרבן בסודי
 הקרבן והתפלה לאחזה את ה' ולעבודו עבודת הלב וז הפלס היא העולם במילולא
 ועובדא דא בדה כחדא בסוד ישרים ועדה למועדה מימים ימימה גוראים
 ואומר העלה בתמר ואדפיסם לפרסם ולנסס את העולם אחלקם בעקב ואפיסם
 בישראל יראו ישרים ויבמתו וקראתי שם הקובץ הזה **זבחי שלמים** לסבות .
 החתת היא כי השם הזה יורה על החומר ועל
 מהקובץ הזה שהוא פירוש החפלות של ראש השנה ויום הכפורים ויורה על זה מלת
 שלמים כי הוא רמוז אל ההפלה שביא בילוס פרים כמד"א ושלמ"ה פרים שפתינו .
 ומלח

הקדמת המדפים הראשון

ומלח זבחי ידמו אל החלק השני מהקובץ שהוא פיר' סדר עבודה אשר כלל
עולה זבחי'ם לאלהים וזה חומר הקובץ בלי ספק ושתי המלות יחד יתנו עידוק
ויזדקו על אורח הקובץ וגדרו שהיא העבודה הכוללת החפלה שהיא עבודה שלב
וסדר עבודה וזוה שהמתעסק בדרך הקבלה לריך עמו ושפלות כי זבחי אלהים
רוח נשברה ולב נשבר ומדכה וכן לריך סגרה ונקיות כמו שהזורה הזכירה העברה
אלל חכילה זבח השלמים בחופן שזאת היא הסבה הראשונה לקריאת שם זה המורה
על החומר והטורה כאמור . ואמנם הסבה השנית בקריאת השם הזה היא השיקף
והיקר כי זה יורה אל החכילה מההדפסה הזאת כי זאת נחמתי בעוניי וכמה
הרפחתי דעודו עלי וכדפסתי הס' הזה לחת חודם לאלהים על אשר גמלני כרוב רחמי
פדח לה נפשי מכל ארס בחופן שזה הוא חודה ז'צ'ח שלמים אשר על חודה הקריבנו .
ואולם הסבה השלישית מן השלשה הכי נכבד כי היא הורה על הסבה הפועלת הקובץ
הזה וקראתיו זבחי שלמים אשר שמי בקרבנו כי הוא בגימטריא יוס'ף ב'ן הח"ר
יהוד'א וזה ע"ד שאלמו ז"ל דכיון שמרע"ה נתן נפשו על החורה לכך נקרא שמו
עליו שנאמר זכרו חורה משה עבדי וכן חני הדל בחלפי אע"פ שהרב המחבר
החסיד ז"ל ה"ה הוא עשה ולא חני מ"מ ראוי שיקרא במי עליו כיון שנתתי נפשו
עליו בנפתי את ידי במאודי והלדי כאין נגדי למטן שיתי בומי שאשית חני את
עוני עליו ליפוחו ולעשוהו בכל שלמותו ובפרט כי הנוסחא אשר לפני צפי' החפלה
אשר היא דפוסה במחזור הכפרדים היתה נכאה ומלאה קולים וכבוסים להיות
שהמדפים אוחו גנוב הוא אהו וימחר לעשות אוחו וידוע אשר המהירות דבק
למכשול ומה גם עהה שהדפיסו בלתי מהדורה בתרא כמו שהעיד עדות נאמנה
ה"ה במהר"ר גדליא בן הרב החסיד המחבר ז"ל ה"ה בהקדמה אשר עשה לספר
אור נערב שחבר אביו הרב החסיד ז"ל ה"ה . ואני בראותי שבנייני חכמת הקבלה
הנה שבגה עולה זדון כי יחטיא הכוונה וחוטא אחד יאבד טובה הרבה ולכן יגשתי
באגחתי עד שמלאתי איש אשר לבו נכון עמו כמוהר"ר אליה בן איש חיל רב פעלים
הרב גדול במהר"ר אליעזר אשכנזי זל"ה הוא היה בעוזרי וישנם מחניו לסקל
המסילה ולהרים כל מכשול ולהגיהו בעיון רב ושקידה רבה כיד ה' הטובה עליו עד
שהוליא כאור דקו מנופה ומנוקה מכל סוג וחלחה לא הניח דבר קטן ודבר גדול
לבד מה שראוהו מכת הנעלם כי לא פורש וירא כי לא יכול לו ויניחהו כאשר הוא
שם כי ירא פן ישלח ידו במה שלא הורשה ח"ו והגיהו חלוי ועימד על ענקי הענקים
שישני העמקים המעמיקים ענה בדברים העמוקים הם יהקטוהו ויבחרוהו עם שאר
קצת טעיוה חסיר ויחיר וחליף אשר יקרה במקרה שהוא טבע קיים במלאכה הדפוס
בידוע למחשבים בו ללא שהם נרגשים במעט הסתכלות וכל א' יניף ידו עליו .

הקדמת המדפים הראשון

כי החעיף עיניך בו ואיננו וטכרו וקדשו וסיס שכרו אהו ופעולתו לפניו ואתה
 אנוש כערכי אלופי ומיודעי ידוע אדע ובין חבין את אשר לפניך וכסף משנה קחו
 בידכם כי עץ חיים הוא ביד הקונה אותו לדורותיו כי אז הקרא וכו' יענה תשוב
 ויאמר הנני והתענג על ס' ויתן לך משאלות לבך ואני הפלתי לך ס' עת רצון אלמים
 ברוב חסדך עניי בא'מה ישעך :

אמר המדפים (סראשון) הנה אמרתי ללקוח שושנים ששונים ע"ד הקבלה על
 קצת עניינים השייכים לענייני התפלה אצ"פ שאינו מתחברת החסיד ז"ל
 כמו פי' התפלה של ר"ס וי"כ אבל הוא ג"כ חבור עשבים מעשבי השדה אשר ברנו
 ס' מפי קדושים משרתי עליון מחלדי הקלא ומין בנינו אינו מואץ ולשלמות הקיבוץ
 נלגתיו עד כנה כמו שהוא נדפס בסדורים אשר במנהג בני סערד . בפסוק
 פוחה את ירך . ראוי להאריך בו כדי לטון שהר"ת הוא פ'א"י ועולים שלשה
 אותיות אלו בגימטריא ל"א כמו שס האו"ה ושס אדנ"ת (א"א כ"ל פי' יאסדונס"י)
 וי"ד בראש יו"ד בסוף ופי' את ירך את יודיך כי על ידי שני השמות אלו הפורנסס
 והטוב . אין לכפול פסוק ס' ימלך ואין למר כי בא סוס פרעה ולא ובחורתך
 וכו' ולא פסוקים אחרים והעם כי מיושע ס' עד פה יש י"ח איות כי מקדש
 אדני הוא אדנ"ת . וי"ח איות ס' יש בהם ע"ב אותיות כמין שס ע"ב שבו נקדע
 הים . ולכן אומרים הכף ישחבה (א"א כ"ל דה"ק שאומרים הכף ישחבה שמך
 על שס של ע"ב היוצא מו"יסע ויבא וי"ע שנכתבו בקריעת הים ובא ברמז בשירת
 הים כהכ"ל) בנשמה כל חי יש מ"ב חיבות עד אלא אתה כנגד שס של מ"ב .
 וס' אלטינו נמנה לחיבה אחת . בנשמה כל חי רמז שס אהי"ה בר"ת ז' חיבות דסייעו
 והלצבות יראוך וכל קרב וכליות יזמרו לשמך הר"ת עולה בגי' אהי"ה ויטון בר"ת
 בהתחלפות ו' לבי"ת מן אותיות בומ"ף . ויוזן שקרב וכליות הם חיבה אחת .
 (א"א כ"ל פי' שקרב וכליות נמנים להיבט אחת וה"כ ברמז לכאן יש ר"ת וי"ו קי"ל
 בהם ששס חיבות בלבד ואלו הו' אותיות הם בגי' קס"ב ושס אהי"ה עולה ג"כ
 במילואו קס"ב דסייעו עם המלה דסייעו אל"ף כ"י יו"ד ס"י הרי קס"א ועם המלה
 הרי קס"ב . ואומרו התחלפות ו' לב' הבומ"ף אינו לעניין זה אלא יאמר דלא
 חימא שהלצבות עלמס וכן בקרב והכליות עלמס הם אשר יראוהו ויזמרוהו אלא
 הכל קאי אל האדם וע"כ לריך לכיון שהו"ו של והלצבות והו"ו של וכל קרב כלס
 הם בי"ת וכלו יאמר בהלצבות יראוך בכל קרב וכליות יזמרו לשמך ר"ל בהריות
 יראוהו בלצבותיהם ויזמרוהו בקרב וכליות שלהם) בישתנה אין להפסיק בע"ו
 שבתים (ר"ל משיר עד והודאות) אלו משום נח קול דמברות עליו וכל יראה

בגלות

ברכה אשר כלה
 יחד יתנו עידן
 א עבד'ה שכל
 כי זכתי אלמים
 הזכירה העברה
 ש שס זה המורה
 זה היא העיקר
 זו בעניי וכמה
 ולני ברוב רחמי
 תודה הקריבנו .
 הפועלת הקובץ
 וס'ף ב'ן הס"ר
 לכך נקרא שמו
 שהרב המחבר
 יון שנחתי נפשי
 ואשית חני את
 כי צפ' התפלה
 שבשים להיות
 המסירות דבק
 עדות כאמנה
 ר עשה להפך
 חכמת הקבלה
 בה ולכן יעתי
 חיל רב פעלים
 מחניו לסקל
 שובה עליו עד
 ין ודבר גדול
 הו כאשר הוא
 ענקי הענקים
 וכו עם שאר
 ללכת הדפוס
 ז עליו כי

הקדמת המדפים הראשון

בגלות ה' . מזרחין משבחין וכו' הם בס"ח ו' טוין בני' ש' כמנין מלפ"ן . וכן מל
 ברחמי"ם . בקדושה וכו' עד ובזמרה ד' סין ועס ו' ובזמרה כרי כ"ו בשם הוי"ה
 אהבת עולם אהבתנו ר"ח ע"ב . הגדול הגבור והטורח כרי ג' הדי"ן וי"ו אה
 עולה כ"א באה"ה . מאמת ויליב עד זולתך סלה ק' תיבות כנגד ק' ברבות
 אכל ה' אלהינו תיבה אחת . כתוב בספר הזוהר שלריך
 לומר ה' פעמים אחת ותיבת באמת ובאמונה מן
 המנין כי במלכים היו ד' גאולות ולעמיד ד' כרי ח'
 גאולות . עזרת אבותינו אהה ר"ח ע"ב : מעזרת
 אבותינו עד ה' שפתי וכו' בכלל הם קפ"ו
 תיבות כמנין מקו"ם ובגי' הוי"ה וכן
 יעקב כי שם ביתו וע"כ
 ראוי לסמוך גאולה
 לחפלה והמשכיל
 יבין :

אמ
 חנשי
 חלני
 ססז
 חכה
 סרמו
 חס
 לפני
 דרש
 דלא
 חקל
 ומע
 ולזה
 סכלי
 וקוד
 ענין
 מה
 סכוו
 באר
 לזכר
 להיו
 במר
 בסו
 על
 כנוז
 מדו
 נתפ
 סכל

זבחי שלמים

פירוש מהרמ"ק

לתפלות ראש השנה ויום הכיפורים

מלפ"ץ. וכן מל
י כ"ו בשם הוי"ה
הה"ן וי"ו אחו
בגד ק' ברכות
גר שלריך
כה מן
ה' י
ת

אמר הצעיר לא נכחד ממני עולם
העלם סודות נפלאים שסדרו
אנשי כנה"ג בתפלי' זו ועם כל זה ננטרתי
חלני לבח לבאר בו קנאי מלין להיות מעל'
השונה חשובה לפניו ית' ומה גם אם
יזכה האדם לייחד למעלת המעלות
הרמות כי ודאי מעלתו גדולה ולכן גם
אם יתרים האדם ליכנס בדברים אלו
לפנים ממחיתו תחשב לו לזדקק כדפי'
הרשב"י ע"ה מאן דבעי למנדע אע"ג
דלא ידע שצח' איהו ליה לכן האהבה
תקלקל השורה ואכנס לפנים ממנה
ומעלת האשף ישלים חסרון המתנשא .
ולזה נשענתי על רוצי חסדיו יחיר עיני
שכלי לבח מרום הר הקודש תפלות אלו
וקודם שאכנס צביאורם אקדים כי אל
ענין הכוונה לריך המעיין שתקדם אליו
מה שהקדמנו בספ' פירוש רמזים בשע'
הכוונה . עם היות שהארכנו שם הדברים
בארובה נקצר הנה מעט מזער . יהיה
לזכרון אל המעיין כי אין ראוי למכין
להיות טוונחו במדות המשל בזה שיעלה
במחשבתו אל המדות לבד ח"ו אלא הכל
בסוד השתתפ' אל מאילס והוא מתנהג
על ידם ולפי שהמאילל בלתי בעל שינוי
כדודע אנו מתפללין אליו שיפעול על ידי
מדותיו ואל יחשוב המעיין לומר א"כ
מתפלל אליו בלי לירוף מדות' כי הוא עיק'
הכל . אחת כי הדבר הזה אינו חמור

מתפלל אל המדות בלי לירוף המאילל
אבל עכ"ז הוא חוץ מן האמת לפי שאין
שם פעולה מתחשבת במאילל בעלמו אש
לא ע"י מדותיו לכן ראוי אל המתפלל
כשיאמר ברוך שידע ויבין באיזו מדה
נקרא המאילל ברוך וכיולא בזה אל שאר
הכנויים והשמו' עוד ראוי למכין להשמר
ולזהר שלא יחשוב בכוונתו במדות כפי
מה שיעלה במחשבתו הגשמי' שא"כ
נמצא מגשים . אמנם יכוין אל המדות
בשמות הסויות שבהם נחו אין לנו דבר
נוכל להגביר ענין מדה זו ולא גדר
שבגדיריה בו אלא בהויות אלו והסויות
הם עשר ופי' שם הרשב"י ע"ה בחיקונים
ואלו הם האחד בכתר **יהוה** ונקודתו
קמץ . הב' בחכמה **יהוה**
ונקודתה פתח . הג' צבינה
יהוה ונקודתו לרי . הד' בחסד
יהוה ונקודתו סגול . הה'
בגבורה **יהוה** ונקודתו שבא .
הו' בחפז **יהוה** ונקודתו
חולם . הז' בנחל **יהוה** ונקודתו
חיריק הח' בהוד **יהוה** ונקודתו
בג' נקודות . הט' ב' **יהוה** ונקודתו
יהוה ונקוד' בשורק . הי' במלכו'
יהוה ואין לה נקודה כי
היא מקבלת כל הנקודות והטעם
כי היא פועלת כל הפעולות אמנם צבואה
מתייחדת או מקבלת מג' אבות נקודתה

אפרהים לייב זילברמן רב
A. L. SILBERMAN Chief Rabbi

(אלף)

זבחי שלמים

יהוה כנקודת לבאות ויתבאר עוד לקמן בס"ד ובהיותו מכון בייחוד הפארת מלכות יסין בשם יאהרונהי גודע ובחשבו אל ייחוד חכמה ובינה יחשוב ייחוד יהוה בזהוה כזה יאהרוהיה וכן פירש הרשב"י ע"ה בתיקונים ובזה ילך לבטח דרכו בס"ד ונכון לבו בעוה צה' ועניינים אלו הארכנו בפירושה בספר פרדס רמונים ובספר אור יקר והנה לרי' המעיין לסמוך על מה שנכתוב בקלרה כי מקום שראוי לקרר אין אנו רשאים להאריך. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והושיענו וכפר על חטאתינו למען שמך. מה נמלא לחכי אמרתך מדבש לפי. שלום רב לארבעי חורתך ואין לנו מכשול. הורני ה' דרך חוקיך ואלרנה עקב:

אדני נודע שש זה היותו במלכות והוא בית קבול לשם בן ד' וע"י נעשה ארון כדפי' בשיר, השירים וד' אותיות אלה נגד אותיות יהוה ואח"כ יעלה מחשבתו בשם יאהרונהי שהוא מורה על סוד נשמתו בחוכו ואולם לא כוונתו בהיותו מזכיר שם בן ד' שאז יגבר שם יהוה על שם אדני אלא יכוין על היות שם יהוה משפיע בשם אדני והגובר וגראה הוא שם אדני ענין כמלך בתיכלו וכל זה שלא להפריד. כוד שם זה באותיותיו יורה אלף דלת כון יוד הם י"ב אותיות נגד י"ב גוונים שהיו בי"ב אבנים שהם סוד קדושה לך ישלשו שהיו ד' עורי אבן משולשין באבות וסודם לובן מלך החסד ואודם מלך הגבורה ירוק מלך התפארת ואור

י"ב היות הם מאירות בחוך י"ב גוונים אלו כדפי' הרשב"י ע"ה בתיקונים ופי' בשער הגוונים ואולם בחילוק אותיות שם זה במדות אין מקומו הנה כי הארכנו בס' פרדס רמונים בשער השמו' בס"ד והכוונה קלרה שיכלול קלח מעיני השם או רובו יהיה בשם **יהוה** כנקודת לבאות כי זה יורה על המלכות מקבלה ע"י נלח הוד יסוד מגדולה גבורה הפארת והענין קמץ בחסד שבה בגבורה חולם בתפארת והם עלמם בנלחיס כדפי' הרשב"י ע"ה ובזה יורה על שלושה באבות בסוד י"ב גוונים וכוד השם בתיכלו וכוא עלמנו נקודת **אדני** אלא שמוסף בה הפתח כדפי' בספר פרדס רמונים בשער השמות:

שפתי נודע כי כינוי השפתיים הם נלח הוד והארכנו בפיר' בספר אור יקר כפי' האדרא ואולם באומרו שפתי כינוי מדבר בעדו ולא אמר שפתיים סתם יורה על בחינתם מלך המלכות והם דברי דוד מדבר בעד מדתו כי המלכות פה ולשון יסוד מתייחד עם הפה. והפה נעשה בסוד השפתיים ובהיות שפתיים משיקות והם מסתירות האור הנעלם למעלה נעדר האור והפה אין לה פתחון פה לתבוע שפע לכן אחר כניסתו דרך הפתח דהיינו המלכות כדי להשפיע לריך להחפלה בעד השפע שיהיה נשפע ומיין דקדישן מסערה דלפון יכון נגדין וזהו כי הנלחי' הם האותרים המן וטוחנין אותו ללדיקים וזהו:

הפתח

זבחי שלמים ב

תפתח ואולם פתיחה זו ודאי מלד
החסד כנודע כי שתי
פעולות אל הגבורה בסוד הדין אל
עיבוד השפע אם מלד חוס אם הגבורה
המגב ונעשה חורב בעולם או מלד
קרירות גדו' המגליד את השפע ומעכבו
ואל שתי אלו כוונו ז"ל באמרם כי
הם שני מניי גיהנם או מקרירות או
מאש והם שני בחינות דין שנגבורה .
הא' הוא בחינת האש וזה תוקף הדין כי
גם מה שכבר נשפע מנגבו. והיא בחינה
יפה מפאה אחת ורעה מאחרת . יפה
שסוף סוף המים והשפע נשפע אבל
בעונות הם מתנגבים מלד השמאל . אבל
הבחינה הב' שהיא בחינת הקרירות
הגדול מורה על עיבוד השפע למעלה
ובלתי נשפע לסבת תוקף הדין שהוא
אוחז בעד דלתי השפע ומעכבו מלהיותו
נשפע כענין משל המים המתקרבים
ובלתי נשפעים מלד גודל הקרירות וזה
ודאי רעה מכל פאותיה ועל זה רמזו
רז"ל באמרם כי גיהנם של שלג קשה
משל אש ועל סוד זה והשפעת השפע
מלד הדרום שהוא בחסד אמר תפתח
ונודע כי פתיחה מלד החסד כדפיר'
ולכן צריך לבוון בפתיחה זו אל לך
החסד כדפיר' ובוה יורה ג"כ על הגבורה
הנלח על הכוד :

ופי הוא ביסוד כי גם הוא בכלל
מליאות הפה כדפי' לעיל וכן
פה עולה מילה ואולם באומרו ופי יורה
על היסוד בסוד יוד שבו וסיינו פה יוד
מלכות יסוד . ואומרו ופי בואו הריבוי
יורה על התפארת וסיינו סוד כל קו

האמלעי תפארת יסוד מלכות ועיקרם
ביסוד ויוכל לכלול הנה שם יאהרונה
המורה על ייחוד שלשחם בסוד אמון :
יגיד פירוש אחר פתיחת הנלחים יסיה
כח ביסוד בסוד קו האמלעי
כדפי' להמשיך השפע בסוד החכמה
מלמעלה כי כל הגדה הוא המשכה מלד
החכמה ומבואר במקומות רבים מהזוהר
ולא ירחק היות יוד ראשונה בחכמה
וג' ד' שבע מדות עד היסוד שהוא יוד
שנית וג' היא הבינה הגומלת חסד
ומייחדת הגבורה ללד החסד והם ג'
מדות בינה גדולה גבורה ואחר כך
תפארת נלח והוד ומלכות שהם ד' ויוד
יסוד כדפי' (*בין יוחר) בין כלם וכולם
כללים בו בסוד שפע החכמה :

תהלתיה נודע כי תהלה היא
הבינה ואף אם ימלא
פעמים במלכות ופעמים בכתר כדפיר'
בספר פרדס רמונים עם כל זה הנה
עיקרו בינה וכוד ך' ארוכה כוד
השפעת הכתר עד המלכות שהיא בסוד
יוד יוד עשרה עשרה הכף בשקל הקודש
והם סוד כ' כתר ונודע כתר בלובן
העליון בבחינת הבינה הרי כללות שלשת'
במלה זו והוא סוד השפעת השפע מן
הכתר ויורד עד המלכות כדפיר' והנה
בפסוק זה סוד העליה והירידה כדפיר'
והכל בסוד הכניסה :

ברוך כפיר' מלה זו רבו הפי' בדברי
הרשב"י ע"ה ואולם עיקר
כוונתו בתיקונים ברוכ המקומות הוא
לפרשו ביסוד כאומר' . כל הכורע כורע
בברוך וכן הזוקף זוקף בשם
(*כ"ל מהיחוד)

יין
זי'
ות
כי
נו'
יין
דת
ות
דה
דה
פי'
שם
שם
לא
פר
שם
י'ר'
לם
לא
שם
בר
אוד
אוד
שם
דר
וע
תח
יין
יין
דין
יין

זבחי שלמים

בשם דהיינו בהיותו משפיע למטה
 במלכות השפע והברכה והיינו ענין
 הכריעה שהוא כורע עד שיהפסקו כל
 חוליות שבשדרה שהם ח"י חוליות ח"י
 ברכות שביסוד ח"י העולמים כענין
 אומרם וברכות לראש לדיק ולכן כורע
 בצרוך דהיינו יסוד בהיותו נשפע ועם
 היות פי' צרוך לודק במקומות אחרים
 בענין התפילה זה ילדק יותר. עוד
 פירש בתיקוני' כי צרוך ירצה ראש ומקור
 כל הברכות דהיינו בכתר שהוא מקור
 כל הברכות ולפי זה ירצה באומרו צרוך
 דהיינו ח' ברכות לראש לדיק כדפיר'
 להשפיעם מכתר עד היסוד שהם ח"י.
 ט' מומטה למעלה וט' מומטה למטה
 וכן פירש בתיקונים במקומות אחרים
 והנה לפי שטת צ' הפיר' ירצה להשפיע
 מן הכתר עד היסוד דרך המדרגות
 ובענין ח"י אלו. יכוין כי השפעתם ע"י
 היסוד דהיינו יהוה בחכמה אהיה צבינה
 ושתיים בכתר ח' יאהויהה. והם ה'
 אל הימין בחסד ואהיה אל השמאל
 בגבורה ומיוחדים יחד בהפארת. והם
 מחפרדים בירכין ומתייחדים ביסוד. הרי
 ט' שמות ג' בשם יהוה אל הימין בסוד
 הגבורה שפע החכמה ושלשה מן השמאל
 בסוד הגבורה שפע הבינה והם שם
 אהיה ג' באמצע והם בסוד היחוד בקו
 האמצעי כדפיר' הם ו"ב שמות ששה
 רחמים וששה דין אלו נקבות ואלו זכרים
 ולא דין אלא שאינו כרחמי הזכר ובמלכות
 עוד צ' כאשר יבואר הרי מומטה למטה
 וממטה למעלה ירמוז הענין (*בסוד)

(*שם ביסוד)

שם יאהדונה תרווייכו חד. והם יהוה
 בנלח לדני בסוד ובהפארת מיוחדים
 ובחסד גבורה ובחכמה ובינה נפרדים
 אל הימין והשמאל יהוה לדני ובכתר ג"כ
 מיוחדים הרי עוד ו"ב שמות בסוד
 הגבורה אור ההפארת ומלכות בכל
 הספירות. ובמלכות צ' שמות מיוחדים
 והם זה ד' שמות ולכן ה' נקר' קריית
 ארבע כזה יא"ה"ה"ה"ד וי"גו"ה"ה"ה
 הרי ארבע שמות מיוחדים תכלית קשר
 ראש בסוף וסוף בראש להורות על ה'
 אחד ושמו אחד ואם יוכל המכוין לכוון
 באלו בעליתו וירידתו מה טוב חלקו עוד
 פי' בתיקו' ג"כ [צ'] תרין הדין ר' ראשי'
 חכמה ו' שית ספיר' ב' כתר והנה היות
 מלת צרוך עולל כל האלילות כפי מה
 שפיר' לעיל אינו מן החימה ואולי יש
 להתעורר על סדר המדות במלה זו
 היותן שלא כסדרן לא מומטה למעלה ולא
 מומטה למטה ונאמר כי באומרו בית
 תרין הדין ירצה כי הבינה והמלכות
 הם שני בתים בית ראשון ובית שני
 ובאומרו בית לא נכחיש היות זה כלולי'
 צ' המדות יחד והיינו אומרו תרין הדין
 כי מלת צ"ח ירצה שנים וירצה לשון
 בית וירצה צ' בתים והנה בנין צ' בתים
 אלה הם ע"י החכמה באמרו בחכמה
 יבנה בית וירצה ע"י החכמה בנין שני
 הבתים וא"כ אחר אומרו בית הביא
 ריש המורה על החכמה שהיא ראשית
 חכמה ראש ומאליל תרין בתין ובונה
 אותם שהם שני הדין והנה ייחוד תרין
 בתים אלה הוא ע"י ההפארת הכולל ו'
 קרנות שהם ו' ספירות הרמוזות

הרמוזות בלות ואלו הקושר שתי הסין
 והיוד ראש על ואלו מורה על קשר שתי
 המדות והוא המייחד גם בין החכמה
 והבינה בסוד הדעת לכן בא היוד על
 ואלו דהיינו ראש ראשית ואחר כך ואלו
 שהוא ראשית דעת ולכן באו סדר אותיות
 אלה בשם הסין כדפיר' ולהיות אחר
 היחוד הזה השפע נשפע מן הכתר לכן
 בא סך' בסוף תיבה ובא ק' ארוכה
 להורות על סדר השם הנכון שהוא יהוה
 אבא על אימא ברא על ברחא וכן לריך
 המכוין לייחד שתי הסין בסוד החכמה
 הבונה אותם יחד והתפארת המייחד
 החכמה והבינה והמלכות בסוד הדעת
 כדפיר' בספר פרדס רמונים ואח"כ
 השפע הנשפע מסדר המדרגות מן הכתר
 עד נקודה אחרונה שזכו כ' כתר כדפיר'
 לעיל במלת תהלתך וזו ח' מן הדרכים
 אשר לנו צפי' ברוך שפירש הרשב"י ע"ה
 וכל השאר יתבאר בספר אור יקר בס"ד
 וזוה לך כל דברי הרשב"י ע"ה
 במקומות אחרים פירש ברוך במלכות
 ויראה אל ח"י ברבות שבלידיק הנשפעות
 במלכות מן היסוד וזהו סוד הכריעה
 ממעלה למטה כדפיר' וזהו כל הסוד
 נורע בברוך. עוד פירש בעילת השילות
 ובודאי שהכל ע"י ומה גם במלה כוללת
 כל האילנות כזו וממנו הארת הכל ממטה
 למעלה וממעלה למטה:

אתה

במלה זו רבו הפיר' בדברי
 הרשב"י ע"ה ובדברי המפרשי'
 ולפי דרכנו נחזיק בקלחתם. נודע פי
 המלכות אל היחוד לריך אל הקישוט
 והנה קישוט הכלל הם מלד ג' אבות

שהם גווי הקשת שעליה נאמר זכרתי
 לזכור ברית עולם וכן פירש הרשב"י
 ע"ה והנה עתה המלכות התקשט קודם
 עלותה לבית בעלה בקישוטים אלה ולכן
 התקשט בחיילותיה שהם ה'. ד' מחנות
 שבינה והיא נקודה אמלעית. דהיינו ה'
 דלת ויוד נקודה אמלעית וכן פירש
 הרשב"י ע"ה והיינו ה' של אהה ועוד ה'
 ג' ויין כזה (**וי) שהם וי' סע וי' בא וי'ט
 ג' גוונים הנזכרים וג' גוונים אלה תקבל
 אותם מלד החסד שהיא הכוללת שם ע"ב
 שהם ג' אבות ויסע ויבא ויט וא"כ גם
 אם ימלא בדברי הרשב"י ע"ה אהה בחסד
 כדכתיב אהה כהן לעולם ילדק ג"כ עם
 אומרו שהוא במל' עוד (**וישר' אותו)
 בתפארת באומרו אהה אבינו והטעם
 כי המלכות ג"כ מתקשטת מלד התפארת
 שהוא אורייתא והיא נקרא ח"ת פירש
 אורייתא כלילא מא' ועד ת' (**ח') גם
 ילדק במלכות מלד קישוטים מן התפארת
 כדפיר' עוד פירש אהה בחכמה ובינה
 וזה גם כן ילדק כי נודע כי חכמה
 בחסד ובינה בגבורה כענין הרוכה
 להחכים וכו' וא"כ לפי כוונתינו ילדק
 במלכות מלד קישוטים מכל המדות האלה
 והנה המתפלל אחר שיהיה נורע בברוך
 יכוין לייחד היסוד במלכות דהיינו אהה
 בסוד קישוטים לייחדה עם בעלה כאשר
 נבאר ויראה לפי זה אהה ופירש את
 כהרגום של אות שהוא היסוד ופעמים
 הרבה פירש כן הרשב"י ע"ה. וגם יכוין
 כי כשהיא מקבלת מבעלה ומתייחדת
 בו היא נקרא' בשם **יהוה** דהיינו
 (***) חשק מסטרא' דאבן

(**כ"ל וו) (**כ"ל ש"ל יולדק אהה) (**כ"ל ש"ל א"י) (**כ"ל חולס טבא קמו) כדכ'

זבחי שלמים

כדכתיב רק באבותיך חשק ה' ולכן אחת
 ירצה אל קבלתה מנ' אבות להתייחד עם
 יהוה בסוד יהוה שהם ג' בחינות אלה ומה
 גם שהם שם י"ב מלך מלך ימלוך כאשר
 נבחר ב"ה ולכן לריך לחקן הכסא כתיקון
 הושב על הכסא והכל בסוד אינון הלת
 אכפין דגליחת לקבלה מלעילא מג' פנים
 עילתין ונשאר פן אחד בארץ כדפירש
 הרשב"י בשיר השירים :

יהוה כנה שם זה קדם אלינו ביאורו
 באורך בספר פ"ר בשער שם
 בן ד' ובשער השמות. ולכן בביאור
 אלויות אלה לא נאריך ועוד כי יכבד
 עלינו המשא והמבקש ה' יבא שמה .
 וחולם עתה בזה שם זה בתפארת והיינו
 שזוקף בשם . וזוקף המלכות כוכב דוד
 הנופלת ומייחדה עם בעלה והיינו ע"י
 היסוד כאשר נרמז במלות ברוך אחת
 ואחר שיעלה וייחד ראוי לכיין בשם
 יאהדונהי שהוא שם כולל היחוד כדפיר'
 ואחר שייחד שם ראוי לכיין עוד בשם
 י"ב שהוא מלך מלך ימלוך שתיקודו
 זה **יהוה יהוה יהוה** הוא
 רמז אל י"ב

הגבולי' כמו שביארנו בספר פרדס
 רמונים בשער פרטי השמות יעויין שם
 הנה ג' שמות אלו פי' המפרש' בתיקודם
 נקוד אחר ואנו אין לנו אלא קבל' הרשב"י
 בזוהר ובתיקונים . והנה ג' שמות אלו
 הם חסד מלך גבורה מלך תפארת ימלוך
 בסוד השמות כדעת קלת המפרשים
 הם הם ויהיה דהיינו רק באבותיך
 חשק כדפי' לעיל והם בצירוף השם
 י"וד ה"י ו"יו ה"י שיש בו ד' יודין וג' ויין

וב' הסין זד' ירצה ד' הסין ירמוז אל
 ג' שמות שלמים מלך מלך ימלוך כדפי'
 והם סוד ע"ב ויסע ויבא ויע שבחסד
 וכן שם זה עולה ע"ג דהיינו ע"ב וחסד
 בכלל בהם ע"ג איך שיהיה נודע כי היה
 הוא ויהיה הם סוד גדולה גבורה תפארת
 וכן פי' הרשב"י ע"ה כי מלך מלך ימלוך
 הם חסד גבורה תפארת (* ושנים ב' הם)
 נלח הוד יסוד כי הם ענפי הג' אבות
 וכן פי' ג' שמות שבשם מוסיף ה' למלך
 וגו' עם מלת והיה ולכן נאמר כי יכלול
 בנקודות אלה כל ע' הפירות ואח"כ
 המלכות המקבלת מלד ג' הקיין שהם
 קו החסד חכמה חסד נלח . וקו הדין
 בינה גבורה הוד וקו האמצעי קו הרחמים
 שהם כתר תפארת יסוד והמלכות מקבל
 משלשם והיינו שם בן ד' בתיקוד לבאות
 כדפי' לעיל בשם אדנות ולכן אחר
 שיכוין בד' שמות שהם סוד כל
 ההתפשטות כדפי' יכוין בשם הכולל
 כל עלמות האצילות שהוא **יהוה** וכבר
 הארכנו בביאורו בספר **פרדס**
 רמונים והוא שם כולל כל האצילות
 בתיקודו ובאותיותיו . ואחר יכוין במקור
 הכל דהיינו הכתר ושם יכוין בסוד
 שמו והויה שלו וזה עיקר לכל אשר
 ביארנו וגבאר . כי עיקר הכל לכון
 בשמות והויות והעלם המתפשט והמתחבב
 באין סוף כי זה עיקר הכל כמו
 שהארכנו בספר פרדס רמונים בשער
 הכוונה בס"ד :

אלהינו שם זה בחכמה כי אחר
 שעלה אל הכתר כדפי' ראוי
 לו להוריד השפע מדק אחר מדק
 (* י"ל ש"ל ושניים להם)

מזדה דרך מעלות הסולם ואין ספק
 כי אלה ירמוז אל ג' אבות וג' נלחים
 הנקראים אלה כמבואר במקומות רבים
 ועליהם סוד יוד שהוא חכמה ונמשך
 ממנה נ"ו שהם התפארת והמלכות כנודע
 שהם דו פרצופין הנאללים מן החכמה
 ולכן קדמה נון לואו בסוד דו ולא וד
 וכבר נבאר ענין זה בארוכה בספר
 פרדס רמונים כי ג' אבות הם נקראים
 אלה והם סוד ה' שבזינה שהם ג' ויין
 ופי' שם שעכ"ז כל שם זה בחכמה וסדר
 הענין יהיה בכתר אלהיו בחכמה וזאה
 בה סוד דו מילוי יוד וסוד הזינה בזיני'
 ה"א שהיא אלה כדפיר' בסוד שם יה
 שבה . הכוללת החכמה והזינה בה' :

ואלהי שם זה בזינה והיינו אלה
 כדפיר' ויוד שבחוך ההא
 בסוד ה' מלך בהיכלו וסוד הו' או להורו'
 על הדעת המיוחד שתי שמות אלו שהם
 חכמה וזינה ודעת בנתיים . והו' סוד יהו
 כנודע ואחר שהמשיך השפע עד הזינה
 ימשיכו עוד במלת :

אבותינו שהם ג' אבות גדולה
 גבורה תפארת ונקראים
 אבות שהם אבות אל פעולת החסד והדין
 והרחמים כי בחכמה וזינה אין הפעולה
 מתגלית וכ"ש בכתר . וגלח והוד ויסוד
 ענפים וזנים אל האבו' ועל שם נקראי'
 אבות ואנחנו בניהם למודי ה' ואנו
 נקראים גם כן בני ישראל וכן נלח והוד
 ועל זה נאמר וכל בניך למודי ה' וגו'
 עוד ירלס יוד יסוד . נ"ו תפארת ומלכות
 המתייחדים ע"י להמשיך האילוני' עד כולו
 וכל נ"ו המורה על הרבים לדעתינו
 הרמז בהם שאנחנו בני ישראל נשמתינו

בסוד נ"ו והשרשים והענפים הכל ענין
 ה' וכל מה שאנחנו מתפללין הוא בסוד
 נשמתינו החקוקה ומלווירת שם וע"י
 אנו פועלים בזכותינו למעלה כדפי' בס'
 פרדס רמונים בשער הנשמה :

אלהי אברהם פי' אברהם חסד
 כנודע שמדתו

היא החסד כדכתיב ויסע אברהם הלך
 ונסוע הנגבה וכתיב תתן אמת ליעקב
 חסד לאברהם והנרלה באומרו אלהי
 אברהם ירלס חכמה שהיא המאללת
 החסד וטעם זה כדי לקשר החכמה
 בחסד כי עד עתה ביארנו כל ה' לעלמה
 ועתה כיחדה יחד וכן באומרו :

אלהי יצחק זינה על הגבורה
 שהיא מדתו של

יצחק כנודע כי בענין העקידה זכה למדה
 זו וכן פי' בזו' וזהו ותבהינה עיניו מראות
 מלד מדתו וכתיב ופחד יצחק היה לי
 והכוונה לקשר הגבורה בזינה ליחד
 הענפים בשרשים וכן באומרו :

ואלהי יעקב דהיינו ת"ת בכתר
 ומדתו של יעקב

הת"ת כדכתי' תתן אמת ליעקב וכתי'
 יושב אהלים בין גדולה לגבורה ולכן ואו
 בין זה לזה והו' סוד וה"ו ואלהי יעקב או
 ירלס לרמוז אל הדעת המיוחד בין ת"ת
 ובין כתר ובין חכמה ובין זינה כנודע
 והיינו ואלהי יעקב וגם הוא סוד התפשטו'
 הכתר על התפארת ע"י ואפשר כי על
 דרך זה אפשר לפרש על תרין דירות
 שהם חסד שבחוך החכמה וגבורה
 שבחוך הזינה כדפי' הרשב"י ע"ה
 באדרתא ופי' בספר אורי יקר בס"ד
 ולכן עתה אחר שהמשיך דרך

אל
 דפי'
 חסד
 וחסד
 היה
 תפארת
 ימלוך
 (הס'
 אבות
 למלך
 יכול
 אח"פ
 שהם
 הדין
 חמים
 מקבל
 באות
 אחר
 כל
 הכולל
 וכבר
 פרדס
 זילות
 מקור
 בסוד
 אשר
 לכון
 זשה
 כמו
 בשער
 אחר
 ראוי
 ה

זבחי שלמים

דרך המעלות עד האבות חזר להמשיך עליהם ע"י הדעת שהוא ואו של ואלהי יעקב אותם העטרות העליונות והשחא ניחא יוחר ענין כפל זה ועוד אפשר לומר פי אלהי אברהם היינו חסד משפיע במלכות ושם אלהי במלכות וכן אלהי יצחק וכן אלהי יעקב והיינו סוד קישורם בג' אבות בסוד דרום ולפון ומרח ומתקשר עמהם המערב כדפי' (ועוד) נמצא עד"ז נמשך האילינו' והשפע דרך המדרגות עד המידה האחרונה ויש לנו בזה ראיות רבות כדפי' בספר פרדס רמונים בערכי הכנויים בס"ד ועוד אפשר לפרש ממש כדרך זה הדרך הא' כי המשכה היתה ע"י אברהם מן החסד עד המלכות וזו עיקר מרכבתו כדכתיב ויש אהלה בין בית אל מים והנה העיקר להטות אהל המלכות ללד הדרום וכן דקדק בחוב באמרו ויעל אלהים מעל אברהם הנה המלכות שהיא שם אלהים היה מרכבה אל אברהם והוא היה משפיע לה מלד חסד וכן ענין זה אל האבות וענין זה מוכרח בזוהר מקומות אין מספר אם כן בהכרח באומרינו אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי יעקב הכוונה שהם היו משפיעים למלכות והיא היתה מרכבה עליהם ועל בנינה זו היא הכוונה :

האל הגדול הגבור

והנורא פירוש אל גדול חסד גבור גבורה . נורא תפארת . ולהיות התפארת מיוחד הימין והשמאל בסוד הוא לכן אמר והגורא

בסוד הוא ואין הכוונה אל גדול אל גבור אל נורא כאשר חשבו רבים אלא הכוונה אל גדול חסד גבור בפני עצמו גבורה . וכן פיר' הרשב"י ע"ה . ועשה בזה קשה דלימא הגדול הגבור והנורא . אל מאי עבדתי . ופיר' שם כי אל פי' נכירו דחכמתא והענין להורות על דבקות החסד בחכמה שהוא מקום אילנותו לזה נאמר כי עם היות ג' כנויים אלה בגדולה גבורה תפארת עכ"ז עיקרם בהיותם נוטים ללד החסד והברכה עלמ' מוכיח כן שהוא בכללה בחסד כאשר נבאר ולהורות על זה ייחד ג' כנויים אלו באל דהיינו שם החסד כגודע ופיר' שם זה באותיותיו פיר' בספר פרדס רמונים ועשה לא יתרחק אומרו והגורא בואו להורות על קו האמצעי המכריע השמאל ללד הימין כענין רב חסד מעט כלפי חסד רובו חסד ומטה הגבורה כלפי החסד ובאו ג' מלות אלו בה' הידיעה להורות על הבינה ה' קדמאה נמצא האל בחכמה ובינה הגדול בסוד הגדולה יונקת מן הבינה וכן הגבור וכן והנורא והכל בסוד חסד בחכמה יונק משורשו ויונק מן הבינה ומשם יניקת הגבורה והתפארת ממוצע בין שתי' יונק כולו מן הבינה ובסוד הוא גם לו יניקה מן החכמה :

אל עליון

הוא בכתר והנה לפי הדרכי' הנזכרים אפשר שאחר שייחדם עם הכתרים העליונים כדכתיב אלהי אברהם וכו' חזר ופרטם בסוד גדול וגבור ונורא ואח"כ עלה עם כלם אל הכתר

כבחר בסוד אל עליון ולפי הדרכים האחרים אחר שירד עם המלכות חזר ועלה אל האבות זיחדם בכתר ונמצא הקשר ממטה למעלה וממעלה למטה . ואולם שם אל בסיומו בכתר ירצה על חסד עילאה שבאריך אופן כמדע לבחי שער האדרה וכדפי' בספר אור יקר ב"ד ולקן בהיות ג' מדות הטורות מיוחדות בסוד החסד הכולל כולם כמדע בסוד שם בן ע"ב שהוא בחסד בולל ג' אבות וי"סע וי"בא וי"ס ואח"כ עולה הכתר בסוד מליאותו העליון וזהו אל עליון חסד המתעלה . ועוד אל הוא מלוי י'וד ה'י ואו ה'י שהוא שם ג' יודין וחלף והיינו ח"ג . ושם זה מורה סוד ע"ב שבתקוד וחסד בכלל שהם ע"ג וכן שם זה באותיותיו עשר עולה ע"ג וכן חכמה עולה ע"ג להורות על קשר כענין המזבז כדפי' בכלל העולה הכוונה שיעלה קשר ג' אבות בכתר עליון כדפי' וזה :

גומל חסדים טובים פירוש

כבחר גומל כענין ויגמול שקדים ר"ל משפיע ג' מדות אלו בסוד החסדים כי אריך כולא חיכו ימינא לית ביה שמאלא כלל ולכן גומל ג' מדות אלו בסוד החסדים . ימין ושמאל ואמצע הכל חסד ימין בדפיר' . ופי' טובים הכוונה מאירים מלשון בהטובו את הנרות כדפי' הרשב"י ע"ה והיינו כענין שפי' הרשב"י ע"ה חסד ועוז בפרשת תרומה עוז חיכו עד ללא פשיט וכו' שהוא בהיות החסד

מתעלה בלתי נשפע והחסד הוא אור החפשטותו ולכן אמר כי עם היותו גומל חסדי' חין הכוונה חסדי' המחגלים אלא חסדים הנעלמים כי מרוב בהירותו ובהיקותם חין השגה בהם . עוד אפשר לפרש טובים נשפעים ליסוד הנקרא (*כל) וראשון לנו עיקר :

וקונה הבל פי' הכתר מתן פה להאציל היסוד

הנקרא כל כמדע ואפשר לפרש קונה הכל היינו הכתר המתאציל גל האצילות והשרשים נעלמים בו וזה לעורר אותם השרשים להשפיע בענפיהם המתפשטים בסוד תיקוני זעיר שהוא מהתפשטות אריך כדפירש' בספר אור יקר :

וזוכר חסדי אבות פי' זוכר קושר ע"י

אבר ובזכירה שהוא היסוד ואפשר שבאה מלת זוכר ברו"או להורות על התפארת דהיינו ו"או ימשך ו"או פי שניהם קושרים הימין והשמאל זה למעל' וזה למטה כמדע . והסדי אבות ירצה גדולה גבורה תפארת בסוד נעייחס אל הימין כדפי' לעיל ולכן כולם חסדים ואפשר לפרש חסדי היינו נלח כוד הנקראים חסדי דוד . אבות גדולה גבורה תפארת וראשון עיקר :

ומביא גואל לבני

בניהם פי' גואל זה יסוד דהיינו בועז שעליו נאמר כי גואל אחי וכו' בכח הכתר (ו)מביא ומייחד גואל שהוא יסוד עם נלח והוד

(בית) (*י"ל ש"ל טוב) שהם

ול אל גבור
לא הכונה
זו גבורה .
זו קשה
אל מאי
פי' נהירו
ול דנקות
זכותו לזה
ויים אלה
ז עיקרם
רכה עמ'
עד כאשר
כנויים אלו
דע ופיר'
זר פרדס
זו והנורה
המכריע
חסד מטה
ה גבורה
אלו בה'
ז קדמאה
דול בסוד
הגבור וכן
וכמה יונק
שם יניקת
שתיה' יונק
לו יניקה
והנה לפי
הזכרים
הכתרים
ורהם וכו'
זר ונורה
הכתר

זכרנו כזר פי' כי זכירה הוא היכוד
 וטודע כי היכוד הוא קיבוץ
 נפשות הלדיקים בסוף היוהו רקיע שבו
 נהירין כוכביה שהם נשמות הלדיקים .
 והנה התעוררות העליונים היא מן
 התחתונים אל העליונים בסוד מיין
 נוקבין ומיין דכורין כדפיר' בספר פרדס
 רמונים . והנה עתה לעורר הזכירה
 מן היכוד כלפי מעלה שהוא המעורר
 הזוג ועליו נאמר צימים עובים ושבתות
 כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל
 כנפים יגיד דבר וזהו בסוד נשמקן של
 ישראל המצויירות בו לכן אנו אומרים
 זכרנו ע"י כדי לעורר האהבה והייחוד .

ואולם הנשמות החלה הם מיכוד הפארת
 ומלכות המצואר בזוהר וע"י זכירת
 הנשמות המצויירות שם בלדיק בודחי
 זכרו בת"ת והמלכות שהם (**סודיגו)
 והיינו כלל צמלה זו יכוד המיוחד
 הפארת ומלכות ששם יאהדונהי . וטעם
 הוספת זה הנה ציוס הדיר מפני
 שזכרה זו צהקד וע"י העליה אל ג'
 ראשונות הנכלל עניינם בזכרנו לחיים
 וכו' כאשר נבאר . ועוד החיים הם
 צהכמה ובינה כאומרו וההכמה תחיה
 וכן ארץ החיים וגמשיכים אל היכוד
 ע"י החסד וכן הוא נקרא אל חי לכן
 צהקד אנו זוכרים החיים העליונים :

לחיים פי' בפע (ו) הבינה שהוא
 חיים . והיכוד נקרא אל חי

מלך החיים הנשפטים ממנה אליו ולכן
 צבוד מקורי הנשמות האחוזות בעולם

הבא שהיא בינה
 ומליאוחם

(**ג"ל ג"ל סוד נז)

שהם בני צנים כי חכמה ובינה הצוח
 ושרשים אל השרשים והמדות . שהם
 החסד והגבורה . והחסד עוד אב אל
 הנלח וכן הגבורה אל הכוד נמצאו נלח
 וכוד בני צנים אל החכמה ובינה וכזר
 פי' כי אהנו צנים למודי ה' במלת
 אבוחיגו . וקשר גואל אל בני צנים הוא
 לייחד אות צרית אל ביני הזכר
 שהם נלח וכוד וזהו שלמות הזוג
 והייחוד :

למען שמו באהבה יש שפי'
 שמו

מלכות שהיא פס'ו' כטודע צהכמה יכוד
 וירלה כי ייחוד היכוד עם הנלחים
 יהיה כדי לייחד המלכות עם היכוד
 וזהו היחוד שלם וזה דוחק כי אהבה
 לעולם צהקד או בגבורה כאשר נבאר
 לכן נפרש למען שמו מלכות ודחי
 שהיא שם לתפארת כטודע כי שם אדני
 שם ליכוח ולכן באומרו שמו ירלה שם
 ו' שם יאהדונהי כי זהו וס' צהיכל*
 קדבו וזה היחוד הוא ע"י התעוררות
 האהבה צהקד וגבורה כי החלה האהבה
 מגבורה וכופה מלך החסד כדפי' בזוהר
 והארנו בספר פרדס רמונים צשער
 ערכי הכנויים***) והנה לפי זה שמו
 צהכמה הם ד' רגלי המרכבה שהם
 מלכות תפארת גבורה חסד וכן סדרם
 ממעלה למטה במלות שמו צהכמה .
 והנה אהבה זו ויחוד זה יתעורר מלך
 קשר יכוד נלח וכוד כדי להשפיע
 במלכות התעוררות האהבה מן הימין
 ומן השמאל :

(*אדני גמטריא היכל) (**שך אהבה)

ואם היסוד
ואם קיבוץ
דקיע שבו
לדיקים .
הוא מן
אוד מיון
גר פרדס
הזכירה
המפורר
ושבתות
קול ובעל
ומהן של
אומרים
דייחוד .
הפארת
זכירה
בדואי
(סודיו)
המיוחד
וטעם
מפני
אל ג'
לחיים
יס הם
החיה
היסוד
חי לכן
נים :
שהוא
אל חי
יו ולכן
בעולם
הם

זבחי

שלמים

ו

ומליאותם שביסוד המליאות אל מליאות
אלו אומרים זכרנו לחיים דהיינו
שפע הבינה :

אל מלך חפץ בחיים פי' אל

כח
עליון ומלך חכמה והם מתיים חפץ
ורצון מלמעלה בחיים הנשפעים מהבינה
והענין כי החיי' במזלח תלוי מלחא
ולכן הם נחשבים מהחפץ העליון בסוד
הרצון הנשפע מן הכתר אל החכמה ומן
החכמה אל הבינה :

כתבינו בספר חיים פי'

כבר
נכתב כי ספר ספר וקשור הם חכמה
בינה תפארת ולכן ספר חיים היא
החכמה וזה תלויים החיי' הנשפעים
מהמקור העליון כדכתיב והחכמה תחיה
בעלים והנה הכתיבה מלד יד כותבת
שהיא ע"י הבינה כי ג' דברים הם
כתיבה זכירה חתימה והכתיבה במלכות
והזכירה ביסוד והחתימה בבינה וכן
פירש הרשב"י ע"ה בחיקונים אמנם
הכותב הוא הקולמוס שהוא סוד וא"ו
והוא ע"י חמש אלבעות שהם המדות
חמש הנכללות בסוד ה"א כגודע והם
גדולה גבורה תפארת נלח הוד ויסוד
נכלל בתפארת והכתיבה עלמה היא
המלכות שהיא כתב מפורש כגודע שהוא
פי' התורה והנה היא נכתבת בחכמה
ע"י היד העליונה שהיא בינה וכל
עניינים אלו מוכרחים מתוך דברי
הרשב"י בחיקונים כמו שהארנו בספר
פרדס רמונים בשער ערכי הסמויים
והנראה מכל זה כי להיות לייור וכתובה

מליאות נשמתיו בסוד המלכות שהיא
מקום משכן הנשמות והם מן היסוד
אל המלכות כדפי' הרשב"י ע"ה לכן אנו
מתפללין שיהיה מליאות המלכות
מלטיירת בחכמה באופן ילטיירו שם
נשמתיו כענין הזכירה הנזכר למעלה
והנה היסוד עלייתו עד הבינה כדכתיב
נשמת כל חי כדפירש הרשב"י ע"ה ולכן
הזכירה היא עולה עד הבינה והמלכות
עלייתה עד החכמה כענין חיי יסנה חיי
שנים לחכמה ברתח לגבי אבא ולכן אנו
מתפללין כותבנו בספר חיים והנה סדר
הכתיבה היא שפעלה המלכות בלייור
הנשמות ע"י התפארת בסוד ה' מדות
ע"י הבינה אל החכמה וזה סוד שם
בן ד' ממטה למעלה :

למענה אלהים חיים פי' כל

זה ע"י
הבינה הנקראת חלמים חיים כגודע כי
הכתיב ע"י . או אפשר לפרש ג"כ למענה
לתועלתך כענין ביום שהוא ילאו מים
חיים מירושלם חלמים וגו' הגדרש בזוהר
שהוא בעת עליית המלכות אל החכמה
ישפיע המים חיים גם בבינה ממנה כי
היא לא ידעו עיט בסוד מליאות העליון
וע"י ייחוד החכמה בבינה כמבואר בספר
פרדס רמונים בארובה והשתחא ניחא עפי
למענה ממנו :

אל חי פי' אחר השפעת השפע אל

הבינה על הדרך הנז' הנה
דרך המדות יושפע השפע עד הגיעו
אל היסוד הנקרא חי לפי שהוא מקבל
החיות מן הבינה וכן ע"ה שהוא כולל חי
עולמות שהם מכתב עד היסוד

היסוד ומן היסוד עד הכתר וכל זה
 ע"י הכינה וחיים הנשפעים לו להחיות
 העולמות הטבדים והנה אין ספק כי
 שם אל אינו בו אלא ע"י האל העליון
 או שגאמר דהיינו הכתר ולכן הוא
 מתחיל בו ומסיים בו בסוד ע"י וע' שהם
 מתחילום מכתר ומסיימם ככתר :

מלך עוזר ומושיע

ומגן אין ספק כי עוזר הוא
 תפארת עוזר וזרע הכל א' (*ולא)
 העזר והזרע ולא יתרחק שיזטרף אליו
 המלכות והיינו עוזר ו' עוזר ודאי .
 מושיע מלך הגבורה וכן פי' רז"ל בפסוק
 והיה אמונת עתך חוסן ישועות כי סדר
 מושיעין הוא נקראת ישועות והוא מלך
 הגבורה והענין להושיע עשוק מיד עשוקו
 והניזק מיד המזיק וישועה זו תלויה
 בגבורה כגודע ויש ישועה אחרת תלויה
 בחסד וזוהו זהו עיקר כדפי' . ומגן הוא
 סוד שלשתן כלולת בגדולה ומלח
 מגן כולל מיכאל"ל שר החסד
 וגבריאל"ל שר הגבורה וטריאל"ל שר
 התפארת ולהיות ג' המדות האלה כלולות
 בחסד בסוד ו'יסעו' ו'יבא' ו'יט' שבשם ע"כ
 שבחסד לכן אחר שפרטם כללם בימין
 שזו סוד ברכה זו . ואמנם במלח מלך
 יש שפיר' בצינה ופיר' בינה (**וממנה)
 נמשכים ג' מדות אלה ולזה קשיא לי
 שאינם כסדר אלילותם מהצינה ועם
 היות שאפשר ליישבו בדוחק העיקר
 אללינו מלך במלכות וכמוהו רבים והענין
 שהיה מתייחדת ומקבלת עזר מהתפארת
 וישועה מגבורה ושלשת' יחד מלך החסד
 (*אולי ע"י וע') (**כ"ל ע"י שממנה)

והשתחא ניחא כי עיקר מגן עם היותו
 בחסד הוא במלכות והיינו שם ח'ש'ק'
 שבה מלך ג' אצות . ואולם בטעם
 הכריעה בצרכה זו תחלה וסוף וכן
 בצרכה ההודאה ירצה כי סוד הכריעה
 והשתחוויה בכל מקום הוא סוד המשכה
 השפעה ולכן להיות הצרכות בימין לבן
 הכריעה בצרכה זו ומפני שגריף השמאל
 להודות על הצרכות לבן בצרכת ההודאה
 שהיא בסוד כאשר ית' אדאם אודי על
 ברכאן וקצו לענין זה פירש הרשב"י
 בזוהר פ' תרומה בצרכת מוון ומזה
 הטעם הכהן הימיני לריך לכרוע בכל
 צרכותיו להשפיע מכולן שהם מן הימין
 והמלך שהוא מלך הסוד ששם מדתו של
 דוד כיון שזרע שזו אינו זוקף להודות
 אל הצרכות :

ברוך אתה יהוה מבורא

לעיל :
מגן אברהם מגן פי' לעיל
 היותו במלכות
 מלך החסד והסוד שם יהוה שהוא
 טולל ג' אצות כדפי' לעיל . אלא שעשה
 ראוי שתקד' הקמץ שהוא מלך וקמץ
 הכהן ותחם הצרכים שהוא סוד המשכה
 החסד על המלכות שזו מעלת הצרכים
 כדפי' לעיל . והנה ברכה זו היא ברכת
 אצות שהיא כוללת ג' אצות כדמוכח
 מתוכה ואולם בהיותם כלולים בחסד
 לכן חתימת' באצרכם חיים החסד וכן
 ברכה זו כל עיקרה יתייחס אל החסד
 כגודע :

אתה פי' לעיל במלח אהה שהוא

סוד הקיבוט ואולם

ה היות
ח'ש'ק'
בעם
זוף וכן
הכריעה
המשכה
מין לכן
השמאל
ההודאה
אזדי על
הרשב"י
נ ומוה
ע בכל
ן הימין
דחו של
להדות
מבואר
עיל :
לעיל
במלכות
שהוא
שענה
וקמך
המשכה
אברהם
ברכה
דמוכה
בחסד
זד וכן
החסד
שהוא
לם

זבחי

שלמים

ז

ואולם עתה מתייחדה עם בעלה בצד
הגבורה לא בסוד חוקף הדין החזק ייין
המשכר אלא בסוד יין המשמח ולד
הגבורה מעורר האהבה וזה :

גבור והנה מלה זו יורה על היותו
מתגבר על הקליפות ומכניעם
ע"ד דניאל שאמר האל הגדול והטורח
כשראה הקליפות מתגברות ולכן מלה זו
היא לעובדה להורות היותו מתגבר לכבוש
יארזו דהיינו הכפוי :

לעזרם ולכן יסוין לייחדו בסוד
הבינה על הגבור' חיה שכתב
לעולם בסוד הבינה הנקרא עולם ונדע
כי היא עיקר עולם בסוד שהיא כוללת
שם קצוות הנכללות בסוד וא"ו ולכן
ייחד לומר חקף שם :

אדני שהיא המלכות וכמעט כי מלת
עולם ואדני הוא סוד (***יהוה***)
אדני שכן דרך שתי השמות לבא
יחד שתי מדות והם מורים על הגבורה
שהם ג'. אלהים בנינה ואלהים בגבורה
ואלהים במלכות והם גבור לעולם אדני
כדפי' ולהיות שהם ג' בסוף השמאל יסוין
לכלול הימין ביניהם והיינו שם אג"לא
שהוא שם חותם ע"ב כדפי' בספר פ"ר
בשער פרטי השמות ושם הארכנו והנה
הקיצור יפה והרמוז שם אל"ד (***) שהוא
ח' משם ע"ב כמבואר שם חיה כזה
ולחיותו בשמאל בא בלשון גלות שהוא
אג"לא ולא בא בלשון גאולה שהוא אגאל
וזהו סוד הושיעה ימיך :

מחיה מתים אתה סוד החי'
הוא מלד
הבינה ולא מלד (***) מבינה) אלא מלד

שמקבל' מכתר עליון כאשר יתבאר .
ואולם ענין תחיית המתים בקלרה הוא
כי כח החיות בדברים העליונים הוא
היותם מתפשטים ושולטים בגשמות
החתונות. והנה זה יורה ענין מה שהקב"ה
ממית שרים עליונים וכי אפשר שמתם
ממיתם אלא העצרת שולטותם יקרא
מיתתם. וקרוז לדבר זה העני שאין לו
שליטה קרוי מת. וכן להיות שאין הגשמות
שולטות בגויה והם מוסלקות מעולם זה
עם היותם מאירות בעולם העליון לא
יקראו חיים לפי שהם מוסלקי' מלהשגיח
בגופים והנה זה מורה על אסיפת
התפשטותם וסילוקם מהגוף. ולכן
הגשמות עם היותם נהנות מזיו השכינה
ודבקות בשורשם עכ"ז מיתה היא מלד
זה וזהו שלמות הגשמות אחר החיה
ודרוש זה יאריך ביאורו ויתרחב בספר
אור יקר בסייעתא דשמיא ולכן סוד
התחיה יוחס גם לעליונים רוצה לומר
יסוד ומלכו' שנסחלק שליטת' מן העולם
הזה וכן כל שרי מעלה כענין השרים
האמונים על האמחים בעוד שאין
גשמים יורדים חם ושלוש ואין למחים
בעולם כביכול הם מחים אחר שאינם
שולטים בעולם הגשמי ואינם פועלים
פעולת' ועל כזה נאמר מחיה מחים בסוד
השפע השפע מן העליונות ואולם תחייה
זה היא על ידי השפע השפע במלכות
שהיא הנקראת אזה כמבואר לעיל :

רב להושיע כבר פי' בספר
פרדס רמונים
ע"ש כי מלת גדול בגדולה ורב בחכמה
ולכן הרב שם להחכם הגדול

(*) הניקוד ז"ע) (**ר"ל גימטריא אג"לא) (***) א"ל"ו ז"ע ע"ע

זבחי שלמים

שהוא אד מן אדני כמבואר בחיקונים
 וכן עולה ה' שהיא המלכות :

מכרכל חיים בחדר צוהר
 נחבאר

כי ג' אבות נחברו במלח כל והוא
 יסוד . וזה וס' בך את אברהם בכל .
 והנה אל היסוד ג' בחיות והם בכל מכל
 כל שנחברו ג' אבות מחומו והנה אל
 שהי הנחיות שהם מכל כל והיינו מלד
 הגבורה והתפארת שהוא מקום המשך
 המזון וע"ז נקרא היסוד מכל כל רזה
 לומר מכלכל . והנה החיים נשפעים
 בסוד מכל כל שהוא ביסוד ובסוד בכל
 בחדר . כי עם היות שפע המזון נשפע
 מן הגבורה כאומרם קשים מזונותיו
 וכו' עם כל זה הוא בחדר שלא לדגם
 מכל וכל אלא גם מלד החדר כדפירש'
 וחיים ירלה אל השפע הנשפע מן הבינה
 שעל שמה נקראת היסוד כל דהיינו נ'
 שערס :

מחיה מתים כבר פי' לעיל

ענין תחית
 המתים והנה בברכה זו ג' פעמים תחיית
 המתים הא' תחיית העולם בגשמים וזהו
 מחיה מתים אחת רב להשיע . הב'
 מחיה מתים ברחמים רבים וזהו מחיה
 האד' בפרנסתו . ג' ונאמן אחת להחיות
 מתים וזהו תחיית המתים כמשמעו .
 וכבר פירש' עניינ' למעלה בסוד תחיית
 השרים הממונים על למחי העולם הזה
 ותחיית המדות העליונ' דהא בזה תלויא .
 ותחיית אלון*) בזה מג' מיני שפע אם
 שפע גשמים וברכה לעולם אם שפע
 ומזון ופרנסה לבני אדם כל אחד
 (*ר"ל השרים והמדות)

כגדול . ונודע כי ישועה הוא הימין ולכן
 חכמה רב להשיע בסוד השפע הרב
 המשפיע בכח הכתר כאשר נבאר :

ומוריד המל באידרא פירש

הרשב"י ע"ה כי
 הטל הוא דאינער מריסיה דזעיר לחקל
 תפוחין קדישין והאי עלא נטיף בכל יומא
 מאריך אנפין לריסיה דזעיר וענין טל זה
 פי' שם בספר אור יקר בארוכה בס"ד
 ואולם הנה בקלרה הטובה אל סוד
 הדעת המוריד השפע הנשפע לו מחכמה
 ובינה וכן ג' אותיות י' ה' ו' במילואן
 יוד הא ואו עולה על וכן אמר ומוריד
 העל פי' וא"ו מוריד הטל בה"א כדי
 שיעלה למלכות שהיא ה"א דהיינו חקל
 תפוחין קדישין דהאי עלא אינער עליה
 כדפי' ועם היות שבתפלת ר"ה אין
 לריך פי' לענין הגשמים עכ"ז נבוא אחו
 לתועלת לזמנו בה :

משיב הרוח כבר מפורסם

צוהר כי גשמים
 מלד הגבורה ולכן אמרו בכל מקום
 מזכירים גבורות ופירשו בגמרא לפי
 שהן יורדים בגבורה ולהיות כי ייחוד
 המלכות שהיא אד יעלה מן הארץ עם
 ה"ת דווקא והוא המשפיע לה בגשמים
 מלד הגבורה על ידי קבלתו מן הבינה
 כנודע לכן אנו מכוונים לייחד הרוח
 שהוא התפארת עם הבינה שהיא
 התשובה וזהו אומרם משיב מלד
 התשובה וזה :

ומוריד הגשם ו"א שוא ת"ת

מוריד למלכות
 שפע הגשמים שהם מיין דקדין לקבל
 מיין נוקבין דהיינו אד יעלה מן הארץ

ד בחיקונים
לכות :
סדר צוהר
נחבאר
כל והוא
רהס בכל
כל מכל
והנה אל
והיינו מלד
קום המשך
כל כל רוצה
ש נשפעים
ובסוד בכל
המזון נשפע
מזונותיו
שלא לדוגם
דפירש'
מן הבינה
דהייע כ'
פי' לעיל
תחית
מים תחית
שמים וזהו
יע. הב'
וזהו מחיה
זה להחיות
משמעו .
אוד תחית
עולם הזה
הא תליא.
שפע אס
אס שפע
אחד

זבחי

שלמים

ח

אחד ואחד לבדו אס שפע תחית המתים
משמעו ואלו הב' אמר עתה מחיה
מחיה בכוד הורדת שפע החיות דרך
החיים העליונים :

ברחמים רבים

רחמים סתם
הס סוד קו
הרחמים דרך הקו האמצעי והס רחמי
זעיר אנפין שהס רחמים מועטים מפני
שים בהערובותם דין אצל בהגבורה שפע
אריך אנפין הס רחמים רבים רחמים
גדולים רחמים בלי תערובת דין ועל
זה אמר מזוני במזל תליא מילתא
ונקראת רבים מפני שהמזל והימין
והאמצעי הכל רחמים והס רבים דלית
רבים פחות מתלת :

סומך נופרים

הנה הטל הנזכר
הנשפע מהכתר
ג' בחינות שהס סוד יכו והנה מלד היות
שהיא מלד החכמה זו סמיכת הגופלים
שהס יכוד ומלכות ששניה' נופלים כענין
כוכב דוד הגופלת וכן יכוד וסמיכתם
בסוד היות דפירש' :

ורופא חולים

הס סוד חתן
וכלתו שהס חולי
האכזב עד יתעורר הזווג ביניהם וכוד
רפואתם מלד הכתר שהוא נקראת אריך
אנפין ארך אפים מלשון רפואה וארוכה
והיינו סוד וא"ו של יכו כגודע :

ומתיר אסורים

הס תפארת
ומלכות שהס
גלות אסורים ועליו נאמר מלך אסור
ברכעים ואין חבוש מתיר עצמו מבית
האסורי' אלא מכה הבינה שהיא מעוררת
הגאולה בכוד השופר הגדול ועליה נאמר

וגאלתיך אכזי וכן פי' הרשב"י ע"ה
בתיקונים וזהו סוד הא של יכו מהט"ג
הנזכר :

ומקיים אמונתו

יש שפי' ו
ומקיים
אמונתו פי' יקים המלכות ול"ג ומקיים
ומחזק הבינה שהיא נקראת אמונה
ודאי ("בסוד) קיומה וחזוקה הוא ע"י
החכמה והכתר :

לישני עפר

יש שפי' ע"ד הראשון
ישני עפר ג' אבות
ועפר הוא הבינה ול"ג כי עפר הוא
המלכות יכוד העפר והיא מיוחדת בג'
יכודות שהס יכוד המים חסד יכוד האש
גבורה יכוד הרוח ח"ת והשיגה הוא אחד
מס' במית' והרמוז אל הדין והנה ג' אבות
משפיעים שינה ודין ביסוד העפר ולכן
ומקיים אמונתו שהיא הבינה מלד הכתר
והחכמה ומשפיע לישני עפר כדי שיקיאו
וישפיעו רחמים למלכות ומה שהיה
יבשה יעשה מקור מים ובוה ג"כ יוסר
השיגה והמיתת מן המתי' ממש :

מי כמוך בעל גבורות

כבר פי'
בספר פרדס רמונים ובספר אור יקר
ענין בחינת הבינה בחכמה ובחינת חכמה
בבינה וזהו סוד יש שבחכמה דהיינו יוד
הא שבשם . חכמה ובינה . וכן ה"י שבשם
אלהים שבבינה . דהיינו בחינת חכמה
בבינה ובחינת בינה בחכמה . יוד קשורה
בהא זהא קשורה ביוד וסודם ממטה
למעלה וממעלה למטה יה כי כמבואר
שם בארוכה וזהו סוד אומרו מי כמוך
בעל גבורות אע"פ
(ג"ל ט"ל וסוד)

זבחי שלמים

שבמקומות רבים פי' הרשב"י ע"ה פועל
גבורות צבינה בעל גבורות יראה חכמה
בעל פי' איש לגבורות שהיא הבינה
בענין שנקרא אבא ואימא ולכן אמר
מי שהיא הבינה הוא כמוך בענין
בחינתך שאתה בעל גבורות דהיינו
בחינת בינה שבחכמה ולא אמר חכמה
כמו הבינה לפי שבבחינת הבינה שבחכמה
משובחת ודקה מבחינת בינה עצמה ולכן
נקט לעול' החכמה ואמר שבינה משחווה
אליה וזו מעלה להיות ה' שבבינה
מאירת בה' שבחכמה :

ומי דומה לך? פי' גם הבינה
בסוד בחינת
החכמה עלמה ה' דומה לעלם החכמה
ולכן אמר דומה לך לעלמותך והיינו
בחינת יוד שבבינה יאיר בבחינת יוד
שבעלם החכמה כדפי' לעיל :

מלך ממית ומחיה מלך
חכמה
ממית בסוד רוחו ונשמתו אליו יאסוף
והיינו חסיפת העלמות אל מקורו והו
זמית ח"ו ומחיה סוד החפשטות העלמות
בענפים והם חיים בסוד ואתה מחיה
את כולם ופי' רז"ל ואתה מחיה לכולם
והארכנו בספר פרדס רמונים וענין
חלוי בחכמה דתלת רישין אינון אין סוף
כתר חכמה כדפירש הרשב"י ע"ה
בעת פטירתו ופי' בספר אור יקר
והקלוז הגם יפה :

ומצמיח ישועה הישועה
עיקרה
בבינה שהוא יובל חירות וגאולה אמנם
למוחטת הוא מן החכמה כגודע כי כל

הדברים המתוולדים בנקבה הם לומחים
בזכר וסוד הלמיחה הוא בהיותה משפיע
החיים ומושיעם בכל ענפיה :

מי כמוך אב הרחמן הגם
החכמה
כוללת ג' בחינות שהם בחינת הכתר
ובחינת החכמה ובחינת בינה וזהו סוד
היותה נקראת א' ש' ר' א' ש' . ש' בינה
ר' ראשית חכמה א' כתר . וכן בינה
כוללת שלשום שהיא נקראת אשר כדכתי'
באשרי כי אשרוני בנות דפיה הרשב"י
הנה אחר שיחד חכמה ובינה בסוד
שמים בחינות שהם שין ריש דהיינו
בחינת חכמה ובינה כדפיר' אלו מייחדים
אחתם עוד בסוד בחינת כתר שבהם וזהו
שהכתר נקרא אב הרחמן וכן חכמה
ובינה הנקרא מי הוא כמוך אב הרחמן
ונמלאו מתייחדים אבא ואימא בג'
בחינות אמנם זאת הבחינה הג' היא
נוספת בר"ה ללורך רחמי כתר עליון :

זוכר יצוריו כבר פי' כי כל זכירה
הוא סוד הייחוד על
ידי הזכר יסוד שהוא אב הזכרות ובה
היצורים האלה הם סוד תפארת ומלכות
שהם נולדים בסוד הבינה וזהו סוד
וייזר ה' אלהים שהיא הבינה את האדם
תפארת ומלכות שנאמ' זכר ונקבה בראם
ויקרא את שם אדם וזהו זוכר יצוריו
בסוד שם יאהרונהי וסוד אמן

ברחמים לחיים פי' ייחודם
הוא בסוד
גילוי רחמים עליונים מכתר עליון אל
הבינה כדפיר' לעיל כי בהיות יוד לגבי
הא עילאה אינו ואו לגבי

לרץ המזבין להיות מחשבתו בסוד
הגבורה וענפיה :

אתה קדוש אתה מלכות קדוש
תפארת אמנם

נקרא התפארת קדוש בהיותו ואו מתקדש
מן הקדש העליון שהם ג' ראשונות
וגמלא הוא מתחקת צפני עלמה בסוד
אתה כדפיר' וכו' מתקן בסוד קדוש :
ושמך קדוש פי' אתה שהתפארת'
הנקר' קדוש

מתייחד עם המלכות נעשה הוא ג' כ'
קדוש' . אמנם לפי שבהיותה עם הזכר
אינה עולה בשם לכן נקר' קדוש בסוד
קדוש ואו מתייחד עמה ולכן אמר ושמן
בואו ג' כ' והמלכות נקר' שם אל התפארת'
כנודע כי שם יהיה הוא אדני וכן פיר'
רז"ל לא כשאתי נכתב אתי נקרא וכו' :

וקדושים הם גדולה וגבורה

ששנים נקרא קדוש
כל א' צפני עלמו וכן פי' הרשב"י ע"ה
צפיקודין בשם רב המנוגא וסיינו חביר
שבמלת קדוש שני להורות על סדן
והם קדושים מתוך הקודש העליון שהם
חכמה ובינה שהם יונקים הקודש
מהם ועוד דרך אחרת לזה כאשר נבאר
לקמן בקדושה בס"ד :

בכל יום פי' כל יסוד . יום ת"ת .

אמנם נק' תפארת יום
מלך אחיזתו בצוקר ובערב כדפי' הרשב"י
ע"ה צתיקונים בכתוב ויהי ערב ויהי
צוקר יום . ולכן קדושים שהם סוד גדולה
גבורה בכל יום בסוד יסוד תפארת
וג"כ יום הוא מדת יום ומדת לילה
מיוחדים י"ב שעות וי"ב שעות

גימ'ד

לצבי הא תחאה וזהו צהא תליא כי לא
יכנס בירושלים של מעלה עד שיכנס
בירושלם של מעה כדפירש הרשב"י
ע"ה צתיקונים :

תאמן

אתה מלך וגמלאן הוא סוד
הייחוד ממעל' למעט דסיינו
ו"כ תפארת ומלכות . וזהו ו' תפארת
מלכות נ' . ואח"כ סוד אמן שהוא ייחוד
זה ממש צפני דסיינו יאהרונה שהוא
ייחוד ד' אוחיות יהוה בד' אוחיות
אדני . או אפשר שהוא ייחוד כל ד'
אוחיות הכולל כל האצילות דסיינו אלף
כח מ"ס ד' מדות שהם חכמה בינה
גדולה גבורה ואח"כ י' שהם ה' מדות
שהם תפארת כלל הוד יסוד מלכות
ולכולהו פי' ענין חיבה זו יחוד עליון
מלמעלה למטה בסוד כל המדות יחד
כדי להחיות וכו' :

אתה להחיות מתים פי'

מלך
אתה במלכות למעלה והענין כי הו'
בסוד תיקונים ולכן אחר שגון ארוכה
הוא סוד ייחודה עם בעלה סוד ייחוד
שניהם גוף א' יוד על ואו לכן קשטה
צפני עלמה כענין שמע ובשכמל"ו שהי'
מייחדת למעלה ולמטה :

ברוך אתה יהוה פירש'

לעיל :

מחיה המתים בסוד התמים

הכוללת ג'
צחינות שפי' למעלה או גשמים או
פרנסה או חיות המתים ממש כדפיר'
ועל הכל חותמים מחיה וכו' והנה ברב
זו כללותה בגבורה כדפי' לעיל ולכן

אברהם לוי אברהם שני
A. L. SULEIMAN Chief Rabbi

מחיים
שפיט
הנה
חכמה
הכח
זו סוד
בינה
בינה
דכתי'
רשב"י
בסוד
דסיינו
יחדים
ס וזהו
חכמה
דחמון
ג'
היא
גליון :
זכירה
וד על
ז וכה
מלכות
זו סוד
האדם
בראש
יוריו
זן
ייחודם
בסוד
יון אל
ד לצבי
גבי

זבחי שלמים

אם נפרש אל משך וא"ו התפארת הכולל. ונדע כי נלח יסוד הו'*** (התפשטות האבות ולכן אנו ממשפחות שפע אל הקדושה הזאת באותו שפע שהוא שיה כדפירש'. ואף אם נפרש שיה לבון דיבור שהוא במלכות נרויה יותר שהוא המשך הנועם עד המלכות ואומרו סוד ירלה היסוד הנקרא סוד מלך הבינה שכן עולה יין שהוא המשומר בענביו מששת ימי בראשית וכוף ביסוד והיינו סוד ה' ליריאו ובריתו וגו' וענין יין המשומר נחבאר בס' פ"ר בערכי הכינוי' בס"ד :

שרפי קודש פירש הרשב"י ע"ה

כי השרפים הם צבינה וששת קלוותיה הם הנק' שרפים ועניינם נחבאר בארכה בספר אור יקר בס"ד ולהורות כי נועם שיה הנזכר הוא המשך השפע ביחוד הבינה עם החכמה אמר שרפי קודש פירש שרפים המיוחדים בקודש שהוא עיקרו בחכמה כדפירש' בזוהר פרשת יתרו וכתיב קדש ישראל לה' ראשית וגו' והיינו לייחד שש קלוות שצבינה עם שש קלוות נעלמות שבחכמה שהם נקראים ראשית :

המשרשים לה קדושה

פי' צבוד שפע הנשפע משש קלוות העליונות וייחודם בשרשיהם שבחכמה משלשים המלכות ומייחדים אותה בת"ת בא' מג' קוים אס צקו ימין או שמאל או אמצע שהם ג' בחינות אל ייחודה בצעלה והם משלשים אותה עם הת"ת שאליו קדושתו עתה

(*** נ"ל הוד)

שעות הם יום א' והיינו נמי בקר וערב ולכן בהיות' כל יום סוד אמן בזה משפיעים ומהללים אותו וז"ש יהללוך מלשון זהילו נרו עלי שמאירין ימין ושמאל היום והלילה ומקדשים אותו : **יהללוך סלה** הרשב"י פירש בזוהר סלה

אתר דעתיקא קדישא שריא פי' חכמה ובינה שהם משכן הכתר וזוה קדושים שהם חסד וגבורה מהללים לתפארת ביחוד ממקור אתר דעתיקא שריא : שייך לעיל פירוש הקדושה .

נקדישך ונעריצך פי'

נקדישך מלך הכהן חסד דכתיב ביה וקדשתו ומה שנמלא גם בגבורה פי' בס' פ"ר בערכי הכנויים ונעריצך מלך חוזק בגבורה ואנו מקדישין ומעריצין הת"ת שהוא סוד ברכת אתה קדוש מלך החסד שהוא ברכת אבות ומלך (*) שהוא ברכת התחיה כדפירש' ולכן קדושה בין ברכות אלו להשפיע מן החסד והגבורה יחד אל התפארת :

כנועם שיה סוד נודע היות

נועם צבינה וזו מושבה ומלת כנועם ירלה אל שפע הבינה הנשפע. שיה בפסוק וכל שיה השדה ערס יהיה בארץ פירש הרשב"י ע"ה בהיקונים שהוא ביסוד ופירש ח"י ש"ן והיינו חי יסוד. (**הם ש"ן) סוד ג' אבות ועליהם ג' ראשונות וגמטריהם עד נקודת היסוד לפי שהם ג' ווי"ן וג' יודי"ן בשי"ן כנודע. והוא מתייחד אל העצמת הראשונה דהיינו היסוד ואף

(* אולי נ"ל הגבורה) (** נ"ל דג"ל ש"ן הם)

בזיוהה נקראת הצליחות קדושה דהיינו קדש-ה שפי' קדש מחכמה. ובסוד שז קלוות עליגות קדוש. ובסוד ה' מלכות קדושה. ודיינו משלשים לך קדושה .

ככתוב על יד נביאך פי'

חורה שבכחצ. על יכוד . יד מלכות נביאך נלח וכוד מיוחדים שהוא מקום הנביאים והנה על ידי תפארת ויסוד ונלח וסוד הוא שילוש הקדושה הנזכרת למעלה וכן כוונתנו לשלשה בהשפעתינו
ו :

וקרא זה אל זה וחמר פירוש כתר'ג ומקבלין

דין מדין והיינו קבלת תפארת ממלכות בסוד ההשעוררות וקבלת מלכות מת"ת בסוד השפע והיינו מיין דבורין ומיין נוקבין וכן פירש ענין זה הרשב"י ע"ה בתיקונים וקרא זה אל זה בסוד י"ב גבולים שבזכר וי"ב שבנקבה והיינו ז"ה וז"ה ומלח אל הוא לייחד ע"י יסוד :

ואמר היינו עלויים שניהם יחד אל מקום הרוממות שהוא כתר

עליון והוא מלשון את ה' האמרת היום והוא סוד רוממותם יחד תפארת ומלכות.

קדוש קדוש קדוש הרשב"י ע"ה הרבה

פי' מלות אלו ואולם ראיתי מפרש ה' פירש בו פירוש נאה וכלל בו רוב דברי הרשב"י ע"ה בכל המקומות והוא קדוש ה' המשלח השפע מן הכתר אל החסד

וקדוש שני מן החכמה אל הגבורה וקדוש ג' מבינה אל התפארת ואל יתמה המעיין מאומרינו המשכה מחכמה אל הגבורה כי כמוהו פירש הרשב"י ע"ה בתיקונים והעתיק ר' יהודה חייט בספרו ומלא שאחר שעלינו אל הכתר בסוד ואמר המשכנו הקדושה מן הקדוש אל ג' לבות אחר כך לנו מקבלים השפע אל הקו האמצעי המיוחד הימין והשמאל והיינו :

יהיה צבאות ואחר שהשפענו בתפארת הזכר הכל לנו ממשיכים השפע אל זיוי הזכר והיינו לבאות וכן פי' בזוהר כי ה' לבאות הוא תפארת על נלח וכוד והרואה לראות ימלאהו בפי' ויקרא :

מלא כל הארץ כבודו

ואחר שהמשכנו השפע אל האשכים לנו ממשיכים אותו אל היסוד שהוא נקרא כל ומייחדים אותו במלכות וזהו מלא כל הארץ שממלא הארץ ונכנס בתוכה ואח"כ יכוון מלא כל הארץ כפשוטו להמשיך הקדושה האדם על עצמו וכן פירש הרשב"י ע"ה בתיקודין כי במלות אלו יכלול האדם עצמו בקדושה :

לעומתם פי' שרפים הם (ברינה*) כדפי' ואוחס שהם לעומתם הם החיות ופי' הרשב"י ע"ה כי החיות הם מזד התפארת והנה סוד קדוש הוא השפעה מזד הבינה בייחוד' עס ג' ראשונות והיינו ע"י השרפים וברכה היא השפעה ע"י התפארת והיינו ע"י החיות והחיות לעומת השרפים הם משפיעים

(* י"ל בבינה)

לל.
נות
אל
זית
בון
זוא
סוד
יכה
ביו
יינו
יין
קיי'
ז"ה
הס
פיס
אור
זכר
עס
פיס
במה
קדש
שש
מות
ז"ה
לוות
במה
ת"ת
מאל
זודה
ת"ת

זבחי שרמים

משפיעים אח"כ הכרעה מן התפארת אל המלכות :

האמירה והרוממות מלבן ואמר שפירש לעיל :

ימרוך יהוה לעולם

אלהיך זכו סוד עליית ממדריגה אל

המלכות מדריגה דרך תהיות יחוד והיינו ה' שהיא המלכות תהיית עם הוא"ו וזכו ימרוך ה' כי אין מלך בלא מלכות ואח"כ לנו מעלים אותה עוד אל ה"א דהיינו הבינה הנקרא עולם כדפירש לעיל ואח"כ בכוד היו"ד שהיא החכמה וזכו אליה והפטר שצא בטינוי קך' ארוכה להורות על ייחודה בקונו של יו"ד דהיינו ה' ואח"כ לנו מייחדי הכל ביכו' שהוא קשר בלן המדריגות יחד וזכו :

ציון לדור ודור

ופירוש ציון הוא יסוד כדפירש ברשב"י וגם אש ימלא במלכות הוא בסוד ניקודה שהם מתייחדים יסוד ומלכות וכן פי' בזוהר והארכנו בספר פרדס רמונים בשער ערכי הכיטוי'. לדור דור הוא מלבן גם לפור מלאה בית ודור קן לה ופי' המלכות מפני שהיא בית ודור נקרא' דור וכן הבינה פי' שתיכן נקראו בית וגם אפשר שהמלכות ע"ש שמקבלת החירות והדור מהבינה וזכה לפי זה דור ודור הם בינה ומלכות בסוד הוא"ו מוכך מבינה למלכות והיינו בכוד וזכו ומשך וזכו הם יסוד ותפארת המייחדי' השמים כעוד בסוד מן העולם ועד העולם :

הרלויה כבר פי' למעלה כי לשון

כללו פי' מלבן זכינו נרו דהיינו הארה ופי' האירו

משבתים ואומרים פירוש

משנחיס היינו השפעת השפע וזכו אומרינו ישחצת וכן כל לשון כיוצא בזה ופי' אומרים מלבן ואמר שפירש' לעיל דהיינו עליית המלכות אל ה"ת :

ברוך כבוד יהוה

במקומו מלות ברוך הוא

כינוי אל הכשפעה כדפי' לעיל וע"ד שפי' הם והיינו שהיה כבוד ה' שהיא מלכות מושפע ומבורך מהה"ת הנקרא מקום והטעם כי הם בן ד' עולה מקום. י' פעמים י' הם ק'. ה' פעמים ה' הם כ"ה. ה' פעמים ה' הם כ"ה. וטעם פעמים ו' הם ל"ו. היינו קפ"ו כחשבון מקום ועוד יש דרכים אחרים ואין זה מקום ביאורו ועוד כי מקום המלכות בראשונה בתפארת הוא. ולכן אחר שהמכתוב אל מקומה כדפי' בקדושה עד מלא כל הארץ כבודו. שהם החזו' ואלו כמוה' משפיעי' בה אל מקומה ממקומה העליון כדפי' :

ובדברי קדשך וכו' נודע כי

דברי היינו דיבור שהוא במלכות כעוד נקרא דברי בכוד בחיות רבות שבה. קדש היינו החיות שמלכות מקבלה ממקום הקדש לרץ להעלותה ע"י ה"ת הם וזכו :

כתוב דהיינו תורה שכתבה :

לאמר היינו המלכות היות מעלים

אותה על ידי בעלה עד מקום

זבחי שלמים יא

האירו והמשיכו שפע מי"ה שהם חכמה
 ובינה ויש שפי' הללוים האירו במלכות
 שהיא נקרא י"ה וזה דוחק ונמלא בפסוק
 זה העליו במלכות ממקומה אל החכמה
 והמשכת הכפע עליה דרך המעלות ועוד
 המשכה פעם שניה בכלל במלכת הללויה
 ולהרשב"י ע"ה במלה זו שכלול בה שם
 בן ד' כנראה מהוהו ועכ"ז יראה השפעת
 הכפע מיה"ו אל ה"ה כדפירש ויש
 עוד פי' אחרים בקדושה וזה אללינו
 כולל ועיקר . ופי' הבחר יהבאר במקומו
 בס"ד ונחזור לענין :

לדור ודור פי' בינה ומלכות ויש
 שפי' הפארת ויסוד
 ועכ"ז זה עיקר והענין כי אחר שענינו
 עד מקום דעתיקא קדישא שריא כדפיר'
 במלכת סלה המשיך השפע דרך מדרגות
 דהיינו בינה עד המלכות כדפי' לעיל
 בסוד המשך הוא"ו :

המריכו לאר פי' קשר אתי באין
 בסוד אתי ראבון
 ואני אחרון געון סופו בתחילתו ותחילתו
 בסופו וזהו המליכו דהיינו המלכות
 עלייתה בסוד אור חוזר לבחר עליון וזהו
 לאל כדפי' חסד עילאה ואפשר שבאה
 מלת לאל באות ל' שהיא הבינה מגדל
 הסודת באויר וע"י מהיחדת המלכות
 בבחר וזהו המליכו לאל כדפי' :

כי הוא לברו פי' ייחוד כל
 האלילות בבחר
 וכן פי' הרשב"י במלת לבדך שהוא
 (במלת*) אחד סוד הייחוד . ועסה גם
 בזה הוא לבדו . ייחוד כל האלילות בו
 והיינו כי מלה זעיר' מלכות . ועוד
 (*י"ל במלה)

כי הוא עטרה שכן היו מוכחין כמך
 כי . (* היינו ייחוד התפארת . כי הוא
 תפארת ומלכות . לבדו מייחוד הכל
 בבחר והבחר עם החכמה והבינה דהיינו
מרום וקדוש וכן פי' כל
 המפרשים
 בברכת יוצר שפירוש כי הוא לבדו כענין
 אין קדוש כה' והגל עולה אל מקום
 אחד : בענין

ובכן יתקדש שמך עם היות בנתפשת
 המנהג בכל הספרדים לאומרו
 עכ"ז אנו אין לנו אלא דברי הרשב"י
 ע"ה שפירש שאין כי אס ג' פעמים
 ובכן ובכן ובכן . וכן פי' בפ' בשלח בפס'
 ויסע ויבא ויע ופי' שהם בסוד ג' אבות
 ג' פסוקים אלו וכן פי' בתיקונים ובמקום
 אחר גילה כי ה' מהם הוא ובכן לדיקים
 א"כ ודאי ובכן יתקדש לא איתיה כפי
 מנהג קצת מן הקדמונים וזמו שפירשו
 רוצי המקובלי' וראיתי בדורינו זה מנהגים
 לומר ויתקדש שמך וכו' והוא ללאח ידי
 כולם וכן הוא אלא שהיא כנראה שלישי'
 מחודשת ולכאורה אין ראוי לאדם להדש
 מעצמו דבר בהפניה ואחר שהסביומו
 לאומרו ראיתי לפרשו וזה פי' :

יתקדש שמך אחר שהמשכנו
 הקדושה אל
 התפארת כמבואר לעיל וכן המשכנו
 על המלכות בהיותה מייחודת עם בעלה
 ראוי להמשיך קדושתה עלינו כדפירש
 הרשב"י ע"ה בענין מלא כל הארץ כבודו
 כי ראוי לאדם לכלול עצמו בקדוש' ולכן
 אנו אומרים יתקדש שמך בסוד פן אחד
 בארץ שאינו מסתלק השגחתינו
 (*י"ל בשלח הוא)

יד שפירש'
יעולם
 וד עליית
 גה אל
 והיינו כ'
 וא"ו וזהו
 וזה ואח"כ
 א דהיינו
 גיל ואח"כ
 זו אלהיך
 להורות
 יינו כהר
 הוא קשר
 :
 דוש ליון
 יסוד
 במלכות
 יום יסוד
 זו בספר
 י' לדור
 אה בית
 יו שהיא
 בינה פי
 המלכות
 והבינה
 ומלכות
 זו והיינו
 תפארת
 העולם
 כי לשון
 בהילו
 אירו

זבחי שלמים

עד כתר חממה בינה כי צ' הוא החממה
כ' כתר ו' בינה כבוד כל החפשות
כבוד :

תן פחד יהוה אלהינו פי' פחד

גבורה וודע כי צהיות עיינין מלכסן
כסומקא ניד חלבא מאימא כסוד הלובן
הנמשך מחממה בינה ולא עיינין רוחנות
חלב כדפי' בזוהר פ' משפטים ופי'
כספר פ"ר בשער מסות והנהגה והיולא
מזה כי מתיקות דין הגבורה הוא ע"י
שפע הנשפע מחממה על הבינה ובינה
משפעת בגבורה ה' חממה חלמינו בינה
וצהיות ייחוד זה אז אודם הגבורה הוא
סוד ההעוררות כסוד יין המשמח ולכן :

על כל מעשיך פירוש יהיה

ההעוררות
החבה מלך הגבורה בתפארת וביסוד
ומלכות לעורר הזוג וזכו על כל פירוש
על תפארת שהוא על כל יסוד : מעשיך
מלכות שהיא מעשה . וזאת מלת מעשיך
לבן רבים משום דירושלים אית בה
חידרין ואבסדרין ועזרין ולשטות כדפי'
בזוהר :

ואימתך פי' הבינה ג"כ נקרא

אימא כבוד שהיא נק'
גבורה עילאה ונקרא' אימא לשון אימה
ואמר כי הבינה תהיה גם ה' החפשות
מתפשטת בתפארת ומלכות ויסוד כסוד
לאינה וראינה בנות ליון במלך שלמה
צעטרה שעטרה לו אמו :

על כל מה שבראת והנה

פירוש
הענין נאמר . על ת"ת . כל יסוד . מה

(*אולי י"ל השגחת נ"ו) (**כ"ל ש"ל פנים , עיין לקמן וישתחו) (**כ"ל ש"ל לו) (**אולי י"ל והיום)

השגחתנו*) בתחתיים כדפי' הרשב"י
ע"ה כסיר השירים כנגד זה לנו אומרים
יתקדם שמך :

יהוה אלהינו תפארת ומלכות

כסוד ייחודם
ואנו ממשיכים מסוד ג' (**פנים) שבה
המתייחדים כסוד ג' שמות עליונים
ומתקדשים מלמעלה שיחשבו קדושתו
גם בתחתיים וזכו אומרינו

על ישראל עמך וגמלינו כל

ישראל
כלולים בפ' [ב] הקדושה המזכרת .
ובשאר ימות החול לנו אומרים אותו
במחשבה אבל בימים אלו שהקליפה
שולטת וניתן רשות לשטן חס ושלום כדכ'
ויחי היום ויבאו בני האלהים וכיזב
ויבא גם השטן בתוכם וכתיב ויאמר ה'
אל השטן לכן לנו מכניסים עלמינו
בתוך הקדושה בפירוש בלא ישלוב בנו
כלל שאין לנו (***) רשות בקדושה
עליונה :

ובכן

הנה עזה ובכן הם ג' שהם
ג' חבות כסוד ג' פסוקים
ויסע ויבא ויע כדפי' הרשב"י ע"ה בזוהר
והנה זה ובכן תן פחדך הוא בגבורה
וקדם מפני שלעולם מדת היום גורם
(והיא****) מדת הגבור' גוברת ולכן לנו
מקדימים למתק' בכל האפשר והנה מלת
בין עולה ע"ב וטוב לכון בשם ע"ב אם
אפשר ולפחות לא יפחית משם יו"ד ה"י
וי"ו ה"י שעולה ע"ב והוא מקור ע"ב
היות כדפי' הרשב"י בתיקונים ופי' בס'
פ"ר בשע' פרטי השמות והנה במלת ובכן
הוא כוד העליה מן המלכות דרך הא"ו

זבחי שלמים יב

מה מלכות . שבראח ששניהם כאחד
כאללו ע"י בנינה בדכחיב ויברא אלהים
אח האדם והיינו זכר ונקבה בראח ויקרא
אח שמש אדם וכל אלהים שצפ' בראשית
בינה :

וייראוך כל המעשים סוד
החפשות
היראה שהיא מלכות בעולם העשיה
לקיים מה שנאמר ומלכותו בכל משלה
והיינו סוד יו"ד ה"א וא"ו ה"א דמתלבשין
ב' קליפו' להכניע אותם כדפי' בתיקוני'
וביארנו בארוכה בספר פרדס רמונים
בשער אבי"ע :

וישתחוו לפניך כל
הברואים פי' יושפע
עולם הבריאה משפע
המלכות והיינו וישתחוו פירוש ישפיעו
לפניך הם ד' פני' עליונים שבמלכות. ג'
שהם פנים מקבלים מג' אבות ופן א'
בארץ כדפי' בשיר הכינים ונמצאו כל
הברואים מלד עולם הבריאה שהם
הקדושים ימשיכו שפע מהפנים
העליונים :

ויעשו כולם אגודה אחת
פירוש בהכנעת הקליפות דהיינו וייראוך
וכו' כדפירש' והמשנה השפע אל הכסא
העליון נמצאו כולם מתייחדים נאללים
ובבראים אלו מלמעלה להשפיע במלכות
ואלו מלמטה להמשיך ממנה וזהו אגודה
אחת דהיינו קשר העליוני' במלכות וקשר
התחתונים זה בסוד ייחוד כמע ישראל
וגו' וסוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

ועד שהם שני ייחודים כדפי' בזוהר
(* בעליונים וזה בתחתונים ויש שפירשו
אגודה מלכות . אחת בינה :

לעשות רצונך רצון גודע שהוא
בכחך והטעם
כתבאר בספר פרדס רמונים. אבל לעשות
אפשר לפרשו על א' משני פנים או
מלשון עישו דדי כו' שהוא מלשון סחיטה
ופירוק שמפרקים השפע מן הרצון והיינו
כי ע"י הייחוד הזה הנזכר ימשיך הרצון
כדפיר' או יהיה מלשון שמתו עשאו
שהוא לשון מירוע והכוונה יאירו ויבריקו
הרצון עליהם בסוד הייחוד על דרך
הנזכר :

בלבב שלם ים שפירשו בלבב
כענין ובכל לבבך
שפי' בשני יצריך ואוף הכא נמי בחסד
ימין ובגבורה שמאל שלם תפארת שהוא
שלם בב' קלוות יושב אוכלים ומשלימים
ואפשר לפרש כי לב הוא תפארת אמנם
בהיותו אחוז בב' הקלוות הימין והשמאל
יקרא לבב ע"ד שפי'. ויקרא שלם בהיות
המלכות עמו דהיינו מלכא בלא מטרונות'
לאו מלכא וכן ענין זכר ונקבה בראש
ויקרא אח שמש אדם כדפי' בזוהר פר'
ויקרא . ואמנם ע"י הייחוד הנזכר ימשכו
הרצון אל לבב שלם בא' מן הדרכים
שאמרנו ושניהם כא' טובים :

שידענו יהוה אלהינו פי'
ה'
אלהינו אבא ואימא עילאין ומזדווגין על
ידי הדעה כגודע ומלח שידענו מלשון
דעת ומלבון והאדם ידע וידע חלקה :
שהשלטון

(*אולי צ"ל זה)

אח החכמה
החפשות
דינו פי'
פחד
מלהטן
וד הלובן
רוחנות
ים ופי'
ה והיולא
הוא ע"י
ה ובינה
ינו בינה
דה הוא
תח ולכן :
יש יהיה
זעזרות
וביסוד
פירוש
מעשיך
מעשיך
ית בה
כדפי'
נקרא
יא נק'
אימה
שטוחה
בסוד
שלמה
ובה
פירוש
מה
(היום)

זבחי

שלמים

שהשלטון לפניך שלטון יסוד כדכ' ויוסף

הוא השליט. לפניך מלכות וכן פיר' המפרשים והענין יסוד מיוחד במלכות ויסוד נמשך מהבניה בסוד שי"ן שרשא דאילנא חימא עילאה כדפי' הרשב"י ע"ה בחיקונים והענין כי אחר שיחדנו בניה בחכמה ומשך הבניה במלכות נמצאת המלכות מלד זה מתחקנת קלת. ועוד אלו מתקנים :

עוז בידך פי' עז מלכות מלד הדין מיוחד גבורה*

ונקראת עז והיינו עז בידך שהיא גבורה ואפשר שיקראו היסוד והמלכות יחד עז ע' שבטים דהיינו יסוד ע' תיבין דויכלו וכן (***) עולה שבטים. זי"ן מלכות שהיא בת שבע ושניהם מיוחדים בגבורה ולכן אלו מתקנים גם מלד זה :

וגבורה בימינה פי' השמאל שהיא הגבורה

אלו מיוחדים אותה בימין שהיא חסד ונמצא הכל מתוקן מלד הגבורה ג"כ מלד זה וכל השמאל מיוחד בימין כדפי' וקרוז לזה פיר' המפרשים :

ושמך נורא סוד הייחוד ממטה למעלה והיינו שמך

מלכות. נורא תפארת. ואמר ושמן. בוא"ו להורות על משך וא"ו שהוא יסוד המיוחד שם ונורא. והתפארת נקראת נורא בסוד קבלתו מן הכתר וכן פיר' הרשב"י ע"ה והא ודאי על לבנינו כאומרו קרח הנורא :

עד כל מה שבראת פי' סוד הייחוד

(**אולי ל"ל סוד. ע"ה! שח סוד)

ממעלה לזטה וזהו על. תפארת. שהוא על היסוד הנקרא כל. ומה. היא המלכות והיינו ייחוד ג' מדות תפארת יסוד ומלכות וסודם אדם ועליהם נאמר זכר ונקבה בראש וגו' והיינו שבראת נגד הבניה כדפירש' :

ובבן תן כבוד לעמך כבד פי'

לעיל מלח ובכן. ואולם ובכן זה הוא בחסד והפרטים כדפירש' לעיל. ולהיות כי ייחדנו הכל למעלה בסוד הימין. עתה מלד הימין אלו ממשויכים הכל עלינו וזהו תן כבוד וכו' ואולם פי' הרשב"י ע"ה בחיקונים כי יש בישראל חכמים מלד החכמה ונבונים מלד הבניה וחסידים מלד החסד וגבורי' מלד הגבורה ומארי הורה מלד התפארת' וחזים נביאים מלד נח סוד ולדיקים מלד היסוד ומלכים כענין כל ישראל בני מלכים מלד המלכות וא"כ נמצא כשיוכלו כל ישראל אפשר להיותם לבוש ומרכבה אל כל האצילות העליון וזה שכתב תן כבוד שהוא לעמך וענין כנויים אלו וייחוסם פי' בספר אור יקר :

תהלה ליריאה זהו היות אותם שהם יראים

מלד היראה שהיא עקב לענוה ואמר לה דהיינו הבניה הנקרא' יראה ונקר' תהלה גם היא בסוד (***) היראים הבנויים יהיו מלבוש ומרכבה לה :

ותקוה לדורשיך פי' יהיו תיק ולבוש

לו"ה שהם סוד כל ההתפשטות. דורשי השם ועוסקי חודתו ומלוותיו. ויש (***) גיל ש"ל בסוד ה. יראים הבנויים וכו')

ויהי שפי' תק"ז תפארת קו האמצעי לבד
זוה עיקר . והנה בזה נגמר השם כבוד
יו"ד . תהנה ה"ח . תקיח וא"ו ה"ה .
והיינו היות לבוש אל אותיות אל
ישראל כדפי' :

ופתחון פה למיחרים לך

פי' המלכות ועם היות שזכרה כבר
עכ"ז הנה סוד כל הנמשך ממנה ולמטה
בסוד המרכבות הטורות שהם מדריגות
הסולם להמשיך השפע מן הקדושה
לישראל למטה ולפי שיש סוגרי הפה
זהם כחות הדין וכן ג"כ החיוניים בענין
והשיבו האבן על פי הבאר כדפי' בזוהר
פ' וילא שהאבן אבן ענף ולור מכשול
שהיא סוגרת פי הבאר לכן אמר פתחון
פה שהם סוד מרכבות השכינה הקדושים
הממשיכים השפע ופותחים הפה והם
סוד שש מאות חלק שהיו עם ישראל
במארים כדפי' בזוהר פרש' ואלה שמות
חולתם . ואלו יהיו למיחלים לך פיר'
אוחס שאין להם שלמות בענין דורשים
ויראים אלא שהם מיחלים לה' בסתם .
או נפרש כי גם בזה עוון אל הצדיקים
בנוטחים בה' ומיחלים לישועתו :

שמחה לארצך

פי' שמחה
היא הבינה
וארץ נקרא' המלכות וכיוון לייחד הבינה
במלכות והיינו על ידי הוא"ו המייחד
שתי הסין כאשר נבאר . וא' שמחה
לארצך פי' . אחר היות המלכות נקרא'
ארץ בסוד הרצון העליון . מפני שאם
נמשך שפע הבינה אל המלכות אפשר
שיהפך לדין מפני שהשמחה הוא מלך

היין אשר נאמר בו ויין ישמח ולפעמים
בעונות משכר מלך דין הצורה לזה אמר
שמחה יושפע במלכות אחר היותה ארץ
שכתרתה מלך כלובן שעתה ודאי היין
טוב והוא שמחה :

שישון לעירך

פירוש ייחוד
השמחה במלכות
הוא ע"י התפארת בהיותה כולל ו'
קלות והיינו ששון מלשון ששה ונאה
בוא"ו נוסף על שש להורות על בחינתם
בסוד וא"ו תפארת ונאה נון ארוכה
בסוף חיבה להורות על בחינתם עוד
הנעלמת בבינה שבה היא נון ארוכה
ותצאיות יו"ד על וא"ו כדפי' והם ו'
קלות עליונים ומלכות עמהם נמצאו
במלה זו שש קלות בג' בחינות . האחד
הששה בעלמם . הב' בחינתם בתפארת
אג' בהיותם בבינה כדפי' . ועיר היא
מלכות כגודע :

וצמיחת קרן לדוד עבדך

יש שפי' כי יסוד ומלכות יחד הוא צמיחת
הקרן כי המלכות והיסוד שהם קרן
בנמשחו בו דוד ושלמה לומח בסוד לבנה
במילואה ול"כ כי קרן היא המלכות והיא
הנוג' והאור זרוע ללדי' בתוכ' ובהיו'
האור מתגלה ומתרבה בה האור הזרוע
ללדיק למח וגדל מלך המים העליונים
וענין צמיחת הקרן היא מעלה לדוד שהיא
מדתו שבו נמשח למלך :

ועריכת נר לבן ישי

פי'
חרתי
מנרתו . חד מנרתא דמתסדרת וחד
מנרתא דנהרא . ומנורה דמתסדרת

זבחי שלמים

דרכיו וכיולא רבי' ויסוד כמשמעו ומלכות נק' לדק וע"י היוד של יסוד נקרא לדיק ולכן שלפחה יחד נקר' לדיקים :

יראו וישמחו פי' הרשב"י ע"ה בתיקונים כי היראה

אל הימין בבוד החכמה והיינו ראובן שהוא בחד ראיה ממש מלד החכמה ושמיעה מלד הבינה אל השמאל והיינו שמעון בגבור' שמיע' ממש מלדה. ולהיות שייחדו בשני זכנן הקודמים הימין והשמאל ח' עתה בזה שהוא ת"ת יראו וישמחו דהיינו ימין ושמאל שמתייחדים ע"י קו האמצעי שהוא לדיק ובאה מלת וישמחו בסוד הדעת המייחד הראיה והשמיעה יחד :

וישרים יערוזו בשיר השירים פירש הרשב"י

ע"ה בפסוק אהה בוננת מישרים שהם אוחיות מנלפך שהם סוד ה' מדות הנעלמות בבינה ואמר שעל אלו אמר וישרים ופירושו השרשים העליונים הנעלמי' בבינה יעלוו בסוד שפע הנשפע עליהם מהחכמה והכתר :

וחסידים ברנה יגילו פירש חסידים

הם ו' קלוות הנעלמות בחכמה שהם סוד הסד המהעלמת בחכמה ושם קלוות שבה נק' חסידים והם יגילו בזווגם עם בינ' שהיא רנה. כגודע מרננת הלויים דכתיב ועבד הלוי הוא שפי' בזוהר שהיא בבינה והנה שמחתם ביהוה נגלים גם בבינה ומתייחדים עמה כשמחת ייחוד זכר בנקבה ומה גם נפרש יגילו לשון גילוי :

ועולתה

דמהסדרה היא המלכות ששבעה נרוחיה מסודרות לקבל אור שבעה נרות אשר על ראש' כדפירש' הרשב"י ע"ה בשיר השירי' ופי' בס' אור יקר וז"ש ועריכת נר דהיינו המלכות שהיא ערוכה ומסודר' לקבל אור הת"ת הנקרא בן ישי שפיר' בן יש יו"ד דהיינו חכמת הבן דאחמטך ממות האב וקרוז לזה פירשו המפרשים ופירוש י"ש בחכמה היינו בהלטרפות הבינה עמה שהיא **ש' כדפיר'** לעיל והנה בהיות האותיות י'ש'י' יורו על כוד יחי (*) דהיינו כוד אור ישר ואור חוזר מיו"ד לשי"ן ומשי"ן ליו"ד :

משיחה במהרה בימינו

פי' נקר' משוח מפני שמתייחד עם החכמה אשר עם השמן כגודע ולכן בהיותו בן ישי הוא משוח בבוד שפע החכמה. במהרה בימינו פירוש הקשר הזה אל המלכות עם המשיח הנזכר הוא בהיותה נקשרת עם הימים העליונים ג"כ וכן פי' כל המפרשים ולי נראה דהיינו קשר המלכות אל החסד אשר עם משך המשך השמן אל המגורה ע"י הכהן ולכן ח' במהרה בימינו פי' בימין שהיא כלולה מששת ימים וכן החסד נקר' ששת ימים כדפי' בזוהר והם ימינו בזמן כענין קץ הימין שפי' בזוהר :

ובכן צדיקים

מלת זכנן. ואולם ענין זכנן זה הוא בחפירת קו האמצעי ואולם הפרטים כדפי' לעיל. לדיקים הם סוד יאהרונה דהיינו ת"ת ומלכות ויסוד חפירתה נק' לדיק דכתיב לדיק ה' בכל (* יוד על הא והא על יוד)

ועזרתה תהפויץ פיה פירש

היינו
הכרתה הקליפות והשבתת' . ופי'
הקפון פיה שהיינו סתימת פה העלוקה
כדכתיב לעלוקה שחי בנות צענין שלא
יגק מלד הקדושה. והיינו הקליפה הדקה
העליונה שהיא המתקבצת אל הקדושה
וזוה לא נאמר תכלה ולא תעביר אלא
תקפון שלא יקטרג ושלא יקטער ולא יגק
משדי האם החלב. אבל הקליפה הגסה
היא מתעברת ומתעברת מכל זבל ולזה
קרא לקליפה זו עולה לשון עליה אבל
שאר הקליפות הרעות דהיינו

והרשעה שהיא לילית

כדה בעשן תבלה כלייה

וביעור
מכל וכל מן העולם . וזוה דקדק ואמר
כלה פירוש מלשון כלה דהיינו לילית
הרשעה כלת סמאל ואמר בעשן כי עשן
הוא כחות הרובבים על הקליפות והם
כלים כענין כהדוף עשן ובנפול עוזר
ונפל עוזר ונמאל עשן זכר ורשעה נקבה
דא לילית ודא סמאל :

כי תעביר ממשלת רשעים מן הארץ

פי' כל
קיום הקליפה אינה אלא מהוך מה
שיוקיים הכרעות עתה בעוונותינו כוודע
ולכן ביטולם בהעבירם מן המלכות ששם
אחזקם כענין רגלים יורדות מות ולכן
בהעביר ממשלת עובדי אלילים מן הארץ
כולם כעשן כלו והוקצע ענין זה בצרכה

זו ובחלק זה מפני שהוא ח"ת והמלכות
שבהפארת ועל ידם השבתתם כענין חזי
הויה עד דאתגזרת אבן דלא וגו' וכן ע"י
התפארת כדכתיב ויבא בין מחנה מלרים
ובין מחנה ישראל כדפי' בחיקונים :

ותמלוק אחר שיחד כוד ג' אבות

שהם גדולה וגבורה וח"ת
בסוד ג"פ ובכן כדפי' חזר לייחד המלכות
עם האבות שזוהו מרכבה שלימה פני
אריה אל הימין ופני שור מהשמאל ופני
אדם ופני נשר ולכן אמר ותמלוק בסוד
המלכות ושון גם לייחד בבחינתה גם
ד' אותיות שבשם ואמר :

אתה הוא יהוה אלהינו

שהם ד' אותיות שבשם יהוה . ה"א
אחה . וא"י הוא . והתפארת נקרא הוא
וכן פי' בזוהר פ' וירא בפסוק והוא יושב
פתח האהל . יהוה יו"ד . אלהינו ה"ה .
והיינו ייחוד ח"ת ומלכות ובינה בחכמה
והכל בסוד המלכות :

מחרה על כל מעשיך

מחרה הי' המלכות ופיר' מחרה ה' שיהיה
מקומ' על היסוד דהיינו היות אור
הלבנה כאור החמה בסוד שני המאורות
הגדולים ופי' מעשיך היינו שיכיה היסוד
סוף האלילות בתחילת המעשה כשהיה
מקומה הרמחה אם לא מפני הקטרוג :

בירושלים עירך ובהר

ציון משכן כבודך

פי' באופן
שהיה סדר המדרגות ירושלים
שהיא

זבחי

שרמים

שהיא מלכות על הר ליון שהוא יסוד
והכוונ' שיהי' גילוי מלכותו של ה'ת' קודם
בירושלים שהיא קרובה לו ואח"כ בהר
ליון שהוא סוף המעשה כדפי' וזה שכתב
ירושלם עירך דהיינו עיר ה' אלהינו
וזכר ליון שהוא יסוד יהיה משקן השכינה
הנקרא כבוד כבוד והדרך האמיתי עיר
על הר ולא הר על עיר. ויש מהשפי'
הגורסא מפני שנתקשה להם סדר
המדות כי ליון יסוד קודם לירושלים
ולפן גורסים בהר ליון משקן כבודך
ובירושלים עיר מקדשך וזוה נוח להם
שכאור מהגלה ביסוד ואחר כך במלכות
ולנו ראשונה עיקר וכדפי' דהיינו על
סדר בני המאורות הגדולים והכוונ'
יבדור לעצמו :

ככתוב בדברי קדשך

פי' בייחוד הפארת הנקרא כהוב כענין
חורס שבכתב ולירופו. כתב וא"ו. עם
המלכות הנק' דבר לשון דיבור וענין
קדשך פי' בהיותה עמו מקבלת ממקום
הקדש דהיינו החכמה :

ימרוך וגו' פי' לעיל בקדושה :

קדוש אתה פי' קדוש הוא

התפארת והוא
מהייחד עם המלכות שהיה מקושטת
והיה נק' אחת כדפי' לעיל והם נקראים
כן בהיותם מקושטים גם מלד החכמה
מקום הקדש ועל זה נקרא קדוש שהוא
קדש וא"ו :

ונורא שמך נורא התפארת. שמך

מלכות. והענין

לייחדם גם בזחינת קו האמלעי שעל
ידי הכתר נק' התפארת נורא כדפי'
בתיקונים והמלכות שם אליו והיינו
בסוד פנ"*) אדני שמקבל שם יהוה כדפי'
בשיר השירים בזוהר :

ואין אלוה מברעדך יש

שפי'
אלוה מלכות והכוונה אין מלכות בלא
תפארת. ולא ליל אלא אלוה הוא סוד
א"ל נחמד. ו"ה התפארת ומלכות וכן
פי' בזוהר. וירלה ואין ייחוד התפארת
ומלכות מבלעדי המאליל וכוא מדבר
כנגד הכעלם. או ירלה קדש חכמה בסוד
קדש. וא"ו שהוא הדעת. אחת בינה.
ונורא שמך התפארת ומלכות. ואין אלוה
וכו' פי' ואין ייחוד ו"ה מבלעדי ייחוד
העליון אל החכמה והכינה :

ככתוב ויגבה יהוה

צבאות במשפט

יש שפי'
ה' לצבאות התפארת מתרומם בנה גדולה
וגבורה שהם נק' משפט ודבר זה נמנע
מחמה טעמי והעיקר ה' לצבאות התפארת
מהייחד בללח וכוד הנקראים לצבאות עם
היסוד שהוא אות בללח שלו והם
מתרוממים בנה הכינה הנקרא משפט
ומלד נקרא התפארת משפט. והנה
בהתרוממותו הוא אל קדוש לפי שהוא
מקבל סוד קדושת רחמי' והחסד דהיינו
אל והקדושה דהיינו קדוש והו

[ו]האל הקדוש והוא

(*א"ו"י י"ל ע)

נקדש

נקדש בצדקה פי' עם המלכות הנקרא לדקה

שהיא מחייבת עמו

ברוך אתה יהוה פי' למעלה :

המלך הקדוש תפארת ומלכות מהיחודים יחד

וזה נקרא מלך וזה קדוש ושתיכם יחד המלך הקדוש ואין לנו אומרים האל הקדוש ככל הימים מפני שהכוונה ליחד המלכות עם התפארת ממקום הקדש . שהיא המלכות מה שאין בן האל הקדוש שכל סוד התפארת :

אתה בחרתנו מכל

העמים פי' כאשר המוח והקליפה

בעון אדם הא' בחר בנו וליקח הכסף הנקי וגשארנו סיגים שאר העמים וחלקם לע' שרים כדפי' בארובה בספר פרדס רמונים : אהבת אותנו פי' על התפארת ומלכות . ויבוד

מושך בנו* משך הרטון מכ"ע נכוד מליאות הנשמות הרשומות למעלה וזה שכתוב אהבת פירוש אהבה וקשר . או"ת טו וז"ו . דהיינו ייחוד תפארת ויבוד וסוד אהבה מן הימין עד החכמה בענין אהבת שלם אהבתך ע"כ משכתך חסד : ורצית בנו פי' משך הרטון העליון הנמשך בתפארת

ובמלכות וביסוד ומשך נמשך עלינו ובסוד הנשמות כדפי' והענין רצית בנו (נו"א***) וכדפי' לעיל כי אהבתנו ענפים להם וכדפי' :

(* י"ל ר"ל ב"ו) (**אולי י"ל ב"ו"ז וז"ו)

ורוממתנו

מכל

הלשונות פירוש

המשכת השפע מן הנינים

כי שם הרוממות כדפיר' בזוהר בפסוק ירום וגשא וגבה מאד וענין כ"ו כדפיר' לעיל וקט' ליטבא דלשונות כי הנינה נקרא לשון ונינה לשון קדש נמשך משם ולשונות חול הם אל החיזונים וע"י הנינה יש כח בפנימים להגביר על החיזונים :

וקדשתנו במצותיך מלד

החסד ששם הקדושה כדפי' וכו רמ"ח מלות עשה וע"י קיום אוחס המלות אלו ממשיכים עלינו כח הקדושה :

וקרבתנו

מלכנו

לעבודתך היינו

עבודה מלד כענין קדשי קדשים שהיועזם בלשון דהיינו גבורה וכן זריקת הדם וענין זבחי אלהים רוח נשברה תירלו בזוהר פרשת ויקרא ובס' ביארו כי הקדושות בשמאל :

ושמך הגדול והקדוש פי'

שמך מלכות . וז"ו של ושמך הוא ייחוד הת"ת במלכות . הגדול והקדוש סוד חיבוקם בענין שמאלו תחת לראשי וגו' :

עלינו קראת פי' המשכת עלינו

ייחודם וקדושת' בסוד רובב שמים בעורך וענין קראת מלכות וקרא זה אל זה :

ותתן לנו יהוה אלהינו פי'

יבוק חכמה . אלסינו בינה . וכבר פי' כי כל כ"ו הוא תפארת ומלכות והכוונה

זבחי שלמים

(הזכר*) על ידי החכמה באמלעות
הבינה כי משם הם קרואים ומושפעים
מהקדש דהיינו חכמה :

יום תרועה וענין התרועה פירש
הרשב"י ע"ה צו פי' .

הא' בתפארת והוא בחיקונים פעמים
אין מספר ובזוהר פיר' תרועה גבורה
ועכ"ז לכל הפי' ענינו מלד הדין כי
לבן תרועה היא מלבן תרועם בשבט
ברזל והנה היום הזה המלכות מלד הדין
לבן הוא יום תרועה פיר' יום מלד הדין
ולכן אנו מתפללין שיסיה קירוב יום
אל תרועה

באהבה דהיינו חבוקס מלד הימין
והשמאל נעשה אהבה לא
שנאה וכן מקראי :

מקרא קדש שיכיו קרואים
ומושפעים מלד

הקדש שהוא שפע מלד החכמה וכל זה
למחק הדין ע"י שפע הימין דהיינו חכמה
זכר ליציאת מצרים פי'

והקדש
שהיא החכמה שהיה מתייחדת עם הבינה
שהיא ילידת מזרים מלד החירות הגדול
כדפי' בזוהר ובתיקונים ומלד זכר לשון
זכר וקישור לשון קטורת :

(כיום הבנת אומר)

את יום השנוח דהיינו מלכות מקבלת
מן הבינה והיא נקרא

מנוחה בסוד עינג שבת שהוא עזר נהר
גן כדפי' בתיקונים וכן התפארת מקבל
מנוחה ולכן אמר את יום המנוח דהיינו
גן נהר עזר מתייחדים ולכן מה שהיה
יום תרועה דהיינו דין ראוי להיות
זכרון (**כ"ל שז"ל הוא)

והכוונה כי נשמותינו הם מנויירות בהם
ולכן באומרינו אנו או לנו או כולא
בזה שם נכללו הם כי אגתו ענפים
מהם ובענין השרשים כן ענין הענפים
ולכן הכוונ' באומרינו לנו הכוונ' להמשיך
שפע מהחכמה והבינה הנקרא ה"א בענין
שהם מאירים בסוד האור העליון לפי מה
שהוא קדושת היום :

את יום הזכרון הזה במלות
אלו

נכללו תפארת ומלכות ויסוד ובינה
את מלכות כבוד. יום תפארת והוא
בהיותו אורח בחכמה ובינה והיינו אוחיות
יום (*) בי"ם והיא סתומה שהי' בבינה
ובדי לפותחה אנו אומרים הזכרון בה'
הידיעה סתומה לה באומרו מה סתומה
יעשה ה' ויפתח שפע' גמלאו אוחיות יום
יה"ו כדפי' . זכרון היינו יסוד אורח
בתפארת סוד וא"ו ובבינה סוד טו
פשוטה וגמלאה סדר הענין . את תיקון
המלכות בסוד היותה כלולה מא' עד ה'
ואחר כך מתייחדת בתפארת בהיותו
אורח בחכמה ובבינה ובבינה מתפתחת
להשפיע ויסוד ממשיך השפע הנזכר
ועל כל זה היום גירס להיותו
בסוד הדין :

את יום טוב מקרא

קדש הזה את יום . ת"ת
ומלכות . על ידי היסוד

בלד החסד מתייחדים . כי משם נקרא
היסוד טוב שהוא מאיר באור קדמאה
דהיינו טוב . מלבן כהטיבו את הנהרות
והיותם מייחדים שלשתם יחד
(**כ"ל שז"ל ו' ב"ה)

זכרון הרועה דהיינו מלכות מחייחיה
 עם הפאר' על ידי כיבוד
 וענין בוא'ו ומן פשוטה כדפי' למעלה
 ומלא כלול במלת זכרון הרועה יסוד
 וחפארה ובינה ומלכות כי ד' מדות חלו
 הם סוד הזווג ומה גם בסוד אלגי
 לבאות יכוס אהיה כדפי' הרשב"י
 בריש סיר השירים . ואולם בענין חפלת
 ערבית שחרית ומנחה לריך לזכור מה
 שפי' הרשב"י ע"ה כי חפלת ערבית
 מלכות בסוד גילוי אור מקרא קדש
 ובשבת קדש ממש כאשר נבא' . ובשחרית
 בינה בסוד נשמת כל חי . ובמנחה
 הפארה . ומה שבין קדש ממש שהוא
 שבת למקרא קדש שהוא מועד הוא . כי
 קדש היינו עלם החכמה וגילוייה כראוי
 אבל מקרא קדש הוא יניקתם ממנה
 ממקומם . וקרוב לענין זה פי' בזוהר בפ'
 אמור ובחבדי זה בקצרה הנה . לעורר
 הכוונה אל הענין . ויארך לנו ביאורו בס'
 אור יקר בס"ד :

אלהינו ואלהי אבותינו

פי' חכמה ובינה וגדולה וגבורה וחפארה
 כדפי' בחחלת החפלה ע"ש :
יעלה זהו סוד עליית המלכות דרך
 המדרגות עד סתת וזה יסוין
 בסוד אוחיות יעלה . כי יו"ד היא המלכות
 ועולה דרך עין שהם ז' מדות כל א'
 כלולה מעשר ועולה אל הבינה שהיא ל'
 מגדל הפורה באויר והיא למד כלולה
 ג' מדות עליונות דהיינו כל א' כלולה מי'
 והרי עלתה ה' מלכות אל מקור כל
 הצרכות בענין עליותה עד אין סוף

למעלה חנו ממשיכים אוחה דרך
 המדרגות עד מקומה מלאה שפע רב
 וזה שכתוב ויבא דהיינו צפהר ובאה
 מלה זו בוא'ו להורות על קו האמצעי
 בסוד הדעה ואחר כך יו"ד להורות על
 היוחה עטרת בעלה כגודע דאיכי חגא
 על רישא דזרקא . ואחר כך יגיע בסוד
 ירידתה בחכמה ואחר כך יראה בסוד
 ירידה אל הבינ' ובאלו לא נזכר ווא"ו שאין
 מקום האמצעי כדפי' :

וירצה ישמע יפקד חלו הם

שלשה
 אבות והיא יורדת ראבונה בחפארה וזכו
 ו"י של וירלה והיא באה שם מלאה משפע
 רצון העליון הגמסך לה דרך קו האמצעי
 ואחר כך ישמע מן החסד יפקד מלד
 הגבורה ואין באלו ווי"ן מן הטעם
 שפיר' :

ויזכר זכרוננו וזכרון חלו

הם
 סוד יסוד ונלח והוד להיוחס בסוד ביני
 הזכר ולכן באו כולם במלת זכרון . ומלת
 ויזכר כיסוד שהוא קו האמצעי בדרך
 הקודם בוא'ו יו"ד כדפי' :
 אבותיו

אבותיו

זבחי

שלמים

אבותינו וזכרון ירושלים

עירך היינו ייחוד על ידי

ג' ענפי' שהם נלח והוד ויסוד המזכר עם החסד והגבורה והחפצות וג' מתייחדים ומתקשרים על ידי הייחוד הנק' זכרון עם ירושלים עיר הקדש דהיינו בחינתה התחתונה במקומה כנודע :

וזכרון משיח בן דוד

עבדך פי' כמה שפיר'

בתיקונים מענין עיבור ט' חדשים אל משיח לדקנו וכן אל כל הנשמות אל החיה . והיינו כי בהמשכת שפע אל המלכות המעוברת בסוד הנשמות יושפע אל הנשמות ונשמת משיח לקרב הנאולה והחיה . וגם אל כל ענייני העולם להגילם מהקליפות והו לפליטה כאשר נבאר . וענין אומרו **[וזכרון] כל עמך** פיר' קיבוצ הנשמות

ולזרם שהם במלכות הנק' **בית ישראל** בית קיבול לחפאר' הנק' ישראל כנודע :

לפליטה לטובה מלד הבינה שבה השכחה

הקליפות כנודע . ואמר לטובה פיר' בהיותה נוטה ללד החסד הנק' טוב כדפי' בזוהר שיר השירים בפסוק כי טובים דודיק מיין . ולרחמים מלד הח"ת קו האמצעי קו הרחמים . ואפשר לעלות אל ג' ראשונות כזה לפליטה לטובה היינו הפליטה מלד ז' מדות ששם עליית הקליפות על דרך שפי' בספר

פרדס רמונים בשער התמורות

לחן מלד הבינה .

ולחסד מלד החכמה .

ולרחמים מלד הכתר .

ביום הזכרון [הזה] כדפיר' לעיל

חילוק בין יום מטח ליום הזכרון והוא להמשיך השפע מנ' ראשונה בסוד יום דהיינו יכו כדפי' לעיל :

לרחם בו עלינו

ולחשיענו ענין זה אל

התחתונים התחתונים כי בשפע העליונים יושפעו התחתונים כנודע כי בהשקאת השרשים יגדלו הענפים . וענין זכרנו וכו' הוא על ידי היסוד וכדפיר' בענין זכרנו לחיים ע"ש :

זכרינו יהיה אלהינו בו

לטובה היינו השפעת

חכמה ובינה בוא'ו כפירוש מלת בו . ואחר כך ביסוד ומלכות ששניהם ככללים במלח לעונה . פי' טוב ה"א .

וזכרון מלד הזכר פי' שפע הראוי לזכר ופקידה לשפע הראוי לנקבה ח"ש :

ופקדנו בו לברכה וכדפיר' כי יסוד

נקרא ברוך . וברכה פי' נרץ ה"א כנודע והיינו שחתייחד וא"ו עם הא על ידי היסוד כדפירשנו :

והושיענו בו לחיים

טובים בדבר וכו'

פי' המשכת השפע מן הבינה

מלמעלה עד המלכות דהיינו חכמה
 וזינה וגדולה וגבורה ותפארת שהם ג'
 אבות ונ"ו הם ח"ת ומלכות כדפירשנו
 לעיל :

מלוך על כל העולם פירוש

הסתלקות
 המלכות להיחזה עם התפארת למעלה
 מן היסוד וזהו מלוך מלכות . על
 תפארת . כל יסוד . וכלם מתייחדים
 עם הזינה הנק' עולם . והיא מתייחדת
 עם החכמה וז"ש

בלו בכבודך פירוש כבוד חכמה
 ששולה ל"ב נתיבות .

ופי' כלו היינו הדעת הנקרא ג"כ כל
 בענין היסוד . כמו שהיסוד נקרא דעת
 כולל . ועוד פי' כל ונ"ו וזאת בוא"ו
 לרמוז אל מליחות התפארת והדעת
 העליון לייחד החכמה והזינה ופי' כל
 הנקרא ונ"ו דוקא :

והנשא על בר' הארץ

ביקרך פי' יקר תפארת
 והכוונ' שיתנשא על היסוד . המלכו'
 בהיותה עם היקר דהיינו עם התפארת
 כדפי' . והענין בסוד ב' המאורות
 בגדולים :

והופע בהדר גאון עוזך

כינוי אל הופעת והשגח' השורש המתאחד
 בנאלליו ומתהדר עמהם ומתגאה בהם
 ולשון הדר כינוי אל התפארת בענין
 והדרת פני זקן כדפי' בתיקונים גאון
 בחר עוזך המלכות נקרא עוז וכן הת"ת
 והכוונה

הזינה שהיא מקום הישועה והחירות
 וההמשכה דרך ונ"ו והיינו מלח צו
 והמשכת החיים האלו אל היסוד והיינו
 לחיים עוצים כי היסוד נקרא עוז
 ונח"ב להשפיעם אל המלכות הנקרא
 דבר וזהו בדבר ונח"ב שיהיו בה

ישועה ורחמים ולא יכיה

כה בחילונים
 לנסך היין כדפיר' :

חום וחננו וכו' כל זה להמשיך מהמלכות
 אל התחתונים ועל זה אנו חותמים
 חנון ורחום אתה פירוש אתה הוא
 במלכות כדפי' . ואמר

חום מלך רחמי החכמה :

וחננו רחמי הזינה כי משם וחמותי
 את אשר אחון . והיינו בסוד
 החסד והגבורה דהיינו חסד חס ודאי :
וחמור ורחם עלינו מלך

הת"ת
 כי משם פולס דהיינו חומל בעל הרחמי'
 עם היסוד ודאי . וחזר ואמר

כי אל מלך מלך החסד כי משם .
 המלכות שהיא מלך
 נקרא אל :

חנון מלך הזינה שהיא בעל הגבורה
 כדפי' :

ורחום מלך התפארת גם היסוד
 דהיינו רחום עם ונ"ו ורחום :

אתה והרי הכל בה :

אדהינו ואלהי אבותינו

וכו' פי' לעיל דהיינו המשכת השפע
 (הא)

זבחי

שלמים

והכוונה לגלות טעם המאכל בנאכליו וזה
והופע בהדר וכו' והכל בכתר ואח"כ

עד כל יושבי תבל

ארצך דהיינו הופעתו בת"ת
ובמלכות וביסוד וזה על כל .

יושבי פיר' נלח וכו' שהם יושבי המלכות
האקראי הכל שהיא מהובלת בכל ונקר'
ארץ שהיא מתרלת משפט ראון עליון .
ובזה כולם יכירו וידעו כח אלהותו וזה :

וידע כל פעול כי אתה

פעלתו היינו מעולם
דעשיה הנפעלי' בתהוומי' :

ויבין כל יצור כי אתה

יצרתו היינו מעולם דיצירה
הגויס כולם יכירו וידעו התפשטו'

כח אלהותו בהם עד אשר החי'ונים
יכירו מעלתו כי סביב לעולם דיצירה
רשעים יתהלכון ומשם מאחורי היצירה
הם יודעים מה שמכריזים להם כדפיר'
בזוהר בענין ההיכלות וכמו שהארכתי
בספר פרדס רמונים

ויאמר כל אשר נשמה

באפו שהם החי'ונים
כדפי' בזוהר חדלו לכם מן האדם

אשר נשמה באפו וגו' והכוונה כענין כי
אז אהפוך אל עמים שפה א' לקרו' וגו' :

יהוה אלהי ישראל מרדך

פיר' יהוה חכמה . אלהי בינה . ישראל
הפארת . מלך מלכות . והוא סדר ד'
אותיות יהו"ה :

ומלכותו בכל משלה

בתיקונים פי' הרשב"י דהיינו התפשטות
" אותיות מהמלכות מהלצתה בקליפות
היינו יו"ד ה"א וה"ו ה"ה ואיכה מהלצתה
בהון לאכפייא לון . ועל זה נאמר ומלכותו
בכל משלה ופיר' הענין בספר פרדס
רמונים בשער חזי"ע . ויש שפי' ומלכותו
מלכות . בכל יסוד משלה בכל הכנראים
וקרוז להיותו כדפיר' :

חדשינו במצותיך בזוהר בפי'
אמור פי'

הרשב"י כי הזווג אל ההפאר' עם המלכו'
אינו אלא בהיות המלכות מקבלת מזל
החכמה אבל בהיותה מקבלת מן הבינה
בלי שיחוף החכמה אין זווג כלל וזהו
הטעם שיום הכפורים אכור בתשמיש
המטה . ולכן לענין הייחוד אנו ממשכים
שפע מן החכמה אל המלכות וזהו קדשנו
פיר' המשכת שפע מן הקדש העליון אל
המלכות שהיא נקר' מזוה . ולשון מלכותך
שים זה בחינות רבות :

ותן חלקנו בתורתך אחר
שהמשקנו

שפע אל המלכות שהיא מקודשת מן
הקדש אנו מייחדים אותה עם בעלה
וזהו תן חלקנו שהיא המלכות חלק
ישראל ודאי . שהם אחוזים בה עם
נשמתן של ישראל . בתורתך הכוונה
לבעלות המלכות אל מקום התפארת :

שבעינו משובך פיר' אחר
שייחדנו

סוד שש קצוות שהם וה"ו התפארת עם
המלכות דהיינו יחוד שבע מדות וכולם
משפיעו' ביסוד שהוא קיבוצ השביעיות .
כדפירש

זבחי שלמים יה

כדפירש הרשב"י ע"ה בחיקונים כי כל המדות נק' זו שביעיות. לכן אנו אומרים שבעינו פיר' ישפיע בנו שפע השבעה מן היסוד הנקרא עוב:

שמחלבנו בישועתך פיר' המלכו'

נקר' שמחה והבינה נקר' שמחה והיא מקור השמחה והמלכות נקר' ג"כ בהיותה יונקת ממנה כדפי' בספר פרדס רמונים ולכן כדי לבטל הדין והתעוררות כח הקליפות אנו ממשיכים שפע השמחה מן הבינה כדי להושיע וזה שכתב שמח וכו' וזוה יתבטלו הקליפות ויתייחד האשה בצעלה:

וטתן לבנו לעבדך

באמת פיר' בסוד המשכת השפע הנז' יתבטלו הקליפות ויפסק דם הגדות והזוהמא וכלה נעברה לבטלה וזה שכתב ועבר לבנו המלכות נקר' לב לעבדך ולייחדך עם התפארת והיינו באמת:

כי אתה יהוה אלהים

אמת פיר' המלכות נקרא אמת כדפיר' לעיל והיא ה"א אחרונה שבשם שהיא מתייחדת עם אותיות יס"ו דסינו. י"ה-יהוה אלהים. אמת-וא"ו. והיינו אמת יהוה אלהים אמת. יהוה שלם:

ודברך מלכנו אמת היינו ייחוד

התפארת עם המלכות המלכות נקר' דבר והבינה מלכנו והתפארת אמת. והיינו

ברתא דנחתא לגבי ברא : **וקיים לעד** מן התפארת סוד הקימה בזכר והוא נמשך עד המלכות הנקרא עד. משני שהוא סוף האילנות. או ירצה הייחוד הזה יהיה קיים ועומד מכת משך הבינה שהיא נק' עד כדפי' בזוהר מקומו' רבים

ברוך אתה יהוה פיר' לעיל:

מלך על כל הארץ פיר' מלך בינה. על

תפארת. כל יסוד. הארץ מלכות. והיינו סוד ייחוד והמשכת מדות אלה יחד כי זכו סוד מקרא קדש ואומר **מקדש ישראל** פיר' המשכת הקדש מן החכמ'

על התפארת הנק' ישראל בצחינתו העליונה בין החכמה והבינה ואחר כך **ויום הזכרון** שהוא בחינתו נמשכת בכל השבע מדות:

רצה יהוה אלהינו בעמך

ישראל פיר' המשכת השפע מן הרגון העליון והיינו רצה. ומחכמה (*) והיינו יהוה אלהינו. הת"ת אשר שם קיבוץ הגשמות בסוד הזכר אותם הנקראים צנים כדפי' בחיקונים וזה בעמך ישראל:

ולתפלתם שעה היינו המלכו' הנקרא תפלה

עם צעלה ישראל הזכר וזהו ולתפלתם שעה או ירצה ר"ל ייחוד ותפלה שמייחדים עמך ישראל ממש בסוף הגשמו' במליאות' העליון שעל ידם הייחוד שעה וקבל

(*) ש"ל ש"ל וכו')

זבחי

שלמים

וקבל אותו שלא ידחה חס ושלום :

והשב העבודה לדביר

ביתך פי' עבודה שכינה

עבודה ה' ויראה שיחזיר שכינה

מהגלות ויהנער מעפר וישוב אל מקומה

כבראשונה עטרה ליושנה ואפשר לשון

והשב לרמוז אל החשובה :

ואשי ישראל יש שפיר' אנשי

ישראל רוצה

לומר נשמותיהן של ישראל הדיקים

שמקריב מיכאל השר הגדול ויפה הוא .

וכ"ל ואשי ישראל הם נלח והוד שהם

אישים הנמשכים מהפארת ישראל כגודע

והם צי"י הזכר שע"י הזוג והייחוד

ולכן אמר

ולתפלתם מהרה דהיינו

תפלת

המלכות הנקרא מהרה כדפי' לעיל והם

מיוחדים אותה עם בעלה כדפי'

וטודע כי אין היחוד הזה אלא בסוד

השפע מן הגבורה והחסד לענין החיבוק

כדכתיב שמאלו תחת לראשי וימינו וגו'

ומלדס מתעורר האהבה וז"ש

באהבה ופי' **תקבל ברצון**

פי' שישפע עם סוד האהבה עוד שפע

התפארת הנמשך מן הרצון העליון כגודע

וזה כדי לרצות המלכות אל היחוד ואח"כ

המשך כדי לרצות התפארת וז"ש

ותהי לרצון וכו' פי' תהיה היא

ג"כ לרצון שתהיה

מרוצת לפני התפארת להתייחד עמה וז"ש

תמיד עבודת ישראל

עמך

ותחפזין בנו כבר פי' למעלה פי

כל ענין בנו או

אנחנו או כל כיוצא בכוונה ג"ו שהם ת"ת

ומלכו' והכל ענין אחד כי אנחנו מליירים

בנשמותינו בזכר ובנקבה כדמיון לזר

החולדות במוח אביו ובטן אמו ומליאות

נשמותינו והכל א' נשמתן של ישראל

והמדות כי השרשים מתאחדים בענפים

והענפים נשרשים ולכן באומרינו בנו

הוא באומרינו בנו"ן שהיא המלכות

ובוא"ו שהוא התפארת ולשון ותחפזין

הוא המשכה שפע החכמה :

ותרצנו ג"כ המשכה שפע הכתר

הנקר' רצון על כ"ו כדפי' .

והענין כי אחר שנותרו כל א' בפני עצמו

כדפי' לעיל אחר כך אנו ממשיכים הרצון

והחפץ על שניהם יחד :

ותחזינה עינינו פי' עינים הם

נלח והוד

וכמוהו רבים ועליהם נאמר ועיני

ישראל כצדו מזוקן ועם היות עינים

לפי האמת מלד הגבור' כדפירשנו בספר

אור יקר באידרא על כל זה לא נכחיש

היות אלו לפחות תרין בריכי עינא

וכן פי' הרשב"י ע"ה בתיקונים א"כ

יבדק בהם לשון עינינו כי הם עינים

אל התפארת והמלכות דהיינו כ"ו כדפיר'

כי הם מעיינות אל הנשפע מהתפארת

אל המלכות ואמר ותחזינה מלד הראיה

שהיא מן הימין באופן שלא יהיו אלו

בריכי עינא מלד הדין מסלקים ההשגחה

וסוגרים העין וזהו ותחזינה מלד הימין

גילוי ההשגחה כדפי' :

בשובך לציזן פי' בהיות הת"ת

מלד

זבחי שלמים ימ

מלך הבינה הנקרא חסונה שב ליסוד
 הנק' ליון שנסחלק ממנו בסוד חוי
 הנדרש בזכר פ' אחרי מות דהיינו סילוק
 התפארת והברכות מראש הצדיק ונשאר
 הצדיק והצדק עניים ועתה מהפללין
 לשונו בסו' התשוב' לליון פי' ע"י הייחוד':
ברחמים פי' יהיה השוכחו לא
 מלך הבינה לבדה כי
 אפשר להשעורר ע"י גם השמאליים
 שהיא שמאלית לכן א' ברחמים פיר'
 בהמשכת השפע גם מהרחמי' העליוני'.
ברוך אתה יהוה פיר' לעיל :
המחזיר שבינתו לליון
 פי' אחר שהמשכנו החתן אל היסוד
 שהוא המייחד כנודע אחר כך חנו מעלים
 המלכות אל היסוד וז"ש המחזיר המלכות
 שהיא סוכת דוד הנופלת בגלות מחזירה
 לליון שהוא היסוד כדפי'. ויש שפיר'
 שכינתו בינה ליון יסוד וזה אלליו
 עיקר. וענין הברכה הזו בכלל היא
 בנצח. כי ג' ראשונות הם ג' אבות.
 ג' אחרונות הם נצח והוד יסוד. ומודים
 שהוא הודאה הוא הוד. ושים שלום
 יסוד כמשמעו וכן פיר' הרשב"י ע"ה
 בתיקונים וזוה א"ן לפקפק :
מודים אנחנו לך פי' מודים
 המשכת
 שפע הודאה והוא היות השמאל מסכים
 בצרכת הימין וכן פי' בזוהר בפ' תרומה
 בהודאה דברכת מזון ולכן בזה הכריעה
 להורות על השפעת השפע והו סוד
 אומר ללפון תני וכו' :
שאתה הוא יהוה זכו עלייה

מלמטה למעלה. אחת המלכות. הוא
 תפארת. יהוה הכתר. ואחר שהשפיע
 והוריד בסוד הכריעה כדפיר' עלה בסוד
 קו האמצעי כדפיר' :

אלהינו ואלהי אבותינו

פי' חכמה ובינה ולסודות אל הדעת
 המייחד החכמה והבינה בא אלהינו*
 בוא"ו. אבותינו גדולה גבורה תפארת
 (**יסוד. כ"ו כדפיר' לעיל :

לעולם ועד

פי' עולם בינה
 וגמשך דרך וא"ו
 של ועד ו' קצוות ובה אל המלכות הנק'
 עד שהיא סוף האלילות כדפי' לעיל
 ואפשר לומר לעולם לרמוז אל ג' ראשונות
 הכלולות בבינה :

צור חיינו מגן ישענו פי'

ורו נמשכים החיים מהבינה הנמשכים
 אל התפארת והמלכות שהם כ"ו והמלכות
 מגן מלך קבלתה מג' אבות כדפי' לעיל
 ישענו מלך הגדולה שבה הישועה ואפשר
 שמלכה נקרא' מגן ונוסף עתה הישועה :
אתה הוא לדר ודר פיר'
 אחת

מלכות. הוא תפארת והיינו ייחוד ת"ת
 ומלכות כנודע. לדר ודר היינו בינה
 ומלכות ומתייחדים בסוד וא"ו שבין דר
 לדר ופיר' זה לעיל. והכוונה בזה
 לייחד תפארת במלכות ואח"כ להמשיך
 בהם החירות והדרור :

נודה לך

פי' נודה היינו השפעת
 הבודאה אל הברכות
 כדפיר' ואומרו לך פי' חמשים שערי

(*) חו"י ז"ל ואלהי) (**ז"ל. וסוד כ"ו) בינה

זבחי

שרמים

בינה המחפשטים ממנה עד המלכות כבודע מכלך עץ החיים בחוך הגן ח"ק שנה וסיינו היות המלכות וסיסוד נכללים למעלה . וכל המדות נכללות בחמש שהם גדולה גבורה תפארת נלה וסוד וע"י השמאל שהוא מהבינה כי בינה עד הוד מתפשטת . אנו ממשיבים הסודאח אל המדות התחתונות ואחר כך

ונספר תהלתה פי' נספר מלשון ספור

והוא הארת האור העליון על הבינה הנקרא' תכלה וזה כדי להמשיך הסודאח בהיותה מסופר' מן העליונות ובאה מלת ונספר בוא"ז להורות על הדעת שע"י מתייחדת עם העליונות :

על חיינו המסורים בידה

פי' השפע מן הבינה הנקרא' חיינו ודאי בסוד כ"ז כדפי' לעיל והם מסורים במלכות הנקרא' י"ד . והענין כי המלכות יונקת מלמעלה והיא מחלקת השפע על פי העליונות וזהו ענין מסורים לשון מסירה :

ועל

נשמותינו

הפקודות לה פי' הנשמות

מלויירות במלכות והיינו היותם פקודות לשון פקידה . ואומרו לך לרמוז גם אל בחינתה למעלה שהם בעץ החיים שמהלכו ח"ק שנה כדפי' :

ועל נסיה שבכל יום

עמנו גם הוא מלד הסיסוד

שהוא נקרא גם . והענין שהסיסוד מתייחד עם הת"ח שהוא יום

והתפארת עם המלכות דהיינו עמנו ממש בסוד מליחות נשמותינו שנה כדפי' :

ועל נפלאותיה

ומובותיה נפלאות מן הת"ח

מלד ככתר הנקרא' פלא וכוונותיה הם מלד הסיסוד הנקרא' עוב מלד החסד :

שבכל עת פי' נפלאות ועובות

אלו נשפעות אל הסיסוד הנקרא' כל ואל המלכות הנקרא' עת ובתיבה מיוחדים מלד הבינה הנקרא' שי"ן שרשא דאילגא בינה :

ערב ובקר וצהרים פי' המלכות

מקבלת אל הייחוד ראשונה מלד הגבורה והיינו ערב ואחר כך מלד החסד הנקרא' בוקר ואחר כך מתייחדת עם בעלה שהוא לשרים בין הערב והבוקר כבודע

הטוב כי לא כלו רחמיה

פי' הסיסוד והוא נקרא' עוב מלד החסד ועכ"ז לא מפני זה נמנע ממנו לד רחמים מלד קו האמצעי כי לא יאמר עוב על לד השולל כי לד החיוב מלד רחמים והשלילה מלד הדין :

המרחם כי לא תמו

חסדיה כדפי' במלת

הטוב ומלת מרחם אל הסיסוד ג"כ ואפשר ששניהם כינוי אל התפארת וזה ח"א . דגוף וברית חשבינן חד :

ומעולם קוינו לה פי' ומלד

הבינה

זבחי שלמים ב

הבינה הנקרא' עולם אלו ממשיכים השפע דרך קו האמצעי וממלא מעולם ה"א . קו סוד קו האמצעי בכלל . כ"ו היינו ה"א וה"ו . יו"ד של קונו מלד החכמה והכוונה המשכת השפע דרך קו האמצעי בסוד עץ החיים המהלק בן ה"ק שנה :

ועד כדם יתברך ויתרומם ויתנשא

הענין ועל הפארת . שהוא על היסוד הנקרא' כל . ולשון כולם לשון רבים להורות על בכל מכל כל שהוא נקרא' מלד ג' אבות ואומרו יתברך ויתרומם ויתנשא היינו סוד המשכת הרוממות והנשיאות והברכה' מלד ג' ראשונות ואחר כך להמשיך הברכה אל המלכות וזכו אומרו :

תמיד שמך מלכנו תמיד

וקן פי' בזוהר . שמך מלכות . מלכנו בינה כדי לקשר אותיות הו"ה ושלשהם מלד השמאל . תמיד דהיינו מלד העבוד' שחיטתן בלפון . שמך מלד המלכו' שהיא שם אלהים . מלכנו ג"כ כענין מלך אלהיך וגו' :

לעולם ועד היינו המשכת ג'

אותיות אלה שהם בינה הפארת ומלכות כדפי' לעיל דרך קו האמצעי ואחר כך להמשיך מעתיקא קדישא על הכל וז"ש

וכל החיים יודוך סלה פי' החיים

יושפעו על הכל מלד עתיקא קדישא הנקרא סלה כנודע :

וכתוב לחיים טובים פי' לעיל

ענין הכתיבה . ואומר לחיים ופי' ליורם וכתיבתם צבינה . ופי' טובים שהם נשפעים ביסוד :

כל בני בריתך פי' כל יסוד . בני נלח והוד .

בריתך הפארת ומלכות . שהם מתייחדו' על ידי היסוד והם נקרא' ברית כל אחד מהם כמבואר בזוהר במקומות הרבה . וייחוד אלו בסוד הזווג כנודע כי נלח והוד הם שני ביצי הזכר :

ויהללו ויברכו את שמך

פי' יאירו במלכות מלשון צהילו וגו' . ויברכו פי' ישפיעו כח הברכה במלכות והיינו את שמך . וסוד השפעה זו יהיה מלד החסד ומלד התפארת וז"ש

הגדול באמת לעולם ואחר

שייחדנו בימין ובצעלה . מעלים אותה אל הבינה הנקרא' עולם כנודע . וזה יהיה מלד היות היסוד מתקשר בימין וז"ש

כי מזב האל ישועתינו פי' היסוד

הנקרא' עוז מתייחד בחסד בסוד ישועת כ"ו כדפי' ואח"כ מתקשר בחסד בג' ראשונות אחר דעתיקא קדישא שריא דמתמן סיוע וז"ש אחר כך

ועזרתנו סלה האל

הטוב פי' הלה עתיקא האל הטוב להמשיך השפע מלמעלה למטה מן החסד אל היסוד . הפך

זבחי

שלמים

הפך כי טוב האל הזכר לעיל
ברוך אתה יהוה פי' לעיל
וקן ענין הכריעה:

המזב שמך ולך נאה
להודות פי' המלכות

מתייחד עם היסוד וזהו הטוב
שמך . ואח"כ אנו ממשיכים ההודאה
בסוד עץ החיים שמהלכו בחוך הגן ת"ק
שנה דהיינו מלת ל"ך . ופי' נאה להודות
הטובה להמשיך ההודאה מלד השמאל
דהיינו שמודה השמאל בצרכת הימין
כדפי' בזוהר פי' תרומה בצרכת הודאה
דצרכת המזון :

שיום שלום פי' יסוד . וזכרה זו
ביסוד היא כדפיר'
והיינו המשכת האורות העליונים
עלינו ואחר כך

טובה וברכה חיים היינו
המשכת

השפע אל המלכות מן היסוד והוא נקרא
טוב והיא טובה . וזכרה מן היסוד
שעליו נאמר והיה ברכה . חיים מלד
הבינה כי מלדה משך החיים כדפי' לעיל:

וחן וחסד ורחמים פי' חן
מלד הבינה

שזה נאמר וחנתי את אשר אחון אע"פ
שאינו בגון . וחיים הוא מלד החכמה
בהלטרפות הבינה כענין והחכמה תחיה
בעליה (וחן*) מלדה . ורחמים היינו משך
הרחמים מקו האמצעי :

עלינו ועד כל ישראל

עמך היינו סוד ציור
ורושם הגשמות במדות
(*אולי ז"ל וחסד)

העליונות תפארת ומלכות ויסוד :
וברכינו אבינו כלנו יחד
באור פניה פי'

אבינו תפארת כמודע .
באור פניך פי' במה שנשפע מהמלכות
שחס ד' פנים כדפיר' בשיר השירים ג'
פנים משפיעים בפן א' בארץ ומשם
ניזונים התחתונים מהעליונים וז"ש באור
פניך . ויש שפי' באור הפנים פני
השכינה המקבלת האור העליון וזה
נראה לי עיקר :

כי באור פניה [נתת לנו]
משם נשפע הכל לתחתוני' ענין הפן הזה
אשר בארץ כמבואר שם :

יהוה אלהינו תורה וחיים
אהבה וחסד פי' יהוה

אלהינו ייחוד ת"ת
ומלכות ג' פנים מקבלים מג' פנים
עליונים וע"י זה המשיך והשפיע לנו .
תורה מלד החכמה כענין נובלת תורה
של מעלה תורה . חיים מלד הבינה .
אהבה תחלת התעוררות האהבה מלד
הגבורה וכדפיר' בזוהר . וחסד מלד
הגדולה כמודע . או אפשר אהבה מגדול'
והגבורה יחד כי משניהם התעוררות
האהבה בשלימות . חסד מלד הגדולה
בפני עצמה

צדקה מלד הגבורה בהלטרפות אל
הבינה דהיינו לדק-ה

ורחמים תפארת ברכה מלכות
ושלום יסוד כמשמעו :

וטוב בעיניך לברך וכו' פי'
יסוד

זבחי שלמים כא

יסוד מתייחד עם הנלח ובהוד . וסיינו
 ייחוד טוב צטייך . כדפי' לעיל במלח
 ותחזיקה עיינינו :

ברוב עז ושלום פי' בהגבורה

התפאר' הנק'
 עז כדפי' רז"ל אין עז אלא תורה ושלום
 יסוד והס משפיעים במלכות הנזכר' :
ובספר חיים וכו' סיינו הספר
 המתחדש ומתחדש
 ומאיר שנה זו מתחדש . בה יהיה לנו זכירה
 וכו' ורוב דברים אלו נחבארו למעלה :
אמן פי' ע"י היסוד מתייחדים תפאר'
 ומלכות שהס שס אדני ושס יהוס
 ומספרס יחד עולה חמן דהיינו ז"א
 לפן חמן מורה על הייחוד . או ירצה
 ד' אותיות שבסס . חכמה וכח נכללים
 בח' בסוד יו"ד וקולו של יו"ד . מ"ס בינה
 קו"ן ארוכה ת"ת ומלכות והס מתפשטים
 מהבינה . וראשון עיקר ויותר מוסבס
 בתיקונים :

ועתה

נאנו לומר בהזכיר ש"ן השס
 לומר ברוך הוא וברוך שמו
 והענין כי ש"ן מזכיר השס בחוך היכלו
 דהיינו ויהוס ב-ה'י'כ"ל' עולה ס"ה וכן
 ס"ס מפניו וגו' . ועומד' להיות משפיע'
 בשס יהוס מלך הגדולה והגבורה וזה
 באומרס ברוך הוא דהיינו השס יהוס
 הנעלס בסוד דרומית מזרחית מזרחית
 לפוגית . ואחר כך אומרים וברוך שמו
 להשפי' בשס אדני בסוד לפוגית מערב'
 מערבית דרומית . ואחר כך עוגים חמן
 בסוד ייחודס יחד אחרי קישוטס וזהו שס
 יאהרונחי וזהו סוד ייחוד ב' יודי"ן

פירוש התקיעות

הברכה

לשמוע קול שופר פירוש

לשמוע
 מלכות מלשון וישמעו*) וכו' קול תפארת
 כנודע . שופר בינה . שממנה יוצא הקול
 דהיינו תפארת . קול כלול ממים ואש
 ורוח והיינו בהינתנו למעלה בבינה שכוף
 כלול החסד והדין והרחמים . ולכן קול
 נפיק מגו שופר . ובשופר תחזון לריך
 לעורר שופר עליון ולהשפיעס ולהמשיכס
 משורשס שהס בסוד קול מגו שופר .
 וכחבו שלריך לעורר בתשובה לעורר
 התשובה העליונה ונכון הוא כי ודאי
 בתשובה תליא מילתא . ואולם בענין
 פי' הקולות פיר' הרשב"י ע"ה בתיקונים
 כי תקיעה היא (בבינה***) . וסימנה
 פשוט' והיינו חסד שהיא ימין פשוט' לקב'
 שבים . ושברים בגבורה מלשון שבר
 תשבר מלכותיהס והיינו תביר וכל שברון
 היא בגבורה . תרועה בתפארת וסימניך
 ותרועת מלך זו והוא ג"כ יש בו זך
 כדין דכתיב תרועס בשבע ברזל . נמלאו
 ג' סימנים אלו הס גדולה גבורה תפארת
 והשתא נחא דמוש לעולם הס קול
 דנפיק מגו שופר דהיינו ג' אבות אלא
 פעמים גובר הימין והיא פשוטה פעמים

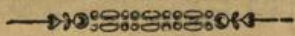
(*) ע"ל וישמע שאלו , ש"א ט"ו ד' , כ"ג ח' . לשון קיבוץ . ע"ל שבע בסוף פסוקי מלכות) גובר
 (** אולי צ"ל בגדולה)

גובר השמאל. פעמים גובר האמצע
 והכל בסוד קול דנפיק מגו שופר.
 ואולם בספר הזוהר פי' בענין אחר
 כי פשוטה ראשונה בחסד. שברים
 בגבורה. תרועה במלכות. ועליה נאמ'
 אשרי העם יודעי תרועה ופי' יודעי
 מלשון וידע אדם את חוה אשתו.
 ופשוטה שניה היא בתפארת. והגראח
 לפשר בין ב' הפירושים הוא כי לעולם
 תרועה בתפארת אמנם היינו מלד היותו
 מתדבק בגבורה שהוא דין וזו לדו ה'
 שהיא המלכות שכן עליה נאמר ויקח
 אחת מלצותיו ופי' כמו ולללע המשכן
 ופי' ה' מלדיו והיינו המלכות שהוא
 לד הגבורה שבו כדפי' בספר פרדס
 רמונים בשער המיעו' בס"ד ולדו השני
 הוא נטייתו לדד החסד והיינו עלם
 התפארת והיא פשוטה שניה מלד החסד
 הפשוט ובזה נ"ל לפשר בין שתי הדעות
 ועתה נבא בפירוש

תשר"ת תש"ת תר"ת כפי

מה
 שפי' זוהר. והענין כי הכוונה למתק
 כחות הדין ביום זה ולכן אנו מעוררי'
 ראשונה החסד ממקור' והיינו פשוטה
 ראשונה דנפיק מגו שופר בסוד התפארת'
 כולל אותה וזה לריך לכוון החוקק
 בפשוטה ראשונה אל החסד היוצא מבינ'
 בהיותה כלולה בתפארת ואחר כך שברים
 אנו מעוררים הגבורה מפנימיות הבינ'
 במציאות' ממש. ולכן לריך לכוון החוקק
 בתרועה אל המלכות היוצאת מהבינה
 בהיותה כלולה בתפארת מלד הגבורה
 והדין. ועיקר הכוונה להיות כחות

הדין שהם שברים ותרועה באמצע.
 ופשוטה ופשוטה שהם כחות כחסד מן
 הלדדים מכריעין אותם לדד הרחמים
 וממתיקין אותם מלד שפע הימין דהיינו
 חכמה זהו פעם ראשונה. והב' להמשיכ'
 אל בתי דינין המתפשטים ממש דהיינו
 הגלגל והסוד והיסוד וכפי מה שפיר'
 למעלה. ולפי שאין כח דינס שם חזק
 כל כך. לריך להרפות הקול בלתי מתחזק
 בעניינם. ובפעם שלישיה להעלותם אל
 מקומם ממש כבראשונה. והוא פירוש
 תשר"ת. ואחר כך יעשה כל אחד מב'
 מדות הדין בפני עצמה כדי למתק אותם
 בפרט וזהו תש"ת. תקיעה בחסד. שברי'
 בגבורה. תקיעה תפארת מלד החסד
 וכמו שפיר' למעלה ממש. וג' פעמים
 בסוד ג' פעמים שהם בכלל כדפיר'
 לעיל. וכן אל סימן תר"ת. אלא שהוד
 בסוד תרועה. מלכות בתפארת מלד
 הגבורה וכדפירש'. זהו מה שרצינו
 לקצר בענין כוונת התקיעות מהזוהר
 והתיקונים:

וראינו לפרש

קדושת מוסף

בתר סוד העליה מן המלכות עד
 הכתר ושם מתייחדים הכתר
 והמלכות בסוד אני אי"ן. יו"ד ממטה
 למעלה ויו"ד ממעלה למטה והם כ'
 כתר עשרה עשרה הכף בשקל הקדש.
 וסוד העליה דרך החמש מדות וזהו
 לך שהוא חמשים ואחר כך אנו משכינים
 אותו

אוחו על חכמה ובינה וזכו יהוה אלהינו . מלאכים המוני מעלה פי' נשמו'

עליונות שהם למעלה שנסחלקו עם עמך ישראל וכו' הם נשמות תחתונות שהם נגופים כן פירש הרשב"י ע"ה בתיקונים כדפיר' בספר אור יקר

קדושה לך ישלשו פי' המלכות מקבלת מן הקדש ונקרא קדושה . ישלבו בסוד ג' אבות שהם משולשים .

כדבר וכו' פי' לעיל בקדושה כבודו מלכות

מלא עולם בסוד ההמשכה שהמשכנו למטה בתחתונים

ומשרתיו שואלים פי' מעלים אותה על ידי החסד כי

זכו שואלים*) אל ג' ראשונות וזכו איה אלף כתר יו"ד חכמה ה"א בינה מקום כבודו תפארת ומלכות .

לעומתם פי' לעיל בקדושה ממקומו פירוש מלכות למעלה בתפארת הנקרא מקום

יפן ברחמיו פירוש יגלה סוד הפנים העליוני' המחגלים בפנים

תחתונים כדפיר' בשיר השירים . פן א' מלך החסד ופן א' מלך הגבורה ופן א' מלך עזמו .

ואמר שיהיו כל הפנים בסוד רחמים הנשפעים מן האמצע

המיוחדים שמו מלכות מיוחדים אוחה עם חסד וגבורה והיינו

ערב ובוקר וצאה מלח ובוקר צו"ו כדי לכלול בסוד ה"ח הימין והשמאל

(*) עיין לקמן אשאלה ממנו מענה לשון

בכל יסוד יום תפארת

תמיד אומרים פי' מלכות מסלקי' אותה שמע ישראל פיר' (לעיל**) צמוסף .

אחד הוא אלהינו בינה הוא אבינו חכמה

הוא מלבינו כתר וכולם מיוחדים בכתר וזכו אומרו הוא הוא בכל

א' מהם

הוא מושיענו מן הצרות מלך הגבורה הוא יושיענו מן הגלות מלך החסד והכל

בסוד הוא

ויגאלנו שנית ברחמיו היינו סוד ה"ח ברחמיו על ידי כתר עליון

לעיני הם נלח וקוד

כל חי יסוד

הן גאלתי אתכם הן בינה וממנה הגאולה והחירות וז"ש גאלתי ונקרא

הן כבודע שהיא ה"א והיא נו"ן ארוכה אתכם סוד שבעה מדות מחגלות עלינו

אחרית מלכות

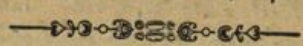
כראשית חכמה בסוד עלייתה למענה מלך הגאולה והאור מחגלה

בה והיא משתחה אל הבינה

להיות לבם לאלהים בינה

אני יהוה תפארת ומלכות יחד

ובדברי קדשך פי' לעיל בקדושה

תפלת מוסף

בתיקונים פיר' הרשב"י ע"ה כי כל מוסף הוא מלך היסוד יוסף . שע"י חוספ' כל ענין . ולכן לריך המכוין לעלות

בדעתו כי עם היות מלך הדין עכ"ז

(**) והוא לקמן בסוף פסוקי מלכות תפלה

זבחי

שלמים

תפלה זו היא כהיות חוספת קדושה מלד
היסוד כדפירש' :

אלהינו ואלהי אבותינו

כבר פי' למעלה מלות אלו היוחס חכמה
ובינה וגבורה גדולה תפארת . וסוד
נ"ו שהוא משך חסן וכלתו :

מפני השמינו פי' החטאת הוא
תגבורת הקליפה

ולכן באומרו מפני חטאינו צריך לכוון
בענין מחודה ומבטל הקליפה ההיא
כדי שלא יתעורר לקטרג ח"ו :

גלינו מארצינו הענין כי כהיות
שליעת החיצוני'

השפע נמנע בענין אוי לנו כי פנה היום
שפירשו בחיקונים ומה שהיתה המלכות
נעשת ארץ בשפע ארצו גלינו ממנו
שנסחלק :

ונתרחקנו מער

אדמתינו פירוש
השפע

אחר שנסחלק ומה שהיה היא נקראת ארץ . בעוונותינו
נקראת היא אדמה מלשון אדומה מפני
משך כדיון . הלואי שהיתה אס רובלת
על הבנים כי זה מנוחה קלת היתה לנו .

אבל עוד נתרחקנו מעל אדמתנו .
ובנין לית להון גדפין לפרחא בחר אימא
ולנדדא בחרה בכל אחר דאיהי פרחת
ומנדדא כדפיר' בחיקונים :

ואין אנו יבולין להקריב

לפניה קרבן פירוש נודע
כי סוד . . . הזוג . . . היה . . . בכח

התעוררות תחתון בסוד הכשמות על ידי
מעשה המלוות כדפי' בספר פרדס
רמונים בשער מהות והנהגה . ואחר
שגלחה שכינה ממקומה חין זוג נמצא
ולכן חין בכח מליחות הכשמות לייחד
שם בן ד' באותיותיו דהיינו

קרבן

פירוש קרבן ליהוה קירוב
אותיות אלו הם בעצמם יו"ד
בס"א וא"ו בס"א כדפירש בזוהר פרש'
ויקרא . ולכן חין אנו יכולין להקריב
ולחבר אותיו' אלו מלד הקליפו' המעכבו'
והנה גם ציטול הקליפות שהוא מלד
השפע העליון הנשפע מן הימין מלד
החסד כי משם הכהרה כדפי' בזוהר
פרשת חוקת . ואף אס ימצא הפך מזה
בקצת מקומות כי עהרה מלד השמאל
תקנו ענין זה בספר פרדס רמונים
בשער ערכי הכתיים . וכנגד ענין זה
אנו אומרים

ורא כהן שיכפר בעדינו

ופי' כהן מלד החסד ומשפיע וממשיך
החסד לזעום בקניפות כדכתיב ואל זועם
בכל יום . ופי' שיכפ' היינו כמו וכפרתם
אח הבית :

יהי רצון מלפניה

פירוש יהי
היינו סוד
י"ה ה"י . י"ה בחכמה ה"י צנינה .
דהיינו בחינת בינה בחכמה ובחיל' חכמה
בצנינה . וסודו אור ישר ואור חוזר .
והיינו י"ה ה"י ונכללים במלת יהי . רצון
כ"ע אשר על חכמה ובינה כהיותם
נכללות יחד . ושלשתם בסוד הכללות
מושכים שפע ממוקור הנאללים . והיינו
מלשניך

מלפניך פי' מא"ס שהוא לפני הכתר
וזהו יסוד כלל לכל מקום אשר ימצא :

יהוה אלהינו ואלהי

אבותינו כבר פי' מלות

אלו פעמים רבות . וסודם יסוד כתר . אלהינו חכמה . ואלהי בינה . אבותינו גדולה גבורה תפארת . וסוד כ"ו כדפיר' לעיל וכפונה להמשיך השפע דרך המדות :

מלך רחמן שתשוב פי'

מלך כתר . רחמן חכמה . שעי' החכמה משפיע הכתר השפע אל המדות כי היא ראשית הגילוי . שתשוב בינה . סוד ג' ראשונות מתייחדים בבינה :

ותרחם עלינו סוד השפעת

הרחמים על ז' המדות הנכללות בכו"ן וא"ו כדפיר' . והענין לקרב ולייחד אלויות יסוד בסוד קרבן כי בשם זה נכלל כל האילות : **ועל מחדשך** אחר שהשפיע במלכו' נמיוחדת

בסוד כל האלויות . אחר והשפיע בעלמה עם נערוחיה וזהו סוד מקדש . שבו נכלל נקודת ציון שהיא בחינה אמלעית שבמל' וסיכל שהיא ה"א** ולשכו' ועזרתה הם סוד בחינ' רבו' שבה . היא מתייחד' . ולזה פרעה בפני עלמה . ושלא להפריד אמר ועל . סוד היסוד . וא"ו של ועל הוא רומז על התפארת . וכל זה כדי שלא להפריד חס ושלוש :

ברחמיה הרבים פי' רחמים

כתר עליון

(*אולי צ"ל ה"ו-כ"ב)

והם רבים מלד סימין והשמאל והאמצע . שכלם רחמים בו כדפירש הראש"י ע"ה באדרתא ופי' בספר אור יקר :

ותבנהו מהרה פי' המשכת

שפע הכתר דרך הבינה אל הבנין כי מלד הבינה הבנין כענין ויבן ה' אלהים את הללע ומשם ימשך אל המל' כדי שיבנה ויעשה ה"א וזהו מהרה מהר ה"א ואלו הם תיקוני הבת מסערה דאימא כדפי' בזוהר **ותגדל כבודו פי' המשכת אור** כ"ע מלד החכמה והגדולה וזהו . ותגדל מלד הגדולה . כבודו חכמה הנק' כבוד שעולה ל"ב ושלשתם יחד הם

אבינו מלכנו אלהינו פי'

אבינו כ"ע שהוא אב לכל האילות . מלכינו חכמה . אלהינו בינה כדודע . ושלשתם מיוחדים יחד להמשיך מכה יחודם אל המלכות וז"ש

גלה כבוד מלכותך פי' פירשו

המפר' שיגלה ל"ב נתיבות העליוני' שבחכמ' אל המלכות וזהו לשון מלכותך וזה לא נוח לי . אלא שבכה ההמשכה הנזכרת לעיל יגלה ל"ב נתיבות שבמלכות עליו ממש והיינו כ"ו כדפיר' והיינו מלכות שבחכמ' העליונה בסוד ברחא לגבי אבא :

עלינו מהרה כבר פי' מלת

עליו . מהרה יראה שבו יתקן המלכות דהיינו מליאותה למטה :

והופע והנשא עלינו פי' ורופע

והופע

זבחי שלמים

ברנה פי' מלד השנת' הקליפו' והסיגים
כי באבוד רשעים רנה . והוא ע"י שפע
הבינה כי משם רנת כלויים כדכתיב
ועבד כלוי הוא :

ורירושרים עיר מקדשך בשמחת עולם

כבר פיר' כי
הדרך לייחד המלטה עם העליונים .
ואח"כ לייחדה בעלמה עם בחינתה .
ולהיות כי כל זה הוא מלד קיבוץ הגשמות
אמר ולירושלם עיר מקדשך דהיינו
ירושלם בחינות תחתונות . מקדשך עוד
בחינת יותר פנימיות כדפי' לעיל .
וזה יהיה מלד הבינה הנק' שמחה
שמחוכה נכללים הקלות הנק' עולם וזה
כדי לקבץ הגשמות אל הייחוד . ולבטל
כח הקליפות שלא ימנעו הזוג . הקרבן
אל האותיו' לרי' להשפיע מלד הבינ' ושם
קלות העלמים זה :

אנא יהוה פי' אנא . א' בחר
שהיא ראשונה לחלילות
ואלק שנית חכמה שהיא ראשונה לגילוי
החלילות . ושתיים נקראות ראשון
וראשית . נון בינה סוד ל' שערס .
ובחינת היות הבינה בחוך הכתר והחכמה
פי' בארוכה בספר פרדס רמוגי' בשער
המכריעין ואין זה מקום להאריך והוא
מלד השמאל הגובר ולזה אמר
אלהינו שפי' בינ' להורות כי בחינ'ו'
אנא הוא מלד הבינה :

ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו

פי'

והופע היינו הופעה והשפעה ממעלה
ממקומ' למע' אל כנ"ו ואח"כ בזה יתייחד
ויתנשא ממש על כ"ו כי בהופעה יעשה
כסא ומכון כנ"ו ונ"ו אל הבינה ואח"כ
ישב המלך על הכסא ויתנשא עליו :
לעיני כל חי לעיני הס נלח והוד .
כל חי יסוד והענין
כי יהיה ג"כ מתנשא על הגלגל וההוד
והיסוד :

וקרב פזורנו מבין הגוים

פי' בסוד עת אשר שלט האדם באד' והס
הגשמות המפוזרות מהנו"ן והוא"ו בחטא
אדם הא' והס בין הגוים . וזהו סוד
הגרים וסוד אל תלך את מואב בעבור
רוח המואבים שנתפורה אל מקום קליפת
אחיזת המואבים וכן אל בני עמון וכן
הרבה וזה יאריך ביאורו בספר אור יקר :

ונפוצותינו כנס מירכתי

אריך פי' איון
כשמתיך דאזלין ערטילאין
שאינם בקליפות ח"ו . אלא בירכתי ארץ
שהם מדרגות תחתונות ולא זכו לבא אל
קץ ימין לנוח וכן ג"כ תלוי ביאת משיחנו
כענין אין בן דוד בא וכו' :

והביאנו יהוה אלהינו

לציון עירך ברנה והביאנו

פי' קיבוץ הגשמות מן המקומות אשר
נפולו שם אל בחינת ליון עירך דהיינו
יסוד ומלכות . וקיבוצם ע"י חכמה ובינ'
וח"ת ומלכות וזהו כ"ו יהוה אלהינו (*)
וע"י קיבוצם יהיה הייחוד באמת . ואומר

(*) תפארת . ומלכות . חכמה . ובינה

זבחי שלמים כד

יום הזכרון הזה ויום טוב
מקרא קודש הזה

במלות
אלו את יום הזכרון נכללו תפארת
ומלכות ויסוד ובינה כדפי' לעיל בתפלה .
וי"ט היינו . תפארת יום . ויסוד טוב .
מקרא קדש שהקדש העליון נשפע עליהם
כדפי' לעיל :

נעשה ונקריב לפניך פי'
נעשה

תיקון על ידי השפע הנשפע . ונקריב
היינו יחוד וקירוב האותיות אחר כך :

באהבה כמצות רצונך

באהבה פיר' צסוד החיבוק דהיינו
קבלת המלכות מן החסד ומן הגבורה .
כמצות רצונך מלכות נק' רצונך בקבלת'
מן הרצון העליון שאז היא מתייחדת
ומתקרבת בעלם . והיא מתקרבת בחורה
שזכת' צסוד הדעת העליון ששם מרע"ה
מרכבה . ואז היא למעלה מגדולה
וגבורה צסוד אשה חיל עזרת בעלה סוד
כלת משה וז"ש

כמו שכתבת עדינו

בתורתך . והיא אז
למעלה מגדולה

וגבורה דהיינו

על ידי משה וכו' וכדפי' :

עלינו לשבת לאדון הכל

פי' עלינו ענין כ"ו כדפי' לעיל כי
השם קלוות וא"ו ומלכות כו"ן . וענין
לשבת

פי' צהיות קיבוק הנשמות נעשה ונתקן
לפניך כל מיני ייחוד כדפי' . ואומרו
חובותינו ירצה כמשמעו המוטל עלינו
לחבר . או ירצה שהם עתה חובותינו
מלך הדין ולך פירודם ואז נקרב אותם
תמידין כסדרן פי' תמיד של
שחר הוא קירוב
האותיות מלך החסד דהיינו בגבורת
הזכר כגודע . ותמיד של בין הערבים
הוא קירוב האותיות מלך הגבורה דהיינו
בתגבורת הנקבה . זה צסוד יהוה .
זה צסוד הוסי . זה מלך אור ישר
זה מלך אור חוזר . ולכן אמר תמידין
כסדרן פי' שיהיה סדרן של אותיות
כסדר צסוד אור ישר בין מן השמאל
בין מן הימין לאורו' על תגבור' רחמי'
ומוספין כהלכתן כבר פיר'
לעיל ענין
מוסף ועניינו שהוא מלך היסוד דמסטר'
דידיה איהו תוספת . ואומרו כהלכתן
פי' מתייחד היסוד עם המלכות הנקר'
הלכה . וע"י התוספת הניחוסף בה מן
היסוד נקר' תוספתא כדפי' בתיקונים :
את מוספי פי' את מלכות . והיא
מתייחדת עם היסוד
צא' משתי צחינות אשר לו . הא' תוספת
מלך חידוש הלבנה דהיינו ר"ח . ומוסף
מלך ראש השנה דהיינו תוספת קדושה
מלך הבינה שהיא ראש לכל הסיקף
הנקרא שנה . ולכן זכרון א' עולה
לכולן כי אור קטן אינו נרגש לפני
אור גדול שרגש צטיסררר וכו' ומקום
הזכר אין הנקבה עולה בשם . וביום
שני הוא מוסף א' כגודע :

אברהם לייב זילברמן רב
A. L. SILBERMAN Chief Rabbi

זבחי

שלמים

לשבת פי' להמשיך השפע והשבח אל
הבשר הנק' אדון הכל . מפני שהוא
אב ואדון לכל האלילות . וסוד המשכה
זו הוא מאין סוף והענין לכיין בדבקותו
עם מאלילו :

רתת גדולה ליוצר

בראשית פי' אחר
שפתחנו מקורי הברכות
שנכתר לנו מעלים ז' המדות למעלה
שם וז"ש רתת גדולה ובמלת גדולה
הוא כללות ז' מדות בחד כ"י שם גדל
וז"ו ה"א ונסוד הגודל ולכן הם נכללות
שם . זמנעם בללותם בגדולה מפני שאין
התפשטות הענפים מחגלים בכתר אלא
עד חסד דהיינו חסד עילאה כדפירש
באידרא ולזה כדי להעלותם בכתר
צריך לכוללם בגדולה . ויוצר בראשית
היינו הכתר שהוא יוצר החכמה הנקר'
ראשית . וקראו קן להורות עליית החסד
דרך החכמה :

שרא עשנו כעובדי אליהם ולא שמנו

במשפחות האדמה פי'
כח
נשמתינו אינו נשמח עובדי אלילים כי
נשמחם הם מקי"ן קיגא דמסאבותא
והם מבחון בקליפות וכן הם נחלקים לע'
שרים שהם משפחות האדמה כענין
אשר חלק ה' אליהם וגו' :

שרא שם חלקנו בהם פי'
שפע
חלק-ג"ז אינו בעובדי אלילי וכן גורל-ג"ו
ה"א

אינו ככל המונס ויש שפי' חלקנו תפארת
גורלנו מלכות ואין הכרח :

שהם משתחווים וכו' פירוש

המשכתם של
חיזונים אינה המשכה כלל שהם מחפליין
ומייחדים אל האלילים וכן משפיעים
לקליפות שהם הכל וריק ואלו לא בידם
עובס ולכן הם הכל והשתחוייתם רוח וכן
הם אל האלילים כי אין בידם יכולת
ושפע אש לא כמו שגזר להם מלמע' ולא
כן לנו שכשמתינו מפנימי' הקדוש' שאנו
ממשיכים בקדושה :

ואנחנו משתחווים פירש'
המפרשים ואנחנו ו"או שם קלות אנחנו
חכמה ובינה ולא ראינו לו ענין . והג"ל
כדרכנו סוד נון ו"או שהם ממשיכים
ומשפיעים מלמעלה :

לפני מלך מלכי

המלכים לפני ממקו' שהוא
ברצוא ושוב שהוא קודם לכל הקדומי' .
מלך בחר . מלכי חכמה ובינה . המלכים
סוד ו' קצוות עד המלכות שעל שמה
נקראי' בולם מלכים . והכוונה להמשיך
השפע מלמעלה למטה והשבת הקליפו'
ע"י הפלה זו שאנו מספרים בננוחם בלי
פחד על ידי ההמשכה העליונה :

הקדוש ברוך הוא קדושת

תפארת
שהוא נקרא קדוש מפני יניקתו מהקדש
העליון כדפיר' וצאה בה"א הידיעה
להורות על הבינה ג"כ נמצא במלה זו
ככללים אחיות יח"ו . יו"ד קדש . ה"א
היינו ה"א הידיעה כדפירש בזוהר כי כל
ה"א

זבחי שלמים כה

ה"א הידיעה צבינה . וא"ו של קדוש
וכולם כלולות בהפארת . ברוך יסוד .
כדפיר' לעיל . הוא מלכות כדפי' לעיל :
שהוא נומה שמים שהוא

צבינה
בענין ועבד כלוי הוא ומה גם שבאה
המלה בש"ן להורות על הצבינה שרשא
דחילגא . נוטה שמים מהצבינה מתפשט
התפארת הנקרא' שמים כדי להתייחד
עם המלכות וכן פיר' בחיקונים בפסוק
טוטה אור כשלמה טוטה שמים וכו' :
ויסוד ארץ פירוש יוסד מלשון

יסוד שהמלכות
מתייחד עם היסוד מלך הצבינה הנזכרת
כי על ידי הצבינה הוא שייחוד . או יראה
כי נטיית שמים דהיינו התפשטו' הדעת .
הדקיע הנעשה אחר כך שמים בין חסד
ופחד . ענין זה ע"י הצבינה כדפורס'
בחיקונים בפסוק ויקרא אלהים לרקיע
שמים ופי' בספר פרדס רמונים בשער
י' ולא ע' . ומציאות יסוד המלכות הוא
מן החכמה דהיינו יו"ד שבה שהוא
יסוד צבינה ועל זה נאמר ויבן ה'
אלהים את הללע וקודם ללע היתה
מציאותה מחכמה שהוא יו"ד ועל זה
נאמר ה' בחכמה יסד ארץ כדפיר'
בחיקונים פעמים רבות :

זמושב יתרו [בשמים

ממערה פי' המפרשים .
מושב צבינה יקרו חכמה .
וכ"ל יקר ר"ל בכל מקום אור בענין
והירח יקר הולך . ופי' יקר וא"ו דהיינו

תפארת . מושבו הוא צבינה שלמעלה
מגדולה וגבורה . שהם יחד שמים הם
ומים . והענין בסוד הדעת שהוא
כשמה לת"ת ואור המאיר בו והוא למעלה
ממנו*) הנקרא שמים בצחינתו הכוללת
גדולה וגבורה והיינו מקומו בין חכמה
וצבינה בין אבא ואימא כמודע :

ושבינת עוז בגבהי

מרומים פי' המלכו'
שבינת התפארת הנקרא עז
שאין עז חלא הורה כדפי' רז"ל . והיא
בצחינת' העליונה בסוד עלייתה על ידי
הזרקא**) היא בגבהי מרומים . שמים
הם גדולה גבורה . מרומים הם למעלה
משמים דהיינו חכמה וצבינה . גבהי
מרומי' היינו בצחינת חכמ' וצבינ' הנתתיית'
בכתר והם נעלימות בחוכו :

הוא אלהינו ואין עוד

אחר זהו סוד אני ראשון ואני
אחרון שפי' בחיקונים . כי
כתר במלכות ומלכות בכתר . בסוד
אור יקר ואור חוזר . אי"ן אני . נעון
סופו בתחלתו ותחילתו בסופו כדפיר'
בספר פרדס רמונים בשער מוטטה
למעלה . וז"ש הוא בחר . אלהינו
סוד התפשטותו עד כ"ו עד המלכות .
ואין ע' ו'ד' . דהיינו תפארת מלכות .
עד וא"ץ***) אחר פי' אינס אחר
שהוא הם בעלמנו אינס דבר זולתו .
כי אני ואין הכל דבר אחד :

אמת מלכינו ואפס זולתנו

פי' (***) ע"ל יעלה ויבוא) (***) ע"ל אין עוד) פי'
(זיין)

זבחי שלמים

גבורה . וכוונה על השעוררות הזוג
מחוס האש . וזיה פצולה טובה אל יצר
הרע :

כי יהוה הוא האלהים
[בשמים ממעל ועל

הארץ מתחת] פירש שם
יהוה הרבה .

וגרתיקה דילה אלהים . והוא נכתב
ג-יהוה ונקרא או אדני או אלהים .
דסינו או צבינה שהוא למעלה לשמים .
או במלכות על הארץ מהחת . וסכל
בסוד הרבה בנתיקה כדפירש' בספר
פרדס רמונים בארובה . והנה נמלא
שם התפארת קושר שם אלהים צבינה
ושם אדני במלכות וסינו סוד הו"ה .
וכ-חיות רלוא ושוב דלחי וז"ל רלוא
לגבי ה"א עילאה ושוב לגבי ה"א תתאה
כדפי' בזוהר שיר השירים .

אין עוד וקשר כל הייחוד הנזכר
הוא נכלל במלות אלו ח"ן
אל"ף כתר יו"ד חכמה נו"ן בינה . עוד
פי' ע"ד וא"ו . עד מלכו' סוף כל האצילות'
וא"ו שיה ספיקו נמלאו במלות אלו קשר
ויחוד כל האצילות כדפי'

אוחילה לאל הגה היחוד הנזכר הוא כדי
לשבר ולקלץ הקליפות . וכן
יהושע חיברו ונמלאו בו נזכר שמו . כדי
להכניע יריחו שהיה ז' חומות בניו על
ז' כחות חילונות . והיה סוגרת ומסוגרת
צסוד נגע לרעת מכחם סגירו . והוכרח
אל (הקליפות*) כמספר כדי לכתח כח
הקליפו' הכס ולכן חנו חומרים הייחוד
הנזכר לשבר אוחס

(*) כ"ל ד"ל הקפות

פי' אמת תפארת . מלכינו מלכות .
ואינס זולת הכתר . כי כמו שהכתר אינו
ענין בפני עצמו . כך הם אינו ענין
בפני עצמן אלא מיוחדים קשר ח"ן
כפול . הכתר מקושר עם התפארת
והמלכות . ותפארת ומלכות מקושרים
עמו . שהם שני קשרים כדפי' בספר
חור יקר :

בכתוב בתורה פירוש ענין
קשר זה

מהגלה ומנוייר בהתפארת שהוא בין
עליונים לתחתונים אוחו בכתר ואוחו
במלכות . וענין זה מהגלה באות א
יו"ד למעלה ויו"ד למטה וא"ו באמצע
מודה על היותו רקיע המיוחד מים
עליונים ומים תחתונים כדפי' בתיקוני'
ופיר' בספר פ"ר בערכי הכנויים :

וידעת היום פירוש ידיעת ויחוד
ג' אוחיות יח"ו

שהם נכללות במלת היום . ומה גם
שבאה ה"א ג"כ . להורות כי מ"ם
סחומה העשה פתחה על ידי הידיעה
כי חכמה מתייחד עם הבינה בסוד
הדעת שהוא וא"ו עילאה לעילא . וג'
אוחיות יח"ו הם יוס . כי מ"ם וה"א הכל
אחד :

והשבות אל לבבה פי' אחר
היות ייחוד

יס"ו דסינו קש' ג' ראשונו' בסו' הדעת .
לריך לייחד התשובה שהיא הבינה והו'
והשבות . אל הגדולה והגבורה שזה
לכרך . ופי' צב' ילריך יצר הטוב דסינו
חסד וילך הרע דסינו גבורה . וכן פי'
בזוהר יצר הרע למעלה מאן הוי ותירלו

אזחס ולכחחס וטוב לבון צו אל שס
 מ"ב חב"ג יח"ץ . קר"ע שט"ן . נג"ד יכ"ש
 בע"ר לח"ג . חק"ב עכ"ע . יג"ל פז"ק . שק"ו
 זי"ת . וחס ז' לשבר קליפו' נגד ז' הקפות
 ובאו מלות עלינו לשבח כמספר השס
 הא' שוס בשוס כך שמעתי ונכון . ואחר
 הצנה זו חנו מייחדים המלכות למעלה
 מפני שרלונינו להזכיר מלכויות שהס
 מסערה דידה כאשר נבאר ולזה חנו
 אומרים אוחילה ופי' המפרשים אוחיל
 ה' אחרונה ופי' אקום הסוונה הקשרנה
 דרך קו האמצעי אל הכתר הנקרא אל .
 פעמים רבות . כן פי' ונכון :
 אחלה פניו פידוש אחלה היינו השפעת
 השפע אל המלכות להעלותה
 מן הפנים העליונים שהס חכמה ובינה
 פני הכתר :

אשאלה ממנו מענה לשון לבון בינה .
 מענה לשון היינו הקול הכולל
 מן הלבון שהוא תפארת קול דנפיק מגו
 שופר כדפי' בחיקונים . פירש הרשב"י
 ע"ה כי כל ענין שאלה הוא בחסד .
 והכוונה נטיית התפארת הכולל מן הבינה
 אל החסד . וזה מתייחד המלכות בנד
 החסד שהיא שאלה מלך החסד . וכל
 זה בשפע הגשפע מלך הכתר כדפי' :
 אשר בקהל עם אשירה עזו קהל עם .
 מלכות שהוא
 קיבוצ ספירות כי אין קהל פחות מי' .
 כדילפיין בגזרה שוס דעדה וכו' . ופי'
 במלכות הקשר התפארת הנקרא עזו
 שאין עזו אלא תורה כדפי' . ופי' עזו
 וא"ו . ולשון אשיר לשון משנה לשון קשר :
 אביעה רננות בעד מפעליו אביעה פי'

אשפיעה מלשון מצוע . רננות כל
 הרננות הס מלך השמאל עבודת הלוי .
 והוא כדי לבטל כח הקליפות . ולכן
 אשפיעה מלך השמאל והדין . בעבור
 מפעליו שהס החיובים . והוא אומרינו
 יבשו ויחאו מנזרחס ממס :
 לאדם מערכי לב פי' אדם תפארה .
 מערכי לב מלכות
 הנקרא לב כבוד ל"ב נתיבות המקבל
 מלמעלה . ועריכתם במלכות הוא מלך
 התפארת מלך החכמה . הנקרא אדם
 מ"ה . חכמה כ"ח מ"ה . והיטו ראיה
 של (אזכיר*) עזו הנזכר לעיל כדי ביניה
 מיוחד מלך הימין כדפי' :

ומיהוה מענה לשון פי' מיהוה . חכמה .
 ממנה מחפשט קול
 דנפיק מגו שופר כדפי' לעיל והוא כבוד
 התפשטות הדעת מחכמה וזוהי ראיה
 להיותו נוטה אל הימין כדפי' בלשון
 שאלה לעיל .

אדני ששתי וכו' פיר' לעיל :
על כן נקוה לך קן עולה ששתי
 הס ז' המדות
 כל ה' כלולה מי' . ועל כן נ"ל על ז'
 המדות . נקוה ר"ל נעלה המלכות דרך
 קו האמצעי והוא נקוה . לך פי' בינה
 שהוא על הכל כטודע . ואח"כ לייחד
 אותה בחכמה וכתר והוא

יהוה אלהינו
דראות מדרה פי' הראיה מלך
 החסד והימין
 כטודע . ומכרה היא המלכות . וטודע
 כי מטבעה להיות נוטה אל צד הגבורה
 והדין . והיינו לפנות מערבית . ואל
 היחוד

(* אולי ז"ל אשירה)

זבחי שלמים

לבוש החפארת כענין זה' בהיכל קדשו .
ואומר שדי לרמוז אל סיסוד כבוד :

וכל בני בשר יבואו

בשמן פי' בני בשר כענין
והסירותי לב' האנן מבשרכם
ונחתי לכם לב' בשר והם בשר מלד
המלכות והם אחתם נשמתין מסערה
דמטרוניתא דאיקרן בני'. ויהיו אחוים
גם בדבורה דהיינו בשמך שמה קדישא
שם בן ד'. או ירלה בני בשר הם
החילוני' כענין הכשר עולמו בין שנייהם
ובן בשר שב"ר. והם ג"כ יודו בענין
הקדושה. כענין כי אז אהפוך אל
העמים וגו' :

להפנות אליה כל רשעי

ארץ פי' שלא יהיה
שנייה סע"א אל השדים
אלא אל היחוד לבדו וזהו כי אז אהפוך
וגו' או אפשר לומר רשעי ארץ פיר'
הבועלים שהם מחבלים בהם ל' לבאות .
ולבון רשעי ארץ פי' מחבלי ארץ . ואז
ישנו כלל אל הקדושה . וזהו למה נקרא'
שמו חזיר על שם שעתיד להחזיר :

יבירו וידעו כל יושבי

תבל פי' יושבי תבל אינון
ארצי דאנון בימא רבא ואינון
קדישי עליונין . ועניינו שנים הם יסייעו
היחוד או יתיחדו בסוד מלאכין דקוב"ס
דמדווגין במלאכין דשכינתא ומקבלין
דין מדין במדות . ירלה תבל מלכות
שהיא מחובלת בכל . יושבי תבל הם
הם

היחוד לריך להיותה נוטה אל הימין
דסינו דרומית מערבית . וזהו לראות
מהרה כדפיר' :

בתפארת עזק

פי' התפארת
דרך נטייהו
לעולם אל הימין . שהוא מטה כלפי
חסד וסינו דרומית מזרחית . ולכן
כונתו לייחדו גם בשמאל לקשרו גם
במזרחית לשנית . וזהו כוד החיבור
כבוד . וזהו התפארת בעמותו אל הגבור'
כי משם נקרא עז מלד העזות והגבורה .
ועם היות שנק' עז החורה . סינו מלד
מימינו אם דת למו שנתנה מלד הגבור' :

דהעביר גדולים מן

הארץ סינו
העברת הקליפות וביעולם מן
המלכות הנק' ארץ כבוד וזהו גם כן

והארילים כרות יברתון

וכינו שתחלה הם נבדלים ממקום הקדש
שהם יונקים בהם ואח"כ נברתים מפני כי
באר פני מלך חיים .

לתקן עולם במלכות שדי

פי' תיקון התפארת הוא במלכות .
משום דמלכא בלא מטרוניתא לאו
מלכא חיבו כדפי' בזוהר פ' תרומה .
ופירוש עולם התפארת . מלכות במשמעו .
או ירלה כי התפארת לבוש עתה
בעמות . הקליפות בסוד הגלות שהם
תיק' אל הקדושה . ולזה אמר לתקן
עולם פירוש להיות תיק התפארת הנק'
עולם מלכות שדי . פירוש המלכות יהיה

אם נלח והוד בהם יושבים עליה . כל יסוד וזין כלם הוא הייחוד והו יכירו וידעו פי' יכיר וא"ו וידע וא"ו . וענין הכרה פירוש השפעת הכפץ מן ההתן להיקוני טוקצא והוא הכרה לצד . וידעו כוד הידיעה והחיבור ממש ענין והאדם ידע :

כי דה תכרע כל ברך בריך פיר'

או נלח או כוד שהם ירכים ונקר' ברכי' כסוד היסוד שהוא נקרא ברוך והמלכות הנקר' ברכה . ופי' תכרע כל ברך פיר' יספיעו כל א' מהירכות ויכריעו השפע למטה . והיינו השפע מהבינה הנקר' ל"ך כסוד ל' שערים . ועל ידי כריעתם למטה כיסוד ע"י הנרכים נעשים כל . וכס מקשעים כלה ונעשת כלה :

לפניה יהוה אלהינו

יכרעו ויפולו

פי' במה שלפניך . יכור חכמה . אלהינו בינה . יכרעו פי' יספיע נלח מלך החכמה והוד מלך הבינה השפע למטה במלכות :

ולכבוד שמך יבר יהו

פיר' בהיות המלכות מתוקנת ונקראת כבוד מלך תיקונה מן החכמה ששם ל"ב נתיבות והיינו כבוד שמך . יקר תפארת יתנו . היינו הייחוד והזווג על ידי זיני הזכר כמודע . וקודם אנו משפיעים ע"י מן התפארת והיינו יכירו וכו' . ואחר כך אנו משפיעים מן הבינה

כבוד ה"ק שנה שהם ל' שערים דבינה עד כוד מתפשטת . ואחר כך אנו ממשיכים מן החכמה והבינה יחד וזכו לפניך יהוה אלהינו וכו' . ואח"כ הייחוד גמור דהיינו ולכבוד שמך :

ויקבלו כדם את עור

מלכותך פי' או אל

הנפרדי' כדפי' או למעלה פי' היסוד נקר' כל . ובהיות נלח והוד כלולים בו נקר' כולם דהיינו כל הכרה יחד . והם יקבלו עליהם עול פירוש על וא"ו . דהיינו וא"ו על . וזה על מלכות . וזכו עיל מלכות שמים . והכלל יקבלו עליהם ייחוד התפארת והמלכות :

ותמלוך עליהם מתרה

לעולם ועד פיר'

כוד והיה אור כלור החמה . ומאי דנחיתת לרגלוי דחזין מלכין להו עטרה עלייכו כדפי' בזוכר ברעיא מהימנא . וזכו ותמלוך עליהם פי' על הנלח והכוד ימלוך מהרה דהיינו עליית המלכות . לעולם ועד פי' לעיל דהיינו מן הבינה ועד המלכות כסוד קשר כו"ס :

[כי המלכות שלך היא

ולעולמי עד תמלוך

בבבזר] .

מלכות..

ענין המלכות הם מלך המלכות ודאי.
 ושם מעיד עליהם והם י' פסוקים.
 לרמוז אל א' מג' בחינות וכל א'
 מעשר. א' לרמוז שהיא כלולה מ' ככל
 א' מבאר המדות. ב' לרמוז אל היות
 בה עשר מדות מתראו ומורות אור בה.
 וזהו מעלה אחרת בזולת היותה כלולה
 מ' בשאר המדות. ג' היות ממש כל
 המדות העליונו' בעלמם פועלות ומראות
 פעולתם בה. וזהו יתגלה עלם המדות
 העליונות בה. וזוהי מעלה נחוספת
 על הקודמת. ויש לנו גילוי אל ג'
 בחינות אלו במאמר במסכת ר"ה באומרו
 הני עשרה מלכות כנגד מי וכו' ופיר'
 בספ' פרדס רמוני' בשער טעם האילנות
 וענין זה ג"כ ילדק בזכרונות שהם מלך
 זכור. תפארת ויסוד יחד דגוף וברית
 חשבינן חד. וכן ילדק בשופרות שהם
 מלך הבינה כנקר' בופר. וכן דרך
 העליה. ראבונה מלכות בסוד ה"א
 אחרונה של שם. ואחר כך זכרונות
 בסוד וא"ו של שם. ואח"כ שופרות
 בסוד ה"א ראבונה של שם. וכל אחד
 מעשר עשר לרמוז אל היו"ד חכמה
 המתייחדת עם הכל. כי אין המדות
 כלולות מ' אש לא מלך חכמה כדפי'
 בחיקונים. וממנה אור המתפשט בכל
 המדות כי היא א' מתלת רישין שפיר'
 הרשכ"י ע"ה בעת פטירתו ופיר' בספ'
 אור יקר. וזהו סוד יו"ד ה"י וי"ו ה"י
 כי יו"ד מתייחדת עם כולם. ובאו עשר'
 פסוקים לרמוז אל ענין זה. והם ג'

של חורה וג' של כתובים וג' של נביאים
 וא' של חורה. ועניינם חורה תפארת
 שהוא חורה בכח שבוא כלול מג'
 כנודע ימין ושאל ואמלע. ואחר כך
 כתובים שהם ברוח הקודש במלכות וכן
 פי' בזוהר. והם ג' פסוקים לרמוז
 פי היא כלולה מג' בחינות הנזכרות.
 ואחר כך נביאים. וקדמו הכתובים כדי
 לייחדם עם בעלה למעלה (* מנלך
 ובוד שהם נביאים כנודע. והם ג'
 פסוקים ימין ושאל שהם נלח ובוד
 והיסוד מיחדם ועמם הוא נביא.
 ואחר כך חורה פסוק א' לרמוז אל
 הדעת המתפשט ויחדם יחד כל ז'
 מדות כדפי' ויש שפי' חורה חסד
 נביאים תפארת כתובים מלכות. והענין
 כדי שיהיה מדת הדין באמלע. וראשון
 אללנו עיקר. והוא מה שביארנו סולת
 נקיה נפשה שלנו מתוך דברי הרשכ"י
 ע"ה. וזה יספיק ביאר אל זכרונות
 ושופרות :

**[ככתוב בתורתך] יהוה
 ימלוך לעולם**

ועד יש שפי'

יבוא תקנה. ימלוך ביה'. לעולם
 תפארת. ועד מלכות. והוא סוד
 יהוה ונתון הוא. ועכ"ז נ"ל יהוה ימלוך
 יחוד תפארת ומלכות כמשמעו. וכדי
 לייחדם בכל ז' המדו' אמר לעולם דהיינו
 הבינה. ובאה מלת לעולם בלמ"ד
 להורות על ג' ראשונות. כי כל א'
 מ' והם למ"ד. מגדל הפורח באויר.
 ועד היינו וא"ו שש קצוות. עד מלכות

(* עיין לעיל ד' י"א גירושלים עיקר ובה זיון וכו')

שכוא

זבחי שלמים כח

[ונאמר] ויהי בישורון

מלך: כי הצור פי' כי הכפארת נקרא' אוחו יחד כימין והשמאל והאמצע ועושה מהן לורה ה'. ועתה אמר כי כסיות בישורון תפארת מתיחדת העלמות וזכו מלך. שנמלא כיות הענין. דרומית מזרחית מזרחית לשונית וסיניו ישורון. מלך מערבית. מתייחד עם הדרום והמזרח והלפון:

בהתאסף ראשי עם פירוש

לא לבד לריך הכפארת מחקשט להיותו ישורון כדפי'. אלא גם לריך להקשט עם כתר חכמה וזינה שהם ראשי עם. פיר' ראש קיבוצ ז' מדות. פי' בהתאסף סיניו אסיפחם בתפארת. וזכו עלה דעיד מאריך אנפין לריש' דזעיר. שעי' כך הוא אומר לחשוקתו. שראשי נמלא על כדפי' באידרא:

יחד שבטי ישראל פי' אל

הייחוד גם לריך שינטרפו. הנלח וההוד ויסוד והם נקראים שבטי ישראל פי' שבטים וענפים המתפשטים מתפארת ישראל ועי' חזונו כגודע:

ובדברי מדשך כתוב

לאמר. כי ליהוה

המלוכה

פי' כד ינקא מתרין סערין אחקרי' ממלכה שהלשון מכופל. וכד ינקא מימינא אחקרינא' מלוכה

שכח סוף כל האלימות ונאמר לא הביט און ביעקב פי' המלכות. וכענין כי לורהו של יעקב תקוקה בלבנה ובוה פי' במקומות רבים ופי' לא הביט און סיניו שאין אחיזה שם אל הקליפות אלא מטחו שלמה ומבחינה זו אינם יונקים החינוכים בלב:

ורא ראה עמל בישראל

פי' ישראל תפארת. וגם בו אין אחיזה אל החינוכים. וסיניו כי היו ישראל טבורים. ומגדס לא היה יכולת אל החינוכים לאחז בקדושה כלל. ואמר כביע במדה החתונה כמביע למטה כדפי' רז"ל. וראיה במדה העליונה: יהוה אלהיו פי'. אחר שהמדות החתונות ר"ל ז' מדות הבנין. אין אחיזה לקליפות בהם מיד חכמה וזינה שהם יסוד אלהיו. הם מתיחדים עם התפארת. וח"ש עמו פירוש עם וא"ו. והיינו יוד ה' על וא"ו שהם משפיעים ומאירים בתפארת.

ותרועת מלך בו פי' תרועה

שהיא במלכו' היא מתייחדת בתפארת. וזו בו פי' בוא"ו. והענין כי כסיות החינוכים אוחים בכנפי המשכן מעבדים הייחוד והם סירטות האחוות בכנפי היונה שלא העלה אל בעלה הרמחה. וזכיות שכתבטלו והינם בעולם. לכן תרועת מלך בו והנה בפס' זה ייחוד ד' אלהיו:

יחוס
אחרת
מג'
ק'
ז' וכן
מח
ת.
כדי
נלח
ג'
הוד
.
אל
ז'
הד
גנין
שון
לת
גבי
נות
ה
ס
ס
וד
לך
די
ינו
ד'
לה
.
ית

זבחי שלמים

לבוש שש בן ד' שלם אל התפארת .
הוא מלד בגאות כדפי' למעלה ומלד
הזוג :

עז התאזר עז נקר' התפארת כי
אין עז אלא חורה .

התאזר היינו ייחודו עש העלכות על ידי
הנלח והסוד . וכענין דכתיב ויהי לדק
אזר מתניו והנה מתניס הס נלח והוד .
ולכן לרמוז אל ייחוד התפארת עש המלכו'
גם ע"י הנלח והסוד אמר עז התאזר :

אף תבון תבל בל תמוט

פי' תבל היא המלכות הנק' תבל ע"ש
שהיא מתוצלת בכל . והנה ע"י אף .
שהיא הגבורה מלת הדין הקשה .
מתעוררת האהב' אל הזוג לבל יתמוטט
ותתפרד מדודה . כענין מים רבים
לא יוכלו לכבות וגו' שפיר' בפרשת
חרומה :

[ונאמר] שאו שעירים

ראשיכם הכא
באלין תרי קראי
דהיקוני זעיר ותיקוני אריך . ורזא דא
לחכימי לבא אחמסר . וע"ד אדכר
הכא בקרא קמא עוזו וגבור גבורת
מלחמה דאיגון תקוני דדינא בזעיר
אנפין . ובקרא חניינא לאו הכי דאריך
אנפין לית דינא כולא רחמי כדפי' בזינא
קדישא באידרא . שאו שעירים הס לדיק
ולדק . ועליהם פיר' רז"ל יבנס אדם
שיעור ב' פתחים . והא' שער קודם
המיועט . והב' שער אחר המיועט .
ראשיכם נלח וכוד וכן פי' בר"מ במלת
ראשי

קן פי' בזוהר . ועתה מלכות ירמס
קבלתה מלד החסד . והיינו חוט של
חסד המכוך על אסתר . וכיא אז
כלה נאה וחסודה . וז"ש כי לה'
שהוא התפארת . מתייחדת המלכות
בהיותה מלכה :

ומושל בגוים פי' עם היותה
מלד הימין

מתייחדת עם בעלה . ומורה זה סילוק
השגחתה מן העולם התחתון ומה גם
בחלונים . לזה אמר שעכ"ז מלד בחינת
הדין שבה היא מושלת בגוים . כענין
י"ד ה"א וא"ו ה"א עשר אחוון
דמתפשטין בעשר קליפין לאכפיה להון
כדפירש בחיקונים

ימלוך יהוה וכו' פי' לעיל :

יהוה מלך גאות לבש פיר'
בהיותו

מתייחד התפארת במלכות דהיינו יהוה
מלך . גאות שהוא האור המתפשט מן
הג' ראשונות מקום הגאווה נחלבש
התפארת . והיינו בסוד לאינה וראינה
בנות ליון במלך שלמה וגו' כדפיר'
בזוהר . ואחר כך פיר' מכו ענין
לבוש זה :

לבש יהוה פיר' לבוש מתלבש
התפארת בסוד הזוג

דנדע מה הוא . היינו שנתלבש בשם בן
ד' שלם . כי התפארת הוא סוד וא"ן
לבדה . וכוא ירית חרין עטרין עילאין
מאבא ואימא והיינו י"ה שבו כדפיר'
באידרא ובשיר השירים . ונתלבש בה'
אחרונה שהיא המלכות . כמלא כי

זבתי שלמים כט

ראשי חדשים כי הם ראשים אל חידושי
כלבנה . דסימו שהם ראשים אל יסוד
ומלכות :

והנשאו פתחי עולם פיר'

פולס
בינה . ופתחים אל הבינה שהיא
נפתחת בהם הם . גדולה וגבורה ת"ת .
והיא נפתחת בהם בסוד חסד דק ורחמי'
כמודע . והם נקראים פתחי עולם .
וענין שאו הנשאו היינו סילוק אל עילתם
כל ה' אל תה שלמעל' ממנו בסוד השפע
להם מלמעלה . שעל יד הם מזדככים
ומתקשטים כדי לעלות :

ויבא מלך הכבוד פ' בינה

נק' מלך .
זכיונה אוחז בל"ב נתיבות . שבה תקרא
מלך הכבוד . וסודם ל"ב ה' ש' שזכראש' .
זש' ויבא היינו יסוד חכמה ובינה בז'
מדו' הנזכ' בפסוק לעיל :

מי זה מלך הכבוד פיר' מי

בינה
כודע . זה הפארת בסוד משך ז' מדות
עד ה"א אחרונה שבמל' . וכאשר יתייחד
מי בזה אז היא נק' מלך הכבוד . שהיא
מתייחדת עם החכמה בסוד הדעת נתיב
לא ידעו עיט . ומקבלה על ידו ל"ב
נתיבות :

יהוה עזו וגבור פ' בהיות

המשך קן .
דסיינו חכמה נמשכת בבינה כדפי' . אז
היא תזעור' לנקוש נקמת עמו ישראל .
וזה ה' שהוא מלך החכמה הוא עזו
וגבור מלך הבינה . ועז' ז"י) עוב לשבר
הקליפות . וכן

יהוה שהוא מלך החסד הוא
גבור מלחמה מלך הגבורה כי
קימן טובה אל

עד הדן . וזה לשבר מהלפות עול כדפי' .
עד סנה תיקוני זעיר :

שאו שערים וכו' אלון חינון

תיקוני דיקנא .
דאינון ו"ג מקורין לנגדא בהון ו"ג מכילן
דרחמי . ואוף הכי איקרוק . שערים לשון
שיעורי' מדות ודאי :

ראשיכם חינון חרין תיקונין

עילתין דאינון לעילת
מאודנין דאינון ראשין לבולבו תיקונין
אחרנין . אז אפשר דאינון ה"ה דפסוק
פעמא בגוייכו ואינון ראשין לחיקוני
דיקנא דא עילתא דא התאה :

ושאו פתחי עולם חינון חרין

נוקבין דפרדסק' (**)
דנשיב בה רוחא לזעיר . וזכהו פתחי אוף
הכי נמי כלילא פומא עילתא דבה נשיב
רוחא לחלב' וכו' ואינון עייפין דפקיחין
תדיר :

ויבא מלך הכבוד דא חינון

רוחא עילת'
דאשתלי' מעילתאי לתחתי מלכא עילתא
דאחפשט ואוף הכי מלחא דמתפשט' :
מי דא קרומא דחויירא דחפי על מוחא
עילת' ולא אחפסק ולכן מי ולא ידיע
מי סוד אור י"ד דהיינו יו"ד מ"ס (***)

הוא [זה] מלך הכבוד דא

מוחא
עילתא דסקיע ושכיך וסחיס . וכוא .
איתקרי . דאינון הלחא מוחי ה' וא"ו
אל"ף . מלך הכבוד דא יו"ד דכליל כללו :

(*) ר"ת ועם כוונה זאה) (** ר"ל נקני החוטם ופרדסקא הוא עמוד חילול פתוח כמו כספ"ו
האלות בני פרדסקין) (***) ר"ל אור המאיר על יו"ד חכמה מ"ס בינה) (הית)

זבחי שלמים

יהוה צבאות הוא מה'כ

וגי' דא חינון בערי דמהפטיין
ואזלין וגפקין מן מוחא ויגדי וכו' :
סרה דא בגלגלהא עילאה דשריח
וחפי על כלה . עד הכא
השתכללו ואתהקטו תיקוני דאריך ואינון
רזין סהימין עילאין ולא איהויכב רבו
לגלהא יחיר ואתפרשו לגבן בכפר אור
יקר וברואה כס העלונה כליוהיו :

ועלידי עבדיה הנביאים
כתוב לאמר כה אמר

פירוש כה מלכות כלילא משיח היצין
דיירודא* שהם וא"י קאוות והם כ"ה
ההיות ועל שם נקר' כה . אמר פיר'
היא מסתלקת כענין ואמר שפי' לעיל :

יהוה מרד ישראל

וגואלו פי' יסוס הכנס .
מלך צינה . ישראל תפארת . וגואלו
יבוד . כי עליהם מסתלקת המלכות
צבוד האמירה שכוף עד הכהר היותה
בראש אמיר :

יהוה צבאות ליחד (סוד**)

וגלח בכלל שלא
נזכר . עם הפארת כי הוא עיקר אל
הייחוד :

אני ראשון ואני אחרון כוד

אור
ישד ואור חוזר חני חיון . נעוץ צו ראש
צבוק וסוף צראש צבוד יהיה הוהי .
כהר צמלכות ומלכות צכח . ומה גס
צאמירה הנזכר' שהיא סוד העלים כדפי'
והארכנו ענין זה לעיל בעלנו לשבח :

(*) שמש יצאל וכו' (**) אולי צ"ל הוד

ומבלעדי אין אלהים כמו

ואתה מחיה את כולם וכן אין אלהים צלעדו
כדפי' כי אין בלחך אין בלחך הוא
מצלה את ככל כי הוא נמלא ומחייב
המליחות מה שאין כן בשאר שאפשר
שלא יהיו ולכן ומבלעדו אין אלהים :
ונאמר ועלנו מושיעים פי' הכ"ח

והמלכות והיסוד הם צגלות כענין מלך
חסור ואין חבוב מהיר עלמו כדפירש'
בהיקונים ולכן בגאולה ועלו שהם נופלים
ואז יהיו מושיעים . כי הם נושעים
ומושיעים . נושעים דהיינו ועלו .
מושיעים כמשמעו :

(על***) [ב]הר ציון

פי' שיעלו על היסוד שכוף נק' כה ציון
כנידע וזכו מקומם הקודם צבוד אור
כלבנה כאור החמה ואז

לשפוט את הר עשו

הס הקליפות
והחילונים שיתצטלו מכל וכל :

והיתה ליהוה המלוכה

היינו הייחוד הגמור . והענין כי צגלות
כאמר שלף חיש נעלו ונתן לרעהו דהיינו
מלכות מתפרנסא על ידי שליח מטטרון .
ואז בגאולה לא תנתן לו אלא והיתה לה'
המלוכה . סוד יאהרונה מהייחודים
על ידי היסוד כדפי' . וספת כל זה הוא
ביעול הקליפה שהם לבושי שק שנאמר
אלבשים שמים קדרות ושק אשית וגומר .
ואמר בגאולה וראיתיה לזכר צרית
עולם :

(***) צבא כפיג וסמך על ועלו) וסיה

והיה יהוה למלך עז כד

הארץ פי' שהתא בגלותא

לגבי ברהא ואין זוג כמלא לא בין יו"ד

לה"א ולא בין וא"ו לה"א ומלא כסדרן

כל אותיות שהם והי"ה ולכן בגלותא מה

שהוא והי"ה יסיה יהוה הבה לגבי המא

וצרה לגבי ברהא ו"ם למלך על כל הארץ

דסייעו הפארת מלך מתייחד במלכות :

ביום ההוא פי' יום ה' לה' והוא

יום דתמגלי ארץ

לאוקיר דקאים ולכן אמר ביום ההוא

יום נעלם .

יהיה יהוה אחד ושמו

אחד פי' יהוה אחד היינו

ייחוד הס"ת עם כל המדות עד

המלכות . ושמו אחד המלכות מתייחדת

עם שבע הנערות הראויות לתת לה .

ואחר כך הם מתייחדים יחד בסוד

ייחוד שלם . קרוב לזה נדרש בזוהר .

או ירצה יסיה אחד אותיות יו"ד ה"א

וא"ו ה"א מתייחדות . דסייעו יו"ד עם

ה"א הבה לגבי ח"מא . וא"ו לגבי ה"א

ברהא לגבי ברהא ואלו הם תיקוני התיון

דדבורא . ושמו אחד עם אדני כתייחדו

כסדרן . אל"ף לגבי דל"ת ונו"ן לגבי

יו"ד . ולריך ייחוד אותיות אדני כראוי

לפי שיכיו היכל כסדרן לשם יהוה בסוד

יאהרונהי וס' בהיכל קדשו .

ובתורתך תפארת

כתוב לאמר ייחוד המדות עם

(**מלא דקאי אלקמן יהוה אלהינו) (**מלא מלא וזהו אחד . יו"ד) (**מלא מלא מלא אחד) נערות

סוכר (ה"א חממה וזינח*) :

שמע ישראל יהוה

אחד שמו אלהינו יהוה

מלכות וסייעו שמע לשון קיבון .

ישראל תפארת כבוד . יסיה הוא ס"ת

אוחו בימין סוד וחממה בסוד דרומית

מזרחית . אלהינו בינה ובזרה בסוד

מזרחית לפנות תפארת אוחו בשמאל .

יהוה תפארת מתייחד בבהר וממשינו

דרך הנגעים עד היסוד ושם קיבון ע'

מדות שהם אח . ומתייחד על ידי

קצו של דל"ת שהוא יסוד . אח שהוא

ס"ת עם דל"ת שהיא המלכות . וזו"ו*

שפיר' שיעלה עם הדל' דרך כל המדות

כלם ויחד . ולנו העקר כדפי' . בגמרא

מעלה ומטה שהם נלח וכוד המשפיעים

במלכות . ותפארת ומלכות מתייחדים

על ידוהם כבוד . תפארת על הנלח

ומלכות כבוד . ואחר כך מורח ומערב

שהם תפארת ומלכות מתייחדים על ידי

הצפן והדרום שהם גדולה ובזרה שפי'

חיבוק החתן והכלה . עוד לריך לשון אל

יהוה אלהינו יהוה . שהם יו"ד אותיות

והם מחלפות כזו"ו במורכס"ו כזו"ו שהם

יו"ד אלו מלך סימין ואלו מלך שבמאל

ואח"כ מתייחדות במלה אחת***) עוד

לריך לפון יהוה אלהינו יהוה . שהם

ז' כז' ומתייחדות שהם אחת . עוד יבון

שהם אותיות כ"ס שערים מן סימין בק"ס

שמרית וסס ימינים וכ"ס שערים בערבית

שמאליים מלך כלילה וקדין . וכן יבון

בפסוק בשכמלו לייחד המלכות בשבע

נערות

זבחי שלמים

לערוח הראיות ופי' נסיר כסירים
 פהס מיכאל גבריאל רפאל
 אוריאל צדקיהל רזיאל
 יופיאל וכמה רבבות מחנות עם כל
 ה' מהם ולכן הכונה שומדים*
 ממש . עם היות שדלתי הם שייפי קדושה
 חלא כטונה על הכותיות המתפשט בהם
 ועל ידי כך הם עלתם מתוחדים בייחוד
 הקדושה . וגם יבנים עלמנו ושמתנו
 בייחוד הזה וזה סוד . עוד לריך לכוון
 כי פסו' שמע שית היבין כוד וחו' עילא'
 הכולל כ"ה בערים עילאין . ופסוק
 בשמל"ו בית היבין כוד וחו' תחאה
 בייחוד כולל כ"ד בערים תחאין והכל
 נסוד בינה . וחו"כ מהם ואהבת נהמד
 ועמה כולל הנצורה ולכן הוא כוד
 אהבת חמד . ועם כל זה בה מ"ב היבין
 לרמוז אל שם מ"ב . ולכן טוב לכוון
 במ"ב אוריות כמו חות אחד בכל היבנה
 והם אשר העתקנו בעלינו לשבח עיין
 שם . וחו"כ מהם אל הנצורה ובה כוללה
 החמד ולכן בפרשה ויהי חם שמוע
 ע"ב היבין עד ושמתם לרמוז אל ע"ב
 במוח שנהמד . ולכן טוב לכוון אל
 במוח ע"ב כגודעים שם ח' בכל היבנה .
 וחו"כ מושמתם עד פרשת ליאת שהוא
 בתפארת ויש בה תמימים תיבות כנגד
 ח"ק שנה שהוא מהלך עין החיים דהיינו
 חמד כוללה מו' ונצורה כוללה מו' וכן
 כלם עד כוד . ועוד לכוון בסוד המדות
 הכלולות במדות חלו אחד לאחד למנוח
 השבון . אחד כך פהסת ליאת ובה עם
 ג' היבין שהם יסוד חלדיבם חתה

היום הרת העטין כי כל מה שנשפט
 בעולם תחתון בין מה שנברא
 בין מזונות ופרנסה הכל הוא כפי מה
 שמטויר ומנטויר במדות העליונות .
 המשל בזה הקף שגים עשר הדשים שהוא
 שג"ה שהם שש קצוות ממפה למעלה
 וממעלה למטה . ואחר כך מתעלים בשש
 קצוות צבטן חתם ושם מטוירים חם
 לדין ואם לרחמים . והנה מליחותם הם
 נקרא הריון אל האם שהיא בינה הנקרא'
 עולם . וכמו שהריון האם חלוי חם ויהי
 זה חם נקבה כפי מה שיצבר . דמאן
 דאלים גבר חם הימין חם השמאל . קן
 הענין בראש השנה שהיא ראש לקצוות
 בינה מלד הדין דווקא . הזכר חלוי בה
 וטומד לדין ביום זה לכל חדשי השנה .
 וזהו היום הרת עולם . ומלת חיו"ם רומז
 קצת מזה . דהיינו יום הפארת כולל שש
 קצוות . וס"א של היום רומז אל הבינה .
 והיינו הרת עולם כי חתה שהיא הרתה
 היא נקרא' היום כדפי' :

היום יעמיד במשפט כל יצוריו עולם
 פי' משפט . הפארת מלד הבינה וכן פי'
 (אלו ה' שאלין המדות עומדים לפניו עיין בחי' פ' ויאל על פסוק עולם ויודים) בזה

למעלה כדי שיחששו הרחמים גם
 בתחתונים . וזה ענינו גלג וכוד .
 לך בינה . תלויות . פירוש סוד תוליה
 בסוד תבך הרחמים כי תלוי כיוני
 אל הרחמים הנמשכים . או אפשר
 תלויות פי' מחית שפע גלג וכוד .
 תלוי בנייה . דבינה עד כוד תחשבו .
 ולכן

עד שתרגנו פירוש חשפיע לנו ממקום
 מחנת חגס שאח אורג הביני'
 שעליה נאמר ונחתי את אשר אחון :
 והוציא לאור פירוש יהיה נטיית שורת
 הדין ללד הימין אור
 קדמא' הסד וכייו ותוליה לאור :

משפטינו קדוש פירוש משפטינו הפלחה
 מלד הבינה . יהיה
 נטיית' אל הימין חסד אור קדמא' כדפי'
 קדוש התפלת מלד הכבשה דהיינו קדש
 וא"י . וזה נמצאו ו' קלוות נטות אל
 לך הרחמים . ורחמים נשפעים לכל
 העולם . ואפילו העבדים עם היותם
 אויבי' כדכתי' עירין כדפי' הכש"י ע"ה
 בשעת פטירתו . שהוא מלבן אויבים
 ממש על שהם שונאי האדם . עכ"ו
 יסכימו לרחם מלד שפע הרחמים :

אתה זוכר קודם שנגמם בניאור
 ענין זה נקדים בקלרה
 ענין מה שנבאר לו מעין גילוי
 הנמצאות למעלה . ומשם יתבאר לנו
 כל דברי הברכה הזו . והוא כי הגורות
 העליונות יחלקו לב' . הא' הדברים
 המצטיירים קודם היותם בעולם . כללי
 והב' אחר היותם בעולם . כי ודאי לא
 ישחוו . וכמכל בזה לא ישחוו מחשבת*
 האדם

(*) כל ביום לא יסחוו אלא בא"י ית' כל יום אחר הדמיון

צוהר . ולכן כל הדברים המצטיירי'
 בנייה בעלמה משפיעים בח"ה . שהוא
 תלוי בעולם לענין המלות בן התפלת
 נקודה תמצית לשם קחו' שעליו סוכני'
 הכל ולכן הבינה הנקראת היום בהיותה
 משוברת כדפי' לעיל . יעמיד לבן עמוד
 דחיה עמודא דתמציתא . או לבן
 עמידה שם קלוות סביב נקודה תמצית
 שאח הפלחה מלד הבינה וכייו בתשפע
 לבן מלחי' . כל יאורי עולם פי' כל אחס
 הגורות והכפעות ונשמות בן לעונ הן
 למוכב שכלטיירו בנייה הנקראת עולם
 כדפי' שהיא כוללת כל ההקף :

אם בבנים אם בעבדים נודע כי סדר
 הנזכ' שהוא
 בחלילות הוא בכל בתי דינין אם עליון
 בחלילות . אם מסערה דענד בתלחי'
 כמה דתפרש צוהר פי' פקודי . ולכן
 חנו אומר' אם תחננו בניס מסע' דנשמת'
 בחלילות . ודין אותנו למעלה בחלילות
 במד' העליונו' . או אם חנו עבדים ודין
 הוחנו למטה בעבד . בתי דינין תחאין .
 כזה פי' הכש"י ע"ה בחיקוים :

אם בבנים דחמנו כרחם אב על בניס
 פירוש אם לנו סוד נשמה בחלילות .
 ח"כ רחוי לרחם עלינו . כי מקום הרחמי'
 הוא בחלילות . ולכן רחמנו כרחם אב
 על בניס כי בניס תחננו ממש . ולכן
 בהלשם האב רחמים רחוי שיחשבונו
 רחמינו בבנים :

אם בעבדים ענינו לך תלויות פירו' אם
 נשמתינו
 מקטרה דענד . אם בן רחוי לסקן

לפניה נגדו כל תעלומות

והם הדברים המצויינים בחכמה כדאמר קרא ויגד לך תעלומות חכמה. ועם כיון אחס דברים ועלמים בלתי מתגלים ע"י ציור החכמה. במלכות***) לפני יחיד כמלא. מגולם לציור הכוח כמו אחר לאתו ממש. וכן מליאות הדברים שהם בבינה והיא הנעלמת בחכמה.

והמון נסתרות

שמבראשית פיר' אס

כ"י אומר נסתרות שבבראשית. היה משמע שאחס נסתרות הם בבראשית. אבל השתא דקאמר מבראשית. פירוש שהם נעלמות אפילו מבראשית דכיינו הכלואות העליונות שהם בלתי מושגות אפילו אל החכמה ואל הבינה כדפי' בזהר ופי' בספר פרדס רמונים. והם מתאחדים הדברי' יחד. ובהם הבנת המשניות ויודע הדברים והנמלאות כולם:

כי אין שכחה [לפני כסא

בבורה] אנו מוכרחים לומר הדברי' אלו בהכרח גמור. כ"י כי אין שכחה והדבר לעולם מצוייר לפניו. אס קן מה אנו מייחדיס יום זה לזכרה ולדין. לעולם הוא דן ולעולם הוא זוכר. עוד כי

אין נסתר מנגד עיניך

ולכן אנו מוכרחים לומר כי מליאות מצוייר דקוה לעולם כדקאמר לפניך נגלו כל תעלומות וסמון וכו'. ואולם לפני ה' (א"י הנוהג אל העלמות) המהחדש

האד' בדברים שלא יצויירו (*) במחשבתו דברים אשר כבר יצויירו במליאות וזה ברור. והנה לפי זה עתה כל א' מב' חלוקות אלו הם שחיס. כי הדק יתגלה במחגלה. והמהגלה יצטייר בנעלם. כרי הם ארבע. ועוד מזה יתחלק חלוקות יתבארו מהוך ביאור הנכונה. והנה לגלות הנעלם בנגלה והנגלה בנעל' צריך לצייר הכוונות החזונוות בעליונות ולהעלותה למעלה. וצריך לצייר לירות העליונות בחחוטות ולהורידם למטה. וזהו סכתחיל ואמר. אחס זוכר וכו'.

פירוש

מעשה עולם הם פעולת הביני.

שפעל פעולה נגלה בסוד עשיה ממש. והם דברי' מצויירי' במל' ולכן כדי לצייר המעשי' החחוטות אחר כיוחס למטה למעלה. צריך לזכור ולהעלות למעלה בסוד הזכירה. כדפי' במל' זכרו. מעשה עולם הדברים הנעשים למטה:

ופומד כל יצורי קדם פי'

הדברים המצויירים קודם לאחס. לפועל מהגלה. והם מצויירים במליאות נעלם. מצייר אחס במלכות הנקרא' פקודה. כדי שע"י כך יתגלו קודם כיוחס. אל מליאות שיכיה אחרי כיוחס. והם נקראים יצורי קדם. בהיחס מצויירות בחכמה ובינה. שהם יצוריו של כתר שהוא נק' קדם כמדע. וזהו ציור הדברים לפניו קודם כיוחס כמו אחר כיוחס. ואחר כיוחס כקודם כיוחס. וכל מליאות לפניו ח"ש

(*) מל' מל' דק במחשבתו

שמחמדם הוא . היוזו זוכר מעשה עולם
ופוקד וכו' . דהיינו לזכר העליונים
בתחזותם והתחזותם בעליונים :

אתה זוכר את כל

המפעל וגם כל

היצור לא נבחר ממך

פירוש הדברים הנשמיים יש להם כל
עליון וכח השופע עליו מלמעלה . כל
שכן הדברים העליונים ר"ל בלתי גשמיים
כמו מעשה בראשית . וז"ל אתה זוכר
את כל המפעל . שהרי הדברים שילאו
לפועל . אותם הלוותם בדקות מזרים
ג"כ למעלה . וגם כל היצור פי' הלוותם
אשר הם כח וכל לאותם הנפעלים .
כדמיון חומר ולורה . או ללם ודמות .
ולכן לענין התחלה שהוא המפעל את
זוכר . לפי שהוא בעדו נבדל מן הפועל
ולענין הלו' אתה וגם כל היצור לא נבחר
שאנו נבדל ממליירו כל כך

הכל גלוי וצפוי [לפניה]

לשון צפויים יאמר על הדברים העליונים
להיות ולא היו . בענין הנבוא שיקרא
צופה . ולכן לענין הדברים שזכר היו
ונהגלו אמר גלוי ולענין הדברים אשר
עדין לא היו אמר צפוי

יהוה אלהינו הם הבמה וציגה .
כי בוז הדברים

קודם היותם ובוז הדברים אתה היותם
או במלכות והפארת כי כערך חכמה
וציגה כן ערך הפארת ומלכות . בסוד
זכר ונקבה . ולכן גלוי וצפוי הוא בזכר

ובנקבה . כי בזכר הם הדברים קודם
ליורם . ובנקבה הם הדברים אחר
ליורם . ופי' ענין זה ואמר דהיינו

צופה ומביט לטיפה כלפי מעלה

הדברים קודם
היותם . ומביט הדברים אחר היותם .

וזה מלך הנשמות דהיינו
עד סוף כל הדורות דהיינו

מתחלתם
ועד סופם עוזרים ועוזרים . ומפי
כי היותו מביט בדברים הנפרדים
המרוזים התחבונים כענין הדורות
נמנע בחק האלהות . לזה אמר כי ידיעה
זו הוא . בהעלות המלכות מקור הנפש
והתפארת מקור הרוחות למעלה . וגם
מליירות הכל . ובו הוא לופה ורואה
הכל בסוד ליור המדות בעלמותן כדפיר'
לעיל . וז"ל

כי תביא הק וזכרון תפארת

ומלכות .
והיינו הנשמה למעלה בשרשם הנעלה
ועד"ו . הוא

להפקד כל רוח ונפש וכן

להזכר מעשים רבים

והמוזן נסתרות וכו' לאין

תכלית היינו הפלגת עילויים
למעלה . ופיר' ייחס
עליית התפארת והמלכות למעלה למעלה

בשרש ואמר
מראשית דהיינו חכמה

כזאת הודעת פי' מליאו' המלכו'

הנקר'

זבחי

שלמים

הקרבן זבח . באותו מליחות ממש הוא
מלוויר להעלה . בסוד הדעת שהוא
התפארת וז"ש כודעת

ומלפנים בינה

אותה גרית דהיינו ויילר יחוס
אלהים את האדם
כי על ידי הבינה גילוי המלכות :

זה היום תחלת מעשיך

פיר' זה התפארת כמדע . היום בינה
וכדפי' לעיל . והכוונה . זה בסוד שש
קלוות . וזוהי בסוד עיבורם בבינה .
הוא תחלת מעשיך . פי' תחלת ליוך
הדברים הנעשים ונזרים בעולם תחתון .
אם טוב אם למוטב :

זכרון ליום ראשון ככתב נקרא

יום ראשון
כי הוא האור הראשון לכל האורות .
ומלת יום ג"כ כולל יו"ו . שהם סוד
כתב חכמה ודעת עילאין שנכתב
כדפי' באיזוהי . וז"ש יו"ו הבינה
מיוחדת ומזכרת בסוד הדעת . ליום
ראשון דהיינו כתב :

ביהוה לישראל הוא פי'

עצם
אל ייחוד זה הוא מפני שהיסוד הנקרא
חק . הוא מהייחד עם התפארת .
ולכן לריך לייחדו עם הכתר וכן הבינה .
וז"ש הוא דהיינו כתב הנעלה :

משפט לאהדי יעקב פיר'

הח"ס
מלך הבינה נקרא משפט . והוא מהייחד
עם המלכות הנקרא אלהי יעקב . ולכן

לריך לחקן המשפט . כדי שיהוקן גם
המלכות והחק :

ועל המדינות הם השמים

הזנים ומפניכסם
ע' אומות . ולפי שהם יונקים מלך
הדין נקרא מדינות ולכן

בו יאמר כללית יד

איזו לחרב דהיינו השפעת רע

והיות בו נקמה .
שיפול שר פלוני ביד שר פלוני . דהיינו

אומה פלונית ביד אומה פלונית

איזו לרעב וכו' היינו שפע ומזון

מוטע או מרובים .
ולפי שהם חלונים פתחין בהם לחובה
תחלה . איזו לחרב וכו' איזו לרעב .
ובעונותן של ישראל מטין להם מדין
לזכות :

זבריות בו יפקדו למעלה פי'

פקידת
הנשמות והכחות והכחות העליונים
בסוד לחיזוקן באילנות כדפי' באתה זוכר
וכו' . עזה הוא פקידת הכריות
בעלמס . ופי'

לחיים ולמות פי' מזוגות הרבה

או מופעים .
דהיינו עשיר הק' חיים ועני חבוב כמה :

מי לא נפקד בתיום הזה

מקרני ראמים ועד ביני בניו קטנים
וגדולים . וככחות הממונים על הכריות
כדפי' רז"ל בפסוק אש חשים משטרו
בארץ אין לך עשב וכו' . והקב"ה
דן הכל ופוקדו ביום זה אש אותו

שפע או אורו מזון נשפע כראוי רונה
לומר ראויס אליו כנודע :

**[כי זכר כל היצור לפניך
בא]מעשה איש ופסדתו**

פי' מעשה האדם למטה כענין כל
מזונותיו של אדם קצובין מראש השנה
לר"ה חוץ וכו'. ופי' ופקודתו הוא כמו
אשר למעלה ממנו כדפי' רז"ל חף ע"ג
דאיכו לא חזי מזליה חזי ואפשר שי"ה
ענין זה הללס העליון :

ועדילות מצעדי גבר

ועל
לעדי יספור . וכשדרשו רז"ל בני כשתבא
לביית הדגסת אל תשב בפחת כי שבר
פסיעות אהם נוטל וכיוצא בזה . הכוונה
פעולת של פסיעות טובות או להפך :

מחשבות אדם

ותהבורתיו פיר'

מחשבות אדם
הרהורי
עבירה שהם קשים מעבירה . או הרהורי
מאוס שאין דומה העושה מאוס פתאום
או מי שנחייצן עליה . כי מחשבות מאוס
מאוס כענין למן היום אשר נחת את
לבך . וגם מחשבות מאוס עם היות
שלא עשה . ותחבולותיו דברים שלא
נחנו אלא ללב שנאמר ויראת מאלהיך .
ואלו הם תחבולות . ועל הכל יביאבו
ה' במשפט .

יצרי מערלי [איש] פי' האדם

נריך לעבוד
ה' בב' לבנות ביצר המונ וביצר הרע .
והענין מאהבה שפי' כך ב' לבות שוק*

(מית) (*י"ג במחש) ופכוונה

אל כפעולה . ופעולה מנחתו כמשאוי
חינו עובד עם יאס"ר שהרי על כרחו
כוא וזכו תחת אשר לא עבדת בו' .

אשרי איש שלא ישכחך

הענין כי נהיות האדם מחשבתו דבקה
זהו הדבקות ביהוה שנלמדינו עליו .
וכוא המעלה הגדולה שכל המעלות .
והיא מעלתן של האבות והגבוי"ס . ועל
זה נאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו .
וכוא לייחד ענף נשמתו בשורשו העליון
והיינו ע"י המחשבה כמלא* המחוייב :

ובן אדם יתאמץ בך

מעלת
הצטחון . כי הוא מעלה נפלאה אל
העבודה . והצוטח לא יחסר ודאי מחוץ
עבודתו אחר שהוא שלם בצטחון . ומי
שלא יצטח אינו יכול להשלים חוקו
וצרור . והאריך בזה בעל חובת הלבבות :

כי דורשיך

וכו' פיר' אותם
הדבקים ודורשים
אורו חדיר שעליהם אמר אשרי איש שלא
ישכחך וגו'

לעזרם לא יבשלו

כי לפי
שכוא דבק
בעץ החיים אין לו כשלון שהוא אחוז
במקום החיים ולכן הוא ח"י . ועל זה
הלדיקים קרויים חיים כאומרו בן
איש חי :

ולא תכלים לנצח בר

החוסים בך

פיר' אותם
הצוטחי' וחוסים בו
חדיר שעליהם אמר וכן אדם יתאמץ בך .

(מית) (*י"ג במחש) ופכוונה

זבחי

שלמים

והסווגה לאומנו ברוך הגבר וגו' זבחומו
השליך על ה' וגו' וכיולא רבים :

היינו ייחודם בזה תפארת :

כי זכר כל היצור לפניך

ותפקדהו בדבר ישועה

ורחמים פיר' ייחדת

נח איש לדיק עם המלכות
הקרא פקודה בדכתי' בא אל התיבה***)
וכי' . וזה מפאת היות המלכות הנק'
דבר . יונקת מן הימין הקרא ישועה .
בענין הושיעה ימוקד ועני' . ומן
האמצע שהיא רחמי' . והענין כי המלכות
הוא גמרה זדינה המבול . בענין ואני
הנני מביא את המבול וגו' ופי' בזוכר
בכוד המלכות . ולכן היה מן הראוי
שנה שהיה בתיבה שהיא המלכות . יפגע
בו כח הדין האחוז בה . אלא שהיה
הוא בתיבה מולד ישועה ורחמים כדפי' :

בא היינו נתינת טעם אל ז'

חלוקו' הכזר לעיל . למחי דסליק
דהיינו הבעתים כך ודחי שלא חכלים .
כי הפילו מעמך אהם זכר אותם
לפרנסם ולכלכלם . כ"ש הבעת שיתוסף
באבתו . כי רחמי' על כל מעשיו כ"ש
אותם שעיניהם חלויים בו . וכנה זכר
היצור הוא ע"י הסוד שבו הזכירה כדפי'
לעיל . ולפי' אמר יצור שהסווגה על
הגורו המזוירות בו דפקות**):

ואתה דורש מעשה

בולם זה כנגד הדבקים

כי מהאר הכוח דורש לעולם
מעשה בני אדם . ולעולם דבק במעשה
האדם . ומהאור בתפלתן . כ"ש שהיו
לאדם להיותו דבק בקומו ולבחר אליו
המיד . ולא יבדיל מהבנהו הפילו נגע
ה' . ביראה כמי שהמלך מביע בו .
והוא מהפך את פניו ומשליכו אחרי גוו' .
והנה דרישת מעשה כולם הוא על ידי
מלכות . שהיא דורשת מעשה . כי
מעשה במלכות . וביה כמהאור להפלתן
והדבק גורם לייחד לעולם

בהביאך את מי המבול

פי' מים זדונים מחבלה הים חללא בין
אינון מיין . ופי'

לשחת כל בשר

אוחס כהיו
בשר . ולא
רוחיים שנמשכו אחר הבשר ולכן בא
עליהם שז"ר :

מפני רוע מעדליהם ג"ע

ש"ד
ע"ז וגזל . בהס ד' קליפות . ועל כד'
נחתם גזר דינם שהיא קליפה ד' . ובה
חחס גזר דין כעין של מעלה :

וגם את נח באהבה זכרת

פי' את מלכות כמודע . נח יסוד .
ושהיה מתייחדו' עם הת"ת שהוא הזכר
ע"י האהבה שהוא שפע הימין הסוד .
זה שמאל גבורה . כדפי' לעיל . ופי' זכרת
(* י"ל שיש בדבקות)

על כן זכרנו בא לפניך

פירוש גזר דין הוא בכוד ע' שנים שבהם
חלויים הדין שהם שבע מדות . ועליהם
אמרו רבותינו ז"ל קורעין לו גזר דינו
של (** היכה הוא מלכות)

כל שבטים בנה . דכיינו שבע מדות
שבה גזרת הדין . ולמעלה מהם הוא
לפי' משורת הדין דכיינו מטי' ולמעל'
ולכן נח שהיה אחו' במקום הזבחה
יסוד . זכרנו בא לפיך

יהוה אלהינו דכיינו חכמ' ובינ'
למעלה עלה זכות
מעביו וזינתו מרכבה למדע זו כדי
שיהיה נגול והכרח זה

להרבות זרעו וכו' כי מן הראוי
היה שיספיק לו
ויסיה לו נפשו לשלל ולא יפגע בו כח
הדין . ולא זה בלבד כח לו אלא גם
ברכה . דכיינו להרבות זרעו

וכעפרות תבל וצאצאיו

כחוד הים דכיינו
ממקור העליון
כשפעת צלי חשבון . וכמו שהוא שמר
זרעו שלא קלקלו . כן הקב"ה הרבה זרעו
וזרונות פי' לעיל :

וכבתוב בתורתך

ויזכור אלהים פי'
ייחד הקב"ה
להיותו מרכבה ליסוד . וענין ויזכור יסו'
מלשון אזכרתה שהוא לשון קטורת לשון
קשר . ופי' ייחד המלכות ליסוד דכיינו

**את נח . ואת כל החיה
ואת כל הבהמה אשר**

אתו בתיבה הענין כי כל בהמה
וחיה עכורים יש
לכחם העליון דכיינו הממונה עליהם

חלייה במלכות . ואשילו לעמאים כי גם
החילונים חלויים בה . ונודע כי העולם
כולו היה מתבטל ולא היה קיום אם לא
היו נכנסים בתיבה . כבוד נח ותיבה
לקיום המציאות כגדרם בזה . ולכן
בייחוד הוא נכללו החיה והבהמה . פי'
כחם העליון מתאחד בשורשם העליון :

ויזכור אלהים זכו סוד עיבור
דכיינו ע"ב
(כוח*) שהוא יניקתה מן הימין ומן
השמאל שהם חס"ד וגבור"ה . ופירוש
מלכות יונקת משתי האדדים כענין
לפניה מערבית מערבית דרומית וזו
הכנה אל הייחוד ולכן

רוח על הארץ וישובו

המים פירוש . אחר קיבוצם .
מיד רוח שהוא תפארת . נתייחד
עמה . וזהו על הארץ . וישובו המים
פירוש וחמת המלך שככה אחס המים
ודכיינו דעאלו בנוקבא דתכומא רבא :
ונאמר וישמע אלהים כי'
דחמן

שמיעה וישמע פירוש שמע מלכות .
ו-ישמע תפארת מתייחד עמה . וזו סוד
הו"ה חס סדר עליית התפלה . מן המלכו'
אל הח"ת ומן הח"ת אל הבינה :

את נאקתם היינו הנקרא את .
ובה היתה הנאקה .
והיא נשמעה למעל' . וע"י נשעו כדכתי'
וישלח מלאך ויוליחנו ממלרים . ובתיב
חכבי ארד עמך מלרימה . ואחבי אעלך :

ויזכור אלהים את בריתו

*) כ"ל דמ"ל רי"ן . וכונתו על כס ע"כ דויסע ויבא ויש דאית ב' ע"כ היכין ג' חסד ויזכר
ור"ץ אחוון ג' גבורה וזהו ויזכור . עיבור ע"כ רי"ן

זבחי שלמים

וחקן כדי שיהיה כסא ומסן
לנפלאותיו לקבל נפלאותיו. וכוד
החקן הזה הוא ע"י

חנן שהיא הבינה וע"י

רחום שהיא חכמה :

יהוה כתר . או יראה כי נפלאות

נעשה התפארת חנון ורחום

דהיינו סימן והשמאל חכמה ובינה

כדפירש' :

[ונאמר] טרף נתן ליריאי

כי ערף . שפע ומזון . ויראיו הם ת"ת

ומלכות בסיוחם יונקים מלך הגבורה

והיראה . והעשם לזה

יזכור לעולם בריתו כי

בסיוחם

יונק מן השמאל שהוא היראה . ייחדוהו

בבינה שהיא נקרא' עולם . וזה נמתק

ונחקן הכרית שהוא מתלבש בדין :

[ונאמר] ויזכור להם

בריתו פסוק זה

ממורד ק"ו ושם הענין בהיות

ישראל בלגה ויזכור להם בריתו. פיר'

להם לתועלתם כדי לרחם עליהם ייחד

להם המדות העליונות . שהיו נטות ללד

הדין ייחדם

וינחם פירוש יחם ודין ונתמלא

תגומין מלך החסד והגבורה

הבחר על החכמה והחכמה על החסד

וזכו

כרוב חסדיו . ועל ידי

עבדך

ויזכר אלהים פירוש ייחד הבינ' בסוד

הזכירה שפי' . או מלשון קשר . או

לשון זכר את בריתו . היינו בחינת

המלכות המתייחדת ביסוד . כי למלכות

בחינת שונות מפן א' מתייחדת עם

היסוד וזהו את בריתו . ומפן אחר

מתייחדת עם החסד וזהו

את אברהם ומפן אחר עם

הגבורה וזהו

את יצחק ומפן אחר עם הת"ת .

ולסיוח שם עיקר ייחודה

אמר וא"ו :

ואת יעקב דנטיל' סימנין מצעלה

והקד"י היסוד לפי

שכולס אינם מתייחד' אלא ע"י כוודע .

[ונאמר] גם אני שמעתי

פירוש המלכות הנקרא' אני שמעתי

כדפי' לעיל ופי'

[את] נאמת בני ישראל

ותפלת' . ואפשר לפרש בני ישראל נלח

והוד . והם המייחד' אותם ומעלים אותם

אל בעלה והם נאקו אל הסחלקות הזווג .

אשר מצרים מעבידים

אותם שליטת הקליפות .

ואזכראת בריתי הייחוד' כדפי'

[ואמר] זכר

עשה פיר' זכר ת"ת

סוד הזכר . והנה נפלאות הם

קוד נו"ן פלאות . שהם נ' שערי בינה .

והם נשפעים מכת הפלא שהוא הכתר .

עם היוחס מן הבינה . וז"ש זכר עשה

זבחי שלמים לה

עבדיך הנביאים [כתוב
לאמר] הרוך וקראת

פירוש הקצ"ה חמר לכביא לקרא
באזני ירושלים דהיינו צבתי
דינין המחויין

(לזעיר*) על הכתמה

לאמר פי' להיותה מהרוממת :

[כה אמר יהוה] זכרתי לך

חסד נעורייך פי' נער הוא

סוד

חידוש הלכנה
כענין תחדש כנשר נעורייכי . והיינו
החידוש דווקא מלד החס' כלה נאה
וחסוד

אהבת פירשתי לעיל אהבת (**)

כלותיך שהיא כלולה מי' או מז'
מלד היסוד הנק' כל :

לכתב אחרי במדבר

בארץ לא זרועה

היינו מי

זאת עולם מן המדבר וגו' דחמן
קבילת שכינתא חכשייסי במתן חורה
ומשכן וכליו :

[ונאמר] וזכרתי אני פירוש

ייחוד הפארת ומלכות וזהו

את בריתי אותך בימי

נעורייך פירוש צז' ימים

המתחדשים למטה בסוד חידוש
הנעורים . ובהם מתייחדים בסוד ז' צז'
מולקות :

(* אולי צ"ל להעיר) (** כ"ל טעם אהבת חסד)

והקיימותי לה ברית

עולם פירוש הסעוררות היסוד

ברית המיוחד . יהיה
מלד הבינה הנק' עולם :

[ונאמר] הבן יקיר לי

אפרים

יוסף מרכבתו ביסוד . והוא

בן ענף יקי"ר מלד היקר העליון ת"ת :

אם ילד שעשועים שעל ידו

משחטשע
קצ"ה בשכינתו . וכן תרין שעשועין
שעשוע השכינה ושעשוע ת"ת :

כי מדי דברי בו פי' מדי היות

מתיוחדת המלכות
צו הנק' דבר :

זכור אזכרנו עוד פירוש חייחד

עמו ת"ת הזכר :

על כן הזמן מעי לך היינו

הסעוררות
כרחמים מן הדעת שממנו נעשי' הנשים
למעלה כוודע ולכן

רחם ארחמנו דהיינו השפעת

כרחמי' מן הדעת :

נאום מלכות :

יהוה ת"ת :

אלהינו ואלהי אבותינו

זכרנו בזכרון טוב

פי' לעיל

אלהינו חכמה . ואלהי בינה . אבותינו
גדולה גבורה הפארת . כ"ו הפארת
ומלכות . זכרנו . פי' זכור וייחד כ"ו

שם

זבחי

שלמים

שהם תפארת ומלכות . ע"י היסוד הנק' טוב מלך החסד כנחבאר לעיל :
מרפניך פירוש משפע הצינה כדפי' בזוהר במלה מלפני או לפני צפ' תרומה :

מלכות . ברית יסוד . ואלה תפארת ומלכות . השנועה פי' היות המלכות כלולה מז' מדות עליונות שאז היא נק' שנועה שכלולה מז' . ויש חילוק בין שנועה לשנועה . כי שנועה יש בה וא"ו לכרות על התפארת :

ופמדנו בפקודת ישועה

ורחמים פי' ופקדנו שהם תפארת ומלכות . ופקדו סייעו ויחודם בנחינת המלכות . כי זכרנו היא כלל לגבי חסן . ופקדו הוא חסן לגבי כלל . ולכן כדי שלא לעורר החילוני' היון שהיחוד למטה . לכן אמר בפקודת שהיא מלכות . מקבלת מן החסד נק' ישועה . ומן האמצע . ורחמים :

שנשבעת לאברהם

אבינו בהר המוריה פי' כאומרו כי נשבעתי . והכוונה שהשפיע כח השנועה במלכות . הנק' כאוס ה' . וז"ש שנשבעת פיר' בהיותה כלולה מז' מלך החסד וז"ש לאברהם חסד . בהר המוריה מלכות . ועל ידי החסד נעשה שנועה :

בשמי פי' שמים סייעו אש ומים ימין ושמאל ולכן שמי הם גדולה וגבורה :

ואת העמידה שעקד א"א

את יצחק בנו פי' כח הגבורה עקדו והכניעו תחת החסד . ואלו החכליל שמאל' בימינא ואלהכנעא תחת ימינא ואלפטר שעקד יצחק ממש

שמי חכמה וצינה שכלל בנחינת אש ומים קלח

קדם כתר שהוא קדמון לכל . ולרין הרחמים והישועה להיות נשפע מכל זה :

על גבי המזבח סייעו המלכות בסוד אליך ה'

כפשי אשא . ואל ספי' הקודם ירצה על גבי המזבח . כדי להשפיע השפע במלכות מלך הגבורה חלושה לא חזקה כעצמו :

וזכור לנו יהוה אלהינו פי' זכור

לנו"ן וא"ו שהם תפארת ומלכות . ה' אלהינו חכמה וצינה שמלדס אנו רוליס הייחוד . בסוד נטיית הנקבה אל השמאל הא לגבי הא . והזכר אל הימין וא"ו לגבי יוד . יבוס לימינ' אדני לשמאל' ובאמצעי' תרזווייסו מתייחדין בסוד יאהרונתי :

וכבש רחמיו לעשות

רצונה בלבב שרם

פי' במדת החסד יש קלח דין . והעד על זה ואל זועם

את הברית ואת החסד

ואת השנועה פי' אה

זועם . וסנה אברהם מדתו היה צחם .
וכפש רחמי החסד ונתלבש במקלת דין
שנה . כדי לפעול פעולת הגבורה כדי
לכלול את בני ישראל :

בן יכבשו כשם שכבש הוא רחמי
ועיקר הכוונה כדי
לכבוש הדין תחת החסד כן יכבשו

רחמיך שם מלך החסד

את בעסקך גבורה

ויגורו רחמיך וכו' מלבון גולת עילית
וגו' לשון גלי הים . והוא משל
אל ריבוי מימי השפע ופי'

רחמיך על מדותך רחמי

כח עליון וכפשו מהפשט בכל המדות
אל' לא' וכן לריך לכוון :

ובשובך הגדול פי' עוב יסוד .
הגדול מלך

הגדולה . ועם היות בגם כן נק' עוב
מלך החסד . עכ"ז עוב בשורק אינו כל
דך עוב . ולכן לריך לומר הגדול שיחיה
גדול בעלם . עוד אפשר לפרש במה שפי'
בזאת בין עוב לחסד כדפי' במלת גומל
הסדים עובים . ולכן אמר עובך הגדול
פי' עוב המתפשט ומתגדל

ישוב הרון אפך סיינו הדין .
וענין ישוב

סיינו קיבוץ הדינים המתפשטים וחוזרים
אל מקורם :

וקיים לנו יהוה אלהינו

פי' זקיים ענין והקמתו את בריתו שהוא

מלך היסוד . וקיים לנו פי' ייחוד .
תפארת וא"ו ומלכות נו"ן . על ידי
החבנה והבניה שהם יחוס חלבינו

את הדבר פי' מלכות

שהבטחתנו בתורתך פי'

המלכות עם התפארת הנק' תורה

על ידי הם גדולה וגבורה

משה עברך מפי כבודך

[כאמור] תפארת צמוד הדעת :

וזברתי להם ברית

ראשונים אשר

הוצאתי אותם מארץ

מצרים פי' אייחד להם סוד ברית

במליחוחו הקודם בין חבנה

ובניה שהם ראשונים . והם אותם שגלה

לאבותינו ביציאת מצרים שהיא מלך

הבניה והחירות

לעיני הגוים פירוש בעול הקליפה

כנודע

להיות להם לאלהים

אני יהוה פי' ייחוד

אני מלכות בת"ת

הנק' יהוה :

כי זוכר כל הנשכחות פי'

אותם

דברים שהם נשכחות אל התחתונים .

מפני שליטת בהם השכחה שהיא הקליפה

כנודע . והקב"ה למעלה זוכר אותם .
מפני

זבחי שלמים

מפני ציטול שליטתם למעלה כבודע :
אתה הוא מעורם פי' אחת
מלכות .
הוא תפארת . מעולם שניהם נאלצו יחד
מן כבינה הנק' עולם . ושניהם מתחיידי'
עזם כבוד הזכירה שפי' . וזהו ייחוד
אותיות הו"ה :

ואין שבחה לפני כסא

כבודך פי' השבחה הם
הקליפות ועם היות שיש להם
כח ואחיזה למעלה . עכ"ל אינם עולות
אלא עד ז' מדות . אמנם זבינה וכו"ש
ממנה ולמעלה . אין להם אחיזה ואין
לעקתם עולם שם . וז"ש אין שבחה
לפני כסא שהיא בינה שהיא כסא אל
הכבוד שהיא חכמה . או ירצה שאין
שבחה . דהיינו ממש כניסת סמאל(אלה)
במלאך מט"ט כדפי' בס' רעיו מהימנא .
אבל בכסא כבוד' שהוא למעל' ממטטרון
אין שבחה ודאי שאין להם כניסה
למעלה שם כלל :

ועקידת יצחק פי"ר מליאות

רוחניות אופה
מזה שעשה אברהם והמשיך שפע חסד
ברנה ועקד הנצורה עד שכללה בחסד
ופעל חסד כמוה זה לעולם עומד . ולכן
זרע יעקב תזכור דהיינו אל
השפע הנזרע
מן התפארת ע"י הצדיק ולכן נריך לזכור
עקידת יצחק כדי שבאור הזרוע לצדיק
על ידי הימין כדפירש בזכר פי' תרומה .
יודה גם הנצורה .

ברוך אתה יהוה פי' לעיל .
זוכר הברית יסוד ומלכות .
ואמר זוכר בוא"ו
לרמוז אל תפארת מתייחד עמה :

הגה"ה

[הריב"ש כתב שאין לומר רק לזרעו הזכור . וגירסת
הספרים עיקר . דאמר' בספר הזוהר הילוני נא
מיד אהו מיד עשו . שבתפלה נריך לפרע הרבה פי
על כן אמר מיד אהו מיד עשו אף על פי שלא היה
לו אה אחר . מפני שדרכן של בני אדם לומר על
האסוב אה . וראינו שהקידו שלא יאמר זכרע
לחיים כפתח כמ"ש הטור אף על פי שכן הוא נקוד
במקרא . כיום הדיו נריך לפרע ביותר כל שכן דאשבתן
זרע פסול אקרי זרע . לכן טוב וישר לומר לזרע
יעקב כמו שכתוב בכל המזורים הקדמונים] :

ע"כ הג"ה

אתה נגלית בענן כבודך

פי' אחת זבינה . היא נגלית בנתינת
התורה שהיא מן הבינה . בסוד אש
שחורה על גבי אש לבנה . ימין ושמאל .
בענין מימינו אש דת למו . וכן זכר ונקבה
ומלד הבינה הוא חרות על הלוחות ופי'
אל תקרי חרות אלא חירות . והלוחות
שהחירות עליהם הם סוד ו"ה . וז"ש
וה-לוחות מעשה אלהים המה וגו' פי'
זבינה על ת"ת ומלכו' כדפי' והצ"ל היתה
גילוייה בסיני . בסוד הענן הנמשך מן
הזבינה הנק' כבוד* והענן חס"ד שהוא
עב . וכן עולם ע"ב שם וי"ד ה"י וי"ו
ה"י . והם עשרה עננים מלד חסד***)
ובן פי' בחיקונים :

על עם חרשך פי' הטעם

שהיתה נטיית

(*) ענני כבוד . **) כעשרה אותיות שבהם הו"ו וזה הנה אנוכי בא אלך בעב הענן . הבינה

הכניס אל החמד הוא לכיזת ישראל
מתקדשים מלד הקודש העליון שהיה
הכמה ולכן הם נקרא' פס קדשן ולכן
דחוי שיקבלו החורס מלד הקודש מלד
החכמה :

לדבר עמהם מן השמים פיר'
לייחד סוד
המלכות הנקרא' דבר . עם ישראל .
לכיוונה מחייחדת בהפארת וזהו אומרו
מן השמים וכלומר יתייחד דבר עם
ישראל . עם בעלם . בנחמת כיוונה"
בהפארת :

מן השמים השמעתם

קולך פי' לא שתרד בהפארת
לכחייחד למטה עם המלכות .
אלא שנתעלו ישראל וייחדו למעלה
בהפארת . ולכן קבלו החורס מן השמים
שהוא הפארת . שהם לא בן אלה שירד
ההפארת למטה במלכות היו שומעים
החורס מן הארץ . ח"ש מן השמים שהם
סוד הימין והשמאל בהפארת' . השמעתם
דהיינו ייחוד . הקול"*) נשמע שהוא
מלכות . וזהו שהקדימו נעשה לנשמע .
דהיינו המלכות שהיא עשיר . ואחר כך
עולים אל ההפארת שהוא שמיעת קול :

ונגדית עליהם בערפרי

סודר פי' ערפלי גבורה .
ולכיוון שיש ערפל חלוני שהוא
סוד אשר בהפארת' יבופני ויען כ' את
איוב מן הספר . לכן אמר שהיה הנילו
גם מלד השמאל בערפלי סודר ספורים

(*) ר"ל למטה בהפארת הנק' שמים) (** נראה ד"ל הקל בלא וד"ל דהמלכות נק' קל ודברור
כלי וד"ל וההפארת שמיעת הקול טו"ל וזהו הקל נשמע מלכות נקדשה מה"ל
(***) נ"ל ד"ל א)

(יוד)

מלד היין סיפס המשמח :
וגם כל העולם כולו חל
מפניך **ובריות**
בראשית חרדו ממך פיר'
מלד

יראה הגבורה הנזכר' . כל העולם חלו
פי' הכבראים החתומי' . ובריות בראשית
העליונים השולטים עליהם (***) שאלו
מלד הכניס הנק' עולם ואלו מלד החכמ'
הנק' ראשית :

בהגלותך מלכנו על הר
סיני **ללמד**

לעמך תורה ומצות פירוש
בהגלות
ההפארת הנק' מלכנו על מלכות שהיה
נקרא' הר סיני . ומעם אלו השנים כרו
ללמד תורה ומצות תורה מלד ההפארת
ומצות מלד המלכות כדפי' :

ותשמיעם את הוד קולך
ודברות קרשך

מלהבות אש פי' ייחוד המלכות
הנקרא' את וכן נקרא'
שמע . כמדח כוד . כי המלכות היא כבוד
אל השמאל וכן פי' כרש"י ע"ה כמה
פעמים . וההפארת מחייחד עמה גם
כבוד השמאל כדפי' . וזהו סוד הייחוד
ללד השמאל כדי שחסיכ החורס מלד
השמאל כענין אש דח . וכדי שחסיכ גם
מן הימין דהיינו עימינו . כיחסי המלכות
מתקדשה מלד קדושת ההבמה . וזהו

(*) ר"ל למטה בהפארת הנק' שמים) (** נראה ד"ל הקל בלא וד"ל דהמלכות נק' קל ודברור
כלי וד"ל וההפארת שמיעת הקול טו"ל וזהו הקל נשמע מלכות נקדשה מה"ל
(***) נ"ל ד"ל א)

זבחי שלמים

ודברות קדשך ונחונת החורה יהיה
מלכות אש שהוא כבוד . כענין קול ה'
חולב לבנות אש שהוא כבוד כפי
מספר הקולות :

**במורות וברקים עליהם
נגלית ובמול שופר**

עליהם הופעת פירוש קולות
ז' קולות מלך ה"ת

הנקרא קול . וברקים מלך היסוד . וכן
פירש הרשב"י ע"ה בחיקונים והכריח כן
מפסוק וילא כזרק חלו שחץ הוא ביסוד .
ואין ספק כי גלה קולות על הברקים .
וכמו שקולות הם ז' כן ברקים הם ז' .
ואלו הם ממש מתגלים . אמנם קול שופר
שהוא מליחות הדעת המתעלם בחוך
שופר . אמר זו הופעת הופע' לא גינוי .

**בכתוב בתורה . ויהי
ביום השלישי פיר'**

ויהי הוא
הגבורה וכן פירש בזוהר . ולכן
ויהי הוא לער כדפירשו רז"ל . ביום חסד
דמסערא דיליה אור . השלישי הפארת
שהוא שלישי לאבות ודאי . וזה כדי שחסי'
החורה שהוא הפארת כלולה מהימין
ומהשמאל :

**בהיות הבקר פי' צהיות
כמלכות מקבלת**

מן החסד . וזהו ה"א בוקר פיר' מתייחד'
בחסד . או אפשר שפירושו ה"א מתייחד
ביסוד שגם הוא נקרא בוקר כדפיר'
בזוהר פ' בלק :

**ויהי קלת וברקים ויהי פי'
מלך הגבור'**

(*אולי צ"ע ועיני ישראל כבוד מזוקן . ר"ע דהיינו נמי מלך יחזק)

קולות הפארת . ברקים מלך היסוד .
וענין כבוד חסד מתייחד בגבורה

כענין ואברהם כבוד
וזהו מלך יחזק כדכ' ועיני יחזק (*כבוד
מזוקן וגו' וזהו מתפשט במלכות והיינו
על החר . ומל שפר היינו
הדעת .

חזק מתגלה בסוד הגבורה כדכתיב
אש דח .

מאד מלך הפארת וכן פי' בזוהר
ואפשר שהם אותיות א"ד"ס'
ועולים מ"ה כשם חכמה יו"ד ה"א וא"י
ה"א שהוא כ"ח מ"ה . ולזה ירנה קול
שופר שהוא מלך הדעת . הוא חזק מלך
הבינה . מאד מלך חכמה . והיינו ברא
דאיכו בין אבא ואימא .

**[ויחרד כל העם אשר
במחנה . ונאמר**

**ויהי קול השפר הזרך
וחזם מאד]** משה ידבר
ייחוד הפארת משה . במלכות דבור .

והאלהים בינה

יעננו בסוד פי' הדעת המתפשט
מפנימיות עמקי

הבינה אל חוך ה"ת וזו יעננו בקול .
אל משה שהוא הפארת המתייחד :

**[ונאמר] וכל העם ראים
את הסולת ואת**

**הלפידים ואת קול
השפר** ופי' שהיו משיגים השגה

כבואיית

נבואיית . את מלכות . הקולות מלד
התפארת . ואת הלפידים פי' בזוכר
שם מלד היסוד . ונמלא ו-את ייחוד
תפארת ומלכות . לפידים מלד היסוד
ואת כדפיר' . קול השופר כדפיר' בסוד
הדעת העליון .

ו-את תפארת ומלכות .

ההר עשן מלכות מקבל מגבורה
בסוד אש ועשן דהיינו
סערה דגבורה ולכן

ויראה העם וינעו ויעמדו

מרחוק דהחילו מסערה דדינא

ובדברי קדשך כתוב

לאמר . עלה

אלהים בתרועה יהוה

בקול שופר פי' אלהים בינה .

והיא מסתלקת עם
ממלכות הנקראת תרועה . והיינו אימא

לגבי ברתא . ה' בקול שופר . היינו
אבא דרכיב על ברא . או אפשר כי

הענין בסוד נור ילדך חשי רוכב שמים
בעזרך . ח"ש עלה אלהים שהיא מלכות .

בתרועה . כי על ידה מסתלק ומתעוררת
והתפארת מסתלק בסוד . קול שופר .

שהוא קול דנפיק וכו' :

[ונאמר] בחצרות וקול

שופר הריעו

לפני המלך יהוה חצרות

כסף פי'
בזוכר פי' הם נלח וכו' והם של כסף

מלד החסד ולכן שופר באמצע ושתי

חצרות מן הלדדים דהיינו תפארת
דרכיב על חרין חצרות ולכן מלכות היום
בשופר שופר מאריך חצרות מקלות .
הריעו פי' ייחודה של תרועה שהיא
מלכות עם קול שופר המזכר . המלך
יחוס חכמה ובינה . ואפשר חצרות
שם גדולה וגבורה :

ונאמר תהעו בחדש
שופר בכסא ליום חגנו:

הללויה פירוש הסמכה מאותיות
יה"ו אל המלכות שהיא ה"א

האחרונה וכן פירש בזוכר :

הללו אל בקדשו מלד הכהר וכו' נקרא

אל וכו' שוכן בחכמ' הנקרא קדש

הללוהו ברקיע עזו פירוש מלד החכמה

וסוד הדעת שהוא רקיע

דהיינו התפארת במליחותו העליון שהת"ת
נקרא עז :

הללוהו בגבורותיו מלד הבינה שממנה

מתפשטין כמס גבורות

כדכתיב ודעת גבורותיו מי וגו' :

הללוהו ברוב גדלו היינו בהיות הגדולה

יונקת מן החכמה :

הללוהו בתקע שופר פירוש השפעת

הגבור' מלד הבינה

ר"ל מפנימיותה ששם אינה דין :

הללוהו בנבל ובנור מלד התפארת ופי'

נבל ב"ן ל' דהיינו
ברא דאימא עילאה . כנור כ"ו נ"ר שהם

תפארת ומלכות דהיינו אותיות הו"ה :

הללוהו בתף ומחול מלד הנלח פירוש

תוף מלד המלכות כדכתי'

ותקע מרים וגו' מחול מלד הת"ת בהיותו

יונק ממקו' המחילה וכן הוא חול'ם

זבחי

שלמים

חול"ס*) והיינו ייחודם על ידי סגלם :
 הללוהו במנים וענב מלך הסוד .
 במינים מלך
 המלכות ששם מינים הרבה בסוד שהיא
 כלולה מהכל . ועונב הפארת שהוא
 ענבו של מלכות :
 הללוהו בצלצלי שמע מלך היסוד .
 ושמע מלכות :
 הללוהו בצלצלי תרועה פירוש מלך
 המלכות .
 תרועה היא עלמה . ופי' בלללי היינו
 התפארת שהוא כל ורוחניות אל המלכות
 כגודע

בל הנשמה אחר שפרטס חזר וכללס יח"ד
 תהלל יה פירוש ישפיעו מלך החכמה
 ובינה או ירלה מקום הכולל
 כל הגשמה דהיינו הכתר ישפיע יה ואנו
 כמש"ך מי"ה למטה הללויה :

**ויעל ידי עבדיך הנביאים
 כתוב לאמר] והיה**

ביום והיה בכל מקום בבינה וכן פי'
 בזוהר או במלכות . ועתה נפרש
 במלכות . והוא סוד העליון ממטה
 למטה . והיה מלכות . יוס מודע
 אוחיות יח"ו

ההוא כתר העולם .

יתבע בשופר גדול מלך

מקום חדרות . ונקר' גדול בסוד נטייתו
 אל הגדולה . או בסוד שהיא כולל ג'
 ראשונות ואז הוא גדול ודאי :

**ובאו האבדים בארץ
 אשור והנדרחים
 בארץ מצרים פי' אוחס הנשמו'
 המפוזרות כגודע .**

**והשתחוו ליהוה בהר
 הקודש בירושלם**

פי' ישפיעו
 אל התפארת במלכות על ידי היסוד
 שהוא הר הקדש מלך יניקתו מן החכמ'
 או אפשר דירושלם והר הקדש כלא
 חד וז' בחינות :

[ונאמר] כל יושבי תבל

ושכני ארץ פי' יושב

תבל
 שהם במלכות שהיא מחוזלת בכל ונקר'
 ארץ מלך יניקתה מן הרעון

**כנשא נס הרים תראו פי'
 בהסתלק**

היסוד שהוא נקר' נס על שני הרים שהם
 נלח והוד מיד תראו פי' יושפעו מלך
 החדש ששם מקום הראיה

ובתקוע שופר תשמעו

פי' בינה מלך השמיע' ולכן תשמעו מלכה

**[ונאמר] ויהוה עליהם פי'
 ויהוה**

הוא ובינה דינו דהיינו ת"ת ומלכות ופי'
יראה היינו מלך הימין שהוא חסד

ויצא כברק חצו פי' יסוד

הנמשך מבין
 שניהם ואומר כברק חצו עם היות שניהם
 ביסוד

(*) ר"ל נקודת הוי' של התפארת בחולם כמבואר לעיל דף א' ע"ב ודף י"ו ע"א וחמול ורחם)

זבחי שלמים למ

כ"ו שהם תפארת ומלכות

ושאנם [להביך גליותינו]

יסוד שהוא בר נפלי כמו סוכת דוד
הנופלת . ובנשיאותו והקמתו הוא
קיצון בגליות ודאי

ונקים לנו יהוה אלהינו

חכמה ובינה :

את הדבר מלכות :

שהבטחתנו בתורתה

מלכות מהיוחדת בת"ת למעלה מגדולה
וגבור' . והיינו

על ידי משה [עבדה] שהוא

סת"ת וידיו הם גדולה וגבורה :

[מפי כבודה כאמור] .

וביום שמתתכם

מלך הבינה שהיא שמחה :

ובמועדיכם הם בת"ת כולל שש

קלוות שהם שש מועדים .

פסח דרועה ימיני' . סוכות דרועה שמאלי'

שבועות גופה דאמלעיותא . ר"ח חנוכה

ופורים ג' תהרים . ונחבאר ענין זה
בתיקונים :

ובראשי חדשכם פירוש

ראשים על המלכות שהיא חידושה של לבנה

ותמעתם בחצרות הם

נלח וכו' כדפירש' לעיל . והענין כי סוד

החקיע' דהיינו קול דנפיק מגו שופר

כמשך דרך נלח וכו' על

(**אולי צ"ל ומהשמאל לימין) על

ביסוד . הענין כי הוא נקרא ברק מלך

הימין שהוא מאיר ומזריק ונקר' חלו מלך

חליו השמאל מלך הגבור' מלך הדין . והי'

מאיר מלך השמאל בהארתו מלך הימין

ויהוה אלהים*) חכמה ובינה

בשופר יתקע פי' חכמה ישפיע

בבינה עד שיכיס

הקול יולא מן השופר וזכו יתקע דקאמר

והלך בסערות תימן בסוד

משך הדעת בשמאל דהיינו בסערות

והשמאל**) דהיינו תימן :

יהוה צבאות פי' יהוה תפארת .

צבאות נלח וכו' שהם צבאות כוודע וכן יסוד שנקר'

אות בצבא שלו .

ר'ג'ן מלכות מלך שלשה . יופיאל מלך

נלח . גבריאל מלך גבורה . נוריאל

מלך התפארת . ומלח יגן כמו מגן

כדפיר'***). וענין עליהם הוא אל קיצון הנשמות

הנדחים ואובדים כזכר לעיל :

וכן תגן על עמך ישראל

בשדומך] .

אלהינו ואלהי אבותינו

פי' לעיל . אלהינו חכמה . ואלהי בינה .

תמע בשופר גדול היינו

בינה שמעם החקיעה כדפי' . ונקר' גדול מלך

חכמה וכתר . או מלך החסד כדפי' לעיל

לחירותינו פי' לחרות הנשפע מן

הבינה שבו חשועת

(*) כזכר' ט' י"ד כתוב אדני יהוה בניקוד אלהים)

(***) לעיל דף ו' ט"ז)

אברהם לייב זילברמן ראש
A. L. SILBERMAN Chief Rabbi

זבחי שלמים

ומאזין תרועה פירוש סוד האזנה הוא מלד המלכות עם הבינה והיינו ומאזין תרועה ואין דומה לך: פירוש כתר הנק' חי"ן . שהוא מייחד שלשה מדות . ח' כתר יו"ד חכמה ט"ן בינה . הוא דומה אל הבינה הנקרא לך כנודע .

ברוך אתה יהוה כדפי' לעיל **שומע קול תרועת ייחוד**

תפארת ומלכות כדפירשנו כמשמעו

עמו ישראל

היום יס"ו כדפירשנו **ברחמים** מתייחדים אותיות חלו עם הכתר הנקרא רחמים לפי שהוא רחמים גמורים :

על ערתיכם היינו מלכות דאיסי עולה לה' כדפירש בזוהר

ועל זבחי שלמיכם היינו מלד היסוד הנקרא שלום :

והיו לכם לזכרון פירוש מתייחדים יחד עולה' ושלמים : **לפני אלהיכם** בינה שע"י מה שגשפע לפניהם הם מתייחדים :

אני מלכות יהוה תפארת :

אלהיכם בינה כנודע :

כי שומע קול שופר

אתה פירוש שומע מלכות הנקרא שמע . מתייחד עם הקול שהוא תפארת . דגפיק מגו שופר בינה :

ע"כ מה שראינו לבאר בענין זה להועיל למחפילים ביום חיוס ונורא כזה . ומהאל נשאל הסליחה והכפרה על הכלל ועל הפרט :

חם ונשלם פירוש תפלות של ראש השנה ויום כיפורים

זבחי שלמים

מרבינו הרמ"ק זצ"ל

חלק שני

על סדר עבודת יום הכפורים

זבחי שלמים לסדר עבודת יום הכפורים

סדר שליח צבור

הדבור והרי שלשום מחשב' דבור ומעש'
והם סוד ארבע אוחיות מיוחדות מחשבת
סוד הכונה במוח וכלל דתמן שריין
חכמה ובינה וקול ודבור שהם תפארת
ומלכות הרי ארבע אוחיות ולהם כסא
נכון על ידי שפחים ולשון שהם גלגל
והוד ויסוד שהם במקום מעשה צוללת
ייחוד שאי האזנים הנגדיים אחריות
שהם מולאות האוחיות שאין לנו עזה
בביאורם. ואין כוונתנו הנה להאריך
בהכרח דרושים אלה בדברי הרשב"י
ע"פ שאין זה מקומם :

ואולם בעבודת היום יתבחנו שלשה

ראשים. הא' המכפר. השני
המפירה. השלישי המתכפר ולהם תיקון
לכל אחד בעצמו כפי הענין הנריך לו.
המכפר הוא כ"ג. המפירה היא העבודה
בעצמה. המתכפר הם ישראל ושלשום
לריבין תקן גדול כאשר נבאר. ושלשה
אלה לריך שיכונו שליח צבור והקהל
במוסף היום ועבודתו. שליח צבור
במקום כן גדול וקריאת העבודה היא
המפירה בעצמה והקהל מתכפרים על
ידה. ועתה נבאר בביאור שלשה חלקים
אלו בס"ד. ואולם ש"ך מדרגתו כל
השנה כלה ביסוד שהוא העומד בין
יהוה תפארת ובין העם שהוא כלל
הנשמו' המתקבלות בסוד שרשם להתיחד
עם התפארת בסוד אליך ה' נפשי אשא

נמצא

א כבר פירשנו במקום אחר כי
תיקון מעשה המלכות הוא
במלכות ומקום שיה שפחים הוא היסוד
ונלח ובוד. חס כי המלכות נקרא' מעשה
ותה גם כי מעשה המלכות הוא למעט
בעולם הגשמי ובסוד עולם העשיה
והדבור נשמה אל עשיה והמתחשבת
נשמה אל הדבור ולכן הדבור היא
בחינת המלכות היוצאת מבין גלגל והוד
שהם שפחים והיסוד שהוא לשון למודים
בין גלגל והוד ושלשה אלה יחד נקראים
ש"ח שפחותינו כי ש"ח פירושו ח"י ש"ן
כדפירש רשב"י בחיקונים. ושפחים הם
גלגל והוד והדבור שהוא המלכות יוצאת
מבין שלשום דכיינו בחינת המלכו' שהיא
מיוחדת בקו"ל דכיינו קול ודבור יחד
בלי ספק והיא בחינתה על גלגל והוד
ויסוד. ועל סוד זה נאמר ושלמה פרים
שפתינו כי מעשה הפרים היא במקום
הפרי"ה שהיא מלכות והשלום הפרים הם
השפחים כי עקימת שפחים משויח לכו
מעשה כדמוכה בגמרא לגבי שבעה
ועודה שקר לחיובי עלייהו משום לאו
שים זו מעשה ומדה טובה מרובה
ממדת פורענית. ובודאי כי שפחותינו
הנעוה הם במקום מעשה כי הדבור
רוכב עליהם והם כסא אל הדבור
כמעשה שגם הוא כסא אל הדבור
כדפירשנו ולכן לריך כוונה גם עם

תקוני כהן גדול הם שבעה אלו .

ב ראשונה

ש"ה בחיבה בסוד המלכות ומה גם אם
 יהיו שש מעלות לכסא כדפי' הרשב"י
 ע"ה ואז היא המלכות צבחינת הבינה.
 שליח לצור והוא היסוד יום שביעי כלול
 משבע מיוחד לבת שבע עם התפארת
 הנעשה על ידו ג"כ שביעי בסוד וא"ו
 עם בת שבע והם ג"פ שבע שעולה
 אה"ה דהיינו ע"י העטרה שעוטרת להם
 האם העליונה הנקראת שבע גם כן
 והם ארבע פעמים שבע הם עשרים
 ושמונה. ועל שבעתים אלה יוסף שלש
 ראשונות והם שלשים ואחד כמנין שם
 מלוי יודי"ן שמלואו יי"ח"י דהיינו תלחא
 מוחי וגולגלתא דהיינו שלשה עפין ואלף.
 נמצא לפי זה כוונתו בשם אדנ"י ובשם
 שד"י ובשם יו"ה. מתיוחדים יאהדונה"י
 על ידי שד"י לבאות דהיינו יסו"ד ונל"ח
 וסו"ד ששם בעלי הזוג . ולכן אמרו
 הקדמונים כי ש"ל צריך שני מוצרפין
 ששם עמו שלשה אחד מימינו ואחד
 משמאלו והיינו לגבי כהן גדול שני סגני
 כהונה כאשר נבאר . והם סוד שד"י
 יסוד. לבאות לב"ה נלח והוד אור"ת יסוד
 ושלשה מיוחדים יו"ה אדנ"י בשם
 יאהדונה"י על ידי יחיד ונעלם דלח תליח
 צ"י דבור ושם ומלה חלל מחשבה כנודע.
 ואח"כ מחטטרים בשם אהיה דהיינו
 אימא עילאה והכל בסוד חכמה קדומה
 המיוחדת בכתר דתמן סליק יו"ד ה"י
 וא"ו ה"י סודו יי"ח"י כדפירשנו וכו'
 בכונת כל הימים ויחוסף על כוונה זו
 תקון חובת היום כאשר נבאר בע"ה :

שיהיה נשוי וז"ש
 הכתוב וכפר בעדו

ובעד ביתו ביתו זו אשתו .

וידוע כי קב"ה לא שריא באתר פגים

וצדקאן לא אשתכחו חמון כדפירשו צפ'

ויקרא . והטעם בזה בזולת לורך האשה

אל האדם לחונן לעותיו לקונו לבלתי

יחטא . עוד היא צריכה לו להשלים

חסרונו כי על אצדתו הוא מחזר כי

נשמות ישראל הם אצולות מלמעלה זכר

ונקבה יחד בסוד ייחוד שם יו"ה ושם

אדנ"י ששם קב"ה ושכינתיה והסוד זכר

אל הימין ונקבה אל השמאל . וצימין

הימין גובר על השמאל ובשמאל השמאל

גובר על הימין ולכך מלד הנקבה גובר

אור הנקבה בשמאל ויולדת נקבה . ומלד

הזכר גובר אור הזכר ויולדת זכרים

וסודם בזה אשה מזרעת תחלה יולדת

זכר מפני תגבורת הרחמים על הדין

כזה יאהדונה"י . הרי י' בראש י' בסוף זכר

ודחי כי גבר הזכר על הנקבה . וכאשר

איש מזריע תחלה יולדת נקבה מפני

תגבורת הדין על הרחמי' כזה אידהנוי"ה

הרי ראשה א' וסופה ה' היא נקבה והם

בשמאל וזהו סוד י"א בזכר שמורה

תגבורת יו"ה על אדנ"י וכן יו"ה על

אה"ה וראשו י"א שהוא זכר כדפירשנו

וסופו ה"י היא נקבה והיינו זכר על נקבה

בשני פנים . ונקבה ראשה א"י דהיינו

אה"ה על יו"ה ואדנ"י על יו"ה וא"י

על י"ה שבאופו להראות נקבה על זכר .

איך שיחיה צימין גובר ק"ת על העלכות

תפני

(י"א)

מפני שהיא מזרעת תחלה דהיינו שהיא
 באה מן השמאל אל הימין ואח"כ בימין
 עלמו הוא מגביר אורו עליה ויולדת זכר
 וצמחאל הוא מזריע תחלה שהוא בא מן
 הימין אל השמאל אללה והיא מגזרת
 אח"כ אורכה עליו ויולדת נקבה . ולכן
 לעולם למעלה הזוג בימין וצמחאל אור
 ישר ואור חוזר והולדה*) זכר ונקבה
 ואי אפשר בפחות משניהם ח"ו ולכן אי
 אפשר לייחד למעלה ולהמשיך הברכות
 אם לא יהיה האיש שלם בזכר ונקבה
 שהם ענפים שבהם יתפעלו השרשים
 כדפירש' בספ"ר בשער נשמה ונשער
 הכוונה ואז יהיה בסוד נשמתו מרכבה
 אל הזכר וכפר בעדו ובעד ביתו . בסוד
 אור ישר ואור חוזר ויהיה בו כח לייחד
 למעלה ולהמשיך הברכות הכלולות מן
 הכל . ויש בדברים אלו בפרשת חזריע
 ובשאר מקומות דברים לריכים ישוב
 ופירשנו הענין בספ"ר בשער מכות
 והנהגה ועוד נרחיב כל אחד במקומו
 בס"ד :

תקני ב"ג תקון ב' .

השנית

שבעת ימים קודם יום
 הכפורים היו מפרישין
 אותו מביתו ללשכתו שהיתה לו במקדש
 והיו מפרישין אותו מאשתו שבעת ימים
 אלו מפני חשש נדה והיו מוין עליו
 שלישי ושביעי אלא אם חל שבת
 בשלישי או בשביעי שנדחי' היותו .
 ובשבעה ימים אלו היו מרגילין אותו
 בעבודתו כדי שיהיה רגיל וקוראין
 לפניו זקני ב"ד ומלמדין אותו עבודת
 היום וסודרה ושונה אותה הוא בפיו

(אולי צ"ל על ידו)

לפניהם כדי שיהיה רגיל וכן בערב יום
 הכפורים בשחרית היו מעבירין לפניו
 פרים ואלים וכבשים כדי שיהיה מכיר
 ורגיל בעבודה .

(עד כאן ענין הפרשתו בקצרה)

ואולם

למדנו מזה חיוצ המוטל
 על שלוחי לבד אשר בדורנו
 זה . ומה אם במקום עבודה ממש שהיו
 רגילים ורואים מעשים בכל יום ה' לריך
 ההשתדלות הנמרץ הזה אל הכפרה על
 אחת כמה וכמה שלריך ישוב הדעת
 וקריא' הס' עבודה פעם ופעמי' רבו' עד
 יסיו הדברים מסודרים לפניו ככהן הזה
 העובד ממש וק"ו בן בנו של ק"ו בדורנו
 זה שאין לנו מורגלים אפילו בקריאתם
 ואינו מחלק הנכוז אללינו עד יסקיף
 וירא ה' משמים :

ואולם

בטעם הנעלם כאשר נמנה
 שבעת ימים אלו שהם
 משלשה בתשרי עד תשעה בו שהוא ערב
 יום הכפורים דהיינו כל מה שבין ר"ה
 ל"ה ונדע כי מיום ר"ה שהוא ח' בתשרי
 עד יום הכפורים שהוא עשרה בו הם
 נקראים עשרת ימי השובה . וההשובה
 היא הבינה ועשרה ימים אלו הם עשרה
 ימים שבה' עשר ספירות ודאי . ואולם
 מלת תשובה נודע פירושה תשובת
 הדברים אל שרשם בסוד היוכל והענין
 כי השנה סודה הבינה בלי ספק והימים
 החולפי' בכל השנה הם קונים לה מליאו'
 מה . ימלא מהם בסוד היקף הימים
 העליוני וכפי פעולת האדם בימים ההם
 קן יפגוס בימיו או ישלימם במעשיו
 העוזים כאמרו בפסוק ביומו חתן שפרו

לדבר

דהדר אשכרו דיוס ממש לגבי קיוס
עבודתו וחובתו המוטלת עליו . וזהו סוד
השונה הלכות בכל יום וזהו סוד ויקרבו
ימי ישראל למוות ויקרבו ימי דוד למוות
כפי המתבאר בזוהר . אמנם קודם כל
יום העשור שבו תשובת הימי' אל מקורם
נתן הקב"ה לישראל י' ימים אלו שהם
של תשובה שמתגלה המקור שהיא הבינ'
על הימים שהם הענפים להמשיך להם
שפע רב ולתקן ע"י התשובה כל פגם
שפגם בימים הנזכרים שחלפו . וכאשר
יכנסו אל מקורם יהיו מתוקנים על ידי
תשובתו כראוי . ולכן כהן גדול שעיקר
הכפרה ועשרת הימים על ידו לריך
שיהיו כל י' הימים בתשובה ובכוון הלב
ושלא לפנות אל עסקי החול ששם בתשוב'
הוא סוד שבת הגדול ואין בו חול כלל
ולכן המגלה השבת והטהרה והמנוחה
אל כל הימים אשר חלפו בתאוות הזמן
ראוי לו לבקש מחשבותיו ולטהרם ולהיות
ימיו ימי שבת וכפרה וביטול החול . ואולם
ב' ימים של ר"ה הם ימים טובים כגודע .
לכן אחר שהוא נפנה לעסקיו אחר ימים
הטובים היו מפרישים אותו מהם . ואין
ספק שכמו ששבעת ימי סוכות להם י"ט
בראשם יורה על קדושת כל השבעה .
ג"כ ב' ימים אלו י"ט קודם יורה על
קדושתם . ומה גם בסופם ג"כ יום נורא
ואדיר . לכן היו מפרישים אותו מביתו
ממלאכתו ומאשתו ומתאוותיו כדי
שיחכוני בימים ההם שהם ימי עשור
כלם וכדי להורות על מקור' שהוא יוה"כ
תשובה איננה עילאה יוכל היה עסקו בכל
הימים בעבודת יוה"כ לגלות המקור על

חשע הימים ומה ישא ק"ו האדם על
עלמו שלריך לכוון דעתו בימים אלו
לעבר כל דרכיו המקולקלים ולדקו בזה
דברי ה"ר יונה החסיד בס' שערי תשוב'
וכל שכן ש"ל שהוא עולה במקום כ"ג
שלריך לדמות אליו בכל האפשר ולעסוק
בכל יום קצת בעבודת היום האדיר
לגלותו על שאר הימים ועם כל זה היו
שבעה ימים ימי הפרשתו כדי לגלות
האם על שבעה בניה כגודע וגם לזה
יכוין דעתו וזוה יישר לכת :

תקוני כ"ג תקוני ג' .

ג שלישי כל שבעת הימים
לא היו מונעים
ממנו מאכל ומשתה ערב יום הכפורים
עם חשיבה לא היו מניחין אותו לאכול
הרבה שהמאכל מביא את השינה ולא
היו מניחין אותו לישן שמא יראה קרי .
ולא היו מאבילין אותו דברים המרגילים
לש"ז בגון בצים וחלב חם וכיוצא בהם .
אין ספק כי הענייני' האלה נימוקם עמם
להיות ענין הקרי דבר פגום ופגם
במקום גבוה . ובשאר ימות השנה יורה
על אחיזת החלומים במקום אות קדש
הפנימי הגודע וקבל' הטפה ההיא ויורה
למעלה אחיזתם וקבלתם להוליד
להם כדומה להם משחית ומחבל .
וכמו שבזווג איש ואשתו בעהרה
גורם למעלה ייחוד החתן וכלתו
הטהורים . כן בקרי הזה תקבל התאוה
הרעה הריא החיצונית וחזרווג עם הזכר
הטמא ויולידו חלומים ואין ספק כי אחר
שהם מתייחדים יחד הם ממשיכים מרה
כלענה ממקום הוויית הקליפות מתחלת
דרך

דרך לומר השמחתי מהאזר העליון .
 ויות' מזה כי כמעט עושק בעומו עשוקים
 למעלה הכל כפי כוונתו הרשעה . סוף
 דבר ענין הקרי עון גדול . ומה גם
 איש כזה ובימים כאלו . ומה גם יום
 עהר וחדיר ללא שליט ביה יראה בישא
 ולא חלון אש אינם משליטין אותו
 בעבירות ומעשים רעים . ולא על
 חנם ארז"ל . ידאג כל השנה כלה .
 דהוא משחית רביע אבחרים וסוף
 סוראח על דחייתו ממקום גבוה ח"ו
 ואם עברה השנה ויגול יראה זרע יאריך
 ימים כי גם איבדו לא יוכל לו . ויורם
 על תגבורת תשובתו שעם היות שנספחה
 אליו הכרת עם כל זה יוכל לה ובעלה
 והכניעה והוא ענין במקו' שבעלי תשובה
 עומדים אין לדיקים וכו' כדפירשנו
 בספר פרדס רמונים בשער נשמה .
 זהו לפי ענין נימוקו אל הפשט . אמנם
 אפשר לומר שיהיה ג"כ הטעם . כי
 כן גדול הוא בסוד החסד והוא בסוד
 היסוד שכן נקרא שושבינה למערונית'
 אבל נודע היות היסוד התפשטות החסד
 כפי מה שפי' רשב"י ע"ה באדרת .
 ובעת פשירתו . ולכן יסו' וחסד הכל ענין
 א' וכן פירשו במקום אחר כי יחוד
 המלכות בתפארת הוא על ידי החסד
 בדכתיב בארחה הקשת אשר יהיה בענן
 וכתיב הנה אנכי בא אליך בעצ הענן
 והאריך בזה בתיקונים כי תלחא גוונין
 דקשת אינון ליה מסערא דחסד דתמן
 ע"כ והם תלחא גוונין שבה שעליהם
 נאמר וראיתיה לזכור ברית עולם ופיר'
 וראיתיה כלה דמתקשטה בתכשיטה

ומיד לזכור ברית עולם וכל זה מסערא
 דחסד נמלא חסד ויסוד לגבי הייחוד
 ענין אחד . ונודע כי חסד אלל הבינה
 ואלל המלכות כי חסד ששת ימים נקרא'
 כדפירשו בזוהר ופירשנו ענינו בספר
 פרדס רמונים בערך יומם ובערך ששת
 ימים . נמלא לפי זה חסד בין בינה
 ובין מלכות וכן יסוד נקרא שביעי והוא
 כ"ל דמקבל חמשין תרעין דאימא עילאה
 עד הוד איחפשטה והוא בין הא עילאה
 דאחפשטה עד הוד ובין אימא תתאה .
 ולכן כל שבעת ימים אין מונעים ממנו
 מאכל ומשחה דהיינו מה שגשפע מן
 התפארת למלכות ששם אכילה ושחיה .
 אבל בערב יום הכפורים לערב שהוא
 חסד או יסוד בערך בחינתם אלל הבינה
 כמו שהבינה אין בה אכילה ושחיה
 כדפי' רז"ל ה"ה"ב אין בו אכילה ושחיה .
 אלא לדיקים יושבים וכו' ג"כ הכ"ג שהוא
 עתה מתקרב אל בחינתו המתאחדת ב"ה
 כנק' עולם הבא שאין בו אכילה ושחיה
 ראוי שימעט באכיל' ושחיה . ואגב אורחין
 נחבאר כי כן גדול הוא בסוד החסד
 והיסוד כדפי' וגם ש"ך הוא בערך זה .
 וגם הוא לריך שימעט באכילה ושחיה
 כדי שיהיה כמוהו . ומה גם שכל ש"ך
 הוא ביסוד כדפירשנו וכל שכן
 ביום אדיר :

תקוני כהן גדול . תקון ד'

רביעית כל ליל יום הכפורים כהן

גדול יושב ודורש אם

היה חכם ואם היה תלמיד דורשין
 לפניו ואם היה רגיל לקרות קורין לפניו
 כדי שלא יישן . בקש להתנמנם פרחי

לוייה

לויה היו מכין לפניו באצבע צרדה וכו' וכתעסקין עמו עד שיגיע זמן השחיטה: לפי פשוטו נימוקו עמו כי גם זה כדי שלא יראה קרי אמנם לדרך שדרכנו יראה כי כהן גדול הוא המיוחד ולכן צריך ליחד לילה עם יום ועקר ייחודו שלא יישן כל הלילה כדי שיתייחד יום עם לילה מכל וכל כענין דוד. ואפשר ג"כ לפרש מטעם כי השינה הוא דין וכדי שיגלה למטה בזעיר הוא עינא פקוחא תדיר דלא גאים דלית ביה גבינו כדפירשו באידרא הולך שלא יישן ככל כדי שלא יסלק עינא דאריך מזעיר. ואל השיבני מהכונה. שאין כוונתו אז לגלות הכוא עינא לענין מחיל. או יראה גם שלא תחפור השינה שהיא הדין כי מדת היום גורמת דסערא דדינא שכיח. ועתה לא יקשה עלינו משינת הסוכה דהתם הא חקן נלחין קרבא וכבר נחבעל הדין ואין כן ביה כי בסופו הוא מכפר. ודבר זה אם א"א בזמננו כלו לפחות אפשר קלתו וכבר ראיתי מאילוי בני ישראל בעלי כח שנהגו כן:

חקוני כהן גדול חקון ה'

ד החמשית טבילה. ענין

הטבילה בעלמא. פירשנו בפרשת מטורע כי שם מקומה טעם מ' סאה וטעם היוחה במי' אמנם אין טבילה זו כשאר הטבילות כי שאר הטבילות הם להעלות מטומאתן לטהרתן וזו אינה כן אלא הוא היה טהור מכל טומאה והטבילה היתה אל שינוי צגדים דוקא מצדדי חול לבגדי כהונה וצין צגדי זהב ללכן וצין לבן

לזהב והטעם צוה כי ארבעה צגדי זהב הם שם אדני. וארבעה צגדי לבן הם שם יהוה כדפירשו בחיקונים. ונחבאר לקמן בס"ד. ומודע כי סוד ארבעים סאה של מים הם חקון אל השכינה בסוד סיכל עליון כזה*)

ובזולת מה שביארנו ענינו במקום אחר. עוד יראה היוחה מורה על סוד השתלשלות חמש

מדות ואחת היא נקודה אמלעית והיינו יו"ד ואח"כ □ שהיא מדה שניה ואח"כ שלש נקודות לארבעה לדדן היא מדה שלישית וכן השניים וכן השלישיים הם חמש מדות. עוד כללם יעלה ארבעים דהיינו מ' שבה ונקודה אמלעית משלים כל חשע לעשר הם ארבע פעמים עשר הם ארבעים נמצא לפי זה מ' סחומה ויו"ד ומ' נקודות עולה מים והם ארבעים סאה. וטעם הנקודות יראה יו"ד חכמה מ' סחומה לשרבה המשרה בינה ג' מדות הדין והחסד והרחמי"ם וכל אחד כלול משלשתן ועולים עשר על ידי החכמה כדפירשו בחקונים כי על ידי החכמה המדות כלולות מעשר אמנם על ידי כך יעלו ארבעים. כי המלכות לה שלש בחינות עם כל מדה ומדה מהם אם שתקבל מחסד שבתחוד אם מגבורה שבתחוד אם מת"ת שבתחוד וכן לכל אחד ואחד ולכן יהיו ארבע מדות ויעשו מ' סאה מים והיינו סוד הטערה אל השכינה וזה סוד מוריד הטל דהיינו יו"ד ה"א וה"ו שהם חכמה ובינה והפאר' כולל סימין והשמהאל ולכן בחיות הכהן פושע צגדי החול אהה יורס על פשיעות המדות מבחינת החול

החול שבהם . ולכן לריך להוסיף קדושה
ולכורות על אור העליון המתגל' ולהעבי'
עלמו במימי השפע המזכרים . ואלח"כ
ילבש בגדי קדש ולהיות טבילה ראשונה
מבגדי חול ואפשר שהיתה לו טומאה
ישנה כי שם סביב עולם מטטרו"ן
מזחוק רשעים יתהלכון במדורין כפי
עלייה ורוממות הזלזול והפגם בגורמים
התחזונים והיינו כרום זלות לבני
אדם לכן יש רשות בידו לעבול במקום
החול אם יראה כי הוא עולה מעולם
דמטטרו"ן שהם בגדי חול לעולם אדני'
שהם בגדי זהב אבל בשאר טבילות שהם
מבגדי זהב ללבן ומלבן לזהב לריך שיהיו
במקום הקדש דווקא שאין ללאה מאדני'
ליהו"ה ומיהו"ה לאדני' במקום חול כלל
ועיקר ח"ו כי אחר שפשט את כהונת
החול איכבה ילבשה עד שישלים היחוד
הראוי אל היום . וחולם בהיותו פושט
בגדי זהב וטובל שנית לעלות אל בגדי
לבן יורה על סוד בחינת חכמה ובינה
שזכר שיש בו שם יהו"ה והם חרין
עטרין דירית כדפירשנו בספר פרדס
רמונים בשער השמות . ולכן אין בחינת
אורו באדני' כבחינת אורו ביהו"ה לכן
לכלול אור זה בזה וזה בזה בהיותו מחליף
בגדיו מלבן לזהב ומזהב ללבן לרי' טבילה
להורות על אור המתפשט ומתהפך
לכמה פעמים ופעם שינוי הבגדים
יתבאר בסדר העבודה בס"ד אמנם
מבגדי זהב האחרונים אל בגדי חול לא
היה עובל כדי שלא להשוות קודש לחול
דאדרבא אמרינן המזדיל בין קדש
לחול כמודע :

תקוני כהן גדול תקון וא"ו .
הישית קדוש ידים ורגלים הנה
בכל לבישת בגדי קודש
היה תכוף לה קדוש ידים ורגלים וקודם
הפשטם ג"כ נמצא לבישת בגדי קודש
חמש פעמים והטבילות חמש וקדושי
ידים ורגלים עשרה .
ואורם ענין קדוש ידים ורגלים
בכל יום אל העובדים היה
מן הכיור ומודע כי כיו"ר וכנ"ו הם נלח
וכוד וכן פי' הרשב"י ע"ה בחיקונים וחס
היו נחשת מלך הדין והיו מלך המלכות
כדכתיב במרחות הלבואות וגו' . ולכן
קדוש ידים ורגלים מן הכלי ואמנם הית'
הכוונה להמשיך מן המלכות בבחינת
נלח וכוד שנה מימי הרחמים לקדש
ידיהם ורגליהם שהם הקלוות אשר באדם
המגיעים לחון והעד הכפרנים . לכן
עברתם משם להפשיטם מן החזון שסתם
ידים עסקניות אמנם ביום הכפורים
היו לריבים קדוש לכ"ג אפילו בלא הסח
הדעת מפני שלא היה הכוונה אלא
להוספת קדושה . ולכן מפני כבודו הו'
בקיתון של זהב להורות על בחינת המים
לא מן הנחשת שהוא מלך הנבונה אלא
מלך הזהב שהיא בינה להורות שאין
הכוונה ביעול חיטוי אלא חוספת קדושה
אל הקלוות כלם שהם הכלים היוחר
פועלים במעשה העבודה . ולכן בשעת
לבישת בגדים יקדש ידיו ורגליו להכנתם
לקבל שם אדני' או שם יהו"ה דשריין
י"ה בתרין ידיו ו"ה בתרין רגלים וכן א"ד
בתרין ידיו כ"י בתרין רגלים שהם מזרח
ומערב לפון ודרום וכן פי' הרשב"י ע"ה
בחיקונים

בחיקוקים כי הגוף הוא נקודה המלעית וממנו מתפשטין ארבעה ענפים אל ארבעה קצוות שהם ארבע אוחיות . ואמנם יקדש שניה בשעת ההפסע להורו' כי אם היוו פושטם מכל מקו' הסגחתם לעולם כי לא ינוס ולא יישן בזמר ישראל . או ירצה קדוש ראשון להכין הקצוות כדי שיוכלו לקבל שפע הבגדים דהיינו ארבע אוחיות וקדוש שני סמוך לפשיטתו להורו' אל הקבלה שקבלו משפעם :

ואורם סדר הקדוש היה יד ימין על רגל שמאל כי עשר אלצעות דרגלים חיונו משריין דשכינתא ועשר ידיים חיונו משריין דקב"ה כאמרו *ישמחו *השמים *והגל *הארץ ופירשו י"ה בשמים ו"ה בארץ . וכאשר יעיין המעיין במה שפירשו בפרשת אמור בפסוק גילה וגמחה יבמה ויגיל בסוד זה . ויכוין לייחד משריין דדכורא במשריין דנוקבא ארבעה מחנותיו עלאין ימינין ושמאלין ד' מחנותיה ימינין ושמאלין וכולם יחד מקבלים קדושה מלמעלה בסוד וקרא זה אל זה דמתרגמינן ומקבלין דין מן דין ופירשו בחקוקים נקבות מזכרים ואולם הקדושין והטבילות במקומם ועם מניינם יתבארו בסדר עבודת היום :

חקוני כהן גדול . תקון ד'
ה שביעית בענין הבגדים והם ארבעה בגדי לבן וארבעה בגדי זהב .
ואולם בכלל הבגדים הם שני שמות בדפירשו ארבעה בגדי לבן הם סוד יוה"ה

בעל כרחמים והלובן . וארבעה בגדי זהב הם סוד אדני' שעליה נאמר ממשבחות זהב לבושה . ואולם בפרטיהם ארבעה בגדי לבן הם כחונת ומכנסים מלנפת ואצנט . והנה ביחס ד' בגדים אלו ד' אוחיות נוכל לייחס' ע"י סגולת' **מצנפת** מכפר על גסות הרוח יורה שהיא ודאי ציו"ד ולכן שריא צמוחא ומכפר על הגאווה שהוא צמוחא וברישה ודחיא יו"ד דלא שרייא על רישיה ועל ידי המלנפת היה הכהן מכפר על גסות הרוח וממשיך היו"ד על ישראל :
אבנט מכפר על הרהורי לבא יורה ודאי היותו צה"א דהיינו הלב מבין . ומפני שעל ידי הרהורים רעים אדם מסלק ה' עלאה דלא שריא על לביה היה כהן גדול מכפר על ידי אצנט על הרהורי הלב וממשיך ה"ה על ישראל :
כתונת היה מכפר על שפיכות דמים יורה ודאי היותו צו"ו דהיינו שופך דם האדם באדם . והוא"ו הם פני אדם כדכתיב כתפלת אדם ועל ידי שפיכות דמים היו מסלקין הוא"ו דלא שריא בגופא דתמן כחונת וכהן גדול היה מכפר על ידי הכתונת וממשיך הוא"ו על ישראל :

מכנסים היו מכפרי' על גילוי עריו' וזה יורה ודאי היותן במלכות כי בה עיקר פגם הערוה שכן ע"ר ו"ה פירשו מגלה וא"ו מהה"א ומקומם מהעבור ולמטה בסוד ותשכב מרגלותיו . ועל ידי העריות היו מסלקין ה"ה מעליהם דלא שריא בהו ועל ידי המכנסים היה כ"ג מכפר על העריות וממשיך

ובהי סדר עבודת יוה"ב שלמים

עלמנו לריך מרוק וזה פשיט"י :

תקוני הכפרה

ו ועתה נכנס צביהור תיקוני

הכפר' בעלמ' וסיקוטיה
הס כ' והנה אנחנו נסמוך על הסדר
שכתב הרמב"ם ז"ל בהלכותיו ונבאר סוד
הכוונה בעולה כהונן לפי סדורו :

א הנה עבודת כל יום ויום היו
שני תמידין כהלכתן של

שחרית ושל בין הערבים ובל עבודת
היום היתה על ידי כהן גדול משחיטת
תמיד ואילך. הגיע זמן שחיטת התמיד
פורסין סדין של בויץ בין כהן גדול
ובין העם ולמה של בויץ כדי שיזכור
שמצות היום בבגדי בויץ. ופושט בגדי
חול וטובל ולובש בגדי זהב ומקדש
ידיו ורגליו ושוחט בתמיד שנים או
רב שנים ומקבל הדם וזורקו על המזבח
במצותו. ואחר כך נכנס להיכל ומקטיר
קטורת של שחר ומטיב את הנרות
ומקטיר איברי התמיד והחבתין והנסכים
כסדר תמיד של כל יום ויום :

ואולם בענין פדישת הסדין צינו

ובין העם אין ספק שהיה
ללבושות. אבל ממה שאמרו של בון
כדי שיכיר שמלות היום בצגדי לבן נראה
כי חשבו שמה ישכח ויעבוד בצגדי זהב
לריך שיכיר. אמנם הנראה לנו בזה
דבא תליא בהיה דלח תלגש שטעמ"ז
למר ופשתים מפני עירוב הכחות למטה.
כי למר הוא מלך הימין ופשתים מלך
השמאל והמערב הכחות למטה פוגש

למעלה (ו' וכן הוא פרי"י פרקין דף ע"ג ע"ה ד"ה אהנו מצטו ונפשו' זכאים דף פ"ח ע"ב)

וממשיך הס"א על ישראל. נמלאו ארבע'
בגדים י' מלנפת ה' אצנט ו' כחות
ה' מכנסים :

וארבעה בגדי זהב הם לין חשן
ואפוד ומעיל :

ציץ ודאי הוא בסוד האלף אשר הוא
למטה היכל אל היו"ד שש
יא' הדוגמ"י ויורה על זה מקומו שהוא
למטה מהמלנפת במוח במקום הנחת
הפילין וכן הוא מכפר על עוונת פנים
כי על ידי העוזה פנים היה מסתלק סוד
האלף דהיינו במלח כהמרו ומלח אשה
זכה וגו'. ולכן הכהן על ידי הליץ היה
ממשיך האלף ומכפר על העוונת :

מעיר היה מכפר על לשון הרע וורה
היותו בסוד הבי' ששם הלשון
והיינו גדל"ת שהיא לבוש והיכל אל
ה"א הראשונה. ע"י הכהן היתה הדל"ת
חוזרת אל מקומה על ישראל ומכפר
להם עון לשון הרע על ידי המעיל :

השן ואפוד הם סוד אהור וקדם
לרחמי. קדם חשן סוד נו"ן
לבוש אל הוא"ו שהוא נגד התפארת.
לכן היה מכפר בכל משפט מעוקל :

אפוד בסוד היו"ד לבוש אל הס"א
שהיא נגד המלכו' והיה מכפר
בו על עון עבודת אלילים דהיינו העון
הפוגש בה וכן פי' הרשב"י ע"ה והשם
יעיד על זה עבודה ודאי במקום עבודתו
עבודה שהיא נבריה לילית שפחה רעה.
נמלאו ארבעה בגדים א' לין ד' מעיל
ל' חשן י' אפוד. והכוונה בכל זה לכפר
על כלל העם מהפגש שגורמים להם
עוונת אלה בסוד הערבות והפוגש

למעלה (ו' וכן הוא פרי"י פרקין דף ע"ג ע"ה ד"ה אהנו מצטו ונפשו' זכאים דף פ"ח ע"ב)

למעלה כענין לא תחרוש בשור שהוא
מלך השמאל ובחמור מלך הימין חומר
מים רבים כדפי' בתיקונים ושאר ענין
זה יתבאר בע"ה :

ואולם בהיות הכוץ הזה לבן יורה
על מדת הדין המתהפכת
לרחמים בסוד שער רישיה כעמר נקי
וכן עולה ב"ץ ל"ח והכוונה כי מדת
היום גורמת היות בשמאל ועם כל זה
טיקר הכוונה אם יהיו חטאיכם כשנים
כשנג ילבינו ולכן בענין העבילה שהוא
המשכת האור בסוד מ"י י"ם כדפירשנו
לעיל היו רומזים לו שמלות היום כנגדי
כוץ כדי שיכוין לבו אל הלוזן להלבין
האדומה . והיינו אמרו עבודת היום
כנגדי כוץ . ואמנם היותו סדין של כוץ
הכוונה כנגד הפרגוד העליון כי בהיותו
עובל הוא נכנס ביסוד והסדין שהיה
מלכות בינו ובין העם בין תרי לדיקי .
ככן לדיק חד לעילא . והעם מלך שני
לדיק לתתא והיינו בינו ובין העם ודאי .
ועם כל זה היה התמיד הזה רומז
בסוד יום הכפורים דהיינו מלכות עולה
ליהוה מתייחדת עם בעלה מלך הבינה :
ואת ואחר שמלך הבינה אין יחוד
כלל א"כ עבודת יום הכפורים
ויחודו למה שהרי אין בו זיווג ואסור
בהשמים המטה וכן פירשו בזוהר פרשת
אמור בפסוק וגם אמנה אחותי בת אבי
היא . אשיבך ולטעמך עתה בגלותינו מה
יועיל כל מה שנייחד שאין זיווג שאם
היה זיווג היינו נגאלים אלא מאי אית
לך למימר כי על ידי הייחוד הזה יש
לה סמך ובעד קלת כדפי' בזוהר ופי'

בס' פרד' רמוני' בשע' מהות והנהגה*)
אוף הכי נמי ביום הכפורים אם אין
ייחוד וזיווג ממש עם כל זה יועיל להכינה
ולייחד' ייחוד בלי זיווג ולהשפיע' ולהפכה
מן הדין שהיה בסטרא דדינא מיום
ר"ה ועד עתה . וענין זריקת הדם ושאר
העבוד' פי' בעבודת התמיד שכל יום :

חקוני הכפרה תקון ב' .
שנית מוסף היום והוא פר אחד
איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים יהיו לכם ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר
שני עשרונים לאיל ועשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים :

ואולם פר בן בקר היינו גבורה פני
שור והוא בן הבקר העליונה
שהיה הבינה ואיל אחד הוא מלך החסד
שבעת כבשים הם בסוד כבש בן שנתו
דהיינו התפארת שהיה בן וענף מן
השנה דהיינו הבינה והיותם שבעה
הוא מלך שבעה קולות שהם שבע מדות
ואמר הכתוב והקרבתם עולה לה' פי'
חקריבו על ידי הקרבן עולה שהיה
מלכות העולה ליהו"ה שהוא תפארת
ואחר כך יתייחדו שתיים אל החכמה
והבינה שהם ריח ניחוח לה' כדפירשו
בזוהר שיר השירים נמלא על ידי
הקרבנות האלה ייחוד ארבע אותיות .
ה"א עולה . וה"ו ליחוס . ה"ה ריח .
ו"ד ניחוח . או איפכא כדמפרש החס .
ולכן לריכים הקרבנות להיותם דומים
לזה פר בן בקר בסוד ה' איל בסוד
ו"ד אילו של אברהם אבינו ודאי
שמעם יניקת החסד וכחו ביו"ד של שם .

(* עיין בזה . לשונו זוכה של האר"י הקדוש בעלמו . בעץ החיים סוף שער הכללים ושם כבשים קורא האר"י ז"ל את הרמ"ק ז"ל בשם מוריטו ורבינו נר"ו) (יב)

שם שלשה עשרונים שלשה יודי"ן משלשה קוים ימין ושמאל ואמצע כדי שיחמוצ יחודה ולא יהיה הכל בסוד השמאל : ובהיות היחוד בלד כימין דהיינו לאיל די בשני עשרונים שהם שני יודי"ן כי אין לריך כאן יו"ד של שמאל אלא גם יתלוה האמצע כי העיקר התפארת אמנם לכבש שהוא האמצע עשרון בלבד דהיינו יחוד חתן בכלתו ואומרו עשרון עשרון לכבש האחד היינו תפארת מיוחד בכתר שהוא הנקרא אחד לשבעת הכבשים שכולם כלולות בו כדפירשנו וענין מתן דמים אשר להם פירשנו בפרק איזהו מקומן . וענין חטאת שבמוסקף היום יתבאר במקום עבודתו לקמן בס"ד :

תקוני הכפרה תקון ג'

ז שלישית אחר כלותו מעשות כל אלה מקדש

ידיו ורגליו ופושט בגדי זהב וטובל ולובש בגדי לבן ומקדש ידיו ורגליו ובא לו אצל פרו ופרו היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרח ופניו למערב וסומך שתי ידיו על ראש הפר ומתורה וכך היה אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי . אנא השם כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו :

וענין הכהנים והעם יתבאר בתקוני המתקפרים בס"ד . וענין קדוש ידיים ורגלים כבר פירשנו לעיל שהוא בסוד ומקבלין

כבשים בני שנה שבעה בסוד ואו ה"א דהיינו וא"ו שיה ועם ה"א שבעה בסוד הייחוד וזכר ואיל אמר אחד לרמוז אל האחד המיוחד שהוא הכתר הכותר על שניהם . ובכבשים נאמר חמימים בסוד ת"ס י"ס דהיינו סוד המלכות בכל בחינותיה כדפירשנו בספ"ר ואומרו יהיו לכם . כי אחר שנתייחדו ארבע אותיות עם היות ה"א בסוד ת"ס י"ס יהיו לכם ודאי דשריא קדושתיהו על ישראל . וכל זה בסוד ארבע אותיות דהיינו ה"א דסקא לגבי וא"ו וכלילא עמיה בסוד שם בן ארבע שהוא בתפארת וכלול בו ה' . וכדי לכלול שם חדני עם יהו"ה לריך ומנחתם דודאי מנוחתם של ארבע אותיות אינה אלא בסוד אדנ"י מלך בהיכלו ולכן ומנחתם סולת שהיא המלכו' בהיותה נקיה מכל תבן ומכל סובין ומורסן שכן יחודה למעלה אחר דמות המותרות החילונות . ומפני שאין יחודה אלא מלד החכמה כדפירשנו לעיל לריך שתהיה כלולה בשמן . או יהיה כלולה בשמן מלד היסוד הבולל ומושך לה הזרע העליון הנמשך ממוחא דמלכא . וסוד הכלילה הוא בתנועת הזכר להשפיע בסוד ומבשרי אחזה אלוה שיש בכל תנועה כתיסה אל הזתים העליוני' שהם המדות מלד החכמה להמשיך מכל אחד ואחד לה שפעה ובכל תנועה מתהפך השפע מבחינה אל בחינה מזית אל זית כנודע . שלשה עשרונים לפי ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש פי' עשרון הוא המלכות יו"ד כלולה מעשר . ובהיות יחודה בשמאל דהיינו לפי רחוי שיתלוו

שלישית הר הבית נגד

הכוד והוא הר אל המלכות ששם עלייתה להתייחד עם בעלה כגודע כי תפארת על הנלח והיינו ה' לבאות ומלכות על הכוד וזכו חלקים לבאות וכדפירשנו בס' פירוש רמזים וכוונת הכוד שבה :

הרביעית החיל נגד הנלח

ולכן היה עם הכר חלל שהחיל מפסוק . כי נלח וכוד חרי פלגי דגופא ניכרו :

חמישית עזרת נשים נגד

בחינת התפארת שבה ושם הנשים עומדות ודאי :

ששית עזרת ישראל נגד

בחינת הגבורה שבה . ששם היא מתייחדת עם ישראל שהוא התפארת כי המלכות אל השמאל והתפארת אל הימין והיא גבורה תחלה דלחיא מגבורה עילאה וגמלהת בגבורה מתייחדת עם ישראל :

שביעית עזרת כהנים

בחסד דחמן כהנים ודאי ולהיות שפעמים התפארת אל הימין בסוד מוליק לימין משה זרוע תפארתו לכן ישראל נכנסים שם בשעת לרכיהם לסמיכה ולשחיטה :

שמינית בין האורם

ולמזבח הוא נגד הכינה שבה :

תשיעית ההיכל הוא נגד

החכמה שבה

ומקבלין דין מן דין . וענין הטבילה פירשנו כי היא בסוד אור עליון להכנס בגדי לבן . וזו לו אלל פרו . זכו סוד נטיית כ"ג אל כל השמאל קלת דהיינו זכא לו אלל פרו פני שור בגבורה . ופרו היה וכו' לפרש ענין זה לריכס חנו לבאר מדרגת המקדש וארץ ישראל בקלרה . ועיקר ביאורם יהיה בס' תרומה בס"ד . וכה המדריוגות היו עשר . ארץ ישראל הייתה מקודשת משאר ארצות מפני ששאר ארצות היו טמאות כדפירשו אויר ארץ העמים מטמא והיא בחינת המלכות השולטת בקליפות כחומרם ומלכותו בכל משלה . ולכן אין מביאין מחולה לארץ העומר ושתי הלחם והביכורים כדתן החם חמנס בארץ ישראל עלמה*) הם עשר קדושות :

האחת עיירות המוקפות

חומה . כי עם היות כל ארץ ישראל רומת ומכוונת אל הארץ העליונה . שאר הישוב שבה רומז אל מקום משכן הכנפים שהם שרפים וחיות ואופנים . אבל העיירות המוקפות חומה רומזות בה ממש שעליה כאמר ואני אחיה לה נאם ה' חומת אש סביב ואין השכלה לפניו מן החומה אל המלאכים ולכן קדושתה רבה שם והוא נגד בחינת המלכות בעלמה :

השנית ירושם עצמה

והיא נגד בחינת יסוד שבה ליון וירושלם כחדא אזלי :

(*) דרך אגב תירך רבינו קושיה הר"ש והרע"ב ספ"ק דכלים דקאמר עשר קדושות ומני י"א חמנס לדבריו רבינו ה"ק עשר קדושות הן בא"י המקודשת מכל הארצות

שבה ולכן נקרא קדש. ואמם ערקסין הוא כווד הדעת דסגיר ופחה בין שחי פרוכות :

והכל נגד הכר שהיה הקרבן למטה במלכות שבה רמז כל הקרבנות. ומחודם וכך היה אומר אל"ה יוה"ה. אגא כוודו כתר חכמה בינה. כי הכו"ן חמשים שערי בינה. שחי אלפין כתר חכמה. ובסוד חמשים שבבינה נכללות גדולה גבורה תפארת נלח וכוד שהם סוד החמשה ובס כללות כל שבעת הימים והכו"ל להמשיך סוד שם המפורש שהוא נשמה בחוך כל הספירות וזהו יו"ד ה"א וה"ו ה"א המאיר מלגאו לכלבו כמבואר בחיקונים פעמים רבות ועש ענין זה כי על ידי העון הנשמה ובהמיה מסתלקין ודינין מתערין ועתה לעורר הכפרה והסליחה לריך להמשיך הנשמה שבחוך הספיר' ועל ידי אורה הספיר' מאירות וחשך הפגם מתבטל וזהו סוד הזכרת שם זה ביוה"כ ואמנם עשר פעמים היו מזכירים את השם ונכתוב בסודו וענינו לקמן בחקוק' המחכפרים בס"ד ולכן היה אומר חטאתי עויתי פשעתי נגד שלשה מקומות שנפגמו על ידי שלש פגימות אלה. האחד מלכות על ידי החטאת כי אינו עולה יותר והעון פוגם במלכות וביסוד ולכן אחר חטאת מזכיר עון והפשע פוגם במלכות וביסוד ובתפארת. ולכן אחר חטאת ועון מזכיר פשע. וכן נחבאר בזוהר פרשת ויקרא :

ולהיות שבחטאת ועון ופשע היה מסתלק השם אל שלש ראשונות לכך היה מתפלל אגא ה' ששם בסוד אגא שהוא שלש ראשונות עמידתו ומחכוין לנקות החטאת והעון והפשע ואומר

שבה ולכן נקרא קדש. ואמם ערקסין הוא כווד הדעת דסגיר ופחה בין שחי פרוכות :

עשירית בית מודש

הקדשים נגד

הכתר דתמן חלח קידושין דכלילן כחדא והם שחי בחינות חכמה ובינה מיוחדות יחד בכתר. ולמעל' מהיכל עלייה שאין נכנסים לה אלא פעם אחת בשבוע לחקן והוא רמז אל בחינתה באין סוף ושמה יעד עליה עילת העילות ודאי שהיא עלייה על הכל. ובעשר מדריגות אלו. כל עבודה ועבודה מהעבודות ראויה אל מקומה. ולהיות עיקר עבודה היום לייחד המלכות עם הבינה. לכן עבודה זאת היתה בין האולם ולמזבח ותינו סוד עליית הכר אל הבינה לייחד הגבורה אל מקור' למחן דמיה ולהורו' אל נטייתה אל החסד בסוד השמאל הכלול בימין היה ראשו לדרוס ועם כל זה ראשו ולא כלו אלא ראשו בחינתו המתדבקת בבינה ובחינתו ברחמים הוא הדין המייחד כדפירשנו בספר פרדס רמונים בשער מהות והנהגה :

ואחר שנתייחד בדרוס להשפיע אל המלכות היו פני השור אל

המערב להשפיע בפנים ההם אל המלכות והסכן מקומו במזרח ששם התפארת להיוחו סרסור בין המלך והמלכה ולכן פניו למערב ואחר כך סומך שחי ידיו עליו לייחד הגדולה והגבורה בפר והתפארת הוא בעלמו בסוד אדם.

ואומר חטאתי עויתי פשעתי אני וביתי
 שהם סוד ו"ה. וא"ו כהן אדם בעלמו
 ביתו ה' אשתו ודאי ומתכוין לחקן ו"ה
 מלדו כדי לטהר עלמו ואחר כך לטהר
 אחרים :

והיתה הטובה להזכיר את יוה"ב ג'
 פעמים הא' להמשיכו בג'

ראשונות אף אם הכפלות אשר להם
 שהם שבעת המדות הם פגומות בחטא
 ועון ופשע וזכו שאמר אנא יוה"ה
 חטאתי עויתי פשעתי ירצה יהיה יוה"ה
 באנא שהם ג' ראשונות והשבעה ששרשם
 למעלה כדפירשנו יוה"ה שורה עליהם
 ואחר כך אומר אנא יוה"ה כפר נא
 ירצה אחר שיכונה מיוחד בלוחיותיו ממש
 בלי פרודא ותקרבו עלמות עלם אל עלמו
 ומתפשט באנ"א סוד שלש ראשונות
 דתמן עלת העלות דקשיר ומיוחד אחוון
 דשמים כפ"ר נ"א פירוש עה"ר או בע"ל
 הפגם הנעשה בשבעת המדות על ידי
 החטא והעון והפשע והמשכת הכפרה
 על המדות התחתונות תהיה על ידי נ"א
 חכמה ובינה והענין כי אנא הוא סוד
 חו"ב מיוחדות בכתר ארך אנפין שמשם
 מקבלים את השם ביחודא דאחווון כאמור
 אמנם התפשטות אריך חינו במדות
 הכבועה אלא בחכמה ובינה לבד ומחכמה
 ובינה מתפשט אל שבעת המדות שאין
 אריך מתפשט אלא ברישא דזעיר שהם
 חכמה ובינה כדמוכח באידרא. אבל
 מדרועין ולתתא הוא התפשטות רישא
 דזעיר שהם סוד נ"א ולכן באומרו כפר
 חמי' נ"א. ולהיות דמסט' דלגאזו כתי' אני
 ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אהן ואין

עין נמשך אלא במלכות בנחיתה אל
 התחתונים ושם הוא העון והפשע בסוד
 בחינותיה. אמנם נמשך אל העליונות
 מלד היוחה להם לכסא ומלך בלא כסא
 חינו מלך לכן רמו החטא והעון והפשע
 בה. ואמר לפניך וכן בחקנו אמר
 שחטאתי ופשעתי ושפשעתי לפניך.
 ואחר שהמשיך אור יוה"ה גם במדות
 העליונות עכ היוהן פגומות מלד הכסא
 וחקן. הוא ממשיכו עוד למטה במלכות
 הנקראת לפניך. ואומרו ככתוב בתורת
 משה עבדך חינו המשכת האור מהת"ת
 שהוא סוד הוא"ו אל המלכות באמרו
 לפני ה' דחינו למטה. ואחר כך אומר
 להם חטאנו נגד ישראל שהם למטה
 כענין מלא כל הארץ כבודו שפירש
 הרשב"י ע"ה שאומרים אותו בכל יום
 לכלול עלמינו בקדושה עליונה. וכן
 הכא חטאנו לכלול עלמם בחיקון
 העליונות ויתבאר יותר בחיקוני
 המתכפרים בס"ד.

חקוני כפרה חקון ד' .

ח רביעית במזרח העזרה
 בצפון המזבח

פניחין שם הקלפי ומעמידים שני
 השעירים פניהם למערב ואחוריהם
 למזרח. ובהן גדול בא שם והסגן עומד
 מימינו וראש בית אב משמאלו ושני
 השעירים לפניו אחד לימינו ואחד
 לשמאלו. טרף בקלפי. והעלה שני
 גורלות בשתי ידיו לשם שני השעירים
 ופותח ידיו. אם של שם עלה בימינו
 הסגן אומר לו אישי כהן גדול הנבה
 ימינך. ואם בשמאל עלה ראש בית

החטאת שהיא המלכות ולייחדה למעלה
 וגם זה היה מזכירו וגם בזה הכהנים
 והעם היו טורעים וכו' כמו שנכתב
 בחיקוני המזבחים . וקושר לשון של
 זכורית לנשחט כנגד בית שחיטתו בסוד
 אש יהיו חמאכיס כשנים כשנג ילבינו
 ושל שער המשלח קושרו בראשו בסוד
 וגשח השעיר עליו וגו' וזה לא היה
 מחלבן כלל ועל זה נאמר וחשליך במלולו'
 ים כל חטאתם דהיינו אוחס הקליפות
 שהם בדרך גורה ודאי ושם על אוחס
 המלכות שולחים העון ולכן אחר שעלו
 לשון זכורית כדי שיתדבק זיגא לזייניס
 העמידו נגד בית שלוחו כאמרו זה חלקך
 ואפשר היות לשון זכורית לסימן להורו'
 על האדום וארצו אדומה שהוא סמאל
 וכן זוגו ולכן הנשחט נגד בית שחיטתו
 דכל זיגא לזייניס . ועשר פעמים היה
 מזכיר את ה' ביום זה נגד עשר ספירות
 ראשונה בידוי אשר לו שלש פעמים נגד
 יסוד וכוד ונלח שכן הוא עולה ממטה
 למעלה . שניה לה' חטאת נגד המלכות
 שהיא על כלל וכוד כוודע . שלישית
 בידוי אחיו הכהנים שלשה פעמים שהם
 נגד תפארת גבורה חס"ד . רביעית
 בידוי ישראל שהיא נגד בינה חכמה
 כתר להמשיך משם לזבן להלבין הכל
 ולכלות כל זוכמת העינוף יחד :

חקוני הכפרה תקון ה' .

החמישית בא לו אצל פרו

שנייה וסומך שתי

ידיו על ראשו ומתורה וידוי שני עליו
 ועל ביתו ועל אחיו הבהנים וכך היה
 אומר אנא יהו"ה חטאתי עויתי פשעתי

לפניך

אב אומר לו אישי כהן גדול הגבה
 שמאלך . ונותן ב' הגורלות על שניהן
 של ימין על של ימין ושל שמאל על
 של שמאל ואומר לה' חטאת . על זה
 שעלה עליו הגורל לה' . וקושר לשון
 של זכורית בראש המשתלח ומעמידו
 כנגד בית שלוחו . ולנשחט כנגד בית
 שחיטתו :

והנה

קדמה טהרתו אל עבודה זו
 מפני כי להמשיך שם יהו"ה
 הזכר על החטאת לריך להקדים וידוי
 וטהרתו והמשכתו הקודמת כדפירשנו
 ואחר כך ימשיך השם על שער החטאת.
 ואולם היה ענין ההגלה במזרח העזרה
 בלפון המזבח ששם שחיטת קדשי קדשים
 כדי להורות על ענין הגבורה טעה אל
 התפארת שהוא המזרח לפני השעירים
 אל המערב להורות השפעת הגבורה
 המתמזגת על ידי התפארת על המלכות
 הנקרא מערב ושעיר זה יהיה חטאת
 שהיא למטה במלכות בסוד וירד מעשות
 החטאת שפי' הרשב"י ע"ה ולכן הכהן
 שהיה משפיע עליו את השם וממשיכו
 היו ודאי פניו למערב והוא אל המזרח
 להורות על המשכתו משם ופשוט הוא .
 וטעם הסגן זראש בית אב הוא להורות
 על כלל וכוד שהם א' מימין היסוד וא'
 משמאלו . והעלה שני גורלות וכו' . ועם
 כל זה מעולם לא עלה של שם אלא
 בימין משום דכל זיגא אזיל בחר זייניס
 וסמאל אין אחיזתו אלא בשמאל . וענין
 ההגבה להגביה הרחמים של יהו"ה על
 הדין שהוא עזאזאל . וטעם אומרו לה'
 חטאת להמשיך סוד אור יהו"ה על

לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך
אנא יהו"ה כפר נא לחטאים וליעונו
ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך
בכתוב בתורת משה עבדך כי ביום
הזה וכו' :

ורוב ענין זה נכתב למעלה . אמנם
קשה כי וידוי אחיו הכהנים וידויו היה
על הפר שהיה נשחט וידויו של ישראל
היה על השעיר שהיה משחלח ואין לומר
שבכלל ישראל כלולים כהנים גם כן שהרי
בידוי אחיו הכהנים נמי כלול כהן גדול
ואעפ"כ חזר והזכיר בפרט וידויו וידויו
ביתו ואם כן הכא נמי גבי שעיר היה
לו לפרט ג"כ עלמו ואחיו הכהנים אלא
ודאי דשגש חלוקות הם . האחת עליו
ועל ביתו . השנית על אחיו הכהנים .
השלישית על ישראל . והשתא קשה למה
לא כלל שלשתם בפר ושלתתם בשעיר
ולמה נשתהו פר ושעיר שזה נעשה חטאת
וזה משחלח . ולזה נאמר כי פר ושעיר
אלו אינם נקראים ע"ג המזבח אלא
נשרפים בבית הדשן ונדע כי שם מקום
הקרבת המותר בגמתי כמו שהארכנו
במכתב אחר מקומן ואינו נאכל לאישים
אלא דוקא מה שנשרף ע"ג המזבח
בעולה . ואין נקרב מהן לריח ניחוח
אלא דמן הנכנס לפניהם . ובשרם לא
נאכל לאישים שהן כחות המלכות הנקרא'
אשה ולא ניתן לחילונים שהם כחות סמאל
לילית רק נשרפים במקום ששורפין
המותר בענין שאינו ניתן לא לאלו ולא
לאלו והנה הכהנים הם בסוד הימין ודאי
ואם היה וידוים על השעיר ח"ו היו

נותנים לו כח מלך הימין וזה בלתי
הגון ולכן עונות הכהני מחודים על הפר
שאינם יולאים חוץ מבית הדשן ושם
נשרפים באש הכוא . וידויו ישראל אם
היה מחודם על הפר נמלאו עונותם חלק
על הפר ואינם על השעיר ואין ראוי
כן שהכתוב אמר וגשח השעיר עליו וגו'
עליו ממש שכל מגמתם אליו אינו אלא
הזדונות וחימום העברה זינא לזיינות .
אם כן לזה אין ראוי שיקדים וידויו אחר
אלא וידויו השעיר וכשנדרק נמלא שתקון
שני שעירים לישראל דומה לחקון הפר
של כהנים כי שעיר אשר לה' דמו נכנס
לפנים כדס הפר של כהנים ובשר שניהם
נשרף ודמי שניהם נזרקים על שתי
המזבחות יחד כאשר נבאר . וחקן כשם
שוידויו של שעיר המשחלח מכפר על
ישראל כך וידויו של פר מכפר על
כהנים :

והעומר

כי הפר מכפר על עונות
המקדש והקדש וזה עיקר
בכהנים . ולכך זוהמת הפגם הזה אינה
יולאת לחוץ לכבוד הקדש אמנם שעיר
עוזאזאל מכפר על כל זוהמת המנוגת
הכולל כל עבירות שבחורג . לזה היו
משליכים אותו לחוץ שזו זוהמת מטופפת
אמנם בענין וידויו עונות הכהנים
מחודים על הפר עלמו
שלא לתת כח אל החילונים כדפיר'
ועונות ישראל מחודין על השעיר
המשחלח להוליקם אל אהן גזרה בדכתיב
ושליך במלכות ים כל תעאזת ועוד
היה באפשר לזה טעם לזה כי כהנים
זרמים הם ואין לזרף להתחזות עונותם
על

זבחי סדר עבודת יוה"כ שלמים

על השעיר ועם כל זה ראשון עיקר .
ואולם על ידי הוידוי הראשון עסק
הפגוש על ידו ואחר כך הגריל על שני
השעירים להשריש אל החילונים חלקו
כדי שלא יקטרג על המתודים . ווידוי
ראשון היה כדי שיוכל לומר לה' חטאת
להמשיך שם יכו"ה כדפירשנו ואחר כך
חזר להתודות על עלמו ועל הכהנים
מפני שבוידוי הראשון אפשר שהיו
מקטרגין . אבל עכשיו שכבר הגריל
והעמיד חלק החילוני לצד ואין טען ואין
מקטרג חזר להתודות על עלמו בכלל
אחיו הכהנים וזה ברור וטעם נכון אל
דברי הוידוי הזה ג"כ על עלמו :

תקוני כפרה תקון ו'

ששית ואחר כך שוחט את הפר
ומקבל דמו ונותנו למי
שהוא ממרם בדמו שלא יקרוש והניחו
על הרובד הרביעי של היכל מבחוץ
ורובד הרביעי [פרש"י] שהיונו מבלא
רביעית מצרפת העזרה העשוי מבלאות
ע"כ פירושו] :

ואין לפרש רובד הרביעי וכו'
שהכוונה על רובדן שהיו כותל הסיכל
הכזכרים במסכת מדות בפרק רביעי
שאינם אלא יליעיס והביאם הרמב"ם
בהלכות בית הבחירה פרק ד' וכבר
הקשו בגמרא דיומא פרק ערף בקלפי
והא כתיב וכל אדם לא יכיר וכו'
יעויין שם :

ועתה נאמר כי רובד רביעי שבהיכל
לפי מה שפירשנו ירל' כשנמנה
מרלפס העזרה מן הסיכל כלפי חוץ
ארבע רובדן רביעי עלמו היה

יושב הממרים :

ואפשר לפי זה לפרש הטעם כי
הסיכל הוא כנגד חכמה
שבמלכות כדפירשנו לעיל . ורובד רביעי
זה הוא קודם הגיעו אל הסיכל יורה
היוחו מתרחק בדם ועומד בגבורה שהיא
רביעית אל החכמה ושם מעמד דם
הפר בלי ספק אם מטעם היוחו דם
ואם מטעם היוחו מהפר . וטעם קדימת
שחיטת הפר זמן רב קודם הזייתו ויכנס
הקטורת בין שחיטתו להזאתו אפשר
מפני שהדם הוא בסוד הגבורה ואין
ראוי להיות ההזאה בפניו בסוד הדין
אם לא ימחק דינה קודם בסוד הקשר
והייתוד שהוא הקטורת . ולכן שחיטת
הפר הוא בסוד עקידת יחק שהוא
הכנעת הגבורה כדפירשנו :

תקוני כפרה תקון ד'

ז **שביעית** ואחר כך נוטל את
המחתה וחותרה בה
אש מעל המזבח מן הסמוך למערב
ויורד ומניחה על הרובד שבעזרה
ומציאים לו את הכף וכלי מלא קטרת
דקה מן הדקה וחופן ממנה מלא חפניו
שפופות הגדול לפי גדלו והקטן לפי
קטנו ונותן לתוך הכף ונוטל בימינו
מחתה ובשמאלו כף ונכנס לקדש
הקדשים והניח המחתה בין בדי הארון
חפן ונתן על הגחלים ומתחיל מצד
הארון ומסיים לפניו כדי שלא יכיר
וממנו נתמלא הבית עשן :

סוד הקטורת ועניינו פירשנו בעבודת
התמיד שבכל יום והנה בקלרס
הקטורת בסממניו ה' רומז על קש' וייתוד

עשר ספירות אמנם בכל יום היה עניינו
 בהיכל דהיינו חכמה . ועתה בקודש
 הקדשים דהיינו כתר והטעם בזה דג'
 רישין אינון כדפירש הרשב"י ע"ה בשעת
 פעירתו . רישא חדא הוא סוד הארת
 האור ממקורו על ידי החכמה ובוודאי
 שיהיה אור יפה אבל לא כאור הנמשך
 מלמעלה (יותר) . רישא תניינא הוא אור
 הכשפע מהכתר . ונמשך על הספי' .
 רישא תליחאה הוא אור אין סוף עלמו .
 וכדי להמשיך חרון רישין עילאין דהיינו
 כתר עם היותו כסא לעילת העילות
 ושתייהם מתגלים בספי' ונקשרות
 ומתאחדות ע"י אורם לכן קשר הספי'
 שהוא הקטורת הוא בקודש הקדשים .
 ועד עתה בשאר הימים ריחא סליק
 בחוטמא דזעיר וקשיר למוחא דיליה
 ולתתאה דהיינו מהכמה לבד . והשתא
 סליק בחוטמא דארץ דאיכו עתיקא
 קדישא קודשא דקודשין וקשיר למוחא
 דיליה ונכיר מניה לכלכו עלמין . והנה
 בכל יום היה חותה במחתה של כסף
 והשתא בשל זהב והטעם לכסף כדי
 להמשיך רחמים משום דזעיר שכיח
 דינא ואין להראות שם עושר דאיכו
 סטרא דדינא כאומרם הרז"ה להעשיר
 יאפיין . אבל לעילא בארץ דאיכו חורא
 וחורא דחורא . היה חותה בזכוכה
 שלא להראות שם אלא עושר דלית חמין
 דינא אלא טולא רחמי ואין עניות במקום
 עשירות . ולכן היתה קלה שאין שם
 כבודות ח"ו וביה ידה ארוך להורות סוד
 ארך אפים . וחותה בה אש מעל המזבח
 זהו בסוד אור המתהפך ממטה למעלה

זלכן מן המזבח מלד הסמוך למערב
 דהיינו בחינת המלכות ועכ"ז הוא
 מלכות בחינת הבינה . שבין האולם
 ולמזבח מכוון לבינה כדפי' . ומשם חזרת
 האור לגבי קדש הקדשים דחמין שם יו"ד
 ה"י וי"ו ה"י שסודו למעל' ברישא דארץ
 מזינה דמסטרה ה"י ה"י . וזהו סוד
 מן הלד הסמוך למערב להוליס לגבי
 קדש הקדשים דסליק ממלכות שבבינה
 לגבי מלכות שבכתר דהיינו בין בדי
 הארון כאשר נבאר :

ואמנם

מניחה על הרובד הרביעי
 וכו' היינו דווקא בין האולם
 ולמזבח באותו חלק העזרה שהוא מזינה
 כדפירשנו וזה לייחד על ידי המלכות
 עלמה בבינה עלמה ומה שיש מן המלכות
 עד הבינה שהם שבע ספירות כדפירשנו
 בדם החמיד שבכל יום שכל ה' ספירות
 כלולות במזבח ולכן מייחד הכל בסוד
 ירידתו משם . ועוד ירצה במחתה גחלי
 אש כחות הדין להכניסם במקום שרשם
 למתק דינס ואין ספק שמחתה וגחלי אש
 ירצה המלכות שהיא נקראת מחתה
 שהיא חותה הכל בה שכן נקראת עלתה
 וגחלי אש דאינון דינין קשין ורפיין
 גבורה וכו' ושאר ספירות דגרידין
 אבחרה ולכן מניחה על הרובד שבזרה
 דהיינו סטרא דאימא דמינה מתערין
 דינין ומניחה שם ובין כך ובין כך יתקדשו
 להכניסם פנימה :

והנה

בכל יום בימינו כף ובשמאלו
 מחתה כדינו כי כף הוא סוד
 המלכות מן הימין חכמה בסוד א יו"ד
 למעלה יו"ד למטה עשרה עשרה הכף
 בשקל

נמשך למטה השפע לזרו. שאם לא
 כן אלא שמחיל ממנו למעלה מכבוד
 פניו ואחר כך לזר הארון יש לחוש שמה
 יכווה. כי אם ימשך האור ממטה
 למעלה יעלה דין ופגם ויעורר האש
 משרשו ויטה ח"ו לכן נריך לעורר השפע
 והתיקון אליה מלמעלה ואחר כך היא
 תעורר בסוד העשן העולה ממטה
 למעלה אחר שכבר קדם אליה התיקון
 כמו שנאמר ורחימיה לזכור ברית עולם
 ורחימיה ככלה דמתקשטת ואחר כך
 לזכור ברית עולם ואחר שהיא מקושטת
 היא מעוררת האהבה ואור חוזר בסוד
 העשן העולה ממטה למעלה אל כנפי
 כרוזים ופני כרוז ורחשי כרוזים שהוא
 סוד כל האצילות הדק למעלה כאשר
 נבאר בס"ד. וז"ש וממנו נחמלא כל
 הבית ודאי שהיא בית המלכות עשן
 לעורר ממטה למעלה אור הקשר
 והייחוד :

תקוני הכפרה תקון ח'.

י שמינית טמטם עיניו ושב
 לאחוריו פניו לקדש
 ואחריו להיכל עד שיצא מן הפרוכת
 ומתפלל שם בהיכל תפלה קצרה ח"ל.
 ובכך יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי
 אבותינו שתהא שנה זו אם שחונה
 נשומה. ואל יכנס לפניך תפלת עוברי
 דרכים לענין הגשם בלבד בעת
 שהעולם צריך לו. ושלא יצטרכו עמך
 בית ישראל בפרנסה זה לזה. ולא לעם
 אחר. שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה.
 שנה שיתנו עצי השד' את תנובתם ולא
 יצרי עביר שולטן מרבית יהודה.
 בענין

בשקל הקדש להורות סוד קשר יו"ד
 עילאה ביו"ד תתאה. וכינוי קף אחת
 עשרה זהב וכן עיקרה מן החכמה ועולה
 עד הכתר והינו כ"ף כתר וכן עולה
 מאה במילואה משום דמטרת דחכמה
 ספירן כלין מעשר כדפי' בתקונים.
 ולכן בכל יום בימינו קף כי שם מקומו
 ובשמאלו מחסה. ויום זה בימינו מחסה
 ובשמאלו קף. כדי ליחד שמאל בימין
 וימין בשמאל כי זה עיקר עבודה היום
 וכלי מלא קטורת דקה מן הדקה הוא
 ה'סוד הנק' ג"כ כל. ועם היומו כלול
 מהיו"ד יעלה כלי כל יו"ד. והוא מלא
 מלך החכמה כי משם כל מילוי כמבואר
 בתקונים. והיותה דקה מן הדקה לרמות
 על הדקות העליון מרישא דרישין כי
 משם הקשר והתפשטות האור כדפירש'
 ולהורות אל קשר העשר יחד היה מלא
 חפניו הכל לפי שעור הכהן דהינו
 חפינת עשר אלבעות שהם עשר ספירות
 דקות מן הדקות למעלה למעלה
 כדפירשנו ולכן עיקר הקטורת בחפניו
 ואם לא חפן לא הורגה ולכן לא היו
 מחוקות שלא לרדת מעשר ולא גדושות
 שלא להוסיף על עשר כאמרנו י' ולא ע'
 י' ולא י"א אלא טפופות שהם לא
 מחוקות ולא גדושות. הניח המחסה בין
 בדי הארון וכו'. המחסה מלכות בין
 בדי הארון גלה וכו' והוא בין הבדים
 שם מקומה לעילא כמובא דאריך בחוך
 קודשא דקודשין ושם כלין עשר ספירן
 בסוד תלתא מוחין עילאין ושאר תיקוני
 אריך כאשר נבאר בפרשת חרומה בע"ה
 ולכן מחיל להקטיר מלך הארון בישם

בענין

היוהו שב לאחוריו בזולת דרך הכבוד כששטו אפשר שהיה ממשיך האור פנים עד פנים אחר שהיה מקטיר אלל הארון ומשם מתפשט השפע אל כנגד פניו והיה אוחו האור נמשך מקדש הקדשים אל הסיכל דתמן תקוני זעיר והוא מחכמה ולמטה ושם מתפלל תפלה קצרה כי מקום שאמרו לקצר שלא להפחיד העם אינו ראוי להאריך ואם לא מפני טעם זה היחה ראויה להיות ארוכה בסוד אריך אשר שם זכסו' החפ' נודע סוד יו"י שפירושו קשר י"ה שהוא חכמה עם ה"י שהוא בינה . וקשר שתייהם עולה יו"י . ואחר שקשרה ויחדה יחד המשך הרובע על הכסא דהיינו כתר הנקרא רצון . ואחר כך המשך מרובע על הכל עילת כל העילות שהוא קודם אל הכל . וזהו מלפניך שהוא לפני הרצון יו"י כתר חלקינו חכמה ואלהי בינה נמשכת בסוד הדעת אל אבותינו גדולה גבורה תפארת וזכסוד כ"ו שבו ימשיך עד המלכות עם התפארת ואחר כך היה מתפלל שחיה שנה זו דהיינו כל גזירות שנה המלטיירים בבינה הנקראת שנה ומשם נמשכים אל התפארת ואל המלכות שהם עיקר כל הסיקף והיינו ז"ו . וא"ו שש קצוה זי"ן מלכות כלולה משבע וזהו שאמר שתהא שנה זו אם שחונה ה"ל אם בר"ס נלטיורה בסוד היום סרת עולם שתהיה שחונה סנה ע"י השפע הנשפע עתה תחבטל הגזרה היתה ותהיה גשומה . וענין שחונה בסוד חום הדין גשומה בסוד מימי הימין וממשכים בסוד הגבורה . ואל

יבנס וכו' להתפלל שלא תעלה למעלה חפלה עוברי דרטים לבטל תפלה זו כדפי' בגמרא מה הושילה תפלתו של כ"ג לגבי רבי חנינא בן דוסא . ולכן היה מתפלל שלא תבנס למעלה בענין שלא יבטל תפלתו זו הנזכרת ואל יטערו כי למעלה במקום שאין אריך זה לזה דהיינו באריך יאות תפלה זו וזהו הסוד שאמרו שכל שער הגוף שנים ושלושה בתעלה אחת ושער הראש אין שם אלא שער אחד בתעלה אחת . וזהו מי פלג לשטף תעלה ולכן שם נאוחה תפלה זו שלא יטערו . ועוד גשמים הם חיי כדחתמינן מחייה המתים . ושלא יטערו וכו' הם מזוני שלא תפיל הם בני וידוע כי בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא אלא במזל דחייבו עתיקא קדישא כדפירשו באידרא . וענין לא יעדי עבד שולטן וכו' כי משם השולטנות ודאי . ואמנם ע"ד הסוד אומרו ושלא יטערו הענין שיהיה השפע בשופע אל השרשים העליונים שלא יטערו הכשמות לינק זו מזו לחוסר פרנסת כל אחת לעצמה וכ"ש שלא יטערו ח"ו אל החיונים והיינו ולא לעם אחר . וכן תהיה השפעה נשפעת למלכות כדי שלא תפיל טייליה נפלים נפלים לחוסר המזון וזה בעונות נמצא בזמן הגלות דאינון נפלין לבר מינה וזווחין על מזונא ולית מאן דישגח כדפירשו בתיקוני' . ושנתנו עליו השדה היינו מליאו' הספי' העליונות המתמלאות במלכות והם נותנים בה תבואתם והיא שבה אליהם ולא יעדי עבד וכו' שזהו סוד ומלכותו בכל משלה שיהיה מלך ישראל ומה גם מיהודה

לא
נגד
מא
זכה
הש
שפע
היא
זטה
קון
ולס
ק
זטה
סוד
נפי
הוא
אשר
כל
ששן
קשר

שב
דש
יבת
ל
לקי
ונה
ברי
עת
שך
עם
ה
לא
:

מיכודם שהוא מרכבה אל המלכות נוכח
שררה שהוא מורה על ממשלתו ואל זה
תהיה כוונת המהפלה :

תקוני הכפרה תקון ט'

תשיעית יצא ונשל דם הפר
ממי שמסרם בו ונכנס

לקדש הקדשים ומוה ממנו בין בדי
הארון שמנה הזיות אחת למעלה
ושבע למטה ולא היה מתכוין להזיות
לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף
וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת
ושתיים אחת ושלוש אחת וארבע אחת
וחמש אחת ושש אחת ושבע יצא והניחו
על בן הזהב שהיה בהיכל :

אחר שקדם אליו קשר הספירות
וייחודם למעלה בפנימיות היה
נכנס ליחד הבניה עם שבע הספירות
וכס הם שמנה הזיות אחת למעלה
שתיים אחת עילאה ושבע למטה שהם
שבע בת אחת וששה בניה . אמנם היה
על ידי הדם להורות ייחודם גם מלד
הדין . ומה גם היוצא דם הפר כדפירשנו
ועם כל זה הזאה זאת היתה בקדש
הקדשים דהיינו בחינתם לפנים ולכן
היה בין בדי הארון כי הם עיקר המלכות
פדפירשנו וכוונת כל ההזאה הזאת
היתה ליחדה עם האם העליונה
כאשר נבאר :

ובזוהר פרשת אמור פי' ר' אבא ז"ל
בשעתה דעאל אחכוין

ברישא דמתימנותא ואדי באלצביה כמא
דכתיב והזה באלצבעו על הכפרת ולפני
הכפרת והיך עבד נסים בקיעפא
דאלצבעא ואדי כמצליף בעיפין (כ"ח)

בעיפסין) דאלצבעא בסערי קטפורה (כ"ח)
קטפורה) ואדי ואחכוון ושרי לממני אחת
אחת ואחת . אחת בלחודתא אחת דכליל
כולא אחת שבחא דכולא ואחכהדרין
לקבלה אחת רישא דכולא לבחר אחת
ואחת דחינון שריין כחדא ברעותא
באחדותא ולא מתפרשן לעלמין בחר
דמטא להאי ואחת דחיבי חימא (כ"ח)
ימא) דכולא מכאן ולהלאה שארי לממני
בזוגא ומני ואמר אחת ושתיים אחת
ושלש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש
אחת ושבע בגין לאחשכא ולאגדא האי
אחת דחיבי חימא עילאה בדרגין ידיען
לאחכרא לחימא תתאה ולאחשכא נהרין
עמיקין מאחריכו . לכנסת ישראל ועל
דא יומא דא תרין נהרין נהרין כחדא
חימא עילאה נהרא לחימא תתאה ועל
דא כתיב יום כפורים הוא לכפר כמא
דאחמר עכ"ל :

ואפשר לפרשה בדרך זה כי בא
ענה לבאר למא נקראת

הבניה אחת והתייחסותה בשם זה . ואומר
מפני כמה סיבות . ראשונה כי היא אחת
בלחודא פי' שאין לה עסק עם השבעה
ואע"פ שהיא שוכנת וסוכנת בכנפי' עליה'
עכ"ז היא בפני עצמ' ואינ' נכנסת עמהם
בסוג כדברי הרשב"י ע"ה בפ' יתרו
בפסוק שלח תשלח וכו' וחזר ואמר כי היא
נקראת אחת ג"כ מפני כמה אחרת
מאטרפת לזו והיא אח"ת דכליל כולא
פירש שהיא כוללת כל השבע בעלמותה
כמו שביארנו בפ' אמור והארכנו בביאורו
בספ"ר בשער סדר האילנו' . ועם הכוונה
הזו השנית יתיישב מה שאמר בלחודא
שהיה

שפי' נרא' פירוד אלה שהיא כוללת אותם
 ואם היא בפני עצמה. ומפני שעוד ימשך
 מזה חורבה כי אע"פ שהיא כוללת כולם
 בחובה עם כל זה בערך השנעה האלוות
 סוף סוף היא בפני עצמה. לזה חזר
 ואמר אח"ה שנחא דכולא. פירש אחת
 המשפעה לכלם וכנס מנייטים לה. והנה
 לפי זה אע"פ שהיא בפני עצמה מחייחדת
 היא עמה' משני פנים אם מפאת הכללות
 ואם מפאת ההשפעה. ומפני שסוף סוף
 ימשך מזה עדין קצת גמגום חזר ואמר
 אחת רישא דכולא ופירש שהיא ראש
 לשבע ספי' כנגין וכס מיוחדות עמה
 כגוף עם הראש אבל עם כל זה היא כמו
 הראש שהיא בפני עצמה והיא מחייחדת
 עם הגוף. ואחיהדן לקבלה אפשר לפרשו
 בסוד הויבל כי ישבו איש אל אחותו
 כעודע. לבחר אחת ואחת. פי' אחת
 שהזכיר אותה בערך אחדותה בפני עצמה
 חוזר ומייחד אותה דרך כלל עם המלכות
 הנקראת אחת ג"כ וא"ה והאיך אפשר
 לקשר מן הקצה אל הקצה נשיב כי וא"ו
 של ואחת הוא כולל שש קצוות שעל ידם
 היה יורד דרך כלל עד המלכות. דאינון
 שריין וכו' הוקשה לו דמה שייך השתא
 דבשלמא אחת הקודם שפי' אחת בפני
 עצמה שייך לשון אחת שפי' מיוחדת בפני
 עצמה וכו' אלא השתא שפירש' שהיא
 מיוחדת עם המלכות מאי לישנא דאחת
 והשיב כי הוא בערך ששתיים ברעותא
 באחדותא וכו' וזה פי' אחת ואחת כאמרו
 שתיים אחת לבד. בחר דמטא וכו' פי'
 אחר שהגיע למלכות דרך מורד קו
 האמצעי כדפירשנו וקרא' ימא דכולא לפי

שנפרטוח המנין שהוא מונה עתה מסוין
 להוריד הנחלי' שבע ספי' עם המקור
 אימא עילאה ולזה הענין מתייחס אליה
 שם י"ם כדכתיב כל הנחלים כולכים אל
 הים. אח"ה ושמים. בינה אח"ה חסד
 שתי"ם ובערך החחלת המנין מן הבינה
 נמצאת חס"ד שתיים גב"ורה שלש הפארת
 ארבע כל"ח חמש כו"ד שש יסוד שבע.
 גיין לאמשכה וכו' ולאמשכה נהרין וכו'
 נתן טעם לאח"ה עם כולם וטעם המנין
 בעצמו ג"כ ואמר כי טעם אחת עם כלם
 לייחדה ולהורידה למטה דרך המדרגות
 והוארך לחת טעם אל המנין מפני כי
 כבר היה אפשר לומר שבע פעמים אחת
 והיה מורידה דרך המדרגות אלא מנה
 שתיים שלש ארבע וכו' להוריד עלם
 הנחלים בעצמם. ואמר מאחרייכו כוון
 אל העע' הראשון שאמר כי מבינה עצמ'
 ממש כלם מושכים כבנים הנוטלים פרס
 מאמם שלא ע"י אמצעי אלא כל בן ובן
 בעצמו נטל מהאש שלא ע"י אחיו וזה
 מפני שכבר היה אפשר לומר אחת ואח"כ
 שתיים שלש וכו'. והיה מוריד האחת
 הנזכרת דרך השמים והשלש וכו'. אלא
 להורידם מאחרייכו כדפיר' וכלהו לריכי
 והתישב על זה ודוק בלשונו לגבי אימ'
 עילאה נקט לאנהרה לאימא תחאה זה
 כנגד זה ולגבי נחלים נקט כנסת ישראל.
 וכנסת ישראל מורה לשון מים מכונסים
 זו היא שטה אחת:

יא ואפשר לפרשה בדרך שני.
 והכוונה אחת
 בלחודס פי' בחר שהיא לבדה וגובה על
 כל האצילות שהיא למעלה מהחכמה
 והבינה

(כ"ח)
 אחת
 בליל
 זכר
 אחת
 וחת
 בחר
 (כ"ח)
 ומני
 אחת
 שש
 הא
 יען
 רין
 ועל
 זדא
 ועל
 מא
 בא
 אחת
 מר
 אחת
 זכ
 יח
 רת
 לא
 זכ
 רו
 גה
 יח

והבינה וחכמה וזיכ"ה שחיים מתייחדו
 ונעשות מרכבה אליה ויהי לבדה למעלה
 מכולן . ולכן היא אח"ת בלחודא ומשום
 דקשיא ליה היותה בלחודא דמשמע
 פיורדא קאמר אחת שבהא דכולא שהיא
 ודאי שבה כל האלילות שהיא מקור לכל
 הברכות . ואומרו ואחיהדרן לקבלה פי'
 לקבל ממנה כדפירשנו לעיל . אחת רישא
 דכולא שהיא תחלת אלילותן וכלן נכללות
 בה בסוד שהיא כתר כותרת וסוכבת
 לכולן . אחת ואחת דאינון שריין כחדא .
 הם חכמה וזינה בסוד זוגם וייחודם
 יחד . בחר דמטא להאי ואחת דאיסי
 ימ"א כגודע שהבינה היא י"ס הגדול וכלן
 שואבות ממנה וכלן בה . ומה גם לספרי'
 דגרסי אימא דכולא דניחא שפיר . אחת
 ושחים וכו' . פי' בינה עם כולם שהיא
 אחת שחים חסד וכו' כדפרישנא לעיל
 ולמימר אחת חסד לא שייך דבהדיא
 קאמר שארי למימני בזווגא וכו' במשמע
 דאחת דקאמר לעיל איבו עם כל אחת
 הנזכרות שחים שלש וכו' . אמנם קשה
 לכל הכי שיטתי כי כיון שהכונה להשפיע
 במלכות אנו משפיעים דרך המדרגו' עד
 היסוד שהוא שב"ע הנזכר כאן . וא"כ
 נמצא שאין בוונתנו מתקיימת לכן מתוך
 דוחק זה נבאר דרך אחרת :

אחת וכו' עד מבאן ולהלאה שארי
 למימני בזווגא כדפירשנו להדיא

שיטה קמייחא והשתא קאמר בחר דמטא
 להאי ואחת שהיא מלכות כדפירשנו נעיל
 דאיבי ימא דכולא כדכתיב כל הנחלים
 הולכים אל הים וכנגדם היא ים לכולם
 והטעם כדפירשנו לעיל שארי למימני

בזווגא . פי' בזווג המלכות עם כל אחד
 ואחד מהנחלים שכן דרכה להזווג עם
 כל אחד ואחד כענין אומרו בראשית אדם
 ונוקביה בר"א אברהם ונוקביה . אלקים
 יצחק ונוקביה וכו' בזווג שיר השירים
 וכדפירשנו בספר פרדס רימונים בערכי
 הכמים . ולכן השתא ניחא שפיר לינחא
 דשארי למימני בזווגא פירש ממנו דאי
 בזינה כדקא סליק אדעתין בהקך שעתה
 קמייחא מאי זוגא שייכא בזינה עם
 הנחלים וייחודא מצערי ליה למימר . ואפי'
 לינחא דייחודא לא שייך אלא כדפירשנו
 דבזווג' רוצה לומר בזווג המלכות עם
 שאר הנחלים דהשתא שייך לשנא דזווגא
 כדפירשנו . ומני ואמר אח"ת ושתי"ס
 פי' אחת מלכות ושחים חסד שהיא שנית
 לזינה וכן עד שבע שהוא היסוד . ועוד
 שאפי' בערך המלכות שייך היות החסד
 שנית לה כדפירשנו בחיקונים מלכות
 רביעית לכתרא עלאה ישויין שם . בגין
 לאמשכא ולאנגדא להאי אחת וכו' . פי'
 הייחוד בזה הם שתי בחינות האחד ייחוד
 המלכות עם הזינה דהיינו אחת ואחת
 כדפירשנו . ושנית ייחוד המלכות עם
 הנחלים . נתן טעם לשני הייחודים לאחד
 שהוא הזינה עם המלכות בגין לאמשכא
 ולאנגדא להאי אחת דאיבי אימא עילאה
 בדרגין ידיען פי' במדרגות ידועות בלתי
 מבוארות בפ' אלא על דרך כלל בוא"ו
 של ואח"ת כדפירשנו . ואמ' עתה להאי
 אחת דאיבי אמא עילאה ולא אמר ואחת
 כדקאמר לעיל דמטא להאי ואחת דאיבו
 ימא הוכיח בפ' שואחת היא מלכות .
 אמנם אחת בלא וי"ו היא זינה ואל

הייחוד השני שהוא המלכות עם הנחלים
הטעם הוא . ולאמבכא נהרין עמיקין
מאתרייהו . פי' ממקורם בבחינתם עם
היות שהם נכללות עם הבי' שהיא מקור
לכלם . ועכ"ז הבחינה הזו היא בחינת
מקומם של כל אחת ואחת . ולא הולך
לומר ובגין לאמבכא וכו' ובגין קדמאה
הסדר הבא נמי . ולענין הכוונה נפקא
לן שפי' אחת הבינה והיינו עפה אחת
למעלה ולמטה ממנה שבע עפין שהם
שבע הפי' נמלאו כולן שמנה שהם מביני'
עד המלכות . ואחר שהיא אחת למעלה
היא אחת למטה . ומונה אחת שהיא בינה
ואחת שהיא מלכות ומכוין לרדת דרך
זא"ו של ואחת ע"ד שש קצוות ואחר כך
מייחד המלכות עם הגהרות הנמשכים
מהבינה . ואמרו אחת שהיא מיוחדת עם
החסד שהיא גניית לבינה וכן אחת
ושלש נגד הצורה אחת וארבע נגד
התפארת אחת וחמש נגד הנח . אחת
ושש נגד הכוד אחת ושבע נגד היסוד
במלאכת המלאכות מתחייבת עם הבינה עם
ששה נחלים הנמשכים ממנה :

ואפילו לפי שטעם זו קשיא לי כי
אחת שהיא מוני' עם שחיס
שלש וארבע וכו' לא היחה הטיפה השנייה
שהיא למטה חלה העפה הראשונה שהיא
למעלה . וא"כ אי אפשר לפרש אחת
ושחיס מלכות ותסד בדפירשנו . ואף
באלו הבחינות שפירשנו דחיק' לי טובא
ואף אומרו דחינו שריין באחדותא וכו'
דחיקא לי שאין זה חלה בחכמה ובבינה .
לכך אני אומר כי לפרש מאמר זה לריך
שלש השקפות :

ההשקפה הראשונה הוא מה
שפירשנו ברעיו
מהימנח בפקידא לשבות בשנה השבועית
כי אחת אחת ואחת הם שלש האבות
ושבע היא המלכות ולכן כל עשר ספי'
כלולות בהזא"ו חלו וראוי שגם במאמר זה
נשוב על נקודת מרכז זה :

ההשקפה השנייה במליאוי' הפשט
עלמנו ומעשה גשמי
שיסכים עם מה שנפרש ע"ד הנסתר
וזודע שהטפות היו שמנה לבד אחת
למעלה ושבע למטה ומורה בלי ספק
שלא היו כאן חלה שמנה :

ההשקפה השלישית המאמר הזה
בכל פרטי עניניו שמורה
שאחת ראשונה היא אחת שבחא וכו'
ואחת שנייה שהיא למטה עם השאר היא
נקראת אימא דכולא או ימא דכולא והיא
עם אחת הקודמ' דהיינו העליונה
באחדותא באחיותא וכו' דלא מהפרשאן
וכו' . עם היות זאת למעל' וזאת למטה
ובשמירת יחס שלש השקפות חלו נבאר
המאמר הזה ונאמר כי אח"ת שהיא עפה
אחת למעלה היא החכמה . ופירש כמה
סבות שראוי שתקרא אחת . ראשונה
אחת בלחודה פי' בלי שחוף הבינה שלא
כשאר הכחות אחת ושחיס אחת ושלש
אחת וכו' שכל מלת אחת הבאה בשאר
הזאות חלה הכו' הביני' והחכמ' מיוחדו'
כאשר נבאר . הסבה השנייה אחת דכליל
כולא כטודע שהיא י"ד במילואה דהיינו
שכוללת בחוכה כל הספירות כדפירשו
בזוהר פר' ויקרא . וכן היא י' עשר ודאי
ובחי

זבחי סדר עבודת יוה"כ שלמים

וכתיב כולם בחכמה עבית . השלישית
 אחת שנחא דכולא פירוש היא משוכחת
 מכל הענפים המחפשים ממנה והיא
 מקור לכולם כגודע ושורש כל הספירות
 בה ולכך כולם אהדרן לקבלא לקבל
 משרשם הנעלם שם . הרביעית אחת
 רישה דכולא פירוש שהיא נקראת ראשית
 ראש לכל הספירות ולכל גילוי האצילות
 ולכל בני פעמי היא עשה אחת למעלה
 להראות על החכמה שהיא עם הכתר
 מתעלה להיוחס ראש ושורש לכל האצילות
 ומלת אחת זאת הראשונה נכלל הכתר
 ועקר חבל עם כל זה כל הכונה בחכמה
 המיוחדת עמו כדפירשנו . אחת ואחת
 דאינון שריין כחדא וכו' היינו אחר כך
 לייחד הבינה שהיא למטה עם הספירות
 ולכך היא נקראת באר שבע והיא אימא
 רביעא' על בנין ולכך הוא מזה אוחס
 למטה עם הבנים ומייחד החכמה עמה
 ואומרו אחת דהיינו חכמה למעלה ואחת
 היינו בינה למטה ואין ספק שאות ו'
 יורה על הדעה המייחד אוחס יחד ועשה
 לדקו דבריו באמרו דאינון שריין כחדא
 דהיינו בחינת חכמה ובינה יחד . והחכמ'
 בחוך הבינה י' בחוך הבינה מלך
 בהיכלו . וייחודם מלך שלש בחינות
 דהיינו ברעוחא מלך הכתר הנקרא רגון
 באחדותא מלך החכמה וכו' וכבר הארכנו
 בזה בספר פרדס רמונים בשער מהות
 והבדלה בחר דמטי דהיינו שהמשיך
 האצילות מכחר עד הבינה ומטי להאי
 אימא דכולא דהיינו שכל הספירות בה
 כאם שהבנים בחוך בטן אמס . ואף אם
 בגרסא ימא דכולא ניחא נמי מהאי

טעמא . שארי למימני בזיווגא . פי' כי
 מלת אחת שמכאן והלאה אינו אחת
 בינה לבדה או חכמה לבדה כמו שהיו
 ג' פעמים אחת הקודמים . אלא פירושם
 החכמה והבינה מזווגות ועיקרו הבינה
 וכלם נכללות במלת אחת כדמסיק ועשה
 נמצא כי העפה הקודמת חכמה בערך
 בחינתה עם הכתר והעפה השנית למטה
 ביני על הבנים . ומזו' עמה אחת הקודמת
 לזווג חכמה עם הבינה למטה ונכללו
 בשלש פעמים אחת אחת ואחת שלש
 ספירות ראשונות שהם כתר חכמה
 ובינה והחכמה נימנית שתי פעמים
 האחת בהזיוחה למעלה בחינתה עם
 הכתר . והשנית בצרוף להזיה הראשונה
 מהשבע של מטה הרומזת לבינה בהיוחס
 חלל שאר הספירות התחתונות דהיינו
 אמא רביעא' על בנין . ולהכי קאמר
 כיון דמטי . פי' שהמשיך החכמה למטה
 עד הגיעה אל הבינה שהיא למטה על
 הבנין . ואומרו אחר כך אחת ושתיים .
 פי' מלת אחת הוא בינה עם החכמה
 דלא מתפרשאן והם באחדות אחת ולהכי
 ילדק בהם מלת אחת כדפירשנו :

והנה

עשה הכונה להמשיך שתי
 בחינות של מקורות הספירות
 דרך הספירות אל המלכות . הבחינה
 הראשונה היא מקורם שנחכמה והשנית
 מקורם שבבינה . ולהכי הוצרך לייחד
 חכמה שבבינה ולהמשיך שתיים יחד וזה
 שאמר ולאגדא להאי אחת דאיסי אימא
 עלאה דהיינו בהיוחס אמא על הבנים
 והיא עלאה בהיוחס עם החכמה בדרגין
 ידיעאן שהם עד הגיעה אל היסוד ששם

גשמת כל חי אימא עלאה דאיתפשטא
עד סוד ומשם מאירה במלכות שהיא
שם נועם אל הדין וסייגו ושמים סוד
ושלם גבורה וארבע תפארת ועמו כלול
היסוד הנוף וברית השבינה חד ומשם
נלח ושם סוד וכן חמש מדריגות מחסד
ולמטה דאימא עילאה ה' עלאה מתפשט'
ואח"כ ושבע במלכות. וזה לפרש שבע
במלכות וגם להביא השפע עדיה ממש
ולא עד היסוד מן הדוחק שהוקשה לנו
למעלה. וסייגו בחינה אחת שהיא בחינת
הבינה ובחינת החכמה לאגהרא נהרין
עמיקין דהיינו הספירות מעמקי החכמה
ששם סוד העמקים כנודע לא ממש
החכמה אלא הנהרות לבד וזה שאמר
נהרין עמיקין מאהר"י וסייגו מעמקי
החכמה. ומפני שאין הסוגיה להמשך
ממש החכמה אל הנהרות אלא כדרך שהם
נמשכים מהחכמה אל הבינה על דא תרין
נהרין נהרין כחדא לא הלך שאין החכמה
ממש עמהם אלא תרין נהרין נהרין
כחדא שגם המלכות ע"י הנהרות האלו
שהם מהחכמה אל המלכות קרובה היא
המלכות להאיר בשוף אל הבינה שהם
שמים כאחת. ולזה אני אומר שנהרין
ממש הבינה בחוף המלכות והנהרות ממש
בחוכמה וסייגו ושבע מלכות. וגם אפשר
לכלול במלת שבע היסוד שכל הספירות
מסערה דידי' לתקריאן שביעות כנודע
וסייגו נשמ"ת כ"ל ח"י תבדך את שמך
ביג' ויסוד ומלכות כאחד ל"ך כ"ל כל"ה
וא"ת למה אמר שנמשך עלם הבינה
ולא עלם החכמה אלא נהרין. וי"ל שהוא
י"ה עוה"ב שהוא הסוד בתשמים המטה

כנודע בסוד וגם אמנה אחותי בת אבי
וגומר שפירשנו מהוהר לקמן. ועשם
לא היה מחסין להזות לא למעלה
ולא למטה לפי הדרך הראשון. מפני
שהטפה של מעלה שהיא הבינה היא גם
כן למטה שהיא מתפשטת עד סוד
והאם על הבינים והעיפין של מעלה
שהם שבע הספירות הם גם כן למעלה
בסוד היוכל ולכן לא היה מחסין להזות
וכו'. ולפי הדרך האחרון ועקר לא היה
מחסין להזות למעלה לפי שהרמו לחכמה
ועדיין יש עליון למעלה ממנה שהוא
הכתר. ולא למטה הואיל ואימא עילאה
מתפשטת על הבינים וזה להם עליו רב
ואפשר לפרשו ג"כ בדרך אחרת כדלקמן
בסמוך. והניחו על כן הזהב. כי
עד עתה היחיד הזהב הנזכרת בסוד
מליאות קשורם בכתר הרמו בקדש
הקדשים ועתה במליאות קשורם הבינה
במשך הטהור המיוחד מכתר אליה ושם
יושב ומלפניו שאר חקוני הכתר והחכמה
הקודמים לה ולכן הניחו שם על כ"ן
הזהב דהכי סליק שבעים שהם שבע
ספירות שתחתיה וכלן יונקות משפעה
אשר שם הזהב. ואומרו שהיה בהיכל
דקדק זה כדפירשנו שהיכל הוא סוד
החכמה וסייגו בינה שבחכמה :

חקוני כפרת חקון י'
יב עשירית אחר כך יוצא מן
ההיכל ושוחט את
השעיר ומקבל את דמו ונכנס בו לקדש
הקדשים ומוזה ממנו שם שמונה היות
בין בדי הארון ושונה אחת למעלה
ושבע למטה בדרך שמונה בדם הפר
ויוצא

(יד)

י' י'
אחת
שהיו
רושם
בינה
ועתה
בערך
למטה
קדמת
ונכללו
שלם
חכמה
עמים
ה עם
אשוקה
היותה
דהיינו
קאמר
למטה
זה על
ותים.
אחמה
ולכני
:ו
שחי
פירות
בחינה
השנית
לייחד
חד וזה
אימא
הבינים
בדרגין
ד ששם
מת

ויוצא ומניחו בכין שני שהיה בהיכל :
הנה אחר שלמו לפנים סוד קשר
הספירות המזכרות על ידי דם
הפר שהוא סוד פני שור מהשמאל קרוב
אל ה' עילאה רמו עוד בדם שעיר
המעלה שהוא סוד המלכות למטה דינא
הפיה דלתי מדינא קשיא והסוד בבחינת
המלכות הפנימית למעלה ולכן בלחשו
אל ההיכל היה מניחו בכין שני להורות
על בת שבע שנית שכלילותיה ותקוניה
נמלאת בחכמה כי תרין הכי"ן אינון
שבעה שבעה :

תקוני כפרה תקון י"א

אחד עשר אחר כך נוטל דם
הפר מעל הכין ומוזה
ממנו על הפרוכת כנגד הארון שמונה
הזאות כדרך שמנה הקודמות ומניח
דם הפר ונוטל דם השעיר ומוזה ג"כ
ממנו על הפרוכת כנגד הארון שמונה
הזיות ועל כל הזאה צריך לשבול
אצבעו בדם :

ואולם עתה רמזו אל ההזאות
האלה להורות על קשר
מליחותם גם בחכמה והיה נגד הפרוכת
כי פרוכת זה הוא סוד קרומא דאורייתא
דחפי על מוחא והיא בחינת הבינה .
ושם ג"כ הם נקשרות כמו שהם נקשרות
בסוד הכתר למעלה או אפשר להורות
על מליחות דו פרלוסין שבחכמ' ונקשרות
בסוד בינה שבה דהיינו ה' שבעס י"ה
וטעם על כל הזאה טבילה להורות על
הגברת כח האלימות מחדש על כל
נאלל ונאלל :

כללא דמלמא הכוונה בהזאות האלה

לייחד את המלכות המושפעת מבינה
בסוד הדין עם השרשים הפנימיים למהק
הדין ולכלבינו והזאה ראשונה אחת
למעלה מלכות בכתר ולפי שאין בכ"ע
שרשי הדין גלים כמבואר באיזרח
הכוונה בזה לכתר שבחכמה רישא דזעיר
אנפין ומספר ההזאות כמספר המלכים
אשר מלכו בארץ אדום . אם כן הזאה
ראשונה אחת למעלה מלכות מלך הבינה
מיוחדת בחכמה בהשקפתה לכ"ע שניה
לה שהיא ראשונה לשבע של מטה אחת
ואחת מלכות מיוחדת בחכמה ובינה
ודינה מלבין מרישא דדכורא . ה' וב'
מלכות מיוחדת בדבועא ימינא . ה' וב'
בדבועא שמאלא . ה' וב' בגופא . ה' וב'
בירכא ימינא אחת ושש בירכא שמאלא
אחת ושבע בסיומא לגופא . וכל הואו"ן
האלה הם בסוד הדעת מקור הרחמים
אל המדות ודרך זה כולל כל השרושים
האמורים בענין . דוק ותשכח כי כולם
נכוחים למבין . והיות מתשכח באצרו
לא היה מבין וכו' שאין זה היחוד
הנעשה למעלה לעתים מוזמנים בסוד
הנשיקין ולא למטה בסוד העונה אדרבא
אסור בחשמים המטה . אלא כמלליף
להעביר חלודת העונות ולקשעה אל
היחוד העתיד להשתלם בתג הסוכות
כמו שיתבאר במקומו בס"ד :

תקוני כפרה תקון י"ב

שנים עשר אחר כך מערה דם
הפר לתוך דם
השעיר ומחזיר הכל למזרק שהיה בו
דם הפר כדי שיתערבו יפה יפה .
ועומד לפניו ממוצח הוזהב בין המזבח
והמנורה

והמנורה ומתחיל להזות מרם התערובות
על קרנות מזבח הזהב והוא מסבב
והולך ומוה על הקרנה מבחוץ ומתחיל
מקן מזרחית צפונית צפונית מערבית
למערבית דרומית לדרומית מזרחית
ועל כלם הוא נותן מלמטה למעלן חוץ
מן האחרונה שהיתה לפניו שהוא נותן
מלמעלה למטן כדי שלא יתבלבו
כליו :

ירצה

בשערונות הדמים לייחד
חרין הסין כחדא על ידי
הגבורה בסוד חליו אל הים הקדמוני
וחליו אל הים האחרון הכדוש בזוהר שיר
השירים שהגבורה נקראת אלהים .
וכבינה נקראת אלהים . והמלכות אלהים .
והגבורה מייחדת שתי אלהים שהיא בין
חרוייכו ולכן מערב שתי הדמים יחד
דהיינו דם פר ודם שער שהם שתי
החי"ן על ידי הגבורה וכל מלת דם
פירושו בנינה כפי מה שנתבאר בשיר
השירים וכן פירושו במלכות וזכו סוד
דל"ת מ"ם :

ודהורות

על היפוך האור מזו לזו
ומזו לזו נותן דם הפר
נתוך דם השער ומחזיר הכל לחוך כלי
שדם הפר היה בחוכו להורות על ירידת
האור ומזרחו אל מקורו . וזהו כדי
שיעברו יפה ודאי :

ואמנם

היוהו צהיכל לפניו ממזבח
הזבב . כבר פירשנו כי
ההיכל היה החכמה בעלמה שבמלכות .
והמזבח היא בחינת הבינה שבחכמה זו
והמנורה בחינת החכמה שבחכמה . ולכן
הכהן נכנס לפניו ממזבח הזבב אל

בין המזבח והמנורה דהיינו אל סדעת
שכין חכמה ובינה כנודע . ובסוד דרך
הכזאה יראה כי מתן דמים אלו לייחד
ארבע פרשיות של הפלין שהם קדש
והיה כי יביאך שמע והיה חס שמוע .
וסודם ארבעה אותיות שבשם אלא
שסודם כאן היות באמצע . ולכן
כוונתם היה מזה ראשונה מקרן מזרחית
לפניו דהיינו קדש שהוא מהחכמה
הנקראת מזרח והולך אל הצפון שהיא
בינה הרזזה להעשיר ילפין . ואחר כך
לפניו מערבית דהיינו והיה כי יביאך
הכולך מלפין למערב בכוד והיה חס
שמוע שהיא ה"א הארוכה בגבורה ומתמן
חרין הכי"ן כחדא בסוד בינה דשריא
על גבורה . ואחר כך מערבית דרומית
דהיינו והיה חס שמוע שהיא במערב .
אמנם כלולה מע"ב תיבין שהם מן
הדרום והם בגבורה וה"א הארוכה
כדפירשנו . ואחר כך דרומית מזרחית
והיינו פדשה שמע שהיא בחסד ואזלח
לגבי מזרח שהוא הפארת והיינו בחכמה
למעלה ולכן סודה וח"ו והיא בחסד
כדפירשו בזוהר . ולהיות שלש פרשיות
הקודמות נחתין מחכמה לבינה ומבינה
לגבורה לכן היה נותן אותם מלמטה
למעלן לייחדם בשרשם כדי שיהיה
הראש נעוץ בסוף וסוף נעוץ בראש .
אמנם באחרונה שהיא דרומית מזרחית
היה נותן מלמעלה למטה מפני שדרך
המיוחד לה הוא ממטה למעלה . דהיינו
העלייה מן הדרום למזרח כדפירשנו .
ולהורות על החוהם המתהפך היה נותן
מלמעלה למטה . נמלאת סוד דרכם בדרך
אחד

הנעלמות צבינה ולכן היה נותן על יסוד מערבי צסוד שכינה צמערכ ויסוד עמה ובל שכן שהם נקשרות צשאח המדות בצבינה עלמה שהם שאר בחינות המצנח החילון כדפירשנו צשער צ' .

ודרך גלל היו צסוד הדמים האלו ארבע בחינות אלו וראשונה נאמר שהדמים הם

פר נגד הצונה שהיא על פני שור ושעיר נגד המלכות שהיא על השעירים

המקדים שם ראש לשועלים ודחי ולכן הם סוד גבורות עליונות שהם מהצבינה

למטה וגבורות החסונות שהם מהמלכות ולמטה דהיינו סוד שצרים וחרוטה

שפירשנו צפרשת אמור סו' ו' . וסיינו גמי אס צבנים אס כעצדים והכל עולה

לענין אחד . ונועל חללה דס הפ"ר ומייחד פנימס צבהר וסיינו צין צדי

הארון . וכן אחר כך צדס השעיר וכן יולא אל הפרוכת מצחוץ דהיינו כחכמה

ומיחד הייחוד הנוצר ומשרש שס סוד הגבורות שהם מהוקות מלובנות והס

נקשרות לכך מזה לעלמו ומזה לעלמו משני שהוא מקוס יחודס מראה על

צחינת פירודס צחוץ למטה מהצבינה . ואחר שייחד ייחודיס אלו שהי צחינות

האחד צבהר השני צחכמה מערה זה לזה צינה צמלכות פר להוך שעיר ונוהן

מלא צריקן מלכות מלאה מן הדמים האלה צבינה דחיבי רחמי ואין צה דין

בעלס ועכשיו רומז שהיא כוללה הכל והכל מושרש צה . ואחר כך יולא מן

החכמה אל הצבינה שבה שהיא מצנח הזהב ושס נוקן משני הדמים יחד

ארבע מחנות לארבע קרנות להראות

התפשטותם

אחד ונהינתם צדרך שני צסוד אור חוזר ופי' שלא יהלכלכו כליו ירלה שלא להפריד צמדות העליונות שהס בליס עליונים . ואפשר לפרש הצונה על דרך עלה צצנש כדפירשנו צמשנת איזכו נוקומן וצספר פרדס רמונים צשער מכות וכהנהגה וזה אללנו עיקר :

הקוני צפרה הקון י"ג

שרשה עשר וחיתה הגחלים והאפר שבמזבה

הזהב הילך והילך עד שמגלה זהבו וכוה מדס התערובות על טדרו של

מזבה שבע פעמים בצד הדרום ויוצא ושופך שירי הדם על יסוד מערבי של

מזבה דהיצון .

הענין כי אחר שייחד צסוד המצנח שצביכל ארבע מחנות

הנצרות שהס ארבע פרשיות של הפילין שהס ארבע אותיות שצבס כדפירשנו

והס ארבע מוחי עילאיו דזעיר שעליהס נאמר קצ"ה מניח חפילי . אחר כך

מיחד שס צבע מדות כלן מיוחדות צבינה הפנימית ולכן על עהרו ולא על

הגחלים כי הגחלים אינם מעלס המצנח ואס היה מזה שס היה פירוד ח"ו אלל

על עהרו ממש להורות על היותס אחוזות צה וגמלאות צהובה צבנים צבען

אמס . ואלו שבע מדות אל הצבינה צהיחה בעלס החכמה דהיינו מצנח

שצביכל כדפירשנו . שירי הדס היה שופך וכו' להורות כי המצנח היה צסוד צחינת

הצבינה כדפי' לעיל צסו' ז' ולכן היה קושר על ידי השירים האלו השבעיות

הנצרים צכה"ר וצחכמה עס הספירות

התפשטותם לארבעה ראשים הסד
 גבורה הפארת ומלכות אימח רביעית
 על ארבע חיות ודחי. ואחר כך על
 טהרו של מזבח זה שבע הזאות להראות
 בה קשר שבע ספירות צפרט כשם
 שורה קשרם למעלה ובכחם זה יוצא
 אל המזבח החילון שהיא מלכות שבנייה
 ומערה ביסוד המזבח להראות שהכל
 קבור במלכות עם היסוד. ואם לא
 נתן לא עיכב שהעיקר שלש בחינות
 הקודמות וזו ממילא נעשית:

תקוני כפרה תקון י"ד

יג ארבעה עשר

צעד ובא לו אצל
 שיער המעלה וסומך שתי ידיו על
 ראשו ובתורה וכך הוא אומר. אנא
 יהוה חמאו עון פשעו לפניך עמך
 בית ישראל אנא יהוה כפר נא לחטאים
 ולעוונות ולפשעים שהחטאו ושעו
 ושפשעו לפניך עמך בית ישראל ככתוב
 בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר
 עליכם וגו':

רוב

ענין השעיר והוידוי נחבאר
 לעיל. אמנם קשה בזה הרבה
 כי בשעיר החטאת היה נזכר שם יכו"ה
 פעם אחת וכנה נזכר שלש פעמים.
 וכי בשעיר הכתן לחילוני נזכר עליו שם
 קדוש ונעלם ג' פעמים אחר היותו נתן
 אל העמא המנוקף וח"ת מפני שיחולו
 עליו העונות כדפירשו ונשא השעיר וגו'
 ח"כ יהודה עליו בלא הזכרת השם ועל
 הכל קשה סמיכת ידיו עליו שהיה בכח
 וכל סמיכה להשפיע כדמוכה לגבי יחושע
 דכתיב ונתח מהודך עליו. ולזה נאמר כי

חין להכחיש כי סמיכת ידי הכהן היה
 להמשיכו ולהשפיע ודחי שכן דרך כל
 סמיכה. אמנם הנה כמה שפירשו בסוד
 כוונת הוידוי שהזכרת השמות הוא סוד
 המשפת הנשמה לשמות. תחלה בסוד
 ח"כ"א שהם שלש ראשונות וח"כ להעביר
 הפגם והעונות משנתת המדות ולהתפשט
 בהן גם שם הנשמה ואחר כך להסיר
 הפגם מישראל ולהתפשט בהם גם שם
 הנשמה והיינו תעברו. ושם מעמד
 המשכת השם. והנמשך לחלק השעיר
 חינו אלא החטאים והעונות והפשעים
 אחר שהעבירם מלמעלה באמרו כפר לא
 והעבירם מישראל באמרו תעברו ואז לא
 היה נמצא להם מקום אלא מהגלגלים
 ויורדים אל מזלות ים על ראש השעיר
 ואדרבה לא היה באפשר להמשיכם
 מלמעלה על ראשו אם לא ע"י הזכרת
 השם וגם זה מפלל הערמי שהיו מערימי'
 נגד החילוני בראותו שבחלקו נזכר שם
 יהו"ה ג' פעמים יחשב לו לכבוד ותחת
 כבודו יקר יקוד. וגם בזה לריך שחסי'
 כוונת הכהן להמשיך העונות על ראשו
 ע"י כח השמות כדפירשנו:

תקוני כפרה תקון ט"ז

החמשה עשר

קרא למומן להוליכו לארץ
 גזרה אל מדבר שמם וחולק לשון של
 זהורית חציו קושר בסלע וחציו קושר
 בין ב' קרניו ורוחפו בשתי ידיו לאחוריו
 והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע
 לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים
 ואומר כך יטחו עונות עמך בית ישראל:
 ח"כ"ך גזר"ה ומדכ"ר חרי פגעי בישי
 חילון

על
 ייסוד
 שחיה
 חיות
 ב'.
 ארבע
 ה הם
 שיער
 יורים
 ולכך
 זכיה
 ולכות
 רועה
 היינו
 עולה
 הפ"ר
 בדי
 וכן
 זכמה
 סוד
 והם
 עלמו
 על
 יכה.
 חיות
 זה
 וכוהן
 דמים
 ה דין
 הכל
 ח מן
 מזבח
 יחד
 ראות
 ה

חינוך מוחבי דסמאל ולילית וירגה ארץ
 גזרה פי' ארץ שנגזרה וצטרדה מן הקדוש'
 וכן מדב' נח' עליו מקו' נחש שרף ועקרב
 ולמאון וכל זיינא אציל בתר זייניה ולכן
 ונשא השעיר עליו את כל עונותיה אל ארץ
 גזרה ודאי כדכתיב ותשליך במנולות ים
 כל חטאתה . ואמנם לשון זכרית זה
 הרמז אל אש יסיו . חטאיכם כשנים .
 וטעם חליו קושר בסלע וחליו בין קרניו
 אפשר לחלק העונות בב' מדב'ר וארץ
 גזר"ה . במדבר היינו חליו קושר בסלע
 אל ארץ גזרה היינו חליו בין קרניו וטעם
 בין קרניו דהמן מרקד שפון בין קרניו
 כדפירשו רז"ל ושם כוונתו להזיק כדפי'
 בגמרא קרן כוונתו להזיק ואין הנאה
 להזיקו . וטעם עד שנעשה חברים חברים
 כענין מה שנאמר בפנימית וחקם בעוד
 לילה ותתן ערף לביחה וחק לנערותיה
 כן לה לחינוכי מחלקת לנערותיה צטריפי'
 שכן לרבה ולכן אומר כך ימחו והענין
 כי העונות שהיה נושא השעיר היינו
 משחיתים הנבראי ומשחלשלים ממקורם
 הרע מלילית וסמאל פי' חימום עבירה
 ועוליס למעלה ופוגמים ועתה בסוד
 הוידוי חוזרים ויורדים על ראש השעיר
 וזהו השעיר מתחלק לכן כדפירשנו
 כל אחד מהם חוזר ונמחה במקורו
 ונחזק עלו לא היה זהו כך ימחו
 פירוש כמו שמתחלק ונמחה השעיר ואינו
 חוזר אל בנינו כן הכחות הכס ימחו
 ולא יחזרו להשעורר וא"ת לפי מה שפירש'
 שחליו הקשור בסלע הוא אל הזכר וחליו
 בין קרניו אל הנקבה כדפירשנו א"כ
 נמצא שאין חלק אל הזכר בשעיר לזה

נשיב כי הזכר הוא מזדווג עם הנקבה
 על ידי חימום העבירה וזכר אוחס
 המשחיתים נמצא הזכר אל הנקבה
 ואין לו חלק בגשם חלל כמו לבד . לכן
 עיקר השעיר המשחלח אל הנקבה והוא
 נוטל חלקו בדקות ואל רע שנתן ואפשר
 דהיינו אומריו כך ימחו עונות פירוש
 גם העון שהוא מלד הזכר כמו שנמחה
 החטאה שמלד הנקבה כדפירשנו לעיל
 בפגם כן בכפרה הכל דרך אחד כי גם
 את זה לעונת זה עשה האלקים . וטעם
 לאחוריו להיות פניו אל הזכר והאחור
 אל הנקבה בסוד אחר וקדם לרתני ולכן
 דוחפו שיפול לאחוריו אל האחר שהיא
 הנקבה ועוד אפשר שזה לכבוד הפנים
 והאורה הטובה שלא ישלטו בה ולא
 יביטו בה החינוכים שגורם בהמה ג"כ
 יש בה עיי מלוא לפיכך היה דוחפה
 לאחוריה :

תקוני כפרה תקון ט"ז

יד ישיבה עישר אחר ששלח

השעיר ביד

מוליכו חוזר אצל הפר והשעיר שהיה
 דמן לפנים וקורען ומציא את אימוריהן
 ונותנם בכלי ומקטירן על גבי המזבח
 ומחתך שאר בשרן חתיכות גדולות
 מעורות זו בזו במין קליעה ואינו מפרק
 אותן ומשלחן ביד אחרים להוציאן
 לבית השריפה ומנתחים אותם שם
 בעורן ושורפין אותן . הענין כי החטאת
 הוה לא היה נקרב על גבי המזבח
 אלא נשרף מבלל הנשרפים מפני שאין
 כפרתו אלא בדם ובאמורים אבל הבשר
 יש קצת נניעה אל החצון . אם פר

הבהנים

הכהנים מפני שהתודו עליו ואם שעיר
 החטאת מפני שהגדילו עליו :
וראהבין ענין זה הוא כמה שגדע
 שהם ד' בחי'ו' ה' שיערי
 חטאות הנאכלים לכהנים בכל המועדים
 השני' פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין
 הנ' פסחים הנאכלים לישראל . הרביעית
 שעירי עזאזאל וכולם רמז לחי'ו'ים
 והשרשם בקדש והם מחכבדים בקדש
 פנימה בסוד שורש מחוק אשר להם לא
 חלק החי'ו'י ח"ו שרריך הבדלה ונילוח
 לחוץ חלא שרשם פנימי והיינו סוד שער
 של תפילין וכדפירשו בזה פרשה תלוב
 והענין כי הם מושרשים בימין לבך יש
 שעירים נאכלים לכהנים ויש מושרשים
 בגבורה ולבך יש פרים ושעירים נאכלים
 באש בגבורה לא אש המזבח חלא אש
 חוץ לירושלים . ולא חי'ו'י ח"ו חלא
 שאין בהם רוח נוחח אבל הם חלק
 לקדושים השרשים לחי'ו'ים לבך הם
 משתלשלים מעוררים ולא נפרדים ושורש
 אשר להם בחפארת בהם סוד הפסחים
 הנאכלים לישראל והם תחלה נרחצים
 במים בימין וללי אש מהשמאל ואחר כך
 נאכלים לישראל באמצע הרביעית מלד
 המלכות גורל אחד לה' וגורל אחד
 לעזאזל נתן לחוץ להרחיק ממל' שהם הם
 עמאים וגזרקין חולה ולזה פרים ושעירים
 נשרפין בחוץ ובכבוד ב"ס ומלד הגבורה
 אינם נאכלים חלא ילשיבו העולם :
ואל שאר הנשרפים יתבאר הטעם
 במשנת אזהרו מקומן ולכן היו
 נשרפין חוץ למקדש במקום שריפת
 המוהר הגשמי חלא היה מאכל לאישים

שהם חיילים שכינתא דאיהי אשה לה'
 ואינון אישים וחלו אינם מאכלס ח"ו
 אמנם האימורים סוד הלבן שבו ומלד
 החסד חלא נדבק בו מאומה מן החסד
 היה ניתן לאישים ולכן נותק בכלי
 דאיהי שכינתא ומקטירן על גבי המזבח
 להיוותן מאכל לאישים ודאי אמנם שאר
 בשתן לא מנחתן מפני שהנחות יש בו
 סוד פירשטו במקומו . ואין בזה מכלל
 המתנחתן מפני שהם נשרפים בחוץ
 חלא מנחתן חתיכות גדולות ועם כל זה
 לא יפריד שאם יפריד יראה שנתן
 במקום האברים המנחתים חלא כסדר
 דהיינו בחוץ ואינו כן חלא קולען שגדלה
 שאין פירוד ועם כל זה הם בבית
 השריפה חותכין אותן ובעורן דהיינו
 בקליפתן חלא יגעו בבשר החי'ו'ים ח"ו
 לכבוד הקודש . ושריפה זו מותרת בזה
 מפני שאינה עבודה חלא אל האשים
 ולא בפנים חלא כשריפת שאר המותר
 הגשמי כדפירשנו :

תקוני כפרת תקון י"ו .

שבעה עשר

אח"כ הגיע שיעור
 למדבר והוא
 שב לעזרת נשים לקרוא בתורה . כיצד
 הוא קורא יושב בעזרת נשים וכל העם
 עומדים לפניו . וחזן הכנסת נוטל ס"ת
 ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת
 לסגן וסגן נותנו לבחן גדול ובהן גדול
 עומד ומקבל עומד וקורא בפרשת אמור
 ואך בעשור שבפרשת המועדות עד
 סוף הענין וגולל את התורה ומניחה
 בחיקו ואומר יותר משה שקריתי לפניכם
 כתוב כאן . ובעשור שבחומש הפקודים

קבוצה
 וזוהו
 ופער
 וירוש
 ממה
 לעיל
 גם
 געס
 אחר
 ולכן
 והיא
 פנים
 ולא
 ג"כ
 חפה
 שלא
 ביד
 זהוה
 ריהן
 זבח
 ולות
 פרק
 ציאן
 שם
 זאת
 ובח
 זאין
 אשר
 פר

הבינה שסוף חיי כאמרו והחכמה חמיה
 בעלים. עולם בינה ועל ידי הדעת
 נשפעים החיים מהחכמה אל הבינה.
 ואחרים ברכת עבודה וסיימו כלל כדפיר'
 במקומו. ואחרים ברכת הסודלחה דסיינו
 סו"ד ואחרים ברכת הסליחה דסיינו
 יסוד שעל ידו הסליחה בסוד כסן גדול
 כדפיר' לעיל ואחרים ברכת המקדש
 דסיינו מלכות וכל זה בסוד ד"ו שבדעת
 שהוא כולל הכל והסוד והיסוד והמלכות
 ואחר כך התפארת עלמו והיינו על
 ישראל ואחר כך החסד דסיינו ברכת
 הכהנים הנמשך להם הקדושה מן
 החכמה מקום הקדש. והיינו מקדש
 הכהנים. ואחר כך בגבורה הנמשך בה
 מן הבינה שפע לקבלת התפלה ותחנה
 ורנה ובקשה ושם היא קבלת התפלה
 שהיא מלכות בסוד שמאלו תחת לראשי
 והנה ספר תורה זה מעלים אותו דרך
 המדרגות עד התפארת ולכן חזן הכנסת
 דסיינו נגד המלכות או יסוד בחינתו
 למטה בכנסת דסיינו מלכות נותנו לראש
 הכנסת שהוא כוד וכן פירש הרשב"י
 ע"ה ראשי חדשים שהם נלה ואוד ראשי'
 אל המלכות וכן ראש הכנסת כוד.
 וראש הכנסת נותנו לסגן שהוא הנלח
 כדפירש' לעיל. וסגן נותנו לכסן גדול
 שהוא יסוד מלך החסד כדפירשנו לעיל
 והיינו בחינתו אלל התפארת ולכך עומד
 ומקבלו דסיינו יסוד מקבל עליו התפארת'
 וקורא בענין היום דסיינו סוד ונשלמה
 פריש שפתינו כדפירשנו לעיל סימן א'.
 ואחר שבד עבודה במעשה קורא בפיו
 בסוד נעמתו תורה ח"ת נשמה למלכות
 ועס

עד סוף הענין קורא אותו על פה
 ומברך לפניו ולאחריו כדרך שאנו
 מברכין על התורה ומוסיף לאחריה
 שבע ברכות על העבודה והיא ברכת
 רצה ועל ההודאה והיא ברכת מודים
 ועל מחילת העון והיא סלח לנו וחיותם
 בה ברוך אתה ה' מוחל עונות עמו
 ישראל היום ברחמים ומברך על המקדש
 שיעמוד בבניינו ושכינה בתוכו וחיותם
 בה ברוך אתה ה' שוכן בציון ומברך
 על ישראל ענינה שיושיע ה' את ישראל
 ולא יסור מהן מלך וחיותם בה בא"י
 הבוחר בישראל ומכרך על הכהנים
 עניינה שירצה ה' במעשיהם ועבודתם
 ויברכם וחיותם בה בא"י מקדש הכהנים
 ומברך על שאר התפלה תחנה ורנה
 ובקשה וחיותם הושע ה' עמך ישראל
 שצריכים להושע ברוך אתה ה'
 שומע תפלה :

וקריאה זו אם ירלס קורא אותה כנגדי
 קדש ואם ירלס כנגדי חול יקרא שאין
 קריאה זו עבודה. ואולם טעם קריאה
 זו הוא לייחד תורה שהיא תפארת לעבוד'
 שהיא מלכות. ולכן היתה קריאה זו
 בעזרת נשים כי עזרת נשים סוד מלכות
 שבגבורה ששם מקומה כנודע בגבורה
 תחלה דלתי מנצורה עילאה ושם מתיחד
 עמה תורה שהוא תפארת מלך החסד
 כנודע להיות שהתורה כלולה מעשר
 לכן לה טעם ברכות אחת לפניה דסיינו
 בחר שמשם נתינת הדעת וזה אשר
 נתן לנו את תורתו ואחרים שמנה שהם
 החכמה כאמרו וחיי עולם נטע בתופנו
 דסיינו הדעת הנשטע מהחכמה אל

אברהם ליב זילברמן אב"ד
REFAEL SILBERMAN Chief Rabbi

ועעם קור' על פה להור' על צחי' המל' שהיא תושבט"פ שהיא בתפאר' כבודע :

תקוני בפרה תקון י"ח

מו שמנה עשר ואח"כ מקדש

יריו ורגליו

ופושט בגדי לבן וטובל ולובש בגדי זהב ומקדש יריו ורגליו ועושה השעיר הנעשה בחוץ שהוא מכלל קרבנות מוסף היום ומקריב אילו ואיל העם ומקטיר האמורי' של פר ושעיר הנשרפי' ומקריב תמיד של בין הערבים :

ענין הקידוש והטבילה פירשנו לעיל אמנם שעיר חטאת זה הוא ממש לרמוז אל המלכות המתחמאת להתייחד עם בעלה. ועניינה בסוד יהו"ו דהיינו ברתא לגבי אבא ואימא לגבי ברא. ובסוד החטאת יורדת למטה מבית אביה להתייחד עם בעלה. וזהו ה"א נחיתת לגבי וא"ו. וה"א דסליקת לגבי ו"ד דהיינו עולה לה' אימא דסליקת לעילא והיינו אילו ואיל העם ואיל העם הוא ממוסף היום שפירשנו לעיל בסומן ו'. ולכן שעיר החטאת ואילים אלו נקריבים עתה להורות על הייחוד כדפי'. אחר שכבר תקן כל התיקונים הקודמים למעלה ולמטה מייחד אותיות יהו"ה כחוקן יו"ד מתייחד בה"א וא"ו מתייחד בה"א. ומקריב תמיד של בין הערבים כי עד עתה היתה העבודה בבוקר בסוד נטיית המלכו' בחסד. ובמוסף בסוד היכוד שהוא עיקר המוסף כאשר יתבאר במקומו בס"ד. ועבודת היום בכלל המוסף ע"י כהן גדול שהוא יסוד גבי תפארת נוטה אל החסד ולכן הוא קרוב אל הבוקר

והשחר. ואח"כ תמיד של בין הערבים בסוד המלכות נוטה אל הגבורה והכבוד שהם צ' בין הערבים בקדושה כנגד צ' בין הערבים אחרות שיש מבחוץ ואולם עבודת השחר והערב הם בצגדי זהב למטה כדרך כל הימים שהעבודה נשם אדני'. ועבודת היום עם המוסף בצגדי לבן שהסוד בהם העליה אל המחילה והסליחה נשם יהו"ה כמו שבארנו כמלאו כל הבהמות הקרבות ביום האדיר חמש עשרה ואלו הם. שני תמידין נגד חסד וגבורה כדרך כל הימים ופר נגד גבורה במוסף ושני חלים נגד תפארת בסוד הצינה. העולה האחד נגד ישראל דהיינו מלך התפארת והאחד נגד הכהן גדול דהיינו מלך החסד. ושבעה כבשים נגד שבעת המדות הם י"ב וכולן עולות. ושני שעירי' לחטאת הא' נעשה בחוץ והוא כנגד המל' כדפי' ולכן נאכל לערב לכהנ' כדרך שאר החטאת והאחד נעש' בפנים בדמו ונשרף וסודו נחבא' ופר כ"ג הנעש' בפנים ונשרף כדרך השעיר וסוד השעיר והפר הם גבור' עילאה וגבור' תתאה כמו שנתבאר לעיל ולכן בהם הוידווי ששם להם חלק אל החנון בדבור ולא נמעשה וכל עבודתם בכ"ג. ועוד מוסוף עליו שעיר המשחלה שאינו פנימי אלא אל החוץ כדפי' לשלח אותו לעזאזל :

תקוני בפרה תקון י"ט

תשעה עשר אחר בלותו

לעשות כל

אלה מקדש יריו ורגליו ופושט בגדי זהב וטובל ולובש בגדי לבן ומקדש יריו ורגליו ונכנס לקדש הקדשי' ומוציא

את

(מז)

תחיה
הדעת
ינה.
דפיר'
היינו
היינו
גדול
מקדש
הדעת
לכות
י על
ברכת
מן
נקדש
ך בה
חנה
חפלה
ראשו
דרך
נקת
זכתו
לראש
שב"י
אשי'
יד.
הכל
גדול
לעיל
נמד
זאת'
למה
א'.
בפיו
ות.
ט

ולחקן מעשיו ולטהר מעבדיו לפני קומו
 ולשוב בתשובה לפניו על הכלל ועל
 הפרט קודם בא יום העשור וכדי שיהיו
 כל י' הימים ימי תשובה ייחדם בשרשם
 כרחוי. ומה גם להצטרף שעות ידועות
 בכל יום ויום ובכל לילה ולילה מעשרה
 ימים אלו כדי שיהיו כולם מיוחדים
 בתשובה שהיא שורש כל הימים ולא
 יחטא בהם כדי שלא יפגום בעצם
 הימים עלמם ח"ו ואף אם יזכר בדברי
 חסידות בימים אלו בדווקא נכון לעשות
 כן כדפירשו המפרשים. אף אם לא
 יבאג אחר כך בחסידות הסוף. וכלי
 ספק שהטעם לזה הוא שהוא אל מלך
 יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות.
 וכן הבינה נקראת חסידה ברושים
 ביתה כדפירשו בזוהר פרשת וילא.
 ומודע כי כל עבירות שבין אדם למקום
 יוה"כ מכפר אמנם עבירות שבין אדם
 לחברו אין יוה"כ מכפר עד שיראה את
 חברו לכן לריך לפשפש בזה ולשוב
 לרעות את חברו. והטעם לזה כי
 הנשמות מתרחקות לפניו ביום זה בסוד
 הבינה שהיא שורש אל הנשמות
 והנשמות הנכונות בתשובה הם
 המעוררות התשובה העליונה שכן דרך
 השרשים להחפעל מענפיהם התחתונים.
 ועתה אם ימצא צינו לבין חברו טינא
 כרי הוא מפריד ומחלק השרש העליון
 וכמעט מכניס בו שנאה שהוא פירוד.
 ואיך אפשר שיושפע עליו אור התשובה
 והוא מתריז בו ח"ו. לכן אנשי מעשה
 שדור התנאים והאמוראים אף אם היו
 הם הנעלבי היו ממליצין עלמ' לעולבין'
 כדי שיחזרו זה לזה כדמוכח בגמרא

את הכף ואת המתתה :
 זהו סוד כנדרש בזוהר דכיינו
 שהחכמה והבינה אומרים למלכות אחר
 שנשפע' לבי לביתך וחני חלק לנערוחך
 וכיינו שהיא נקראת מלאך ה' שהיא
 שלוחה מלמעלה לנהל התחתונים ולכן
 היה נכנס? למקום פנימי מקום הרחמים
 בבגדי לבן ומחזירה למקומה וכבר פירש'
 כי כף ומחתה סודם המלכות :

תקוני כפרה תקון כ"ף .

עשרים ומקדש ידיו ורגליו ופושט
 בגדי לבן וטובל ולובש
 בגדי זהב ומקדש ידיו ורגליו. ומקטיר
 קמרת בין הערבים כשאר הימים ומטיב
 את הנרות :
 והענין לקושרה למעלה אף אם
 החזירה למקומה וכבר פירשנו סוד
 הטבת הנרות וקטורת בעבודת התמידין
 של כל השנה :

ואחר כך מקדש ידיו ורגליו.
 ופושט בגדי זהב
 ולובש בגדי עצמו ויצא לביתו וכל
 העם מלויים אותו עד ביתו. וי"ט
 היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום
 מן הקדש :
 וזוה נחבחרו תקוני הכפרה .
 שהלה לאל גורא :

ועתה נבא בביאור תקוני
 המתכפרים בס"ד :

תקוני המתכפרים הם שלשה עשר .

מז ראשונה לריך בעשרת
 הימים שהם
 ימי תשובה כדפיר' לכוון מתשבותיו

בגמרא וסענין לזה כי סוד הגשמות הם
ששים רבוא וכן הרוחות וכן הגשמות
בסוד הבינה והתפארת והמלכות זהו דור
הולך ודור בא וגו'. ואין דור פחות
מששים רבוא. וכדי להמשיך האור
העליון לריך שיהיו ס' רבוא לב אחד כדי
שיתייחדו בשמ' קדיש' עילא' ברבב' דלא
שרי' אלא באחדות השלם בענין שהוא
אחד ולכן לריך שיתייחדו למט' הלבבות
ולמעלה הכפשות והרוחות והגשמות ואז
ודאי שריא עלייהו שמא קדישא בסוד
האחדו' כאש' נבאר בס"ד ולכן ררי' לחווק
השלום ולהחזיק בו ולהתאחד בלב אחד
כדי שימשיכו עליה' השם המזכר ונודע
שעשרה ימים אלו הם שיערי התשובה
עשר ספי' שבבינה ועם היות ששני ימי
ר"ה הם מלכות בגבורה וגבורה במלכות
כדפי' בזוכר פרשה פתח בפסוק דבר
יום ביומו עכ"ז לענין ימי התשובה הם
ימי הבינה שהאדם נכנס בה יום ביום
ספירה אחת והם י' ימים י' ספירו' וכל
יום מכין שנכנס ספי' אחת ונפתח אליו
שער אחד מעשרה שערי התשובה
העליוני' והאדם השב כל השנה כלה וכל
ימיו הם בתשובה ודאי שפוחה שערי
התשוב' אליו' אמנם הימים האלו הם ימי
התשובה ממש שהיא נפתחת. ולכך
בהתבודד האדם כל יום ויום לעצמו
יכוין אל הספירה שהיא שהיא חלק
התשובה הנפתחת. ועולה יום ביום אל
התשובה במדרגותיה ממטה למעלה.
יום א' במלכות. שני ביסוד. שלישי בבור.
רביעי בנלח. חמישי בת"ת. ששי בגבור.
שביעי בחסד. שמיני בבינ' תשיעי ערב

י"ה בחכמה. עשירי יוה"כ עלמו שבו
נדבקה הבינה בכתר וחכמה ומשם
מוליכות עומתם של ישראל בנקודה
אחרונה סוד הלבון המלבין זוהי הכונה
בימים האלו ויעורר בהם תשובה לפחות
התשובה העליונה ויקשר בה התשובה
התחתונה ויקשר ה' בה' :

תקוני המתכפרים תקון ב'.

השנית

דרך כל ישראל לשמות
בערב יום הכפורים
ולתקן סעודה יפה וכן הדין. וכן פירשו
בגמרא ואמנם טעם לזה יתבאר בזה
שהקשו בזוהר כי התשובה היא אחת
ממ"ע ובכל מ"ע לריך השמחה ואם
כן השב בתשובה עיקרו ההכנעה והדאגה
ואם כן שמחה בתשובה היאך. ותירלו
שם. ועתה לענייננו נאמר כי יום הכפוי'
אין בו שמחה מוחמת דאגת העונות ועיני
כל ישראל הם תלויים לאביהם שבשמים
לראות שיוצא לאור משפטם ואין שמחה
לכן הקדימו השמחה אל המצוה לכך
ראוי לתקן הבית במלע ושולחן מלא
ברכת ה' בערב יום זה לשמוח בו שמחת
מצוה וכנגד זה אמרו בגמרא כל האוכל
ושותה בתשיעי מעלין עליו כאלו התענה
תשיעי ועשירי מפני שעיני העשירי אינו
נרצה לפניו מפני שהוא בדאגה אלא אם
שמח בתשיעי אז מתקבל תענית העשירי
אם כן נמלא שמחת התשיעי מעין לום
ותשובת יום העשירי ולכן מעלה עליו
כאילו התענה תשיעי ועשירי והנה יוה"כ
עלמו אין בו אכילה מפני שריך לענות
הגוף ולהחזיק הרוחני שהוא הנפש והרוח
והגשמה. ומזון יוה"כ הוא מזון העוה"ב
לכך

ולכן מקדימין מצערב ומה גם קודם
 סעודת המנחה סעודת המלואה סעודת
 השמחה. ואפשר ג"כ כי יום ט' הוא
 בחכמ"ה. ויום י' בכתר ולהיות החכמה
 מיוחדת בכתר ראוי להקדים הוידי אל
 יום הט' שהוא ג"כ תחלת כפרה חס"ו
 יקדים קנה לושט. ואולם טעם יקדים
 קנה לושט יראה כי הקליפה והחילון הוא
 כסוי אל המוח הפנימי. ולכן מדרך
 הושט להקדים אל הקנה ואז הוא נכנס
 במוח להתכפר ואם יקדים לו קנה לושט
 נמלא החילון נכנס פנימה למוח ומעורר
 עליו הדין ומקטרג לו וגורם לו מיחה
 ונמלא העני בלא כפרה. לכן יקדים
 הוא הוידיו שאם יקדים לו החלון ויעורר
 לו הדין נמלא מסתלק בתשובה שהקדים
 שכבר חל עליו יום כפרה ותשובה בסוד
 אחיזת הכתר עם החכמה ויחודם יחד
 כדפירשנו:

תקוני המתכפרים תקון ד' *

הרביעית מוסיפין לו מחול על
 הקודש:

ואפשר הטעם לזה לאחד מן הטעמים
 הקודמים או מפני שהכתר מתגלה
 בחכמה כדפירשנו או מפני לערב
 השמחה עם התשובה כדפירשנו ואפשר
 לומר עוד כדי לכלול כל הימים שעברו
 שהיו חול להראותם שהם ג"כ קדש
 כדפירשנו לעיל שהם ימי התשובה ימים
 של תשובה עלאה כמו שבארנו:

תקוני המתכפרים תקון ה' *

החמישית וידוי אחר הסעודה:
 לדעת קצת המפרשים

זה ודאי לודק עם מה שפירשנו לכלהו

טעמי

לכן לריך לענות הנפש הבהמית הזאת
 ולהגביר הנפש הרוחני משפט עוה"ב.
 ומטעם זה מזון י"ה הוא להיות נכנין
 מזיו השכינה והקב"ה חפץ בטוב שהם
 הדברים התחונים הדברים הגשמיים
 שלא ברא הנמלאות אלא בסבת התחונני'
 האלו ואם ימיתם יספו כרגע ולריך לזונם
 ולפרנסם ולזה לריך להקדים אליהם
 המזון והקיום. ולזה כמו שבשבת הוא
 מזון הנפש הרוחני והיו בערב שבת
 לוקטים לחם משנה. כך בי"ה יעלו
 לחם משנה בערב יום הכפורים למזון
 הגשמי הזה שלא לענותו וימותו בערב
 הסויות התחונות שאינם מתפרנסות
 בשפע העליון ולזה לחפץ הרוחני לגשמי
 שאין קיום לעליון אלא על ידי התעוררות
 התחונן אמר כל האוכל בתשיעי כאלו
 התענה וכו' שהרי האכילה הזאת לורך
 גבוה לקיום הנמלאות התחונות שהם
 סבת קיום העליונות ונדע שהתשיעי
 הוא סוד החכמה מימי התשובה כדפי'
 לעיל והיא הזנה ומקיימת הסויות
 התחונות כאמרו מה רבו מעשיך י"י
 כולם בחכמה עשית ולזה נוטל אכילה
 לקיומם מערב שבתה הלובן העליון.
 על דרך שית אלפי שנין הוי עלמא וחד
 חרוב והסויות התחונות מתקיימות בזה
 שטרחו מע"ש ואז קיום הרוחניות מהלובן
 העליון והכל דרך אחד:

תקוני המתכפרים תקון ג' *

השלישית וידוי ערב יוה"כ
 במנחה.

אפשר לומר כי טעם ענין זה להיות
 השמחה מעורבת עם הוידי והתשובה.

בקולות ואף אם הם בחדד הם מתחלפים
מן החדד אל הגבורה בסוד לפון ולרום
כדפירש הרשב"י ע"כ ופירשנו בספר
פרדס רמונים בשער סדר האלילות.
ולבראות שאין הרחילה היום ממימי
הגבורה שהם מים גשמיים אלא בגבורה
הנעלמת למעלה שהיא רחילה הנשמה
מלד מ"י כדפירשנו לעיל ובעשר שערות
אנו מתרחלים ומחלבים לכך אסור
ברחילה הגשמית העבה המתחייסת אל
המדות התחתונות אלא שפע עליון
הדק ואנו מתרחלים מזיו השכינה
כמלאכים. עוד טעם שני כי המים
התחתונים הם על ידי הגבורה המקבלת
משרשה שבחכמה על ידי גבורה שבזינה
והיא משפעת בתפארת ומלכות ועל ידי
זווגם נשפע למטה ואמנם ביום זה ת"ת
ומלכות מאירין מגבורה שבזינה לבד
בלא הטרפות החכמה. ולכך אין ייחודם
ביום זה ולזה אסור ברחילה שאין מים
שהם על ידי ת"ת ומלכות מלד הגבורה
כמלאכי'. וזה בסוד גבורה שבזינה דהיינו
עשר שערות מהחמשים הידועים:

תקוני המתכפרים תקון ח' י

שמינית ואסור בתשמיש המטה:
כי בהיות הייחוד הכוונה
הוא לייחד הפארת ומלכות המדות
המחגלות עם זווגם למטה. ואמנם
ביום זה אין הייחוד אליהם אלא למעלה
בשרשים הנעלמים בסוד נשמתם למעלה
וגם קן ביום זה הזוג בסוד הרוחניות
לפעול באותיות וכיוצא נשמות נעלמות לא
בגשמי כלל לכך אסור בזווג הגשמי
שאין זווג למטה בתפארת ומלכות כלל

עוד

טעמי להקדים התשובה ולגלות הכתר
על החכמה ולהיות יחד כל הימים:

תקוני המתכפרים תקון ו' .

יז ששית יום הכפורים אסור
באכילה ושתייה:

סוד זה הוא לגלות עליהם עשרה
שערים שבזינה והם מלד החדד שבה
והענין כי המזון נשפע אל התחתונים
מלד החדד כאמרו הן את העולם כלו
בחן בחדד. ולהראות שאין המזון
היום מהחדד המתגלה שהוא הגשמי
אלא בחדד הנעלם למעלה שהוא מזון
הנשמה ובעשר שערות אנו מזוין לכך
אסור באכילה ושתייה שהוא שפע מחיחס
אל המדות התחתונות אלא שפע העליון
הדק ואנו מזוין מזיו השכינה כמלאכים
בדקות. עוד טעם שני כי מזון התחתוני'
ומחייחס הוא על ידי החדד המקבלת
מהחכמה על ידי החדד שבזינה. והיא
משפעת בתפארת ומלכות ועל ידי ייחודם
נשפע למטה ואמנם ביום זה תפארת
ומלכות מאירין מחדד שבזינה לבד בלא
הטרפות החכמה ולכך אין ייחודם
ביום זה ולזה אסור באכילה שאין מזון
ואכילה ושתייה שהוא על ידי ייחוד ת"ת
ומלכות מלד החדד כמלא'. זה בסוד
חדד שבזינה דהיינו עשרה שערות
מהחמשים המפורסמים:

תקוני המתכפרים תקון ז' .

שביעית ואסור ברחיצה:
זה מטעם כי הוא לגלות
עליהם עשרה שערות שבזינה והם מלד
הגבורה שבה סוד המים היורדים בגבורה
שכן נקראי' גבורות גשמים ויורדים

ידם
ודת
הוא
במה
אל
ח"ו
דיס
הוא
דרך
בנס
ושע
זכר
יחס
דיס
זכר
דיס
סוד
ייחד
על
יום
גלה
רב
גשר
ברו
דש
יום
:
יס
הו

מהחמשים שלה .

תקוני המתכפרים תקון י' .

עשירית ואסור בנעילת הסנדל :
כי נעילת הסנדל למטה

יורה על סוד הסנדל' והנעלים שבמלכות
שעליהם נאמר מה יפו פעמיו שהם
נלח והוד בנעלים שהם מטטרו"ן
וסנדלפו"ן . ולהיות שאין הייחוד ביום
קדוש זה למטה אלא למעלה ואין ברגליה
סנדלים כאמרו רחלתי את רגלי איכבה
אטנפס . לכן אסור בנעילת הסנדל .
וראוי להיות הרגלים בלי סנדל כי
הנעילה עתה בדקות . עוד טעם שני
כי הנעלים מורה על השפעת הרגלים
שהם נלח והוד בסנדלפו"ן ומטטרו"ן
ושפע זה נמלא להם ממה שהתפארת
מתיחד עם המלכו' בסוד הסוד הנעלמת
בבינה ומשם שרשה בחכמה . ולהיות
ביום זה שאין הייחוד נמלא אל הת"ת
והמלכות מפני שאינם יונקים מחכמה
אלא מביני' לצד והרגלי' יחפים בלי סנדל
אין סנדלפו"ן ומטטרו"ן יונקים כלל שאין
ייחוד לכן אסור בנעילת הסנדל וזה
בסוד הסוד שבבינה . דהיינו עשר
מני' שערים שיש בה נמלאו חמשה ענויים
בסוד ה' עילאה שהיא י"ה בסוד חמשי'
שערים המתגלים ביום זה . ויש לטעמי'
אלו גילוי מהזוהר והתיקונים זער שם

תקוני המתכפרים תקון י"א .

יה אחד עשר לבוש נאה :

אמנם ענין
הלבוש בין ביום שבת בין ביום מוצב בין
ביום זה . הרמז בו אל הוד לבוש הנשמות
הנודעות

עוד טעם שני כי הייחוד לנו הוא להורות
על זווג התפארת עם המלכות וביום זה
אין להם ייחוד מטעם כי ייחוד הוא ע"י
סוד ד"ו פרצופין הנעלמים בבינה יונקים
משרשיהם שבחכמה כי משם הוא הייחוד
כדפירשו בזוהר פ' אמור וגם אמנה
אחותי בת אבי אך לא בת אמי ותהי לי
לאשה . ולכן בי"ה שאינם יונקים משרשם
הנעלם בחכמה אלא ממה שהם בבינה
לכן אסור בתשמיש המטה . וזה בסוד
תפארת ומלכות שבבינה דהיינו עשר
שערים מהחמשים שבה כמודע :

תקוני המתכפרים תקון ט' .

תשיעית ואסור בפיכה :

מטעם כי השמן הוא
נשפע מלד הימין על ידי הנלח. ובהיות
הסיכה למטה יורה היות השמן מלד
הגשמי נפעל ע"י הנלח המתגלית ואינו
בן שאין השמן והסיכה היום ע"י הנלח
המתגלית אלא על ידי הנלח הנעלמת
שבבינה בסוד הרוחניות שמן משחת קדש
שהנשמות סבות ביום זה כמלאכים לכן
אסור בסיכה גשמית ואנו סבין בשמן
הדק בסוד הנשמה . עוד טעם שני כי
השמן הוא נמשך לתחתונים ע"י הנלח
המקבלת מנלח שבבינה ומקבלת מנלח
שבחכמ' שמשם עיקר השמן כבוד' והנלח
ממשיכו ע"י ייחוד תפארת ומלכות שבו .
ואמנם ביום זה תפארת ומלכות מאירין
מנלח שבבינה לצד בלא הלטטרפות החכמ'
ולכך אין ייחודם ביום זה ולזה אסור בסיכי'
שאין שמן נמלא שהוא על ידי ייחוד
תפארת' ומלכו' (*) מלד הנלח הנעלמת וזה
בסוד נלח שבבינה דהיינו עשר שערים
(* א"י י"א א"א)

הנדעות ביום המקודש ממקום הקודש
 ויתאריך ענין זה במקומו בס"ד. ויום
 זה סוד הלבוש מלד הבינה ודאי כי
 משם לבושות כל הנשמות ומשם מאירות
 בלי ספק:

תקוני המתכפרים תקון י"ב.

שנים עשר בסוד המאורות
 והגרות הנוספות
 בבית הכנסת:

וסמכו לזה רז"ל בפסוק ולקדוש ה'
 מכובד. ע"כ באורים כדו ה' וזה בסוד
 המלכות הנקראת נר והיא עלמה הכלי.
 והפתילה סוד וא"ו. ואם יש בה מים
 בסוד החסד. וג"כ משם השמן והנר
 מלד אש הגבורה הוי ייחוד שם בן ד'.
 אור ה"א. שמן יו"ד. פתילה וא"ו.
 כלי ה"א. ועוז לבוין בזה ויתבאר
 ענינו יותר בענין נר שבת בס"ד.
 ואם חל יו"ה"כ בשבת אז יניח שתי פתילות
 נגד זכור ושמור ויתבאר במקומו בע"ה.
 וסוד התפלה והיודוים יתבאר עניינם
 בפני עלמו בע"ה.

תקוני המתכפרים תקון י"ג.

שרישה עשר כוננת המתכפרים
 להתכפר על ידי

מעשה הכהן והיו סוד אומרו והבהנים
 והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים
 את השם המפורש יוצא מפי כהן גדול
 בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים
 ונופלים על פניהם ואומרים בשכמל"ו
 אף הוא היה מתכוין לגמור את השם
 כנגד המברכים ואומר להם תטהרו:
 והנה במאמר הזה קשיא לן עובא.
 חדא טעם הענין הזה אל הכהנים והעם

שנית למה היתה כל החרדה הזאת
 בהזכרת השם והרי כל יום ויום היו
 מזכרים במקדש לישראל בשם כדפירשו
 רז"ל שלישית למה היו אומרים בשכמל"ו
 כי זה היה בכל יום במקדש במקום אמן
 שבסוף כל ברכה וברכה ואין כאן ברכה
 רביעית אומרו היו כורעים ומשתחוים
 ונופלים על פניהם שהוא אריכות ופעולו'
 אלו למה כריעה והשתחויה ונפילה.

חמישית אומרו אף הוא היה מתכוין
 וכו'. מאי אף הוא ומה היתה כוונתו
 עתה מחדש. רבים חשבו הזכרת שם
 המפורש שהיה מזכיר כ"ג שם מ"ב ויש
 שחשבו היותו שם ע"ב ודבר זה בלתי
 אמת אמנם שם המפורש הוא שם בן
 ארבע ככתבו וכן כתבו המפרשים.
 אמנם בכל יום היו מזכירים הכהנים
 אותו בברכה כהנים בניקוד אדני' דהיינו
יהוה ושם זה הוא ניקוד כל שם בן
 ארבע שבחורה והוא שם ה"ת

כדפירשו בספר פרדס רמונים בשער
 השמות ואין השם הנזכר ביום זה אלא
 שם המפורש שהוא כולל כל האלילות
 והוא נשמה לכל השמות ולכל הכנויים
 ולכל הסויות ולכל הספירות והוא זה

יהוה ושם זה שם העלם ויש לו חשע
 נקודות שהם חשע ספירות
 האחד חולס והוא הכתר השלשה שבסגול
 הם חכמ"ה וזיכ"ה ומס"ד ורקיע הקמץ
 תפארת ומלד השני נקודה שהוא הגבור'.
 וסגול שהם נל"ח סו"ד יסו"ד והאותיות
 במלכות ושם זה קדוש ונורא ויש לו
 פעולות גדולות במחשבה והרהור ויש
 גילוי לזה בדברי הרשב"י ע"ה. והנה
 במילוי

זבחי סוד נשמה יתרה שלמים

ועוד שהרי היום עוב הוא מקרא קדש קדוש לקדש העליון* ומלכא סליק מיכלא מקמיה ויהיב לאושפיזיא ומזה העעס סדרנו יקנ"ה ולא יקנ"ק כי נכנס הקידוש (*חכמה . שממנה חיס יתרה בשנת כמס"ל)

במקום ריח קודם לנר ולהכדלה . אשרי אדם להכל הפנימי הקדוש דמה בפיו . ימיו במדרגת הקדוש' שזכרנו ככל עובר מקדש לקדש ואמת יחוס לעולם הללויה :

תם ונשלם שבת לאר בורא עולם

להיות שהחלק ב' שהוא סדר עבודת יוה"כ . הדפים כבר בנו של הרמ"ק זצ"ל בשנת שמו"ז . ושם ניתוסף בתחילת הספר ובסופו דברי בנו . הנחוצים לחכמי לב לדיעת עניין הסדר וגם לידע תולדות הרמ"ק ובנו זצ"ל : ועתה כי בא בעזה"י ביופי הסידור עאכ"כ . ולשלימות הרבר שלא יחסר כל . לא אמנע טוב להדפיס ג"ו :

בתחילת הספר .

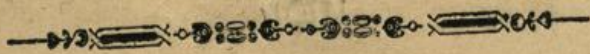
הערה

אמר הצעיר גדליה להיות כי לסבת הגלות בעו"ה נשתנו מנהגי תפילותנו ואולי יחשוב רואה חבור זה שנבנה על מנהג תפלות הספרדים . אמרתי להודיע לכל רואה חבור זה כי הוא בנוי על מעשה הקרבנות כפי סברת הרמב"ם ז"ל ולא על סדר התפלות כאשר יראה המעיין :

בסוף הספר .

התימה

אמר הצעיר גדליה זכני ה' להתחיל במלאכת שמים זו ביום ד' כ"ג תמוז השמ"ז לז"ס אבחרהו ואזכרהו לעולם על ראש שמחתי כי הוא יום שמת בו אבי עשרת ראשי זה לי שבע עשרה שנה ואני נשאתי כראשית במלכו בן שמונה שנים עוסק בקביעות במקרא מידה שאינה מידה ומאז שהחלתי להתחנך בעיון הסלכות לפני אבי מורי זצ"ל ובישיבתו אלא שלא זכיתי בו רק מעט מוצעיר ולדקת הרבנית אמי היא סמכתני בחכמת נשים בנתה ביתה חלה לאל יתברך היא שעמדה לי ותאזרני חיל לשמש חכמים המיד לא זה ידע מתוך ידי עד שעמדתי על דעתי ומה שחנני ויחונני קוני להור' ולהעודה אקראכה הורת אמי יס"ר שאזכר לבמש לפני במורה וכבוד חורך ימים ושנות חיים כי מעולם היא לי דיוקנה דשכינתא ודאי והשמש אשר שויתי לנגדי לאור עולם הוא מופת הדור וסדרו הרב המובהק מוהר"ר שלמה סג"מ נר"ו לשקוד על דלתותיו יום יום ולשחות בלמא את דבריו עיניו ועינינו תחזיק ירושלים נוס שאנן במהרה בימינו אבי"ר :

זבחי בקשות ותחינות שלמים כג

אמר המדפיס (הראשון) עוד רציתי ליפות
המלאכה לבל יחסר כל בה וכתבתי בכאן
וידוי ובקשות ותחינות :
וידוי לרכינו שס טוב בן ארדוטיאל ז"ל :

רבונו של עולם . בראותי בחורותי
סר הלם . ויצורי כצל כלם :
(ב) וחטאי ארומים כשנים . וקוצותי
כשלג לבנים . לפי רוב השנים :
(ג) אשר חלפו ברדפי כל תאוה .
ועברו בעברי כל מצוה . ויכלו באפס
תקוה : (ד) נואשתי מלרפא משובה .
ומהספיק בידי לעשות תשובה . כי
היום קצר והמלאכה מרובה : (ה) מתי
אזבה זבחה תודה . ופי יגיד בתוך קהל
ועדה . כדבר אשר זרה : (ו) איך
אתודה בשעותי . חטאים שחטאתי
ועונותי . ואשא את שמותם על שפתי :
(ז) לספרם לא יספיקו אמרים ומילות .
ולכתבם לא יכילו ספרים ומגילות .
יכלו ימים ולילות ; (ח) בספורים
ובהגדות . וישאר עוד מהתודות עשר
ידות : (ט) אם אבקש על פשעים .
בשפתים נעים וקולות נשמעים . הנה
מה טוב ומה נעים : (י) על חטא
לשון הרע בשפה אפסיר . ובלשון
רכה בעד נבלות הפה אעתיר . הפה
שאסר הוא הפה שהתיר . (יא) אך
דבר שפתים . מה יסכון לדמים מלאו
ידיים . ולחמם אשר בכפים : (יב) ולחטא
הזה והיה . ממפעל ועשיה . מה יתן
לך ומה יוסיף לך לשון רמיה : (יג)
וידוים אחד ותשע . מה יועילו לאוצרות
רשע . ברב דברים לא יחדל פשע :

(יד) היש תעלה וחרופה . בהנעת לשון
ושפה . והניף אותם תנופה : (טו)
והלב נוטר איבות . וחושב מחשבות .
את כל התועבות : (טז) גם כי אויל
דמעי כרביבים למונג . על חטא
שחטאתי לפניך בשוגג : (יז) הלא
נשאר להיות נדון . על חטא שחטאתי
לפניך בזדון : (יח) או כי אחיל מחילה
על ידי נם . על חטא שחטאתי לפניך
באונס . (יט) הלא ענשי תכון וחיצון .
על חטא שחטאתי לפניך ברצון : (כ)
גם כי אעתיר ואעתר . על חטא
שחטאתי לפניך בסתר : (כא) הלא לבבי
באש המגור קלוי . על חטא שחטאתי
לפניך בגלוי : (כב) או כי אומר אנוסה
הפעם . עד יעבור זעם . אם יש טעם :
(כג) הלא כל הארץ מלא כבודך . ואין
מציל מידך . ערום שאול נגדך : (כד)
אנה אברה מפניך . ואין נסתר מנגד
עיניך . אם אסק שמים שם אתה ואציעה
שאל הנך : (כה) אכן דוממתי ונאלמתי .
וירי למו פי שמתי . בושתי וגם נבלמתי :
(כו) בלב ירא וחרד . ברעיון רועש
ורועד . תלוי ועומד : (כז) בין פותר
ובין נקשר . בין נמנע ובין אפשר .
לא אדע איזה יכשר : (כח) אם עומד
אם בורח . אם ירא אם בוטח . על
שתי הסעפים פוסח : (כט) אם אזכיר
אם אנשה . אם אומר אם אחשה .
והדבר קשה . (ל) כי החרשתי בלו
עצמי . ואדברה נגלו אשמי . יחרף
לבבי מימי : (לא) אם אחשוב לטאון
עוני בחובי . ובקרבי להשים ארבי .
הכרת פני ענתה בי : (לב) והשופט

חופש כל מצפונים . ואין לפניו שכחה
 ולא משוא פנים . ואינו רודף שלמונים:
 (לג) ומה מאד יקר הפדיון . ואני עני
 ואביון . איכה אוכל נקיון : (לד) על
 זח כפפתי ראשי כאגמון . ודמעי מדם
 כבדי אדמון . אפיצנו כמפיץ כצח וכמון:
 (לה) אֶכֶן כליותי יסרוני . וסעיפי ישיבוני .
 הם הרהיבוני : (לו) באמור אלי בקש
 פדיום . כי עדיין יש שהות ביום . ואם
 הדיין נורא ואיום : (לז) אל תתיאש
 מן הרחמים . כי עוד השמש במרומים .
 ולא אץ לבא כיום תמים : (לח) עד
 יהי מקום לזעקתך . ופתח פתוח
 לתפלתך . לתת את שאלתך : (לט) ואם
 הרבית להתעיב עליה . סליחת האלהים
 רבה וגדולה . על אחת כמה וכמה טובה
 כפולה : (מ) ואם חטאתיך כמי הים
 וגלם . ואשמותיך ככוכבי השמים
 וחילם . חסד ה' מעולם : (מא) ואם
 עוניך גברו עד כפים . חסרו מעל
 שמים . יהיה שבעתים : (מב) אז בדברם
 עמי התחזקתי . ועמרתני על עמדי
 והתאפקתי . על כן דלתך דפקתי :
 (מג) ומלאני לבי להתודות מקצת
 הטאתי . ולספר שמץ דבר מעונותי .
 אחד מני אלף מאשמותי :
 סדר ה"ב סימן

(מד) אשמותי . ואשמותי חבילות
 חבילות . אשם גזילות אשם מעילות :
 (מז) בגדתי . ולא הסירותי ימי ולילי .
 הבגדים הצואים מעלי : (מו) גזלתי .
 ולהשיב הגזלה לא אוכל . קשה להשיב
 גזל הנאכל : (מז) דברתי דופי .
 בלשון רמיה ומהתלות . כדבר אחת
 כמתעתע

הנבלות : (מח) העויתי . וכל ישרה
 כמו פי אעקשנה . עוה עוה עוה
 אשימנה : (מט) והרשעתי . ונפשי
 צהלה ושמחה . מדוע דרך רשעים
 צלחה : (נ) ודתי . ואהבתי איש ריב
 ומרן . אשר יעשה בזדון : (נא)
 חמסתי . ופי על צדיק חרפה נשא .
 על לא חמס עשה : (נב) טפלותי
 שקר . ואותי לעבד קנה . העד שקר
 ענה : (נג) יעצתי רע . ולהפר מצות
 קדושי . אשית עצות בנפשי : (נד)
 כובתי . ולבי כמעיון מים זב . שוא
 ודבר כזב : (נה) לצתו . ולבי פרע
 מוסר יועצים . משך ידו את לוצצים :
 (נו) מרתתי . כמו שידיו מכל ספר
 יגרורו . אך בי"י אל תמרודו : (נז)
 נאצתי . ולבי בגלוי ובמסבוני . בוצע
 כרך נאץ יי : (נח) סררתי . וגם הייתי
 אני מעורר . להיות כל איש סורר :
 (נט) עויתי . וימאן לבי בגאותו .
 לתקן את אשר עוהו : (ס) פשעתי .
 ובחרתי לי לרעים . האנשים הפושעים :
 (סא) צררתי . והצרותי לכל אדם
 בהשתרר . הצר הצורר : (סב) קשיתי
 עורף . ומדבר כל עת לא אחשה . את
 הדבר הקשה : (סג) רשעתי . ונפשי
 תקנא בכל איש לפשעו . ורע תדרוש
 רשעו : (סד) שחתתי . ומעט בעיני
 כי אשחית . ואנכי בראתי משחית :
 (סה) תעבתי . וגרסה נפשי לתאבה .
 כי תביא תועבה : (סו) תעיתי . תעה
 לבבי כצאן בלוי רועה . וימצאהו איש
 והנה תועה : (סז) תעתעתי . ודברתי
 לכל חסיד כמשתגע . והייתי בעיניו
 כמתעתע

זבחי בקשות ותחינות שלמים

להורות לך נשמה :

עוד בקשה להרב הנ"ל מיתר ושתי תנועות ויתר ושתי תנועות ויתר ותנועה

שעריך בדופקי יה . פתחה . ולדל שואל . לפניך יה . וסלחה :

לך תבוא . תפלתי ושועי . מקום כבש . ועשרון ומנחה :

באור עיני . רצה ושמור . לשוני . ואם אשגה . לפניך יה . סלחה :

הרמותי . לך לבי . ועיני . נטה אוזן . וגם עין . פקחה :

קולי ושו-עתי נא אל . הקשיבה . ותפלתי . מקום קרבן . לקחה :

ענה קולי . ושועתי . וניבי . ועיניך . על עם נכאה . פקחה :

ראה כי נכ-נעה רוחי . בקרבי . ונשמתי . מאד דלה . ושחה : שעריך

עוד בקשה להרב הנ"ל שתי תנועות ויתר ושתי תנועות

שחר אבקשך . צורי ומשגבי . אערוך לפניך . שחרי וגם ערבי :

לפני גדולתך . אעמוד ואבהל . כי עינך תראה . כל מחשבות לבי :

מה זה אשר יוכל . הפה והלשון לעשות , ומה כחי . רוחי בתוך קרבי :

הנה לך תיטב . זמרת אנוש , על כן אודך בעוד תהיה . נשמת אלוה בי :

שחר

בקשה לרבי יהודה הלוי

יי יום לך אערוך תחנה שעה קולי ושועתי יי : יי ירך הראה וגלה

גבורתך וחנני יי : יי יהמה לבי בקרבי ואתעטף בצרתי יי : יי יעלה זכרי

למוכה וזכרני ופקרני יי : יי ישעך תמיד

משלמים שפתותיהם פרים . ומקריבים שיחם במקום תורים . ומתודים לפניך ואומרים : אשמנו .

בקשה להר"ר שלמה בן גבירול זלה"ה :

כל ברואי מעלה ומטה יעידון יגידון כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד :

שלשים ושתים נתיבות שבילך . וכל מבין סודם יספרו את גדלך . ומהם יכירו כי הכל שלך . ואתה האל המלך המיוחד :

יעידון יגידון וכו' :

לבבות בחושבם עולם בנוי נמצאו כל יש בלתיך שנוי . במספר במשקל

הכל מנוי . כלם נתנו מרועה אחד : יעידון יגידון וכו' :

כראש ועד כוף יש לך סימן . צפון וים וקדם ותימן . ושחק ותבל לך

עד נאמן . מזה אחד ומזה אחד : יעידון יגידון וכו' :

הכל ממך נזכר זכור . אתה תעמוד והם יאבדו אבוד . לכן כל יצור לך

יתן כבוד . כי מראש ועד סוף הלא אב אחד :

יעידון יגידון כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד :

עוד בקשה להרב הנ"ל

שפל רוח שפל ברך וקומה . אקדמך ברוב פחד ואימה :

לפניך אני נחשב בעיני . כתולעת קטנה באדמה :

כלא עולם אשר אין קץ לגדלו . הכמוני יהלך ובמה :

הדרך לא יכולון מלאכי רום . ועל אחת אני כמה וכמה :

המיבות והגדלת חסדים . לך תגדיל

ובחי בקשות ותחינות שלמים כה

חמיר איחל יהי חסרך לנחמני י"י : י"י
 יוצרי אתה וצורי ומי זה בלתך עורי י"י :
 י"י יהמו לי רחמיך ואל תפן לחטאתי י"י
 י"י יחרוך רעיוני ונפשי אמרה חלקי י"י :
 י"י יעטוף לבי בחילי ואשמוך נגדך
 נפשי י"י : י"י יה שמך בגלל שמך שמע
 היום תפלתי י"י : י"י דָּן בידך מחשבותי
 וסוד לבי לך נגלה י"י : י"י העלה
 מרפא לצירי ועיניך פקח וראה י"י : י"י
 העמד רגלי במשור במקהלים שמך
 אודה י"י : י"י הנני אוחיל לישעך עדי
 תביט וגם תפנה י"י : י"י הט לשועי
 אזנך חמול עלי והקשיבה י"י : י"י אלהי
 לך אקוה ולבי ישעך יתאו י"י : י"י
 וערוב עבדך לטובה ואל תפן לחטאתי
 י"י : י"י ועדי מתי אסירך יהי נאסר
 בכור פשעי י"י : י"י ועדו לבי סעיפיו
 ליחד לך בצרותיו י"י : י"י ואני בך
 אעלוזה פרה דל ממגורותיו י"י : י"י וארון
 עולם אקו לך למען טוב לכל קויו י"י :
 י"י דָּאָר(ך) אפל לטובה אשר אל חסרך
 פונה י"י : י"י הנני מפיל תחנה וטרם
 אקרא תענה י"י : י"י החלימני בחסרך
 ומרפא צו ללב דוה י"י : י"י החלתי
 מינוני ונפשי יום וליל תהמה י"י : י"י
 העלני מתהומות ושביית עבדך שובה י"י

עוד בקשה להרב הנ"ל זצ"ל

יצו האל לדל שואל ויהיו דלתיו פקוחות
 המון שיחו ומר רוחו לאל אלהי
 הרוחות . אשר ירא בעת יקרא משפטים
 ותוכחות . לה' אלהינו הרחמים והסליחות :
 דְּיִמְצָא חן בעין בוחן כליות איש
 מלא מרמה . אשר חולל והתגולל
 בדם עון ומי אשמה . וסוף שברו בבית

קברו יציע גוש וסות רמה . ויתגבר
 ללא דבר ושמח ובל ידע מה . וכי יכסוף
 יקר לאסוף ולא ידע למי ולמה . וישכח
 יום בלי פדיוס . יהי קודר בלי חמה .
 ויום מגלות נפתחות ויזכרו הנשכחות :
 לה' . דָּאָר יגבר אשר חובר במי טפה
 נדם נידה . אשר נחשב כגד תושב וילך
 לו בלי חמדה . וממעמיו וגם מימיו וקץ
 ימיו כמו מדה . ואין רגע בלא נגע ולא
 פגע ולא חרדה . ואין תמים בלא דמים
 ואין איש משאול נפרה . אבל נרצה
 וכן מצא אשר חטא והתודה . וקדם
 שיר ותושבחות מקום ארון ומזבחות :
 לה' . דָּוֶד עוֹן אשר יעוֹן במעלתו
 ומרכבו . ושם כסלו ימי הבלו ברוב כספו
 ובזהבו . הלא יזכור זמן יעבור הדר גבתו
 ומצבו . ואיך ישכח אשר יוכח במכאוב
 על משכבו . עד ידאב וגם יכאב ואין
 מרפא למכאובו . ועת ימש מאור שמש
 ואין הדר לכוכבו . וסכבו בשוק אנחות .
 משפחות משפחות : לה' . דָּוֶד תבל
 כציץ נובל ואחרית' באר שחת . לבד
 לב תם לאל נחתם והוא מפני שמו נחת
 ועול יסכול ולא יכול ולא יקוץ בתוכחות .
 וממוקשו תהי נפשו כמו שפחה בורחת .
 ותתנשא עדי כסא ותסור משאול תחת .
 וגוף נעזב . כמו אכזב וכאזור אשר
 נשחת . תמונות תארו נמחות . והם
 על כס מפותחות : לה' .

עוד בקשה להרב הנ"ל זצ"ל

יצרי ראשית צרי . התעני כשכור :
 ומה יתרון לדבר . דברי עונות
 לזכור : יה אל תגל מסתרי . וחיתי אל
 תעבור : חטא נעורי ופשעי אל תזכור :

הלבן

זבחי **במשות** ותחינות שלמים

עלח לה לאמר אל תדמי. להמלש
בית המלך מכל לאומי. כי את
תאבדי ואולי עמי.

אחרי נמכר גאולה תהיה לו :

ממקום אחר ישלח שלומיו. עושה
שלום במרומו. כי לא בלו רחמיו.
על כן אוהיל לו :

לתענהו לך כגוס כל חוכי פדיום.
וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום.
ורחמים בקשו מאל גורא ואיום.

אל תחננו דמי לו :

אל נדרש בכל לב ידרשנו. כי נכמרו
רחמיו לעם יקראנו. ויאמר עוד זכור
אזכרנו.

על כן המו מעי לו :

לבשה חן ביום השלישי ותלך.
ותיקר עד מאד בעיני המלך. ויבז
בכל אשר הוא מולך.

ועל כל אשר יש לו :

היפה בנשים נמע נעמן. מה שאלתך
כי הכל מזומן. ותאמר יבא המלך
והמן.

אל המשתה אשר עשיתי לו :

למחר קראתם לסוד נכמם. ויצא
המן ביום ההוא נעלם.
והוא במלכים יתקלם.

ורוזנים משחק לו :

יבא אוהביו וורש אשתו. ויספר
להם כבודו וממשלתו. וגזרה עומד'
לעומתו.

הוי המרבה לא לו :

יעצוהו עשות עץ גבוה חמשים.
לתלות עליו קדש קדשים. ולהכיני
כחפצו מכל חרשים.

חרש חכם ובקש לו :

אלהים עדר צאנו ביקר. ותדר שנת
המלך על ידי חוקר

ייאמר לו המלך יהי לך קנייך.
וזאת טבעתי על יד ימינך. והעם
לעשות בו כמוב בעיניך.

ובא עד קצו ואין עוזר לו :

יצא וסופרי המלך נקראו. ויכתבו
ככל אשר הוראו. ובכל עם ועם
רצים יצאו. שרי הרכש אשר לו :

היה דברו נחויץ לאמר. כרם חמר
ביום אחד לגמור. בשלשה עשר
באדר החל וגמור.

לא אוסיף עוד עבור לו :

קרע מרדכי בגדיו לפני אל. ויצעק
מר על גולת אריאל. הבנים אין
לישראל. אם יורש אין לו :

טרוף טורף שאר המוני. מי נתן
למשיסה יעקב למוני. וישראל
לבוזים הלא י"י. זו חטאנו לו :

נערות אסתר הגידוה דבר. שמענו
צעקה כיענים במדבר. ומרדכי
בלבוש שק עבר.

לא ידענו מה היה לו :

בגרים שלחה להלבישו. ולא קבל
פטרירות נפשו. ותשלח להתך
לחקרו ולדרשו.

לדעה מה יעשה לו :

רוחו הוציא להתך וחוה. ופרשת
הכסף לפניו שוה. והפתשגן שלח
ועל אסתר צוה.

לבא אל המלך להתחנן לו :

בתשובתה אמרה להשיבו. דע כי
בן מות אשר לא יקרא ויבא.
לבד מאשר יושיט לו המלך את
שרביט זהבו.

בקרב איש להשתחוות לו :

יקיר בשמעו דברי הרסה. זעק אהה
כי אין מנוסה. זעף י"ו אשא.
כי חטאתי לו :

זבתי בקשות ותחינות שלמים כז

כ י מה חפצי אחר זה הצער. וכלי הקרב שות שתו השער. הישאג אריה ביער.

ל וטרף אין לו :
ה אמר מי הוא זה מכל אנשי. ואי זה הוא בכל מגרשי. או מי מנושי.

מ אשר מכרתי אתכם לו :
ה הרה לענותו המן זה הרע. אשר פרעות בגוי צדיק פרע. אוי לרשע רע.

נ כי גמול ידיו יעשה לו :
נ מלא חמה וקם אל גנו. ובשובו ראהו נופל על כנו. יגלו שמים עונו.

ס וארץ מתקוממה לו :
ס רים אחד גלה חמאתו. הן עין עשה למרדכי בביתו. ויצו המלך לתלותו.

ע על העין אשר הכין לו :
ע מרת אסתר לבקש על עמה. להשיב ספרי האף והחמה. כי נחם י"י על מכה עצומה.

פ ושב ורפא לו :
פ תשגן הכתב להיות היהודים. להרוג בשונאיהם עתידים. כי נפל פחד היהודים על המורדים.

צ ושלום היה לו :
צ וה מרדכי על עם לא אלמן. מושיע ורב ונגיד ונאמן והפקד על בית המן.

כ ועל כל אשר יש לו :
כ דשתי לצוררי מובח ואכין לפניו מטבח. בעון אביהם המרצח. ואלה שמות הילודים לו :

ך וצאתי פרשנדתא דלפון אספתא פורתא. אדליא ארירתא

חוקר. בספר הזכרונות והיה בוקר. ויודע י"י את אשר לו :

ב מצאו דבר מרדכי מפורש. מה נעשה יקר וגדולה דרש. ויאמרו כי לא פורש.

ג מה יעשה לו :
ג לה אוון המן בדברו. מה לעשות באיש אשר הפלך חפץ ביקרו. ויען וייקש במאמרו.

ד פי כסיל מוחתה לו :
ד בר לעדותו בעדיי מלכים. וללכת לפניו אחד מהנסיכים. ולבו במחשביו הולך חשכים.

ה ואין כוגה לו :
ה שיבו המלך כן דברת. עשה למרדכי היהודי בכל אשר אמרת. כן משפטך אתה הרצת.

ו כמושפט הזה כן יעשה לו :
ו ישב מרדכי אל משמרתו. והמן נדחף אל ביתו. ויועדו אוהביו וורש אשתו.

ז לבא לגור לו :
ז רע ישורון זכרו נבוניו. אם יש מרדכי אחד מבניו. אשר החילות לנפול לפניו.

ח לא תוכל לו :
ח כמיו עודם מדברים עמו. וסריסי המלך הבהילותו להקימו. ולא ראה כי יבא יומו.

ט וי"י ישחק לו :
ט רם כלות משתה היין. אמר המלך אל יפת העין. שאלו כי הכל לנגדך כאין.

י ותבך ותחנק לו :
י נתן לי נפשי בשאלתי. ועמי אדני המלך בבקשתי. כי נמכרנו לצורך ולא מבריתי.

תאות לכו נתת לו :

זמלש
את
לו :
נושה
מיו.
לו :
ים.
ום.
ם.
לו :
מרו
זכור
לו :
ך.
ויבז
לו :
לתך
אלך
לו :
יצא
לו :
מפר
מך
לו :
ינו
לו :
נת

זבחי בקשות ותחינות שלמים

ה ראנו ידו הנפלאה. על שפת הים נוראה. אשירה ל"י כי גאה גאה. בזמירות נריע לו: דגלים עברו ביבשה. ולפניהם אל נערץ בקדושה. אז שוררו שירה חדשה. מי כמוך באלים י"י:

פזמון שחבר הר"ר יהודה בן שמואל ז"ל.
עת שערי רצון להפתח. יום אהיה כפי לאל שוטח. אנא זכור נא

לי ביום הוכח. עוקד והנעקד והמוזבזב: באחרית נוסה בסוף העשרה. הבן אשר נולד לך משרה. אם נפשך בו עד מאוד נקשרה. קום העלהו לי לעולה ברה. על הר אשר כבוד לך זורח. עוקד: אמר לשרה הן חמוך יצחק. גדל ולא למד עבודת שחק. אלך ואורו אשר לו אל חק. אמרה לך אדון אבל אל תרחק ענה יהי לך באל בוטח. עוקד:

שיחר והשכים להלך בבוקר. ושני נעריו ממתי השקר. יום השלישי נגעו אל חקר. וירא דמות כבוד והוד ויקר: עמד והתבונן להמשח. עוקד:
י דעו נעריו כי קראם לאמר. אור הראיתם צ"ץ בראש הר המור. ויאמרו לא נחזה רק מהמור. ענה שבו עם משולים לחמור. ואני והנער להשתטח. עוקד:

ה לכו שניהם לעשות במלאכה. ויענה יצחק לאביו ככה. אבי ראה אש ועצי מערכה. איה אדוני שה אשר כהלכה. האתה יום זה דתך שוכח. עוקד:

י יענה אביו באל אי מחסה. כי הוא אשר יראה לעולה השה. דע כל אשר

אריסא . פרמשתא אריסי ארידי ויותא .

גם קבורה לא היתה לו: **ש**וללתי שוללי ואריע ריע. כי עלה משאו ואביון גווע. וימלט עני משוע. ויחוס ואין עוזר לו:

ת כתב זאת לדור אחרון. ולבני בנים תהיה לזכרון. וכל המזכיר אותה ירון.

אשרי העם שככה לו: **א**בלו ריעים שתו ושכרו. וימי הפורים בשמחה שמרו. ועם שמחתכם האביונים זכרו:

ושלחו מנות לאין נכון לו: **נ** סי אל מאז נשאוני. ובנבכי הים העבירוני. ולכן כליותי יסרוני.

דום ל"י והתחולל לו: **י** ום צאת פרעה אחרי. לטרופ כאריה עדרי. נצבו כחומה מימי משברי.

ויהנעשו כי חרה לו: **י** צא צר אחרי עם קדושו. וישלח צור עננו להפרישו. להיות צל על ראשו.

להציל לו: **ה** עבירו ביבשה וצרו הרריד. בינו ובין רודפיו הפריד. ולתחתיות מצולה הוריד.

חוקקי בסלע משכן לו: **י** בשוב הים לאיתנו. נטבע פרעה וכל המונו. כי הים הכביר מרכבות גאונו.

וירא כי לא יכול לו: **ד** הרות אבירים באדירים נפלו. וכעופרת במים רבים צללו. ודורשו י"י שמו יהללו.

בנבל עשור זכרו לו:

זמן הישועה. ינון ואליה אני שולח .
עוקד והנעקד והמזבח :

פזמון שחבר הרמב"ם זלה"ה .

עת שערי רצון להפתח . יום אהיה
כפי לאל שוטח . אנא זכור נא

לי ביום הוכח . עוקד והנעקד והמזבח :

אני מזכיר היום חסדי אבותי . לאל

נורא ואיום בן מתשבותי . למצוא

בם פדיון ממשובותי . ואת פניו אשר

בתשובותי . יום יפקוד חטאי עם חובותי .

כי לקבל שבים יד פותח עוקד :

משה טמי זרונים אשר בם צלל .

ורחץ במי צדקך בדם חטא

מגולל . וכס בשמלת חסדיך הולך שולל .

מתום ומיושר עת יהי נפלל . ואם מציר

אשמיו רכא ואומלל . צורי חסדיך לציריו

תהי שולח . עוקד :

ברובי חסדיך הן נסמכתי . ומרחם

עליך השלכתי . ואם בשרירי

לבי הלכתי . לפניך נפשי הן שפכתי .

בתוך בור גלותי כך בטחתי . כי אשרי

אדם כך בוטח . עוקד :

מימן חסד ימן לרעב חסדיך . בלתך

צור ואין מלבריד . נא לרק

מצדק מלא פחדך . המלא רחמים ולי

אני עבדך . ויערב לך שיח אשפוך נגדך .

בכואי בצל רצונך להסתפח . עוקד :

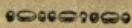
חזק והכן לב לעבדך רצונו . וחון

מודה ועוזב פשעו ואונו .

וקח שי לך יקרב מקום קרבנו . הקריב

בהיות מקדש על מכונו . ותעל' לך לרצון

תודת לשונו כקרבן על גבי המזב' עוקד :

בקשה

אשר יחפוץ אלהים יעשה . נבנה

בני היום לפניו כסא . אז יאמיר

זבח והזובח . עוקד :

ד פקו בשערי רחמים לפתוח . הבן

להזבח ואב לזבח . קווים לאל

ולרחמיו לבטוח . וקווי ה' יחליפו כח

דרשו בנחלת אל להסתפח . עוקד :

ה בין עצי עולה באון וחיל . ויעקוד

יצחק כעוקדו איל . ויהי מאור יומם

בעינם ליל . והמן דמעיו נוזלים בחיל

עין במר בוכה ולב שמח . עוקד :

ש יתו לאמי כי ששונה פנה . הבן

אשר ילדה לתשעים שנה . לאש

ולמאכלת מנה . אנה אבקש לה

מנחם אנה . צר לי לאם תבכה

ותתייפח : עוקד :

מ מאכלת יהמה מדברי . נא חרדה

אבי ואת מאסרי . חוק ועת יקד

יקוד בבשרי . קח עמך הנשאר

מאפרי . ואמור לשרה זה מיצחק

ריח . עוקד :

ן יהמו כל מלאכי מרכבה . אופן ושרף

שואלים בנדרבה . מתחננים לאל

בעד שר צבא . אנא תנה פדיון

וכופר הבה . אל נא יהי עולם בלי

ירח . עוקד :

ס מר לאברהם ארון שמים . אל תשלחה

יד אל שלש אורים . שובו לשלום

מלאכי מתנים . יום זה זכות לבני

ירושלים . בו חטא בני יעקב אני

סולח . עוקד :

ק בריתך שוכן זבול ושבועה . זכרה

לעדה סוערה ונגועה . ושמע תקיעה

הוקעה והרועה . ואמור לציון בא

הים
אה .
לו :
אל
שה .

היה
נא
ח :
שר
אור
ה .
:
לא
לו
ק

זני
עו
:

ור
יו
נו
ר

ה
ה

ובתי במשות ותחינות שלמים

ראה עניי ועמלי . וכפר רוע מעללי .
 בשרני צור נואלי . אורח ימים
 אשביעהו . משמי :
דלעד אויבי ישלמו . ועל עמך יתחכמו .
 שלח בם חמה ונלחמו . איש באחיו
 ואיש ברעהו . משמי :
כשומם מפני אשמותיו . אפחד לשמע
 קורותיו . קורא לך מצרותיו . ואמר
 אל תשחיתו . משמי :
דרד מיחל נם לעזרה . מקדש צום
 וקורא עצרה . עמו אנכי בצרה .
 אחלצהו ואכבדהו . משמי :
זכרני ברצון עמך . ועשה למען שמך .
 ובנה בית אולמך . ותשובב את
 ישראל אל נוהו . משמי :
קולי יבא אל היכלך . קדוש יום
 תשיב גמולך . רצה ה' פעלך .
 בקרב שנים חייהו . משמי :

בקשה נאה וויכוח הנשמה עם הגוף שחבר הגאון
 המובהק כמוהר"ר אליעזר אשכנזי זלה"ה משתי
 תנועות ויחד ושתי תנועות .

אל תשכחי נפשי היי זוכרת . זכה
 אני ברה ואת עוברת . מה יהיה
 כחי ומה גוברת . אחר רצונך הן לבד
 נגרת . ובעוד היותך בי אד נקשרת .
 עולח תני לו זאת ועוד אחרת .
 רוחך ונשמתך בקול ועתה :
למה גווייתי תבקשי יין . שמן ומטעמים
 ומחמד עין . טפה סרוחה דום ואת
 מאין . יום זה ביש נמצא למחר אין .
 את יצרך כבשי ובו נוערת .

קרבן תני כי את לבר סוררת .
 הלב והכבד והיותרת :
 יום אהיה שחת אזי נמשבת . מי לפני
 אל חי לדין הולכת . מה תקשי ערפך ואת
 נחכת .

בקשה שחבר החכם הרב חפזול רבי
 אברהם בן עזרא זלה"ה .
אל בית המלך לבא נקראתי . רעדה
 אחותני כי פיו המרתי .

ה' שמעתי שמועך יראתי :
במה יחירתי להנצל תוכלי . יום על
 כף מאזנים במשפט תעלי . מה תלוני
 ואל בידך שם כלי . להיטיב ואת
 תרשיעי ובהבל תהבילי . ובלבך לא
 תחשבי בשכלך לא תשכלי . לאמר מה
 זה ואיך ולמה נבראתי . ה' :
רצית ללכת אחרי תאותך . תתענני
 פה ולא זכרת אחריתך . יום אל
 יפרידך מעל גוייתך . ואל חיקך ישיב
 תגמול פעולתך . כי בספר רשום חקוקה
 אשמתך . היום לעומתך נתיב תום
 הוריתי . ה' :

דלך דבש ראית בגויית אריה . אכלת
 ותממאי ולא אמרת איה . אלהי
 המשפט יום יאסוף גויי הארצות לדין
 והמתים יחיה . אמרת בלבבך אולי
 לא יהיה אדרוש מאווי לבי ובריתי . ה' :
כראות עיניך בשאול ישליכוך .
 ותאותך לדרך רע ידריכוך . לא
 יועילוך אבל לתופת יוליכוך . מקום
 נחלי כידודי אש יתיכוך . ומאורות
 חלדך במשפט יחשכוך . תנחמי תאמרי
 אוי כי מריתי . ה' :

בקשה להרב הנ"ל זלה"ה .
אשם וזע מזדונהו . צם ומתפלל
 לקונהו .

משמי קדשו יענהו . הלא זה צום אבחרהו : משמי
בבכי יבא ועל שער . דופק וצועק
 מצער . יזכור חוות כי נער .
 ישראל ואוהבהו . משמי :

זבחי בקשות ותחינות שלמים כט

נתת. האש והעצים לך גערכת. על רוב פשעך באש כוערת.

עולה חגי לו זאת ועוד אחרת :
רוחך ונשמתך בקול ועתרת :
עתה גוייתי דעי יום שבר. עת יגחילוך אחוזת קבר. מהם לבשר חי עלי כל אבר. אז תאמרי איכה אני הגבר. שוא תחשוב תתנצלי נקברת.

תודה חגי כי את לבד סוררת :
הלב והכבד והיותרת :
זכרי יחידתי אשר שגגת. מה תהמי עלי בקול שאגת. הן תשתי כוסך לך מזגת. לבשי כתונת לך ביר ארגת. שובי במרם תהיי נגזרת.

עולה חגי לו זאת ועוד אחרת :
רוחך ונשמתך בקול ועתרת :
רב לך גוייתי יציר החומר. כי תחמוד בשר ותשתי חמר. נתמלאה הסאה ונגדש עומר. מה תתני קולך ותוסיף אומר. הן את בגוש עפר אני נשארת.

תודה חגי כי את לבד סוררת :
הלב והכבד והיותרת :
בואי ראי נפשי לטוב לשנינו. אל נא תהי מצה וריב בינינו. פן יחרה אף אל ודן דיננו. שובי ואשובה לאל קוננו. טוב אענה אמן ואת אומרת.

יחד לאל נקריב בקול ועתרת :
נפש מאד עם לב ופה דוברת :
נפשי לחוליך אל תהי צוותת. איך תשאלי מאל מלא כף נחת. הנה אני עיור ואת פוסחת. איכה שחין ירפא והיא פורתת. ננע לבנה היא כמו בהרת.

יחד לאל נקריב בקול ועתרת :
נפש מאד עם לב ופה דוברת :
אדם למי יאסוף להון טורח. הן לא ילונו והוא קרח. אם לא ברחמי אל היות בוטח. עם הלבב נשבר וכף

שומח. תכון תפלתו כמו נקטרת. יחד לאל נקריב בקול ועתרת :
נפש מאד עם לב ופה דוברת :
לו יקשוב קול יהיה שומע. נפש מרירותה ולב יודע. עת יקרב יומי ולו נוסע. שחת כמו תנין שאול בולע. נחנו כאניה בים סוערת.

יחד לאל נקריב בקול ועתרת :
נפש מאד עם לב ופה דוברת :
יכאב בשרי נפשי נרתעת. לכתי מקום רמה ובית תולעת. הנה נשמה בלתי יודעת. אם תחזור קרבי והיא נושעת. או יגרום החטא והיא נעצרת.

יחד לאל נקריב בקול ועתרת :
נפש מאד עם לב ופה דוברת :
הן נעתיר כי בי תהא חוננת. נשב בזיו האל בראש כותרת. נפתח אוי פינו בשיר גומרת. הלל וקול זמרה לראש עמרת. כי הגדולה לו והתפארת.

יחד לאל נקריב בקול ועתרת :
נפש מאד עם לב ופה דוברת :
פיוט נאה לומר בכוכך מזהב החסיד האלהי כמהור"ר יצחק לוריא אשכנזי זלה"ה :
מה לך יצרי תמיד הרדפני. ולאויב לך כל יום תחשבני. מה לך :

יום ליום תממון הנם פח יוקשים. עד אשר תוך פח מוקשך תלכדני מה לך :
צר ואויב אתה לי מנעורי. החרוק עלי שן ותשטמני מה לך :
חשבה נפשי לנמות אחריד. כי בצל ירך מצר תצרני. מה לך :

קדמו עיני לבכות באשמורות. כי באף סכות ותרדפני. מה לך :
אם אדמה כי תהיה לי לעזרה. כי ביום צרה אקרא ותעגני. מה לך :
צוף רבש אמרי נועם חכך לי. הן בחבך עד דק תמשכני. מה לך :

עוד

הוא . וסלחת : **מה** לידירי ומלכי יסתר .
ואשפוך עתרת חכי ואין עותר . ואשאל
בעד חלום חשבי ואין פותר . ואומר
לא אוכל כי התום הוא . וסלחת :
עוֹבָה שׁוֹבֵת שארית עם הועם .
ושלח מבשר בברית להודיעם . את
אשר יהיה באחרית הועם . ונוחם
ואם לא עם בינות הוא . וסלחת : **ה**וֹסֵף
יד וציר משנה תשליח . וקרן לנגש
ונענה תצמיח . יגבר ובכל אשר יפנה
יצליח . ויודע כי משיח אלהים הוא .
וסלחת :

עוד בקשה להרב הנ"ל ז"ל :

מִבֵּית מְלוֹנִי . קִמְתִּי בְצוּקִי : ולבית
אֲדוֹנִי . בִּאתִי בְחֻקִּי : ואליו עֵינֵי .
תְּלוּיָה בְצַעֲקִי : בקראי עֲנֵנִי . אֱלֹהֵי צְדָקִי :
יִשְׁרָיִוֹת יִצְרִי . יִשְׁפִּילֵנִי : כהולכי
בְּקָרִי . יִבְהִילֵנִי : וחטאת מרי . יִנְחִילֵנִי :
לֹא יִרְפְּנִי . עַד בְּלַעֲי רוּקִי . בקראי :
הֶבְאִישׁ רִיחוֹ . כִּי בִי רָדָה : המר
רוחִי . וְעָלִי הָרָדָה : הכשיל כחי . ואותי
צָרָה : שֵׁם לְחִרְדָּה . נִשְׁפָּ חֲשָׁקִי . בקראי :
הֶמֶץ מִשְׁנֵת . יִגוֹנִים חוּזָה : והקריבה
שֵׁנֵת . פְּדוּת לַעַם נִבְזָה : ורצה רַגְתִּי .
כּוֹאֵב ורֹזָה : כִּי אֵתָה מִנֵּת . כּוֹסֵי
וְחֻלְקִי . בקראי :

עוד בקשה להרב הנ"ל ז"ל .

אֵם רֹב עוֹנֵי אֲנִשְׁנוּ . ואמרתִי לֹא
אוֹכְרָנוּ .
מֵה אַעֲשֶׂה כִּי יָקוּם אֵלַי וְכִי יִפְקֹד מֵה אֲשִׁיבֵנו :
מֵה לִּי בַתְּבַל אֶהְבְּתִיהוּ . ומחר בְּנִסְעֵי
עֹזְבִתִיהוּ . ומשא כְּבֹד עֲשִׂיתִיהוּ . אֵם
לֹא עַל שְׂכָמִי אֲשִׁאֲנוּ . מֵה אַעֲשֶׂה :
שׁוֹמוֹ

עוד פיוט נאה אשר חיבר הרב הנ"ל ז"ל .
יום זה דר במרומי . צור מפין כל נעלם .
שמתו לדין עמים . לפקוד כל מעללם .
אנא זכור לישראל ברית חמים . ושמע
והקשב קולם . העם יאפרו כלם . זה
היום הרת עולם . היום יעמיד במשפט
כל יצורי עולם :

צִדְקַת אִיתָן יוֹם זֶה . ויחיד נַעֲקֹד כְּשֶׁה .
תִּזְכּוֹר לְדַל נִבְזָה . אֵל רֵם וּמִתְנַשֵּׂא .
תּוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא . אֵל יִשׁוּב דָּךְ נִכְלָם .

היום הרת עולם וכו' :
המֹל בְּנִים לֵב שׁוֹפְכִים . הַמְּשַׁלְתִּם
לְעַפְר . בְּכִסָּא רוּם מְמַלִּיכִים . בּוֹכְרוֹנוֹת
וּבְשׁוֹפֵר . בְּרִכּוֹת תִּשַׁע עוֹרֻכִים . תְּקִיעוֹת
כֵּן עַל מִסְפֵּר . וְתִיטֵב לָךְ מִשׁוֹר פֶּר .
תְּהַלְתֶּם וּמִהַלְלִם .

היום הרת עולם וכו' :
ול שׁוֹפֵר בַּהֲשִׁמְעֵי . יַעֲלֶה בְּמַעוֹנֶךָ .
בַּהֲבִיעֵי בַּהֲרִיעֵי . הַמָּה נֹא אֲזַנְךָ . מִשְׁפָּטִי
צוֹר יִשְׁעֵי . יֵצֵא מִלְּפָנֶיךָ . מַלְכֵי עֵינֶיךָ
אֵל נֹא תִתְעַלֵּם .

היום הרת עולם וכו'

פזמון להר"ר משה קמחי זלה"ה .

אֵנָא כַּעֲב זְדוֹנֵי תִמְחָהוּ .
וסלחת לעוונני כי רב הוא :
איֵךְ יִמְחָה וְנִכְתַּב . לְמוֹל אֲבִי . כִּי
אֵין בְּלָבוּ מַחֲשֵׁב כַּמַּחֲשֵׁבִי . לְמַחֲוֹת
מֵאֲשֶׁר כָּתַב לְיוֹם רִיבִי . כִּי הַמְּכַתֵּב
מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא . וְסִלַּחְתִּי : **נ**ֹא אֵם
תַּחֲקִיד וְתִפְרוֹשׁ צוֹר עֲלוֹמִיו . אֲוֹן בְּלִילוֹ
יִחְרוֹשׁ וּבִימִיו . וְאֵם לְחַטָּאֵי תִדְרוֹשׁ
וְלֵאשְׁמִיו . מִכָּף רִגְלֵי וְעַד רֵאשׁ אִשְׁמִי
הוּא . וְסִלַּחְתִּי : **י**ִהְרַסוֹן וַיִּבְנֶנּוּ בִי רַעֲיוֹנֵי .
יוֹם בִּי חֲטָאֵי יַעֲנֹן וּבִפְנֵי . אֲכֵן סַעֲיִפִּי
יִבְיַנּוּ כִּי ה' . נוֹשֵׂא עוֹן וְחַנּוּן וְרַחֻם

צדקה שנת עינה . גוברת . ולבקש על
 עונה . שוחרת . צועקת על חטאתה .
 שופכת בדמעתה . עתרת . שיר :
 יושבת ברוב פחד כי חטאה . לובשת
 סות חרדה . לך קוראה . עורכת תשובתה .
 אולי ממשוכתה . נרפאה . שיר :
כרי עלותה בית אל . לתפלה . אביר
 גואל ישראל . מחול לה תשא את
 חטאתיה . וברית אבותיה . תזכור
 לה . שיר : **נרא** אתה . שועתה הקשיבה
 את ריבה מצרתה . אל ריבה נחם נא
 את עם אביון . גם ברצונך את ציון .
 הטיבה . שיר : **קון** תחון על בניך .
 לך שבים . ובפחד לפניך . נצבים .
 יראים עת יקראו . לדין כי על כן
 באו . נכאבים . שיר : **זכור** תזכור
 רחמים . יום הדין . הפר כעס וועמים .
 עת תדין . ליראים ולחושבי . שמך
 המה יושבי . על מדין . שיר : **קרב**
 לי שנת גואל . ופדני . על מי מנוחות
 האל תנחני . וזכור לי זכות איש תם .
 על לבך כחותם שימני . שיר : אם
 עוונות תשמור לי למשא . ראה צורי
 גואלי איך אשא . לא אוכל שאת עלי
 אבל רוע מפעלי . אל תשא . שיר :

בקשה לרבינו חיים זלה"ה .

חשתי ולא התמהמהתי בתנומות .
 ולבית אל הנה קמתי בזממות
 לפניו פי פציתי . לו כי קוה קייתי .
 ה' לישועתך קייתי ה' :
 לראה רעד ואימה . יבא בי . נפלה
 עלי תרדמה . בחובי . אך בסופי
 אתחנן . לאל אולי יחנן . ה' לישועתך :

יה

עצמו פושעים ליום קומו . כי לא
 תוכלון שאת ועמו . כי גדול ורב יומו .
 ונורא הוא מי יכילנו . מה אעשה :
הלעולמים אסור שבר . יהמה אני
 הוא הגבר . נושא מחלת שבר . אך
 זה חולי ואשאנו . מה אעשה : מח
 לידודי יריבני . ומחר כקדם ישיבני .
 נגידי יקריבני . וכמו נגיד אקרבנו .
 מה אעשה : חיש ישעי ועת לשאת .
 עון העדה החוטאת . בעת ההוא
 יבוקש את . עון ישראל ואיננו .
 מה אעשה :

שיר מרובע מיתד ושתי חנועות להחכם
 הרב רבי אליקים זלה"ה .

אלהי עוז תהלתי . רפאני . וארפא :
 ותן מרפא . למחלתי . לבל
 אמות . ואספה : **לך** אודה . בעודי חי .
 בתוך ריעי . וגם אחי . וארבה מהלל
 שיחי . בקול ערב . וניב יפה : לישועתך .
 תבואני . ועל רגלי . תקימני . ושובה
 עוד . אלי בני . לשובתך אני צופה :
קשוב כי רב . כאב לבי . כאש בוערי
 בתוך קרבי . ולא נותר . נשמה בי .
 וכחי הוא . מאוד רפה : יהי נא חסדך
 עלי . לסמכני . במעגלי . וכל ימי .
 וכל לילי . אהללך . בנועם פה :
מחה פשעי . כמו ענן . היות שקט .
 ושאנן . ואראה חיש . ואתבונן . מקום
 ספיר וגם ישפה :

בקשה לרבי בנימין זל

בת אהובת אל קמה בשחר . חתלבן
 אודם כתמה כצחר .
 שיר לך מהללת . למוצת על אילת השחר :

(יה)

זבחי בקשות ותחינות שלמים

ירדפני . כאויב מנעורי עד בלותי :
 ומה לי מזמן אם לא רצונך . ואם
 אינך מנתי מה מנתי : אני ממעשים
 שולל וערום . וצדקתך לבדי היא כמותי :
 ועוד מה אאריך לשון ואשאל . יי נגדך
 כל תאותי :

בקשה .

בן אדם מה לך נדרם . קום וקרא
 בתחנונים . שפוך שיחה . דרוש
 סליחה . מאדון האדונים . רחץ ומחר .
 ואל תאחר . במרם ימים פונים . ומתרה
 רוץ לעזרה . לפני שוכן מעונים . ומפשע .
 וגם רשע . ברח ופחד מאסונים . אנא
 שעה שמך יודעי ישראל נאמנים .
 לך יי הצדקה ולנו בושת הפנים :
 עמוד כגבר והתנבר . להתודות על
 חטאי' יה אל דרוש . בכבוד ראש . לכפר
 על פשעים כי לעולם . לא נעלם . ממנו
 נפלאים . וכל מאמר . אשר יאמר
 לפניו הם נקראים . המרחם . הוא
 ירחם עלינו . כרחם אב על בנים .
 לך יי הצדקה ולנו בושת הפנים :

בקשה .

א להי אל תדינני כמעלי . ואל תמוד
 אלי חיקי כפערי .
ב חמלתך גמול עלי ואחיה . ואל נא
 אל תשלם לי גמולי .
ג און נפשי לך אשפיל ואקרע
 במכאובי . אני לבבי לא מעילי .
ד זה לבב ונעצב . עלי פשעי ורוב
 רשעי וסכלי .
ה לום יגון בלי יין כאין . אשורי
 מנתיבתך מט ורגלי .
ו מה אענה ואן אפנה לעזרה . ביום

משפט

יה יודע מסתרי . שמרני . מאזין כל
 אמרי . ענני . מחטאי טהריני . לך
 אני רפאני . ה' לישועתך : **כה** בצע
 כי אתנפל נגדך . אם אוסיף צור
 לחלל . אחריך . העלה מרפא לצירי .
 זכרני ופקדני . ה' לישועתך :

בקשה .

יי נגדך כל תאותי . ואם לא אעלנה
 על שפתי : רצונך אשאלה רגע
 ואנוע . ומי יתן ותבא שאלתי : ואפקיד
 את שאר רוחי בידך . וישנתי וערבה
 לי שנתי : ברחקי ממך מותי בחיי .
 ואם אדבק בך חיי במותי : אבל לא
 אדעה במה אקדם . ומה תהיה עבודתי
 ודתי : דרכיך יי למדני . ושוב ממאסר
 סכלות שבותי : והורני בעוד יש בי
 יכולת . להתענות ואל תבוז ענותי :
 במרם יום אהי עלי למשא . ויום יכבד
 קצתי על קצתי : ואכנע בעל כרחי
 וואכל . עצמי עש ונלאו משאתי :
 ואסע אל מקום נסעו אבותי . ובמקום
 תחנונתם תחנותי : כגר תושב אני ע"ג
 אדמה . ואולם כי בבשנה נחלתי :
 נעורי עד הלום עשו לנפשם . ומתי גם
 אני אעשה לביתי : והעולם אשר נתן
 בלבי . מנעני לבקש אחריתי : ואיכה
 אעבוד ויצרי בעודי . אסור יצרי ועבד
 תאותי : ואיכה מעלה רמה אבקש . ומחר
 תהיה רמה אחותי : ואיך ייטב ביום
 טובה לבבי . ולא אדע הייטב מחרתי :
 והימים והלילות ערבים . לכלות את
 שארי עד בלותי : ולרוח יורון מחציתי .
 ולעפר ישיבון מחציתי : ומה אומר ויצרי

זבחי בקשות ותחינות שלמים לא

ומחלי . ועת תביא יצורידך במשפט .
אלהי אל תדינני כמעלי :

מליחה להר"ר שמעיה זל"ה .

אליך ה' אקרא . משגב לעתות

בלרה : בקרוב עלי מרעים .

זלעפה אחזתני מרשעים : גברו ועלו

על ראשי . טובה ה' חללה נפשי :

דוברי שקר בלשונם . חנה עון על

עונם : הכוני פלעוני בעלי זדון . איש

חימה יגרה מדון : ואף גם זאת זיהוית

בלרה . חללים היות לי לעזרה : זכור

עניי ועמלי . כי אשב בחושך ה' אור

לי : חמול על גולת אריאל . שה פזורה

ישראל : מרם יכלוני חנשי דמים . עוזדי

חלילים חלמים : ישמו יד על פה .

ואני בה' אלפס : כי עליך הורגנו כל

פיוס . אל נורא ואיום : לקינו בעול

גלות ושביה . על חלה חני זוכיה :

פכרתנו חנם ביד ערלים . חללי אדום

וישמעלים : נחשכנו כלאן טבחה .

תשמיטנו ששון ושמחה : סורו טמא

קראו לנו . ונסי כטמא כלנו : עשה עמנו

אות לעובה . אל תרחק ממנו כי נרה

קרובה : פשעינו חכסה שוקן מעונים .

רחם עלינו כרחם אב על בנים : צרינו

בוססו את מקדשנו : הלא למשמע חוץ

דאבה נפשנו : קנא לשם קדשך ותנקום

נקם . יבושו הבוגדים ריקם : רוכב

עקן וערפל . השפלה הגבה והגבוה

תשפל : שמחנו בבנין אפריון . אחה

תקום תרחם ליון : תשלם גמול לכל

אויבי נפשנו . יראו עינינו וישמח לבנו :

יבט יהודה בדוחק ובלער . הושאג

אריה

משפט ולמי אנוס ומי לי .

ז דונותי למול פני ועיני . כלימתי

לעומתי ואצלי .

ח מאי לו ירחון במ שכני . אוי ברחו

ורחקו מגבולי .

ט מא לבב אשר סובב ושובב . לבבי

בי עלי כל חטא פלילי .

י רעתים בעלותם על לבבי . ראיתים

על יד ימיני גם שמאלו .

כ קש נדף אני נדף ונהדף . ולא נכנע

ולא נמנע עמלי .

ך עיני בתחנוני ה' . בהאנחי שמע

שיחי וקולי .

מ נת חלקי וצור חוקי וחשקי . ומבטחי

וגם כחי וחילי .

נ חני נא באורח הנכונה . לפניך והבן

את שבילי

ס לח חובי וישר את לבבי . אשר

תועה כמו רועה אוילי .

ע נה נאקי דלתיך בדפקי . ראה צורי

רפא צירי וחילי .

פ דני מעונוני צור גאוני . אילותי

בגלותי וחשלי .

צ רי עצבי משוש לבי בקרבי . ושמחתי

באנחתי ואבלי .

ק דורנית לך אלך שתוח . בלי כח

פליחתך בשאלי .

ך אה כי זכרך יה תוך לבבי . ובזממי

במו יומי ולילי .

ש עני נא רצני אל אמונה . ותישב

לך תשורת מהללי .

ת נהלני ימי מרת צבאי . ותרעני

ימי חלדי וחדלי : חמול עלי וכפר

מעללי . ושור שירי כשיר מושי

ותי :
ואם
ועשים
מותי:
נגדך

וקרא
דרוש
זהר .
מורה
פשע .
אנא

פנים :
על
לכפר
ממנו
אמר
הוא

:

נמר

נא

קרע

רוב

זורי

יום

אריה ביער: **ב**קיים ישועתך אבות
 וזנים. העניים והאביונים. **ע**מוד
 בפרץ כל נהיה לשחוק: למה ה'
 העמוד מרחוק: יונתך עד שערי מות
 הגיעה. יושב הכרובים סופיעה: **ה**בה
 לנו עזרה מלך. ה' ה' תקלר: **ה**דש
 ימינו בגלות יסן. עורה למה חישן:
זכור בניך בארץ לא להם. חר לא
 יקרב אליהם: **ה**ן הנחמס גלה לגלמודה.
 ישמח ה' ליון תגלגה בנות יהודה:
 שועתנו תעלה לשמי מרומים. אל מלך
 יושב על כסא רחמים:

אל מלך ויעבור

רבנו של עולם. בהביאך כל יאורי
 עולם. במשפט על כל נעלם:
 כלם נקבצו באו יחד. בלב נימם וגוף
 נכחד. מפני גערת אחד: מפחדך
 חיל יאחזון. ומקול רעמך יחפזון.
 שמעו עמים ירגזון: ואטן ואומר לבי
 לבי כבוד ילך. ובעודך מי דרוש יולרך.
 כי כשלת בעוונך: ואם עתה לא תשים
 לדרכך פעמך. מי ידבר בשבילך. ואחר
 תאסף לעמך: שוב אל אל ושמע בקלו.
 התחנן לפניו בקרב סיכלו. דום לה'
 והתחולל לו: ודרך אמונה היה בוחר.
 ושוב פני לורך השחר. ודמעך לא
 תאחר: קבל בראון תפלתנו. ונשלמה
 פרים שפתינו. אבל חטאנו אכחנו
 ואבותינו: אשמנו בגדנו וכו'

סדר המלקות במנהג חסידי ארץ ישראל חוב"ב
 ואחריהם כל ישרי לב.

הרצועה לריך שחיה של עור
 של עגל ויהיה לה בית
 יד באורך טפח וכו' נקב ויעבירו בו

הרצועה כפולה באופן שיהיו ד' רצועות
 תלויות בו ורוחב הרצועות טפח ואורכן
 כשני שלישי אמה ויעביר נקב הסוף
 ג"כ עוד רצועה אחת של עור של חמור
 רחבה אלבע גודל ואורכה יעדיף על של
 עגל כמו עובי ב' גודלים ויהחוב כל
 הרצועות בנקב הסוף באופן שלא ישלפו
 ממנו. הלוקה יפשיט בגדיו ויהיה ערום
 גבו ולבו עד החגורה. והשליח ב"ד
 יאסור שתי ידיו כפותים על עמוד של
 עץ שהוא נטוי אל הקיר והלוקה יטה
 עלמו ויכוף ראשו בין זרועותיו. המלקה
 יהיה איש משכיל בלתי משחגע ויהיה
 בינוני בגב ויעמוד על אבן אחת ויאחז
 את הרצועה בידו אחת בלעד ובידו השני'
 יחזיק במרפק הזרוע באופן שלא יוכל
 לנטות ידו יותר מדאי ומ"מ כשילקס
 אותו יכה בכל כחו וקודם שיכה יקרא
 עליו מוסר ה' בני אל תמאס וכו' כי
 את אשר ואהב ה' יוכיח וכו' ויעמוד
 דיין ה' בלדו של מלקה ומונה ההכאות
 ע"י שיקרא ג' פעמים וכו' רחום וכו'
 ועוד דיין שני עומד מאחורי המלקה
 ומלווהו ואומר הבה ואז המלקה מכה
 ועומד דיין היותר גדול בלד הלוקה וקורא
 עליו אם לא תשמור לעשות וכו' והפלא
 ה' וכו' ויכוין לסיים עם המלקו'. והלוק'
 קורא ואומר יסרני אך במשפט וכו'
 ומתודה בלחש והמלקה מכה אותו מכה
 אחת לפניו על לבו ושתיים מאחוריו על
 שתי כתפיו ואחר שלקס בא שליח ב"ד
 ומתירו ממאסרו וקורא עליו כל כלי יזר
 עליך לא ילח וכו' ומסיים וסר עונך
 וחטאתך תכופר.

ואין מלקין יותר ממלקות אחד של ל"ט
 הכחות אבל אם נחייב ב' או ג' מלקיות
 לא ילקוהו עד שיאמדוהו אם הוא יכול
 לסבול וכל הלוקה נפטר אפילו מעונש
 כרת ובלבד שיחטטה ושז ורפא לו.

חתימת המדפיס הראשון .

הגדרתי היום כי באחי אל המקום
 אשר הניחו לי להחגדר
 ולסדר עדר אדר יקר תפארת וגדולת
 תהלת התפלה והשייך לה מפי צעלי
 הקבלה ולעמרה בעמרת זהב גדולה רחש
 לבי דבר טוב אשר הטיבו את אשר דברו
 דברי שירים ותושבות ישמעו גדולים
 חקרי לב . ובדף ל"א תחינה אחת מתחלת
 אליך ה' אקרא נוסדה מיסוד עולם
 לדיק תמים היה בדורותיו גדול מרבן
 שמו שמעי"ה אשר זכה למלוא חן
 בעיני אלהים וכל חכמי ארץ ישראל
 הסכימו לאומרה בעשרה בזמן הצרה
 שלא תבא על עם נורא . ונהגו לומר
 אחריה אל מלך ואשמנו ויעבור וקדיש .
 וגם בכל המדרשים והשיבות מיד אחר
 סיום ההלכה נהגו לומר התחינה הזאת

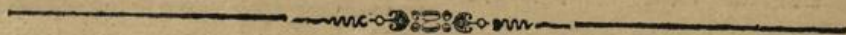
אלה שאין מתחילין רק מהבית שמחמיל
 שבע יהודה ואח"כ אל מלך ואשמנו
 ויעבור ואח"כ מזמור יענך ה' ביום לרה .
 ואח"כ קדיש דהוא עתיד לאיתחדתא וכו'
 ועל ישראל ועל רבן וכו' וכן נהגו
 בהרבה ישיבות אשר בקהלות גדולות
 וקדושות שבארץ תוגרמא . ויהי מה
 לעניינא דיומא האנתי לפניך קתא ווידוים
 מאנשים ראויים עשויים באמת וישר גם
 לא אחסר ענין המלקות ומוסר המאמר
 הנמסר מהמנהג המאושר של חסידי
 ארץ ישראל תוב"ב ואשלים כל קוונות
 תחלית העולמי בקנה אחד מלאות וטובו
 מוסבו ברבות הטובה אשר בימי הפורים
 האלה ובזמניהן ולכן (אחרי בן אחתים)
 בדברי פי חכם חן זמר נאה ומשובח חבר
 גבר הוקם על נעים זמירות ישראל
 הר"ר יהודה הלוי זלה"ה וכלל בו את כל
 חוקף אגרת מגלת החשורוש מראש ועד
 פרשה גדולת מרדכי ישמע חכם ויוס"ף
 לק"ח זבנו תחבולות יקנ"ה נפש בקנין
 כספו וישלח ידו ויקח גם מען החיים
 ואכל וחי לעולם .

תם ונשלם שבה לאל הנעלם .

ביום ג' ה' אדר **שע"ג** לפ"ק לפרט וסימנך כי עם בציון

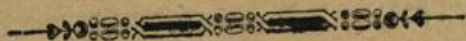
ישב ירושלים בכה לא תבכה חנן יהנך

למול זעקיך כשמעתו ענך :

ועות
 זרסן
 הסוא
 חמור
 ל של
 כל
 חלפו
 גרוס
 ב"ד
 של
 יטה
 לקה
 היה
 יחזו
 שני'
 יוכל
 לקה
 קרא
 כי
 מוד
 אוח
 וכו'
 לקה
 נכה
 ורא
 שלא
 וק'
 יכו'
 כה
 על
 ד"
 יר
 יך

אודה ד' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו . כי זיכני לפאר לרומם ולהרדר
את הספר הקדוש והנורא הזה בסידור יפה עד מאד . ובהגהותיי מעט מועיר
אשר שמתני למטה שלא היה כיופי הזה בדפוס הראשון . כאשר יבחין המבין
ויברכני בגללו . ויעמוד לי זכות הקדוש המחבר זצוקללה"ה . הוא העולה
במדריגות הקדושה מחיל לחיל ומקודש לקודש כמו שרמו עליו רבינו הקדוש
מנחם עזרי' זצוקללה"ה בסוף דבריו אשר צירף לספר הקדוש הזה בסוד נשמת
יתירה לעיל דף כ"ב וסיום שם וו"ל אשרי אדם להכל הפנימי דמה ביפיו ימיו
במדריגת הקדושה שזכרנו כצל עובר מקודש לקודש ואמת ד' לעולם הללו' עכ"ל .
והית' עתה התחלתו וגמרו סוף ה' תרמ"ג בא סימן לטובה ואמת ד' לעולם
הללויה . נאום יעקב מרדכי במהורצ"ה זללה"ה

סוד קנ"ה פסוקי דזמרה וזכרות ק"ט.	בהקדמת המדפיס הראשון . ד"ז
סוד ק"ט ובשכמל"ו	בח"ב דכ"א .
סוד ג' פרשיות של ק"ט	בח"א ד"ל . ובח"ב דט"ו .
סוד חפילת ערב בוקר ולהרים	בח"א דט"ז .
סוד החפילה מעומד	בח"א ד"ב .
סוד מוריד הגשם ומוריד הטל	בח"א ד"ז . ובח"ב ד"ד .
סוד הקדושה	בח"א ד"ט ודכ"א
סוד אמן	בח"א דכ"א .
סוד החקיעות	בח"א דכ"א . ובח"ב דט"ו .
סוד חפילת המוסף	בח"א דכ"ב .
סוד עלינו לשבח	בח"א דכ"ד .
סוד מלכיות זכרונות ושופרות.	בח"א דכ"ז .
סוד החשובה וזמנה	בח"ב ד"ב ודמ"ח .
סוד סעודת עיו"כ	בח"ב די"ט .
סוד תוספת מחול על הקודש	בח"ב די"ט .
סוד הטבילה	בח"ב ד"ד .
סוד חמשה ענויים חל יוס"כ	בח"ב ד"ב .
סוד בגדי כהונה	בח"ב ד"ד וד"ה .
סוד הקטורת	בח"ב ד"ט .
סוד קרבנות מוסף	בח"ב ד"ו .
סוד הזיות ומתן דמים	בח"ב די"א ודי"ד ודט"ו .
סוד שם המפורש	בח"ב דכ"א .
סוד עשר שמות הויה	בח"א ד"א .
סוד ז' שמות של מ"ב	בח"א דכ"ו .
סוד נשמה יחירה	בח"ב דכ"ב .

בקשות ווידוים

וידוי לרבינו שם טוב.	בח"ב דכ"ג .
כל צרואי לה"ר שלמה בן גבירול	בח"ב דכ"ד .
שפל רוח להרב הג"ל.	בדף הג"ל .
שעריך להרב הג"ל	בדף הג"ל .
שחר אבקשיך להרב הג"ל	בדף הג"ל .

מפתחות הספר

.	ד' יוס להמפורר הרב ר' יהודה פלוי
.	ווא האל להרב הג"ל.
.	יארני להרב הג"ל
.	מי כמוך להרב הג"ל.
.	עח שערי להרב ר' יהודה בן שמואל.
.	עח שערי ראון להרמב"ם ז"ל
.	אל ביתי להרב הגדול ה"ר אברהם בן עזרא
.	אשם וזע להרב הג"ל
.	אל תשכחי למהר"ר אליעזר אשכנזי
.	אנא להר"ר משה
.	מבית להרב הג"ל
.	אם רוב להרב הג"ל
.	אלקי עוז להרב ר' אליקים
.	בת אהובת להר' בנימין
.	חשתי להר' חיים
.	ה' נגדך
.	בן אדם
.	אלהי אל תדינני
.	אליך ה' לגדול בדורו הר"ר שמעיה.

ש'ר'ב'ע' אשר עזרני להיות ממוסייעי עוסקי באמונה במלאכת הקודש על מכוני ה"ה
 ציון בירושלם ת"ו בהדפסת שנית הספר הקדוש הנ"ז . ולזכרון לטוב לפני
 ה' חתמתי שמי בסופו : א נ י ה צ י ר ז ד"ח העוסק במלאכת הדפוס באמונה

שבתי סג"ל בלא"א יצחק זונריר זצ"ל :

על ידי הפועל הזעזיר העוסק במלאכת הקודש באמונה האברך מוהר"ר

אלעזר מנחם נ"י בן מוהר"ר צבי הירש

נ"י גאלד בערג . מילידי אה"ק ,

פעה"ק ירושלים תוכב"א :

ועל ידי הפועל הזעזיר האברך מוהר"ר
 יצחק יעקב בן מוהר"ר זאב וואלף זצ"ל :

• כ"ד דכ"ד
• הכ"ל
• הכ"ל
• הכ"ל
• דכ"ז
• דכ"ח
• הכ"ל
• הכ"ל
• הכ"ל
• דכ"ט
• הכ"ל
• הכ"ל
• ד"ל
• הכ"ל
• הכ"ל
• הכ"ל
• הכ"ל
• הכ"ל
• דל"א

ה"ה
זונה

מורה"ר
ז

